

BELGISCHE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

49e ZITTINGSPERIODE

GEWONE ZITTING 1998-1999

HANDELINGEN VAN DE PLENAIRE VERGADERINGEN

006 16/07/1999 - namiddag

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS DE BELGIQUE

49e LÉGISLATURE

SESSION ORDINAIRE 1998-1999

ANNALES DES SÉANCES PLÉNIÈRES

006 16/07/1999 - après-midi

Annales

Les annales sont le compte rendu intégral des séances plénières et des réunions publiques de commission où sont développées les interpellations.

Elles sont publiées sous forme de deux fascicules :

- le premier, de couverture blanche et portant les lettres PLEN en bas de page, regroupe les annales des séances plénières;
- le second, de couverture beige et portant les lettres COM en bas de page, regroupe les annales des réunions publiques de commission où sont développées des interpellations.

Les séances et les réunions ont une numérotation continue par session. Ce numéro se retrouve sur la couverture ainsi que sur chaque page avant la pagination. Les séances plénières ont une pagination continue. Les réunions publiques de commission sont paginées par fascicule.

Les annales peuvent également être consultées sur l'Internet-website de la Chambre des Représentants, à l'adresse <http://www.LaChambre.be>

Handelingen

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties.

Ze worden in twee edities uitgegeven :

- de eerste, met witte kaft en met de letters PLEN in de voettekst, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met beige kaft en met de letters COM in de voettekst, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties.

De vergaderingen worden per zittingsperiode doorlopend genummerd. Het vergaderingsnummer staat op de kaft en op elke bladzijde vóór de paginering afgedrukt. De plenaire vergaderingen worden doorlopend gepagineerd. De openbare commissievergaderingen worden per brochure gepagineerd.

De handelingen worden tevens bekendgemaakt op de Internet-website van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, adres <http://www.DeKamer.be>

EXPLICATIONS DES SIGLES – TOELICHTING BIJ DE AFKORTINGEN

CVP	: Christelijke Volkspartij
ECOLO-AGALEV	: Ecologistes confédérés pour l'organisation de luttes orginales/Anders Gaan Leven
FN	: Front National
PRL-FDF	: Parti réformateur libéral - Front démocratique francophone
PS	: Parti socialiste
PSC	: Parti social-chrétien
SP	: Socialistische Partij
VL.BLOK	: Vlaams Blok
VLD	: Vlaamse Liberalen en Democraten
VU	: Volksunie

Le résultat des votes ainsi que les explications de vote sont repris dans le corps des annales. La liste des membres qui ont participé aux différents votes nominatifs est reprise en annexe sous le numéro indiqué après chaque vote.

Het resultaat van de stemmingen en de stemverklaringen zijn in het corpus van de handelingen opgenomen. Voor de lijst van de leden die aan de verschillende naamstemmingen hebben deelgenomen, wordt verwezen naar de bijlage.

SÉANCE PLÉNIÈRE
VENDREDI 16 JUILLET 1999

APRÈS-MIDI

PRÉSIDENCE de
M. De Croo

La séance est ouverte à 14.20 heures.

PLENAIRE VERGADERING
VRIJDAG 16 JULI 1999

NAMIDDAG

VOORZITTER :
De heer De Croo

De vergadering wordt geopend om 14.20 uur.

Tegenwoordig bij de opening van de vergadering zijn de ministers van de federale regering :

Ministres du gouvernement fédéral présents lors de l'ouverture de la séance :

Verhofstadt, Onkelinx, Michel, Vande Lanotte, Durant, Aelvoet, Duquesne, Vandenbroucke, Flahaut, Verwilghen, Reynders, Daems, Boutmans, Deleuze.

De **voorzitter** : De vergadering is geopend.

La séance est ouverte.

Er zijn berichten van verhindering ingekomen van de leden :

Les membres suivants sont excusés :

Van den Broeck, wegens ziekte / pour raisons de santé, Van de Castele, verhinderd / empêché, Colen, buitenslands / à l'étranger.

Mededelingen

Communications

De **voorzitter** : Een reeks interne besluiten en mededelingen moeten ter kennis gebracht worden van de Kamer. Zij zullen in bijlage bij de handelingen van deze vergadering opgenomen worden.

Une série de décisions internes et de communications doivent être portées à la connaissance de la Chambre. Elles seront reprises en annexe des annales de cette séance.

Samenstelling van een parlementaire onderzoekscommissie

Composition d'une commission d'enquête parlementaire

De **voorzitter** : In uitvoering van de beslissing in verband met de wijziging van de agenda, hebben wij vanmorgen de oprichting van de speciale onderzoekscommissie in principe goedgekeurd. Het desbetreffende wetsvoorstel werd zonder amendementen eenparig goedgekeurd.

Thans ga ik over tot de opsomming van de leden die mij door de fracties werden meegedeeld om in deze commissie te zetelen.

Voor de VLD : mevrouw Yolande Avontrodt, de heer Stef Goris en de heer Pierre Lano;

Voor de CVP : de heren Hubert Brouns en Stefaan De Clerck;

Pour Agalev-Ecolo : Mme Martine Dardenne en de heer Peter Vanhoutte;

Pour le PS : M. Charles Janssens et Mme Colette Burgeon;

Pour le PRL FDF MCC : M. Robert Denis et M. Charles Michel;

Voor het Vlaams-Blok : de heer Gerolf Annemans;

Voor de SP : de heer Peter Vanvelthoven;

Pour le PSC : M. Luc Paque;

Voor de Volksunie : mevrouw Annemie Van de Castele.

Het aantal kandidaten stemt overeen met het aantal te begeven plaatsen. In toepassing van het artikel 11.6 van het Reglement zijn deze kandidaten als dusdanig voorgedragen en moet daarover niet worden gestemd.

Ik stel voor dat de commissie om 16.00 uur zou bijeenkomen en zal worden voorgezeten door het oudste lid in jaren, met name de heer Denis.

M. Denis, je pense que vous êtes le doyen d'âge de la commission.

Zoals gebruikelijk zal de commissie op dat ogenblik haar bureau installeren en haar voorzitter, haar vice-voorzitters en haar verslaggevers aanduiden. Tijdens diezelfde vergadering zal zij overgaan tot de regeling van de werkzaamheden.

De heer Gerolf Annemans heeft het woord.

De heer **Gerolf Annemans** (VL.BLOK) : Mijnheer de voorzitter, ik had graag even het woord gekregen in verband met het zagezegde verkiezingen van het bureau. Via de televisie heb ik vanmiddag vernomen hoe het bureau zal worden samengesteld. De voorzitter zou de heer Charles Janssens zijn, lid van deze Kamer en eentalig Frans. Om dit probleem op te lossen zou hem een taaladjunct worden toegewezen, met name mevrouw Annemie Van de Castele. De laatste weken heb ik mij de vraag gesteld hoe het kwam dat de Volksunie het huwelijk passeerde en een bank achteruit moest in de meerderheid. Ook was zij in het ministerschap vergeten.

Het is altijd goed naar de televisie te kijken. In de nieuwe politieke cultuur moet men naar de televisie kijken om over de werking van dit parlement op de

hoogte te zijn. Ik protesteer tegen deze strategie. Ik herinner mij nog hoe de man die vóór mij zit, voorzitter van de Dutroux-commissie is geworden. In een dergelijke delicate aangelegenheid was het een goed idee om iemand uit de oppositie te nemen. Dit was vooraf via een informeel overleg geregeld. Men was daarover tot een consensus gekomen. Dit gebeurde door een toeval, vermits er een zekere terughoudendheid bestond de avond dat de commissie voor de eerste maal bijeenkwam. Mijnheer de voorzitter, ook nu beveelt u aan dat wij opnieuw voor de eerste keer zouden bijeenkomen. Door een lichte terughoudendheid van de meerderheidsleden was ik die avond bij wijze van grap nog in staat om toen de heer Verwilghen als voorzitter van die commissie voor te stellen.

Mijnheer de voorzitter, wij krijgen in de Conferentie van voorzitters zojuist het verwijt dat wij die zaak communautariseren. Wij vragen geen taalexamen voor voorzitters van commissies, maar wij vragen wel dat men de kiesheid zou hebben om in een zaak die zo delicaat is een voorzitter aan te duiden die de beide landstalen voldoende beheerst. Ik kan u nu al aankondigen dat wij in deze eerste vergadering van de commissie vanmiddag zullen protesteren wanneer in een dergelijke delicate aangelegenheid het schema dat ik zojuist heb toegelicht, zal worden gevolgd. Wij zijn tegen de voordracht van een eentalig Franstalig voorzitter, bijgestaan door een taaladjunct. Het kan niet dat de meerderheid haar leden en de Volksunie, een soort aanhangsel van die meerderheid, oplegt dit scenario goed te keuren.

Wij vinden dat de voorzitter van deze commissie de twee talen perfect machtig moet zijn. Ook in de nieuwe politieke cultuur zou dit zo moeten zijn. Wij aanvaarden niet dat de heer Happart, dat de PS die zelf de zaak heeft gecommunautariseerd, ons de les leest wanneer wij vragen dat de voorzitter van deze commissie de beide landstalen moet beheersen en wij aanvaarden evenmin dat ons bovendien nog wordt verweten de zaak te communautariseren.

De voorzitter : Collega's, de Conferentie van voorzitters heeft op mijn voorstel met één uitzondering - u begrijpt welke - beslist dat geen enkele officiële vereiste kan worden gesteld in verband met taalkennis om gelijk welke functie in om het even welke instelling van de Kamer uit te oefenen. Dit schept geen precedent, ik heb het hier over de grondwettelijke vereisten. Zij vond echter dat het goed zou zijn om alle potentiële getuigen en anderen in hun eigen taal te ondervragen om alle

nuances te begrijpen. Zij heeft gesteld dat als de voorzitter van deze commissie eentalig zou zijn, de vice-voorzitter per definitie tot de andere taalrol zou behoren. De ondervragingen zullen dus voor het comfort gebeuren in de taal van de getuigen. De ondervraging zal gebeuren door de leider van de commissie die deze taal perfect machtig is. Dat is de boodschap voor de commissie. Zij zal er haar besluit uit trekken. De commissie komt om 16 uur samen onder leiding van de "doyen d'âge".

Het incident is gesloten.

Bespreking van de regeringsverklaring (voortzetting)

Discussion de la déclaration gouvernementale (continuation)

De voorzitter : Aan de orde is de voortzetting van de bespreking van de regeringsverklaring.

L'ordre du jour appelle la continuation de la discussion de la déclaration gouvernementale.

La parole est à M. François-Xavier de Donnée.

M. François-Xavier de Donnée (PRL FDF MCC) : Monsieur le président, monsieur le premier ministre, messieurs les ministres, chers collègues, je voudrais aujourd'hui me limiter à deux thèmes, à savoir tout d'abord la ville et ensuite la sécurité, en abordant successivement quelques questions relatives au fonctionnement de la justice ainsi qu'au fonctionnement et à la réforme des polices.

Monsieur le premier ministre, les grandes villes européennes et leurs gestionnaires sont actuellement les avant-postes et les combattants de première ligne pour défendre notre système démocratique au XXIe siècle. Il est clair que si nous ne sommes pas à même de résoudre les problèmes quotidiens des gens et en premier lieu les problèmes de sécurité, d'environnement et de convivialité dans les grandes villes, la désaffection des citoyens à l'égard de nos institutions, de leurs dirigeants et de notre système démocratique en général ne va faire que s'accroître, jusqu'à mettre en péril l'existence même de ce système démocratique.

Je me réjouis, monsieur le premier ministre, et je vous rends hommage pour cela, de ce que pour la première fois dans une déclaration gouvernementale, il y ait un chapitre explicite réservé à la politique des grandes villes. Je suis d'accord avec le diagnostic qui est fait quant aux maux que nous devons résoudre dans les grandes villes belges; ce sont d'ailleurs les maux que connaissent, parfois avec davantage d'acuité qu'en Belgique, toutes les grandes villes européennes.

Je crois que l'on doit se réjouir également que le gouvernement prévoie la création d'un fonds visant à renforcer la politique des régions dans les grandes villes, et que cela se fasse par le truchement d'accords de coopération prévoyant la technique des enveloppes au sein desquelles, moyennant certains engagements contractuels, les régions et les villes pourraient développer des politiques spécifiques.

Différentes mesures sont prioritaires, principalement celles qui touchent à la lutte contre la formation de ghettos urbains. L'humanisation, la rénovation des logements sociaux devra être une de nos grandes priorités. Il faudra à mon sens avoir dans plusieurs grandes villes le courage d'aller jusqu'à la démolition et la reconstruction de certains complexes de logements sociaux qui ne sont plus du tout adaptés sur le plan social et sur le plan urbanistique aux conditions de vie modernes et qui sont même des logements de nature criminogène - n'ayons pas peur du mot - dans la mesure où ils rejettent les jeunes à la rue vu leur manque de convivialité et d'habitabilité.

Je pense donc que les fonds qui seront libérés au niveau fédéral devront notamment aller à des opérations d'assainissement, de rénovation, de démolition-reconstruction en nombre égal et si possible supérieur de logements sociaux valables.

Vous prévoyez également dans votre texte la prise de mesures fiscales spécifiques et notamment la révision du revenu cadastral pour les immeubles commerciaux, artisanaux et industriels dans certains quartiers vulnérables ou fragilisés. Je voudrais toutefois demander au gouvernement d'être attentif en prenant une telle mesure - que j'applaudis - à éviter des effets pervers. Rien ne serait en effet résolu si, en diminuant les revenus cadastraux de certains immeubles, on réduisait ainsi les ressources des communes qui doivent aussi aller par priorité à la lutte contre la fragilisation de certains quartiers.

Je ne puis donc qu'approuver les intentions du gouvernement en matière de politique urbaine. Je pense également que les montants importants que vous prévoyez d'affecter au RER bruxellois contribueront à améliorer la mobilité et donc la convivialité ainsi que la sécurité en matière de circulation dans Bruxelles.

J'en arrive maintenant au volet sécurité. Je voudrais souligner très clairement qu'il est inutile, monsieur le ministre de la Justice, monsieur Valkeniers, de multiplier la police en rue, de mettre en place un système Octopus parfait et performant si l'appareil judiciaire n'est pas à même, comme c'est le cas actuellement dans plusieurs arrondissements judiciaires et en tout cas à Bruxelles, de suivre l'effort de la police. Il est navrant de constater qu'à Bruxelles, de 1997 à 1998, alors que les arrestations judiciaires par la police de la ville augmentent de 30%, les mises à disposition du Parquet sur la même période passent de 21 à 16%. L'appareil judiciaire neutralise dans un tel cas les efforts d'efficacité de la police, ce qui est lamentable. Cette incapacité de l'appareil judiciaire engendre le sentiment d'impunité chez les délinquants, révolte la population et démotive les policiers, créant ainsi une atmosphère détestable et encourageant en fait la délinquance au lieu de la réduire.

Monsieur le ministre de la Justice, j'attends énormément de vous. Je pense et j'espère que vous serez capable de réaliser beaucoup de choses. Vous serez véritablement un personnage clé dans l'amélioration de la sécurité. Le ministre de l'Intérieur et les bourgmestres auront beau faire tout ce qu'ils veulent, tout ce qu'ils peuvent, si le ministre de la Justice ne parvient pas à remettre de l'ordre dans l'appareil judiciaire, nous continuerons, en qualité de bourgmestre ou de ministre de l'Intérieur, à pédaler sur des vélos sans chaîne.

Personnellement, je n'ai pas envie de me trouver coincé entre le syndicat du crime, d'un côté, et l'inefficacité de l'appareil judiciaire, d'un autre. Je tiens à le dire très clairement ici.

J'épinglerai ici quelques intentions du gouvernement qui me semblent être de la plus haute importance et que vous devrez mener à bien très rapidement, monsieur le ministre de la Justice.

Il y a d'abord, bien entendu, l'enquête approfondie promise sur la situation des cours et tribunaux à Bruxelles. Il faudra examiner si, oui ou non, il y a de vrais dysfonctionnements, mais il faudra aussi et surtout combler le manque énorme de magistrats à Bruxelles. Une

bonne vingtaine de places sont vacantes au parquet et une vingtaine également au niveau des tribunaux, avec pour conséquence un sous-équipement du parquet, la fermeture d'une chambre de procédure accélérée auprès des tribunaux alors qu'il n'y en avait déjà que deux - ce qui est déjà beaucoup trop peu.

J'espère sincèrement, monsieur le premier ministre, que ce gouvernement arrivera à trouver une solution à ce problème du déficit de magistrats à Bruxelles. Cela impose, bien entendu, que l'on trouve une solution aux problèmes qui se posent également dans les autres arrondissements judiciaires. Il semble y avoir un manque généralisé de candidatures pour la magistrature. Il y a aussi à Bruxelles, vous le savez, le problème spécifique des exigences en matière de bilinguisme, mais il serait pour le moins scandaleux que la sécurité de la population passe après des exigences formelles qui ne correspondent pas à des réalités sociologiques en matière de connaissance des langues.

Pour lutter contre le phénomène d'impunité, il faut non seulement remettre de l'ordre dans les parquets, les cours et tribunaux mais il faut aussi faire en sorte que l'on renforce partout les procédures accélérées, que l'on mette sur pied des systèmes permettant la comparution immédiate pour certaines formes de criminalité violente, dans les cas de flagrants délits. Toutes ces mesures figurent dans votre accord de gouvernement mais je pense qu'il faut avancer très rapidement dans ce domaine.

Il faut développer l'application de peines alternatives. S'il ne faut évidemment pas mettre tous les jeunes délinquants en prison, ni même dans des centres fermés, il est déplorable de constater que les capacités d'accueil de personnes devant accomplir des peines alternatives, capacités d'accueil financées par le contrat fédéral de sécurité dans certaines communes, ne sont pas saturées et que les magistrats n'utilisent même pas cette possibilité de punir des gens sans les mettre en prison, alors qu'il s'agit pourtant d'un moyen idéal pour responsabiliser les jeunes, pour leur inculquer l'idée que toute faute entraîne une punition, tout en leur faisant effectuer un travail utile à la société.

En tant que praticien du terrain, je puis vous dire que ces facultés sont actuellement sous-utilisées. Or, Dieu sait si dans les communes du royaume,

il y a 36 000 travaux qui peuvent être effectués par des gens condamnés, mineurs ou majeurs, à des peines alternatives ou à des travaux d'intérêt général.

Médiation pénale, condamnation à la réparation des dommages, toutes ces mesures doivent aussi être intensifiées.

Je me réjouis vivement, monsieur le premier ministre, monsieur le ministre de la Justice, que l'accord de gouvernement prévoit la création, en collaboration avec les communautés, d'un plus grand nombre de places dans les centres fermés et aussi, et surtout, la création de centres semi-ouverts. Car que constate-t-on ? Dans les grandes villes, il y a un noyau dur de jeunes délinquants multirécidivistes, meneurs de bandes, perturbateurs de tout poil.

Pour une région comme Bruxelles, cela représente 200 à 250 personnes. M. Jospin a dit qu'en France, il y en aurait 3 000 pour l'ensemble des villes. Cela représente peu de personnes par rapport à la population d'un pays comme la France. Deux cent cinquante perturbateurs chroniques par rapport à la population de Bruxelles qui compte un million d'habitants, c'est peu de chose également.

Il est clair que si l'on pouvait soustraire de la rue ces 250 individus qui n'ont souvent tué personne, mais qui terrorisent les quartiers, et les placer dans des internats semi-ouverts pour les rééduquer, leur redonner une chance de démarrer correctement dans la vie, on assainirait considérablement l'image de la rue dans les grandes villes de notre pays. J'espère qu'une telle mesure pourra très rapidement être mise en oeuvre, en collaboration bien sûr avec les Communautés.

J'en arrive maintenant, monsieur le ministre de l'Intérieur, à la police. Je me réjouis vivement de ce que le gouvernement ait très clairement réaffirmé sa volonté de mettre en place l'accord Octopus pour le 31 mars 2001. Mais cela impliquera énormément d'efforts car, pour cela, les communes devront avoir pris toutes les décisions qui s'imposent avant le 30 juin 2000. En effet, à partir de cette date, les communes seront en période d'affaires prudentes. Il ne sera, par exemple, plus possible de nommer certains hauts responsables dans les zones de police. Il est donc urgent, monsieur le ministre, que vous définissiez rapidement les zones de police dans tout le pays, de façon à ce qu'au niveau local, nous puissions mettre en place ce qui doit l'être avant le 30 juin prochain et ce, afin que le plan soit opérationnel pour le 31 mars 2001.

J'insiste aussi pour que ce plan soit intégralement respecté, non seulement quant à la lettre, comme le prévoit l'accord gouvernemental, mais aussi quant à l'esprit. Ce plan ne peut être vidé de sa substance par des groupes de travail plus ou moins obscurs qui, par des méthodes techniques opaques, essaieraient de mener un combat retardataire en faveur de la police unique. Je pense à cet égard au mode de recrutement des policiers. Il est clair qu'il faut prévoir des critères nationaux de recrutement et des programmes de formation unique. Mais il est tout aussi clair que si le recrutement se faisait exclusivement au niveau fédéral, avec passage obligé d'un an ou deux dans la police fédérale avant réaffectation dans les polices locales, on tarirait définitivement, dans les grandes villes en tout cas, le recrutement des polices locales. On n'enverrait plus dans les zones locales que des volontaires chinois, c'est-à-dire des gens qui s'y rendront sur ordre et non pas par conviction. J'insiste donc pour que le recrutement puisse continuer à être organisé sur une base locale et que des écoles régionales continuent à former les policiers, sur la base d'un programme unique, tenant compte notamment des spécificités des grandes villes telles que Bruxelles, où il faut en plus tenir compte de l'exigence du bilinguisme.

Je suis d'accord avec le plan de sécurité et les priorités qu'il implique.

Le **président** : La parole est au ministre.

M. **Antoine Duquesne**, ministre : Monsieur le président, je souhaiterais rassurer M. de Donnée sur deux points. En premier lieu, en ce qui concerne la volonté de réaliser intégralement la réforme Octopus, telle qu'elle a été votée par le parlement. Il n'est pas question que l'on fasse aujourd'hui preuve de nostalgie ou que l'on veuille pervertir ce qui a été décidé. Je m'assurerai en conséquence que cet esprit règne bien dans tous les groupes de travail chargés de préparer l'exécution de cette réforme. Si nécessaire, je procéderai à des modifications. Je souhaite en effet que chacun s'imprègne dès à présent de ce nouvel esprit.

En deuxième lieu, ayant été jusqu'il y a peu bourgmestre d'une commune beaucoup plus petite que la vôtre, je suis très attaché au principe de l'autonomie communale. Ce que nous avons mis en oeuvre, ce n'est pas une police unique, mais une police intégrée

à deux niveaux. On peut parfaitement mettre de l'ordre et renforcer la cohésion et la collaboration tout en respectant l'autonomie communale.

Je prends l'engagement d'y être attentif.

Le **président** : La parole est à M. François-Xavier de Donnée.

M. **François-Xavier de Donnée** (PRL FDF MCC) : Monsieur le président, monsieur le ministre, vous comblez tous mes vœux. Je suis tout à fait d'accord avec vous et vous rencontrez pleinement, et de façon positive et rassurante, mes préoccupations. Je vous en remercie.

Deux mots sur le plan de sécurité. Je me réjouis de voir que le gouvernement annonce clairement que sa première priorité sera la lutte contre les actes de violence, ou plus exactement contre les délits accompagnés de violences. En clair, cela veut dire que le gouvernement donne la priorité à la lutte contre la délinquance urbaine. J'espère, monsieur le ministre de la Justice, que vous allez très rapidement le faire savoir par circulaire aux procureurs généraux. En effet, d'après les informations dont je dispose actuellement, dans les circulaires qui ont été édictées par les gouvernements précédents, la délinquance urbaine ne figure pas parmi les priorités données aux parquets. J'ai appris cette information avec ahurissement - je vous l'avoue - il y a seulement trois ou quatre mois. Donc, je crois que là aussi, monsieur le ministre, vous devrez très vite remettre les pendules à l'heure, faire connaître les priorités faisant partie de l'accord de gouvernement - auxquelles je souscris entièrement - pour éviter que l'on continue à investir d'abord les efforts des magistrats - qui sont déjà trop peu nombreux et trop mal équipés - dans des priorités qui ne sont plus celles de ce gouvernement.

Je voudrais maintenant intervenir brièvement au sujet de l'organisation de la police. Tout d'abord, je pense, monsieur le ministre de l'Intérieur, qu'un des premiers problèmes que vous devrez résoudre - et pour lequel les propositions du groupe de travail en la matière ne sont pas satisfaisantes -, c'est celui de la répartition des gendarmes entre police fédérale et zones de police. Actuellement, il est prévu que seuls 7 600 gendarmes seront transférés de la police fédérale aux zones de police. C'est totalement insuffisant. Et tous les experts prédisent que si l'on en reste à ce chiffre-là, les zones de police locales seront ingérables, plus particulièrement dans les petites communes et dans les petites villes.

J'ai déjà parlé du recrutement et de la formation. Je n'y reviendrai pas. Je vous dirai seulement un mot concernant le statut. Pour rassurer le personnel à ce sujet, il faudra très rapidement élaborer un nouveau statut unique, qui doit s'inspirer de trois principes : il doit être plus favorable que les anciens statuts - à défaut de quoi, le membre du personnel optera automatiquement pour son ancien statut et ce sera un coup dans l'eau -, il ne faut pas admettre des mesures transitoires différentes par catégories de personnel - au risque de voir se créer des jalousies et un sentiment d'injustice sociale - et enfin, il faut accélérer la mise sur pied d'un statut des personnels administratif et logistique, dont les zones de police auront inévitablement besoin dès le début, en ce compris durant la phase préparatoire.

Monsieur le premier ministre, messieurs les ministres, je ne serai pas plus long, pour ne pas lasser cet éminent auditoire.

Je voudrais simplement dire en conclusion qu'à mes yeux, l'accord de gouvernement en matière de politique urbaine, de sécurité et de justice, met le doigt sur les vraies priorités. J'entends dire que la déclaration du gouvernement n'est pas assez explicite en matière de priorités. Il s'agit là sans aucun doute d'accusations émanant de personnages aigris par le fait de se retrouver dans l'opposition.

Je peux vous dire que dans les chapitres dont je viens de parler, il y a des priorités. Elles sont claires et ce sont, à mes yeux, les bonnes priorités.

Par ailleurs, je crois, monsieur le premier ministre, messieurs les ministres, qu'il faut aller vite. Le sentiment d'insécurité, le manque de convivialité dans les villes nourrissent - je le répète - la méfiance et le rejet à l'égard de nos institutions, du monde politique et des autorités publiques, et donc à l'égard de l'ensemble de notre système démocratique. De la solution des problèmes urbains dépendra l'avenir de nos régimes démocratiques européens au XXIème siècle. Cela me semble de plus en plus clair. Il n'y a donc pas de temps à perdre.

Je sais que c'est bien votre intention; c'est pourquoi je voterai, avec mon groupe, la confiance à ce gouvernement.

De **voorzitter** : Mevrouw Els Van Weert heeft het woord.

Mevrouw **Els Van Weert** (VU&ID21) : Mijnheer de voorzitter, eerste minister, beste collega's, het doet me plezier in mijn eerste uiteenzetting in deze Kamer met een positieve boodschap te kunnen starten.

Het eerste onderdeel van uw regeerakkoord is een bijzonder ambitieus programma om de openbare besturen om te bouwen tot efficiënte en vooral klantvriendelijke instellingen waar de bevolking op een vlotte manier terecht kan. U geeft daarmee meteen aan dat u de indringende vraag van de bevolking naar een meer toegankelijke en menselijke administratie begrepen heeft.

Ook VU&ID21 is naar de kiezer getrokken met de duidelijke belofte mee te werken aan een toegankelijke, correcte en democratische administratie. U mag dus op onze medewerking in dit concreet dossier rekenen.

De basisprincipes die u vooropstelt kunnen wij bijtreden. Toch willen wij nog vijf suggesties doen met betrekking tot de uitwerking van bepaalde principes.

Ten eerste, het zoveelste depolitiseringspact moet gepaard gaan met wetten zonder achterpoortjes die de echte depolitisering waarborgen en het principe van de juiste man of vrouw op de juiste plaats in de praktijk omzetten.

Dit principe moet trouwens ook consequent toegepast worden op de bevorderingen. Wij zullen er nauwlettend op toezien dat er geen enkele inhaalbeweging zal worden gemaakt.

Ten tweede, ook een versterkte regeling met betrekking tot het spreekrecht - wij willen zelfs pleiten voor spreekplicht - van ambtenaren, staat op ons verlanglijstje.

De dioxinecrisis heeft nogmaals aangetoond dat dit geen overbodige luxe is.

Wat ons betreft kan dit voorstel gekoppeld worden aan de verplichte melding van elke onterechte inmenging in concrete administratieve dossiers.

Ten derde, de beloofde afslanking van de kabinetten zint ons wel, maar wat we graag zouden horen en zien zijn concrete en numerieke engagementen. U weet ook wel dat de compensatie door middel van het enveloppesysteem veel gevaar voor misbruiken inhoudt.

Ten vierde, daarstraks is al aangehaald dat de wetsevaluatie een goede zaak is, maar op dit terrein vragen wij een preventief luik niet uit het oog te verliezen. Het heeft weinig zin

bestaande wetgeving te evalueren, te vereenvoudigen of af te schaffen als men niet de nodige instrumenten ontwikkelt om de nieuwe wetgeving volgens die criteria te beoordelen. Ik verwijs hierbij graag naar het voorstel van onze fractievoorzitter Bourgeois inzake het wetgevingskwaliteitsbeleid, maar ik meen begrepen te hebben van de minister van Justitie dat ook dit luik in het vooruitzicht wordt gesteld.

Ten slotte waarderen wij de aanzet die gemaakt wordt om te komen tot één, weliswaar digitaal loket. Dit is een van de belangrijkste punten die in de komende legislatuur zullen moeten worden gerealiseerd om het vertrouwen van de bevolking in de instellingen te herstellen. Vandaag dringen wij erop aan dat de federale regering en de federale administratie de volledige medewerking zou verlenen aan de uitbouw van de sociale huizen in de gemeenten waarin voorzien is in het Vlaamse regeerakkoord. De inschakeling van de moderne communicatiemiddelen en de informatica kunnen we alleen maar toejuichen, maar we kunnen niet genoeg benadrukken dat het niet voor iedereen is weggelegd om er vlot mee om te gaan en dat het vooral de sociaal zwakkeren zijn die uit de boot vallen.

Dit menselijk contact met een klantvriendelijke administratie blijft de prioriteit. De informatisering moet aan de andere kant wel toelaten de rechten die mensen hebben op uitkeringen, kortingen en premies vanwege de overheid automatisch toe te kennen.

Ik wil nu overgaan, mijnheer de eerste minister, naar een ander onderdeel van het regeerakkoord dat ons na aan het hart ligt en waarvan ik weet dat ook u dit zeer belangrijk vindt, namelijk de burgerdemocratie of met een zachter woord "betrokkenheid".

De maatregelen die hiervoor dienen te worden genomen lopen evenwel grotendeels gelijk.

Het voorstel aan het parlement om een commissie voor Politieke Vernieuwing op te richten geniet onze volle steun en wij zullen daar - als het systeem ons dat toestaat - zeer actief aan meewerken.

Diepgaande hervormingen moeten worden gedragen door een breed maatschappelijk draagvlak. Ik reken erop dat alle democratische fracties de gelegenheid zullen krijgen hun steentje bij te dragen. Ook dat is nieuwe politieke cultuur !

Wij vragen dat over de volgende voorstellen zal worden gedebatteerd.

Mijnheer Annemans, u kunt de lach op uw gezicht niet verbergen. Welnu, eigenlijk zou ook uw partij - op basis van het Reglement - erbij moeten zijn. Mijn vertrouwen in uw partij is evenwel niet zo groot. Ik twijfel eraan of u op dat vlak met valabele voorstellen op de proppen zou komen, aangezien u de democratie niet echt hoog in het vaandel voert.

Ik neem de draad weer op. De voorstellen waarover naar onze mening moet worden gedebatteerd zijn : de omzetting van de nu geldende stem- of opkomstplicht in stemrecht, het doortrekken van de evenredigheid en het oprichten van één Vlaamse kieskring. Bovendien vragen wij ons af of de huidige regeringsploeg de moed heeft zich bij de volgende verkiezingen aan het rechtstreekse verdict van de kiezer te onderwerpen ? Wordt de rechtstreekse verkiezing van de regeringsploeg - een stokpaardje van talloze VLD-leden - straks realiteit ? De pogingen om de invloed van de lijststem te verminderen en de decumulatie in te voeren, dragen alvast onze goedkeuring weg. De opening die ondanks het gebrek aan een grondwetgevende bevoegdheid terzake toch wordt gemaakt in de richting van een bindend referendum, krijgt onze volle steun.

De VU&ID21-fractie betreurt evenwel dat de herwaardering van dit parlement niet werd opgenomen in dit hoofdstuk. Nochtans heeft onze partij reeds tal van voorstellen dienaangaande ingediend. Mijnheer de eerste minister, misschien kunnen zij voor u een bron van inspiratie zijn. Ook deze herwaardering van het parlement, gekoppeld aan een verdere uitbouw van de directe democratie, is noodzakelijk en complementair om de betrokkenheid en de democratische inbreng te versterken. Laten wij hopen dat onze kersverse kamervoorzitter de representatieve democratie alvast in ere herstelt. Het zal voor de voorstanders van de directe democratie enkel een bijkomend argument zijn om een nieuw evenwicht tussen de burger en de parlementaire instellingen te bereiken.

Wij vragen de regering met aandrang zich te engageren om het parlementaire controlerecht ten volle te laten spelen. Men zou bijvoorbeeld uiterst snel kunnen reageren op schriftelijke vragen.

Mijnheer de eerste minister, collega's, bij de aanhef van het hoofdstuk over een open samenleving waarin terecht wordt gepleit voor verdraagzaamheid, staat dat inburgering het uitgangspunt moet zijn van de integratie in onze

maatschappij. Dit is weliswaar een prachtige slogan waarmee wij trouwens volkomen akkoord kunnen gaan; nochtans is de desbetreffende tekst een slecht compromis als gevolg van een misplaatste symbolenstrijd omtrent het migrantenstemrecht. Het is u ondertussen genoegzaam bekend dat VU&ID21 voorstander is van het toekennen van het migrantenstemrecht op gemeentelijk niveau, mits een aantal voorwaarden wordt nageleefd. Men moet immers kunnen bewijzen dat men geïntegreerd is. Taalkennis is hierbij van essentieel belang. Naar onze mening zijn migranten afkomstig uit niet-Europese landen vaak beter geïntegreerd in de lokale gemeenschap dan de EU-burgers die we in 2000 wel stemrecht moeten verlenen. Dit is naar onze mening een absoluut onaanvaardbare discriminatie. Wij zeggen ondubbelzinnig dat wie hier voldoende lang woont, de taal spreekt, belastingplichtig is en duidelijk heeft bewezen dat hij of zij zich wenst te integreren in onze gemeenschap, op lokaal niveau een stem mag uitbrengen. Deze regering heeft echter een compromis uitgedokterd om de groenen terwille te zijn. De naturalisatie wordt immers verder versoepeld. Deze maatregel heeft evenwel niets te maken met het principe van de inburgering waarvan sprake in het begin van dit hoofdstuk. Bovendien getuigt het van gebrek aan respect voor de migranten en voor onze gemeenschap. Derhalve dringen wij er bij deze regering alsnog op aan het stemrecht voor migranten niet langer als een taboe te beschouwen. Wij vragen de leden van de regering de voorwaarden verbonden aan de toekenning van dit stemrecht kenbaar te maken.

Wij stellen voor dat de federale regering actief inspeelt op de initiatieven - de inburgeringsprojecten, de aandacht voor de taalverwerving noodzakelijk voor een gelijke behandeling, evenwaardige toegang tot de informatie, cultuur, gewoontes en het verenigingsleven - die de Vlaamse regering op het vlak van inburgering zal nemen,

Tot slot stip ik even de sociale en de communautaire onevenwichten in dit land aan. Het is niet verantwoord dat allochtonen blijvend sociaal achtergesteld worden. Het kan ook niet dat integratiemaatregelen de evenwichten tussen Vlamingen en Franstaligen op de helling zetten. Een gewaarborgde vertegenwoordiging van de Vlamingen in Brussel zou een oplossing kunnen zijn voor onderhavig probleem. Ook

door de loyale erkenning van, en het absolute respect voor het nederlandstalig karakter van de provincie Vlaams-Brabant zouden heel wat moeilijkheden worden vermeden.

Integratie is voor de VU&ID21 het tegenovergestelde van uitsluiting, maar ook van assimilatie. Wij vragen de migrant zich te integreren. Wij vragen hem of haar niet afstand te nemen van de eigen identiteit.

Mevrouw Milquet kreeg daarstraks van de minister reeds uitgebreid antwoord op haar vraag naar een humaan uitwijzingsbeleid. Wij nemen akte van de goede voornemens van de regering terzake. Ik roep speciaal de collega's van Agalev en Ecolo, die hiervan steeds een prioriteit hebben gemaakt, op toe te zien op de concrete uitwerking hiervan. Dit is essentieel voor de asielzoekers die geen misdaad begaan hebben, maar enkel op zoek zijn gegaan naar een beter bestaan. Het is eveneens essentieel voor de rijkswachters, piloten en andere verantwoordelijken die moeten leven met de druk om mensen tegen hun wil en soms zelfs met geweld, terug te leiden. Zij moeten leven onder de voortdurende dreiging dat er iets mis kan lopen.

Wat de renteloze leningen betreft voor diegenen die terugkeren, stel ik voor genereus te zijn en niets terug te vorderen van diegenen die niets hebben.

Wij kunnen ons aansluiten bij het voorstel tot regularisatie van illegale asielzoekers en dringen eveneens aan op een snelle invoering van het ontheemdenstatuut. Voor de eerste categorie vragen wij dat zij zouden worden aangezet om de inburgeringsprojecten van de gemeenschappen te volgen.

Ten slotte nog een kort woordje over het grootstedelijk beleid. Een stad wordt maar terug leefbaar als er geleefd wordt. Daarom meent onze fractie dat fiscale stimuli niet alleen het economisch en het stedelijk weefsel ten goede moeten komen, maar ook het wonen in de stad dienen te bevorderen. Wonen en werken zijn twee onafscheidelijke functies, geïntegreerd binnen de stedelijke context. Zonder een interessant hinterland van welvarende stadsbewoners zijn er geen florerende winkelstraten en binnenstedelijke economische bedrijvigheid. Daarom stellen wij de vraag of deze passus in het regeerakkoord niet dient te worden uitgebreid tot het aantrekkelijk maken van het wonen in de stad door een lagere fiscaliteit via ofwel de registratierechten, het kadastraal inkomen of de aftrekbaarheid van de personenbelasting. Het moet duidelijk zijn dat het

grootstedelijk beleid bij uitstek tot de gemeenschap- en gewestbevoegdheden behoort. Elke federale recuperatie op dit vlak moet worden uitgesloten. Ze kan alleen maar een degelijk Vlaams beleid doorkruisen.

Mijnheer de eerste minister, ik sluit mijn maidenspeech af met een persoonlijke noot. Ik ben naar de kiezer getrokken met de boodschap dat ik zou opkomen voor politieke vernieuwing, dat ik niet zou meespelen in het klassieke spel van meerderheid en oppositie, dat ik in alle eerlijkheid goede voorstellen, van wie ze ook komen, mee zou goedkeuren, maar me ook het recht voorbehoud om constructieve kritiek te uiten en alternatieven voor te stellen.

Ik heb zeer veel goede zaken in dit regeerakkoord gelezen. Ik heb er geen enkele moeite mee dit te erkennen. Ik hoop dat de regering, in het kader van de politieke vernieuwing, ook diezelfde openheid zal hebben voor de voorstellen van de oppositie. Ik hoop dat ik binnen enkele jaren zal kunnen vertellen dat ik het geluk heb gehad mijn intrede te maken in het parlement, onder een regering die een echte trendbreuk veroorzaakte in de verhoudingen tussen meerderheid en oppositie, tussen regering en parlement. Ik reken op u.

De voorzitter : Mevrouw Van Weert, u was de vijfde spreker die zijn maidenspeech hield, waarvoor ik u feliciteer. Ik wens u ook veel geluk in de toekomst.

De heer Pieter De Crem heeft het woord.

De heer Pieter De Crem (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, "De brug naar de 21ste eeuw" - zo luidt de titel van het voorliggend regeerakkoord - wordt door sommigen, vooral door de opstellers ervan, als historisch en vernieuwend omschreven.

Het is de collega's niet onbekend dat een dergelijke omschrijving ook binnen onze fractie niet onopgemerkt kan voorbijgaan. Immers, na meer dan veertig jaar onafgebroken regeringsverantwoordelijkheid, wordt de fakkeltans overgedragen aan een paars-groene coalitie die niet onder stoelen of banken steekt dat zij het een en het ander wil bereiken. Zij wil het vertrouwen van de burgers in de overheid herstellen, de creatieve krachten ruimte geven, iedereen volwaardige kansen bieden op geluk, zelfontplooiing en welvaart, de sociale

bescherming van alle burgers waarborgen, een duurzame relatie tussen de mens en de leefomgeving uitbouwen en onze natie opnieuw aanzien geven in het buitenland.

Dat betekent met andere woorden dat het voorbijgeleide beleid op het vlak van justitie en binnenlandse zaken heeft gefaald: de Lernout en Hauspie's van onze tijden werden gefnuikt; de werkloosheid werd niet teruggedrongen; de toestand van 's lands financiën werd niet onder controle gebracht; de sociale zekerheid werd niet beschermd en de rol van de vertegenwoordigers van onze natie in het buitenland was omzeggens onbestaand. Volgens mij een aantal merkwaardige vaststellingen!

In tijden waarin het verleden definitief wordt afgezworen en waarin een blijkbaar zwarte pagina moet worden omgedraaid, moet vooral worden uitgekeken naar wat komen zal. "Voor de verandering" was een van de leuzen van uw campagne en het was waarlijk een nieuwe oproep! "Pour le changement" zei Mitterrand reeds in 1981 en de Spaanse Gonzales orakelde "por el cambio" al in 1982.

Welnu, onze fractie is bijzonder benieuwd wat de sepia-lichtbruine coalitie in 1999 zal veranderen en wat alles zal kosten. Bovendien heb ik de indruk, na de debatten van gisteren te hebben gehoord, dat het geen sepia-lichtbruine coalitie is, maar een appelblauw-zeegroene coalitie.

Mijnheer de eerste minister, ik zal het niet hebben over de reeds geleverde staaltjes van vernieuwing en verandering, noch over de invloed van het Waalse akkoord tussen de heren Busquin en Michel. In Vlaanderen wordt u overigens beschouwd als de ceremoniemeester, de uitvoerder van dat pre-electoraal akkoord. Immers, op straffe de Wetstraat 16 niet te mogen betrekken, slikte u op bevel van de PRL uw belofte in dat er geen nieuwe regering zou tot stand komen zonder een nieuwe staatsvorming.

Ik zal het evenmin hebben over de aanduiding van de perfect eentalige Belgische vertegenwoordiger bij de Europese Commissie die een spectaculaire en intergalactische bevoegdheid heeft, met name wetenschappelijk onderzoek. Iedereen is het erover eens - lees er de kranten van vanmorgen maar op na - dat zulks in elk geval de roem en de glorie van ons land op een ongekende hoogte brengt. Ik kan begrijpen dat bepaalde evenwichten worden nagestreefd, maar waarom werd deze taak toebedeeld aan de heer Busquin? Als het dan toch een PS-er

moest zijn, dan ware het toch aangewezen de heer Dehousse in aanmerking te nemen, die destijds bevoegd was inzake wetenschapsbeleid en bovendien in elk geval de Engelse taal machtig is. Immers, in zijn hoedanigheid van minister van Wetenschapsbeleid hield hij ooit een Engelstalig betoog in Oostende, wellicht omdat hij dacht dat hij zich in het buitenland bevond. Misschien kan u deze benoeming nog even herzien, mijnheer de eerste minister.

Wij hebben gehoord dat de heer Busquin Nederlands gaat leren. Ik zou de collega's van de PS - ze zijn niet talrijk aanwezig - willen vragen hem dat af te raden. Wij hebben immers op de Vlaamse televisie reeds genoeg komische programma's. Wij hebben daarvoor het Nederlands van de heer Busquin niet nodig.

Ik zal het niet hebben over de vormen van rechtlijnigheid bij Volksunie en Ecolo en het afleggen van Europese, Vlaamse en federale gewaden als er een ministerpost in beeld komt. De grootste politieke stoelendans van deze eeuw hebben we gehad op tekst en refrein van de heer Michel.

Mijnheer Van Hoorebeke, waar is de Vlaamsgezindheid en de rechtlijnigheid van uw partij? Eerst zegt u dat u in alle regeringen gaat zetelen, dan wilt u niet in de ene regering zonder in de andere te gaan en wanneer er een ministerpost in zicht is lapt uw partij haar interne voorschriften en reglementen aan haar laars. Dat was echt nieuwe politieke cultuur! De beelden van uw partijraad in Affligem zijn voor eeuwig gegrift in de memorie van de Vlamingen.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID21): Wetende wat er in Aalter gebeurt met u als burgemeester, hoeven wij van u zeker geen lessen in nieuwe politieke cultuur te krijgen!

De heer **Pieter De Crem** (CVP): Er waren tijden dat werd geklaagd over de juiste betekenis van de woorden vernieuwing en verandering. Nu kennen we ze. Duidelijkheid en openheid zijn de modewoorden van deze coalitie. De eerste minister zal elke vrijdag om 15 uur, na de Ministerraad, een persconferentie geven. Dat is een ware breuk met het verleden. De Ministerraad vindt niet meer plaats in een of ander kasteel, maar wel in het open en bescheiden huis dat de Wetstraat 16 is. In tegenstelling tot het verleden zullen in eenzelfde geest van vernieuwing niet de verkozenen des volks als eersten worden geïnformeerd, maar wel de pers. Dat is wat men in het discours van verandering en vernieuwing "meer respect voor het parlement" noemt.

Voorzitter De Croo, ook u bent eraan voor uw moeite. U had voorgesteld om de regering naar het parlement te ontbieden na de Ministerraad.

De **voorzitter**: Mijnheer De Crem, de eerste minister is zonet met mij overeengekomen dat de eerste dioxine-maatregelen die de regering zal nemen, op vrijdag 23 juli om 15,30 uur voor de verzamelde commissies voor het Bedrijfsleven en de Volksgezondheid zullen worden aangekondigd en besproken.

De heer **Pieter De Crem** (CVP): Mijnheer de voorzitter, dat is prima, maar ik houd het bij uw voorstel, dat grotendeels naar de prullenmand is verwezen.

Duidelijkheid en openheid zijn twee sleutelbegrippen in uw brugakkoord. Ik wil het even hebben over de toekomst van het Belgische leger, tijdens de voorbije legislatuur het onderwerp van uitgebreide parlementaire werkzaamheden. De minister van Landsverdediging, die hier niet aanwezig is, gaat een bijzonder rustige regeerperiode tegemoet. Het regeerakkoord vermeldt terzake immers niets, maar terzelfder tijd ook alles. Ik vraag mij af of de vernieuwers van uw coalitie daarover hebben gepraat. Of was er misschien, mijnheer de eerste minister, geen consensus omtrent de toekomstvisie van het parlement? Was er geen consensus omtrent de besteding van 100 miljard frank, de uitvoering van de wederuitrusting, het doorvoeren van de verdere hervormingen en de buitenlandse opdrachten of wordt er nu een andere politiek gevoerd?

De **voorzitter**: Mijnheer De Crem, u was gisteravond, bij de bespreking van dit thema, niet aanwezig. Wij zijn overeengekomen ons te houden aan de bespreking van bepaalde pakketten.

De heer **Pieter De Crem** (CVP): Een belangrijk punt dat de eerste minister in het regeerakkoord heeft opgenomen is dat hij onze natie opnieuw aanzien wil geven in het buitenland. Daarom acht ik het noodzakelijk duidelijkheid te krijgen omtrent de toekomst van het leger.

Na de dioxinecrisis is het natuurlijk ook geen toeval dat dit regeerakkoord begint met een hoofdstuk over een doeltreffende en zorgzame overheid. De regering wil van ons land "opnieuw een modelstaat maken". In de voorbije jaren hebben zich een aantal gebeurtenissen voltrokken die het vertrouwen van de burger in de instellingen grondig hebben aangetast. Dat is onbetwistbaar. De impliciete voorstelling alsof enkel

en alleen in ons land zaken fout zouden lopen is natuurlijk onjuist. Wie de actualiteit in de ons omringende landen volgt, weet dat daar ook zaken gebeuren die niet zouden mogen gebeuren. Mijnheer de eerste minister, ik weet dat Nederland vaak een lichtend voorbeeld is voor u. Ik heb gezien dat een collega van u "Vrij Nederland" zat te lezen. Als u de verslaggeving over de Bijlmercommissie in Nederland hebt gevolgd, zult u ongetwijfeld veel gemeenschappelijke punten hebben bemerkt met onze parlementaire onderzoekscommissies, namelijk tegenstrijdige verklaringen, gebrek aan of afwezigheid van communicatie en achtergehouden informatie. Sommigen hebben het nodig gevonden om verhalen over de "Belgische ziekte" in woord en geschrift te verspreiden. Dat paste uiteraard in de oppositiestrategie. In feite vormen deze verhalen een belediging voor de vele burgers van dit land die dag in dag uit hun verantwoordelijkheid opnemen. Wij kunnen volmondig akkoord gaan met de regeringsdoelstelling van een zorgzame en doeltreffende overheid. Bij de modaliteiten waarmee de regering deze doelstelling wil bereiken, willen wij echter op zijn minst een aantal kritische bedenkingen formuleren. De heer Vandeurzen heeft dat vanmorgen al gedeeltelijk gedaan.

Het pact omtrent de depolitisering van de benoemingen en de benoemingsprocedures klinkt mooi. De realiteit is dat onder federale ministers al vier jaar een feitelijke depolitisering bestaat. Mijnheer de eerste minister, niemand wordt nog benoemd tenzij op voordracht van een directieraad.

Het is mij ook onduidelijk wat u precies verstaat onder de doelstelling om de kwaliteit van de aanwervingen te laten meten. Hiervoor zult u een beroep doen op "erkende deskundigen". Als de kwaliteit onvoldoende zou blijken, zult u de aanwervingen ongedaan maken of een examen van het examen doorvoeren. Ik verdenk u ervan dit laatste te willen doen.

De regering wenst voor hogere ambtenaren het mandatsysteem in te voeren. Ze stelt dit voor als een nieuwigheid, wat het niet is. Mijnheer de eerste minister, het mandatsysteem treedt vanaf 1 januari 2000 in werking, zij het niet vanaf rang 13 aangezien ambtenaren van deze rang niet dezelfde verantwoordelijkheid dragen als hogere ambtenaren. Dit voornemen van de regering zou wel eens niet meer dan een middel kunnen zijn om de liberale inhaalbeweging in de administratie te kunnen doorvoeren.

Ook inzake de verhouding tussen administratie en ministeriële kabinetten worden mooie intenties uitgesproken. De concretisering ervan roept echter veel vragen op. Enerzijds zullen de kabinetten worden afgeslankt, anderzijds zullen een aantal externe deskundigen worden aangetrokken. Met andere woorden, wat men met de ene hand geeft, wordt met de andere hand teruggenomen. Bovendien is en blijft het zeer de vraag of het aantrekken van externe deskundigen niet haaks staat op uw voornemen om de ambtenaren nauwer te betrekken bij het voorbereiden van de beleidsvoorstellen.

Net als de vorige streeft ook deze regering een vermindering van de administratieve lasten na. Dit is een van de weinige regeringsvoorstellen die gekwantificeerd worden. Dat is positief, maar volgens ons kan het niet de regering zijn die de instrumenten bepaalt om deze doelstelling te meten. Het spreekt voor zich dat dit door een onafhankelijke instantie dient te worden gedaan.

Merkwaardig is ook dat de regering zegt de overheid met een geïntegreerd informatiesysteem te zullen uitrusten. Dat bestaat reeds in de vorm van Fedenet en ook de multifunctionele aangifte is eigenlijk reeds ingevoerd.

Onder de titel Burgerdemocratie, mijnheer de eerste minister, kondigt de regering aan het parlement te zullen uitnodigen een commissie Politieke Vernieuwing op te richten. Samen met andere collega's hebben wij daarover in het verleden reeds gesproken. Deze commissie zou de modernisering en de aanpassing van ons kiesstelsel moeten onderzoeken. Ik heb hierbij enkele bemerkingen :

Ten eerste, vraag ik mij af of de oprichting van die nieuwe parlementaire commissie wel te verzoenen valt met de efficiënte werking van het parlement. De voorbije legislatuur hebben wij aan den lijve ondervonden dat subcommissies, werkgroepen en onderzoekscommissies de werkzaamheden van de vaste commissies aanzienlijk hebben gehinderd. Het lijkt mij meer aangewezen de commissie voor de Binnenlandse Zaken te gelasten met deze regeringsopdracht.

Ten tweede, de commissie Politieke Vernieuwing is een bijzonder mooi voorbeeld van de wijze waarop de nieuwe meerderheid bepaalde keuzen voor zich uitschuift. Dit verbaast mij niet, omdat de coalitiepartners inzake de aanpassing van ons kiesstelsel er bijzonder tegengestelde opvattingen op nahouden. De eerste minister heeft in zijn Burgermanifest terzake uitgespro-

ken voorstellen gedaan, goede voorstellen zelfs, zoals de afschaffing en nadien de neutralisering van de lijststem, de invoering van het meerderheidsstelsel, de invoering van voorverkiezingen en beslissende referendums, de rechtstreekse verkiezing van de burgemeesters en van de eerste minister. De socialistische partij heeft hiervoor nooit vragende partij geweest en hebben de voorbije legislatuur, in tegenstelling tot de liberalen, ook geen enkel voorstel ingediend of mede ondertekend, behalve de voorstellen die uit het overleg Langendries zijn gekomen. Omdat het water veel te diep is tussen de coalitiepartners is eerste minister Verhofstadt verplicht geweest zijn ideeën over de burgerdemocratie te verwijzen naar de commissie Politieke Vernieuwing.

Mijnheer de eerste minister, in het regeerakkoord zijn uw ideeën over burgerdemocratie alleen, bij gebrek aan overeenstemming over de invulling ervan, alleen in de titel behouden. Alleen over de herziening van de lijststem, en niet over de afschaffing ervan, evenals over de afschaffing van de afzonderlijke opvolgingslijst en de vereenvoudigde uitoefening van het stemrecht bestaat er een consensus bij de meerderheid.

De heer **Bart Somers** (VLD) : Mijnheer De Crem, ik luister aandachtig naar uw hartstochtelijk pleidooi voor de invoering van de burgerdemocratie. Tenzij ik mij vergis, hebt u tijdens de voorbije legislatuur een aantal wetsvoorstellen mee ondertekend, ontstaan in de sfeer van Zaal F. Mijnheer De Crem, van al die wetsvoorstellen die toen ondertekend werden, werd er geen enkel gerealiseerd tijdens de vorige regeerperiode. Vandaag slagen wij erin om in een regeerakkoord een opmerkelijke doorbraak te realiseren op het vlak van de burgerdemocratie, onder meer met het neutraliseren van de lijststem. Ik begrijp dus uw verhaal niet. Ik heb dan ook een vraag, namelijk hoe u het kan verklaren dat u nu vaststelt dat er op burgerdemocratisch vlak eigenlijk weinig gerealiseerd wordt, terwijl u zelf in het verleden initiatieven hebt proberen te nemen - en dat siert u - maar die eigenlijk tot niets hebben geleid. Zit daar geen contradictie in uw pleidooi ?

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Daar zit geen enkele contradictie in, omdat ik zelf de voorstellen heb ingediend tot het afschaffen van de lijststem. Ze stonden ook in mijn verkiezingsprogramma en ik heb gezien dat de afschaffing van de lijststem in vele programma's van VLD-kandidaten voorkwam, maar dat u er niet in geslaagd bent ze in het regeerakkoord te doen opnemen.

De heer **Stef Goris** (VLD) : Mijnheer De Crem, mag ik u attent maken op het feit dat in de Senaatscommissie voor de Binnenlandse Zaken een wetsvoorstel werd ingediend door de heer Verhofstadt, dat de CVP en ook het Vlaams Blok resoluut hebben verworpen, waarbij zij een aantal argumenten hebben ontwikkeld om de lijststem alleszins niet te neutraliseren. Misschien speelt u cavalier seul in uw partij, maar uw partij heeft een duidelijk standpunt ingenomen tegen deze burgerdemocratie.

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Mijnheer Goris, ik verwijs naar de voorstellen van de heer Versnick, die daarmee ook campagne heeft gevoerd en die in dit regeerprogramma niet zijn opgenomen.

Het gewicht van de lijststem moet dus, volgens die regeringsvoorstellen, tot de helft worden herleid om de burgerkiezer meer keuze- en controlemogelijkheden te geven. Is dat echter het geval ? Er is mij immers geen enkele simulatie bekend, mijnheer de eerste minister, waarin het effect van het regeringsvoorstel is onderzocht. Ik heb de professor, die vanmorgen door een spreker werd vermeld, nog gecontacteerd en hij heeft mij bevestigd dat er geen enkele wetenschappelijke studie bestaat die uw regeringsvoorstel heeft onderzocht, laat staan een simulatie heeft gemaakt. Indien u daarover wel zou beschikken, dan vraag ik u mij daarvan de resultaten mee te delen. Het zou het debat zeker kunnen verhelderen en misschien kunt u dat in uw repliek doen.

Maar ook zonder die resultaten weet ik dat de halvering van het gewicht van de lijststem geen gevolgen zal hebben voor partijen met een of twee verkozenen want die zullen nog volledig blijven genieten van de lijststem. Dit betekent dat dit voorstel voor de kleinere partijen weinig of geen gevolgen heeft; voor de grotere partijen iets meer. Het voorstel van de lijststem zal in elk geval heel goed worden onthaald door Anke Van der Meersch. Ik voorspel dat deze VLD-kandidate bij de volgende verkiezingen haar belofte ongetwijfeld zal kunnen waarmaken en de kans dat ze navolging krijgt zal dan ook heel groot worden.

De heer **Bart Somers** (VLD) : Mijnheer De Crem, de consistentie van uw betoog ontgaat mij. U moet mij toch eens duidelijk maken waarvoor uw partij staat. Ofwel is ze voor de afschaffing van de lijststem en neemt ze hier vandaag een bocht van 180 graden

ten aanzien van de vorige regeerperiode, ofwel is ze tegen die afschaffing van de lijststem en dan bent u duidelijk een dissidente spreker in eigen naam.

Mijnheer De Crem, wees nu toch eens duidelijk. Is uw partij voor- of tegenstander van het verminderen van het gewicht van de lijststem ?

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Wij bespreken vandaag de voorstellen van de regering en ik stel vast dat die voorstellen niet in overeenstemming zijn met de VLD-standpunten. Ik zal u zeggen welke onze voorstellen zijn op het moment dat de eerste minister zijn repliek heeft gegeven en in de mate dat hij zijn ideeën terugvindt in deze voorstellen.

Een interessanter voorstel echter is het onmogelijk maken van de kandidaatstelling voor verschillende assemblees. Het moet voor de kiezer toch verwarrend zijn wanneer een politicus tegelijk kandidaat is voor de Senaat en voor het Vlaams Parlement. Zelfs indien we ons daaraan zouden hebben bezondigd, meen ik dat we dit moeten kunnen verhelpen. Waarom stelt u niet voor dat verkozenen alleen een uitvoerend mandaat kunnen opnemen voor het beleidsniveau waarvoor ze effectief verkozen zijn ?

Onduidelijk zijn ook de regeringsvoorstellen inzake de directe democratie. De regering zegt de mogelijkheden om volksraadplegingen te houden of in te voeren gevoelig uit te breiden en dit op verschillende niveaus. Ik wijs er alleen maar op dat de wetgeving inzake het provinciaal referendum de voorbije legislatuur werd aangepast en versoept. Ik herinner mij goed dat de PRL daaraan heeft meegewerkt maar de VLD niet. Ik herinner mij ook dat de VLD in deze Kamer tegen het voorstel stemde om de volksraadpleging op het niveau van de Gewesten mogelijk te maken.

De regeringsvoorstellen inzake burgerdemocratie zullen door ons graag worden onderzocht en we willen eraan meewerken. Vooralsnog echter blijven ze voor ons te vaag om er nu een echt debat te kunnen over voeren. Dit is typisch voor het regeerakkoord. Keuzes worden uitgesteld of naar commissies verwezen. Ik heb de overtuiging dat de echte regeringsonderhandelingen nog moeten beginnen. Hopelijk zal de regering in het najaar meer duidelijkheid kunnen verschaffen.

Er moet duidelijkheid en openheid zijn, ook voor asielzoekers en mensen zonder papieren en in de eerste plaats moet er openheid en duidelijkheid zijn namens onszelf. In ons christen-

democratisch handelen staat de menselijke waardigheid voorop. Hierin hebben wij, vanuit onze mens-visie, van niemand lessen te ontvangen. Dit betekent heel duidelijk dat wij de verfoeilijke ideologie van het Blok, waarin de ene mens omwille van herkomst of huidskleur meer- of minderwaardig zou zijn, met alle kracht zullen bestrijden, niet alleen in dit gevoelig dossier, maar in alle dossiers en altijd en overal.

Wij zullen niet toelaten dat niemand zijn verantwoordelijkheid zal durven opnemen. Wij zullen niet verantwoordelijk zijn voor de onverdraagzame maatschappij die u wilt installeren.

(Onderbreking door de heer Gerolf Annemans)

Mijnheer Annemans, we hebben van uw partij helemaal geen lessen te leren.

De CVP staat garant dat België en Vlaanderen niet onverdraagzaam worden.

De heer **Gerolf Annemans** (VL.BLOK) : Dit zet de manier waarop we deze politieke meerderheid moeten aanpakken minstens zes maanden achteruit. De CVP moet er echter over nadenken of het dwaze uitspraken zijn !

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Mijnheer Annemans, uw partij is niemand's bondgenoot.

Het regeerakkoord spreekt over een realistisch en humaan asielbeleid.

Ik citeer de tekst : "De regering zal de Conventie van Genève onverkort toepassen en bovendien voor de oorlogsontheemden een coherent statuut uitwerken dat tijdelijk en hernieuwbaar is en daadwerkelijk de terugkeer inhoudt zodra de oorlogssituatie in het land van herkomst ophoudt te bestaan en dit voor zo ver hun terugkeer daadwerkelijk mogelijk is".

Is dit een schoolvoorbeeld van vernieuwend beleid ? !

Mijnheer de eerste minister, het lijkt me niet meer dan logisch dat ons land dat de Conventie van Genève mee ondertekend heeft dit verder in overweging blijft nemen bij de behandeling van de asielaanvragen. Het ontheemdenstatuut bestaat reeds. In alle objectiviteit kan ik niet zeggen dat dit een schoolvoorbeeld van de geroemde vernieuwing is.

Het regeerakkoord bepaalt dat de procedures voor de asielzoekers die beantwoorden aan de voorwaarden van de Conventie van Genève ingekort, verbeterd en vereenvoudigd worden met het behoud van al de rechten van de verdediging.

Mijnheer de eerste minister, betekent dit dat de dienst Vreemdelingenzaken, het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatslozen en de beroepsmogelijkheid bij de Raad van State zullen blijven bestaan? Worden de bestaande ontvankelijkheids- en gegrondheidsfasen eindelijk samengevoegd? Dit is immers de enige manier om de procedures echt in te korten. Het regeerakkoord gaat echter aan dit moeilijke punt voorbij.

Mijnheer de minister van Binnenlandse Zaken, in uw antwoord hebt u gezegd vluggere procedures te verkiezen. U hebt eraan toegevoegd niet naïef te zijn. La Belgique mag uw inziens niet "le berceau de la misère de tout le monde" worden. U besloot dat deze problematiek "la responsabilité de tous" is.

U zegt dat het de "volonté du gouvernement" is "de faire ce qu'on doit faire". Wat betekent dit? Is dat uw wil? Of is het de wil van Ecolo? Over de aanpak van de problematiek van de asielzoekers is de regering immers grondig verdeeld. Het zal echter niet lang duren of uw coalitie zal kleur moeten bekennen.

Wat de in ons land verblijvende illegalen betreft, bepaalt het regeerakkoord dat een voldoende bestaats- en onafhankelijke instantie met een procedure die de rechten van de verdediging respecteert zich geval per geval zal uitspreken over een mogelijke regularisatie op basis van voorafgaandelijk strikt vastgelegde criteria waarbij de aanvraag binnen een korte periode na de inwerkingtreding wordt ingediend.

Mijnheer de eerste minister, mijnheer de minister van Binnenlandse Zaken, willen de rood-blauw-groene coalitiepartners naast de dienst Vreemdelingenzaken, naast het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatslozen, naast de vaste beroepscommissie en de Raad van State nog een vijfde instantie in het leven roepen met een zesde beroepsmogelijkheid? Als het alleen rond bijkomende instanties draait, is uw oplossing voor de problematiek wel bijzonder naïef.

Het regeerakkoord vermeldt de vier regularisatiecriteria.

Ik geef een opsomming: uitgeprocedeerde asielzoekers die binnen een termijn van vier jaar geen uitvoerbare beslissing hebben ontvangen, drie jaar voor families met schoolgaande kinderen, geen gevaar betekenen voor de openbare orde en geen manifeste fraude bij de indiening van de aanvraag of procedure hebben gepleegd, personen die om redenen onafhankelijk van hun wil onmogelijk kunnen terugkeren,

ernstig zieke personen en personen die welbepaalde problematische humanitaire omstandigheden kunnen doen gelden en die hier duurzame sociale contacten hebben ontwikkeld.

Het regeerakkoord bevat echter geen bepalingen over de al dan niet rechtmatige binnenkomst van deze mensen.

Het spreekt voor zich dat, indien hierover geen duidelijkheid bestaat, ons land zal evolueren naar Nederlandse toestanden, terwijl alle betrokken instanties nu reeds het water tot de lippen staat.

Mijnheer de minister van Binnenlandse Zaken, u hebt ons meegedeeld dat u gisteren of eergisteren een bezoek hebt gebracht aan alle betrokken instanties. U zult dus aan den lijve hebben ondervonden hoe de situatie daar ontspoort: er moeten dringend maatregelen worden genomen. Als de regering geen duidelijkheid schept, zal ons land een toevluchtsoord worden voor allen die om een of andere reden hun land van herkomst zijn ontvlucht. Bovendien wordt ook niet aangegeven op welke manier de voor regularisatie in aanmerking komende personen zullen kunnen aantonen dat zij hier reeds drie of vier jaar verblijven. Het stemrecht voor migranten werd dan niet binnengehaald, maar de politiek van open grenzen duidelijk wel. Beseft de nieuwe en vernieuwende regering dan niet welke enorme financiële gevolgen een dergelijke politiek met zich zal brengen?

Mijnheer de minister, u zult de begrotingspolitiek bijzonder in het oog houden. Ongetwijfeld bent u op de hoogte van de gevolgen van het arrest van het Arbitragehof dat de OCMW's verplicht elke asielzoeker het bestaansminimum toe te kennen zo lang de procedure loopt. Vandaag stellen wij vast dat door dit arrest tegen elke, maar dan ook tegen elke afwijzende beslissing een procedure wordt gestart, tot en met de schorsing en nietigverklaring voor de Raad van State. Elk rechtsmiddel betekent eigenlijk en feitelijk een verlenging van financiële steun voor de persoon in kwestie. Procedures, zelfs manifest onontvankelijke, worden gestart omwille van deze redenen. Het probleem blijft: echte asielzoekers maken, omwille van de toevloed bij alle instanties, steeds minder kans op een gerechtvaardigde erkenning. Mensensmokkelaars wrijven zich in de handen en openen nieuwe routes: hun financiële toekomst is verzekerd. Is dit de vernieuwing en verandering die deze coalitie wil brengen?

De **voorzitter**: Mijnheer De Crem, u weet dat ik zeer graag met alle fractieleiders samenwerk en dat zal blijven doen. Ik heb het debat zo gepland dat ik van elke collega bij benadering de spreektijd heb gekregen. Ik heb die meegedeeld aan elke spreker, aan de fractieleiders, aan de regering en aan de pers. U hebt mij gezegd u tien minuten te geven en u bent nu reeds vierendertig minuten bezig. Mag ik dan ook vragen dat u langzaam maar zeker zou besluiten?

De heer **Pieter De Crem** (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik zal afronden. Wij zullen nog de gelegenheid hebben om op deze en vele andere zaken terug te komen.

Het regeerakkoord vermeldt dat aan wie werden afgewezen en die langdurig in België verbleven, een renteloze lening wordt toegestaan ten einde hun herintegratie in het land van herkomst te vergemakkelijken. Op welke manier denkt rood/groen/blauw de terugbetaling van die renteloze leningen te kunnen waarborgen? Waarom niet gewoon toegeven dat aan die mensen die helaas niet in ons land kunnen blijven, een oprotpremie wordt toegekend? Van duidelijkheid en openheid gesproken!

Ten slotte dient te worden vastgesteld dat dit regeerakkoord verder geen enkele verduidelijking bevat over het wellicht meest prangende probleem, dat van de gedwongen terugkeer. Hoe wil de coalitie omgaan met mensen die onder geen beding het land willen verlaten? Hoe zal zij de bestaande wetgeving toepassen? Of komt er een nieuwe vorm van duidelijkheid in het verwijderingsbeleid, namelijk de niet-erkenning als vluchteling met de mogelijkheid de procedure zo lang te rekken dat men na drie of vier jaar kan worden geregulariseerd? Onder welke noemer zal de nieuwe minister van Ambtenarenzaken en van modernisering van Openbare Besturen deze praktijken in de zovleeste doorlichting van het ambtenarenkorps weten te plaatsen? U begrijpt, mijnheer de eerste minister, dat wij, geheel in overeenstemming met de door u beloofde nieuwe aanpak, nieuwe openheid en klare antwoorden verwachten op deze vragen, voor de verandering.

Le **président**: Monsieur Smets, votre groupe m'a signalé que vous pourriez prendre la parole durant une dizaine de minutes. Je voudrais que vous vous teniez à ce temps de parole, sinon, je me verrais contraint d'intervenir.

(Intervention de M. Smets)

L'égalité consiste à traiter les choses différentes différemment, monsieur Smets.

Vous avez la parole.

M. André Smets (PSC) : Monsieur le président, monsieur le premier ministre, mesdames et messieurs les ministres, d'emblée je voudrais dire combien j'ai été frappé par votre oubli des efforts consentis ces dernières années. Certes, au-delà des drames humains que nous avons vécus, du problème de santé publique important occasionné par la dioxine, chacun conviendra, en Belgique et au niveau européen, de l'importance de l'effort consenti par le(s) gouvernement(s) précédents pour que la Belgique remplisse les conditions budgétaires et financières exigées par l'Union européenne.

Monsieur le premier ministre, vous m'avez quelque peu déçu en étant à ce point oublieux de l'effort considérable fourni par l'ensemble de vos prédécesseurs.

Par ailleurs, vous savez combien la Belgique peut s'enorgueillir, à l'heure actuelle, d'occuper la cinquième place à l'indice humain de développement. Ce fait mérite d'être souligné et répété à une période où on manque aussi souvent de fierté en parlant de notre pays.

Mesdames et messieurs les membres du gouvernement, les titres des chapitres I à V me conviennent parfaitement : une administration efficace, la démocratie citoyenne, une société sûre, une société ouverte et, bien entendu, de grandes villes viables.

En ce qui concerne une administration efficace et attentive, le président du groupe PS, M. Eerdekens, disait hier que notre démocratie avait besoin d'un vent de fraîcheur. Ce n'est pas tant aux socialistes que nous en sommes redevables, mais essentiellement aux Ecolos. Je tiens à leur rendre hommage du haut de cette tribune, car ce furent les premiers à prôner une société à connotation plus humaine, comprenant davantage d'écoute, de communication avec les citoyens.

Par ailleurs, je partage l'analyse du parti libéral : "sûrement pas plus d'Etat mais mieux d'Etat", à une période où, hélas, dans le Sud du pays, nos excellences ont décidé de multiplier les postes ministériels. En ma qualité de directeur d'école, je me suis entendu dire pendant des années : "Il faut oeuvrer avec les moyens dont on dispose". Je voudrais rappeler que le nombre de portefeuilles ministériels est passé de 8 à 17. Allons le répéter aux enseignants qui rencontrent d'énormes difficultés, parti-

culièrement dans l'enseignement technique et professionnel ! Demandons-leur ce qu'ils pensent de la raréfaction de l'encadrement humain !

Mesdames et messieurs, plus que jamais, une administration efficace, sûrement, avec des mesures à impact financier ! Car plus que jamais, toutes les mesures qui seront prises doivent être évaluées sur le plan financier et à tous les niveaux de pouvoir : fédéral, Communauté française, Région wallonne ainsi que dans nos villes et communes, où nous avons notre part de responsabilité et où, la démocratie s'exerce de façon beaucoup plus proche du citoyen.

Une administration efficace qui s'ouvre aux langues. J'ose le dire : "we wensen uitstekende betrekkingen tussen de gemeenschappen in België". J'ai enseigné : "Ich war Klassenleiter in Eupen". La connaissance des langues est également importante.

Mesdames et messieurs, plus que jamais, que notre pays soit attentif -j'ose le rappeler ou le dire pour la première fois dans cette salle- à l'allemand. Je rends hommage au ministre-président de la Région wallonne, M. Di Rupo, qui a dit hier : "l'Allemagne, si proche de la Belgique, l'allemand nécessaire pour l'ouverture vers l'espace européen". Quelque part en Communauté française nous oublions l'importance de l'allemand. Nous avons été, voici six mois, invités par les ambassadeurs d'Autriche, de Suisse et d'Allemagne, étonnés de voir qu'en Communauté française l'apprentissage de l'allemand était tombé de 6% à 2,3%. Il y va de l'intérêt de la Wallonie, mais aussi de notre pays.

Mesdames et messieurs, administration efficace dans la rencontre des citoyens et dans leur langue sûrement.

Démocratie citoyenne. Citons l'un ou l'autre cas concret qui nous interpelle. Au-delà du contrôle de l'administration, nous en appelons aussi à un élément qui échappe trop souvent aux pouvoirs publics, en tout cas aux responsables publics, à ceux qui veulent comprendre ce qui se passe, c'est-à-dire le contrôle des intercommunales. Est-il normal que si souvent dans notre pays on doive, au niveau des intercommunales, s'engager pour trente ans sans nécessairement toujours en avoir un contrôle suffisamment proche et efficace.

Nous devons veiller à ce que le droit de vote des Belges à l'étranger soit garanti. Souvenez-vous de ce qui vient de se produire. Ce fut une véritable catastrophe. J'analyse de façon tout à fait positive la proposition qui a été faite.

Une société sûre, une société proche en tout cas d'un souci permanent de prévention. Monsieur le ministre de la Justice, nous apprécions votre souci de chacun. Faites en sorte que chacun se sente reconnu, faites en sorte en tout cas d'être à l'écoute des gens. Je ne pense pas que cet hémicycle soit l'endroit où l'on s'oppose pour s'opposer. Les jeunes notamment ont besoin de rencontres avec des personnalités comme la vôtre, de personnes qui seront à leur écoute, de jeunes qui en cas de difficultés ont le besoin parfois d'être sanctionnés, de façon rapide, mais surtout de façon pondérée pour qu'ils puissent finalement retrouver plus facilement la juste route. Au niveau de la prévention, une attention toute particulière doit être accordée à l'encadrement des jeunes.

Je partage également le souci de recours à des peines alternatives. Plusieurs communes y ont recours. Je me réjouis de l'intégration de ces mesures dans le lot quotidien. Il est facile de "reprendre" toute une série de jeunes dans le cadre d'une remise au travail. Plus que jamais aussi dans la prévention, il est un mot que j'ai trop peu souvent entendu -je me demande même s'il a été cité- celui de prévention par le sport. Je suis, monsieur le premier ministre, peut-être comme vous un fou de cyclisme et de vélo en général. Je puis assurer combien, à ce niveau, l'associatif joue un rôle capital dans tout ce qui est prévention, non seulement au niveau de la sécurité mais au niveau de tout ce qui est intégration sociale. Si même il s'agit d'une matière qui, parfois de façon dommageable, apparaît trop exclusivement relever des Communautés ou des Régions, cet élément peut être un élément de ciment au niveau national mais également de rencontre au niveau des jeunes et bien sûr dans une politique de prévention. Je suggère, monsieur le ministre de la Justice, monsieur le ministre de l'Intérieur, qu'on n'hésite pas, notamment dans l'accompagnement des ZIP, à également dégager des moyens financiers pour développer cette politique sportive au niveau de la jeunesse, en relais avec les Régions et Communauté ainsi qu'avec les communautés locales.

Plus que jamais, les jeunes ont besoin d'encadrement, de se sentir reconnus, respectés et suivis.

En ce qui concerne le volet de la "société ouverte", j'estime que le problème de l'immigration est un problème difficile pour tous ceux qui assument des responsabilités au sein des communes, que ce soit au niveau du conseil communal, des échevins et des bourgmestres. Je dirai à tous nos amis

de l'assemblée, à tous ceux qui veulent être démocrates et qui écoutent encore de temps en temps les autres, que c'est une matière dans laquelle nous invitons à beaucoup d'humilité. Je vous assure que je n'ai aucune recette définitive. Je ne dirai jamais à quelqu'un : "voilà ce qu'il convient de faire". C'est une démarche difficile, qui peut être variable dans le temps sinon parfois dans l'espace, en tout cas qui appelle beaucoup d'attention à chaque situation humaine vécue et qui requiert aussi beaucoup de qualités humaines.

J'aborderai enfin la situation des grandes villes, particulièrement interpellante. Que constate-t-on le plus souvent dans les zones un peu plus rurales ? Les gens quittent souvent les grandes villes pour habiter à la campagne, pour exploiter parfois de manière démesurée l'espace rural et créer d'autres problèmes au niveau de ce que vous appelez à juste titre le développement durable.

Monsieur le président, chers collègues, je tiendrai parole car il ne sert à rien de prolonger démesurément les interventions. Premièrement, on a de plus en plus besoin d'un parlement qui revalorise les travaux, qui fait en sorte que chacun écoute l'autre, où chacun puisse échanger, dépasser ses petits calculs électoraux et se situer davantage sur la voie de la communication. Deuxièmement, nous avons besoin aussi d'un endroit où se feront des évaluations permanentes sur l'ensemble des dossiers déposés, sans ignorer la nécessité de mesurer tous les impacts financiers des mesures qui seront prises. Troisièmement et plus que jamais, donnons à notre pays, pour reprendre l'expression utilisée par Stéphane De Clerck hier, "au-delà de toutes les relations humaines, économiques, financières, sociales et environnementales, une plus-value humaine et durable". Misons davantage sur le capital humain, sur tous ceux qui osent, ensemble, entreprendre dans un développement durable.

De tout coeur, comme jeune parlementaire mais bourgmestre depuis 14 ans et conseiller communal depuis 29 ans, j'ose dire à notre pays dont nous sommes fiers : bonne route à la Belgique fédérale !

De **voorzitter** : De heer Guido Tastenhoye heeft het woord.

De heer **Guido Tastenhoye** (VL.BLOK) : Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, collega's, als lid van deze Kamer verkozen te Antwerpen heeft de eerste minister mij ontgoocheld.

De metropool met haar wereldhaven, de economische en industriële draaischijf van Vlaanderen en dus van heel België, wordt in deze regering vertegenwoordigd door één staatssecretaris : een overjarige mei-68'er, bevoegd voor Ontwikkelingssamenwerking nog wel ! En daarmee moeten de Antwerpenaars het stellen.

Mijnheer de eerste minister, in het Antwerpse bedrijfsleven, in de havenkringen van uw intieme vriend Fernand Huts en in de kringen van de Antwerpse Kamer van Koophandel, evenals in uw Antwerpse VLD-afdelingen zal zulks wellicht op applaus worden onthaald, te meer daar uw federaal regeerakkoord noch dat van de Vlaamse regering werk maakt van de snelle realisatie van de meest dringende infrastructuurwerken in de Antwerpse regio. In dat verband denk ik onder andere aan de tweede goederenspoorlijn met name de IJzeren Rijn, aan de sluiting van de kleine ring met vaste oeververbinding, aan de doortroming van de Singel, aan de verlenging van de startbaan van Deurne.

Wellicht zal de heer Ansoms, eveneens afkomstig uit de Antwerpse regio mij niet tegenspreken.

Mijnheer de eerste minister, waarom behandelt u Antwerpen zo stiefmoederlijk ? Voor zoveel miskenning voor Antwerpen waar u zich liet verkiezen, maar snel weer met de noorderzon verdween, zullen de VLD-kiezers u bij de gemeenteraadsverkiezingen de rekening voorleggen. Niet alleen in Antwerpen trouwens, maar overal waar men kampt met een acuut vreemdelingenprobleem. Vooral omdat u onder druk van uw linkse en Franstalige coalitiepartners besloot snel een drastische versoepeling van de procedures tot naturalisatie door te voeren. Met andere woorden, zowat elke vreemdeling die hier een tijdje verblijft zal bijna automatisch Belg kunnen worden met bijhorende stemplicht.

Uit een referendum dat uzelf organiseerde enkele jaren geleden bleek dat 90% van de VLD-kiezers gekant waren tegen het stemrecht voor vreemdelingen, dat thans echter sluiks wordt ingevoerd via een drastische versoepeling van de naturalisatieprocedure. Welnu, deze kiezers worden bedrogen en wij zullen niet nalaten hen daaraan te herinneren.

Dit is niet alleen een linkse regering die in geen enkel opzicht beantwoordt aan de wil van de Vlaamse kiezers waarvan ruim 60% centrum-rechts stemden - VLD : 22%, CVP : 22% en Vlaams

BLOK : 15,5% - maar bovendien ook een ontzettend anti-Vlaamse regering. In dat verband spreekt de bevoegdheidsverdeling boekdelen.

De VLD moest zware concessies doen en haalde bitter weinig uit de brand. De socialisten, de groenen en de Franstaligen haalden alles binnen, terwijl de VLD wel vier ministers en één staatssecretaris levert, maar jammer genoeg veeleer met lege dozen.

Ik zal u verklaren waarom dit gebeurde.

In uw hoedanigheid van eerste minister beheert uzelf geen enkel extra departement.

Minister Verwilghen is met handen en voeten gebonden door het eerder gesloten Octopusakkoord waarvan de invulling door de Franstaligen zal worden gedictéerd.

Spoedig genoeg zal dat blijken wanneer bijvoorbeeld de interpolitiezones moeten worden uitgetekend.

Minister Daems kreeg noch Begroting, noch Financiën. Hij wordt een soort veilingmeester. Hij mag Belgacom verkopen aan de meest biedende en blijft dan werkloos achter.

Minister Gabriëls kreeg Landbouw en KMO maar iedereen weet dat dit grotendeels, op wat regelgeving en enkele Europese contacten na, geregionaliseerde departementen zijn. Als de heer Gabriëls, die jammer genoeg afwezig is, trouw is aan zijn nationalistisch verleden, dan moet hij ervoor zorgen dat de restjes bevoegdheid die hij nu nog heeft zo snel mogelijk naar de beide deelstaten worden overgeheveld. Gaat uitgerekend Jaak Gabriëls zich soms lenen tot de Belgische recuperatie die hij vroeger heeft bestreden ?

Hetzelfde geldt voor staatssecretaris Pierre Chevalier op Buitenlandse Handel. Nu reeds is dit praktisch volledig een Vlaamse materie. Gaat ook de heer Chevalier volop aan Belgische recuperatie doen, dit op een ogenblik dat het label "dit is Belgisch" is uitgegroeid tot een ware nationale ramp als gevolg van het dioxineschandaal ? Bovendien roept dit in het buitenland ook meteen herinneringen op aan alle andere Belgische schandalen.

Mijnheer de eerste minister, de reputatie van België is kapot en dat komt nooit meer goed. Het op export gerichte Vlaanderen deelt echter wel in de klappen. Daaruit moeten meer dan ooit

de passende conclusies worden getrokken. Alleen een nieuwe, vertrouwen-wekkende, zelfstandige Vlaamse staat die een eigen kwaliteitslabel - noem het *Flanders Quality* - gaat voeren, kan voor onze export opnieuw het tij doen keren.

Deze conclusie kan en wil de VLD echter niet trekken. Dit toont de onmacht aan van de VLD en vooral van eerste minister Verhofstadt die er werkelijk alles voor over had om eerste minister te kunnen worden. Ik heb dat aangetoond aan de hand van de bevoegdheden die hij uit de brand heeft weten te slepen. De heer Verhofstadt ging werkelijk plat op de buik voor de eisen van zijn coalitiepartners. Als het nodig was zou hij wellicht zelfs in adamskostuum naast Manneke Pis gaan staan om toch maar in de regering te kunnen komen. Daarbij verloochent hij ook alles waar hij in de voorbije jaren voor stond. Het begon met de "Burgermanifesten" uit de jaren 1992-1993 en ging verder in zaal F van de Senaat. U weet wel, het ging om meer rechtstreekse democratie, het afschaffen van de stemplicht, het neutraliseren van de kopstem en de rechtstreekse verkiezing van burgemeesters en zelfs van de eerste minister. Nu hij echter zelf aan het roer staat, komt daar vrijwel niets van in huis en gaan de politieke benoemingen genre Busquin rustig door.

Er is alleen het voorstel om het gewicht van de lijststem tot de helft te herleiden. Misschien valt daar iets voor te zeggen maar er is ook een ernstig neveneffect. Het huidige systeem biedt immers de mogelijkheid om een aantal bekwame personen naar het parlement te sturen. Ik spreek hierbij niet over mijzelf.

Maar als alleen de voorkeurstemmen gelden is de kans groot dat slechts populaire figuren worden verkozen die niet noodzakelijk geschikt zijn voor een parlementaire mandaat.

Door het systeem dat u voorstelt, mijnheer de eerste minister, zouden op de VLD-banken nu wellicht de mooie benen van Anke Vandermeersch te bewonderen zijn en in de Playboy nog veel meer, maar dan konden wij bijvoorbeeld geen beroep meer doen op de vakbekwaamheid van de heer Etienne Degroot. Mag ik u vragen daarover eens ernstig na te denken?

Wat het toekennen van meer autonomie aan Vlaanderen betreft, mijnheer de eerste minister, slikte u alle beloftes van de voorbije jaren in. Na uw tocht door de woestijn zorgde u voor uw bekende wederoptredens, voortreffelijk in scène gezet door uw toenmalige adjudant Bart Somers, thans ook lid van de Kamer.

De voorzitter : De heer Bart Somers heeft het woord.

De heer Bart Somers (VLD) : Mijnheer de voorzitter, sta mij toe ter verduidelijking een vraag te stellen aan de heer Tastenhoye.

Mijnheer Tastenhoye, ik beschouwde u steeds, met alle respect, als een radicale Vlaams-nationalist. Het eerste deel van uw betoog leek mij eerder te passen in het meer extreem-rechts ideeëngoed van de heer Dewinter. Vervolgens herpakte u zich door een aantal anders getinte elementen aan te halen en pleitte u voor burgerdemocratie. Maar zodra de burger werkelijk zou kunnen mee beslissen en mee bepalen door wie hij in het parlement wenst te worden vertegenwoordigd, wordt u opnieuw kritisch en zeer voorzichtig en pleit u meteen weer voor een systeem waarbij een kleine groep, een elite aan het hoofd van een partij, bepaalt wat goed of niet goed is voor de burger, of, met andere woorden, wie al dan niet bekwaam is om in het parlement te functioneren. Dat snap ik niet goed.

De heer Guido Tastenhoye (VL.BLOK) : Dat heb ik zo niet gezegd. U mag mij geen woorden in de mond leggen die ik niet heb uitgesproken.

De heer Bart Somers (VLD) : Mijnheer Tastenhoye, ofwel pleit u ervoor dat de burger centraal staat in de besluitvorming en met al zijn capaciteiten beslist wie hem moet vertegenwoordigen, ofwel pleit u voor een elitaire vorm van democratie, waarbij een klein clubje binnen een politiek partij beslist wie al dan niet volksvertegenwoordiger moet worden. Wat is uw standpunt terzake, mijnheer Tastenhoye?

De heer Guido Tastenhoye (VL.BLOK) : Mijnheer Somers, ik heb alleen gewaarschuwd voor bepaalde neveneffecten en heb de eerste minister verzocht daarover eens goed na te denken. Meer heb ik niet gezegd.

Mijnheer de eerste minister, toen u uit uw tocht door de woestijn opnieuw de bewoonde wereld betrad, had u het in uw toespraken over de Belgische ziekte, tot ergernis van bijvoorbeeld Herman Van Rompuy die u beschuldigde van het voeren van antipolitiek. U stelde destijds de PS verantwoordelijk voor het immobilisme, terwijl zij thans, hoewel hun mentaliteit absoluut niet is veranderd, mede deel uitmaken van de regering.

U stelde toen voor de staatsschuld te regionaliseren. Tijdens de besprekingen in de commissie voor de Staatshervor-

ming van het Vlaams Parlement, konden voor de VLD de zaken niet snel genoeg gaan en niet radicaal genoeg worden doorgevoerd.

Na de IJzerbedevaart van 1997 waarbij werd opgeroepen om niet in een federale regering te stappen zonder staatshervorming, verklaarde u hiertoe bereid te zijn, samen met de VU trouwens. Nu weten wij dat zowel de VLD als de VU hun woord hebben gebroken, louter en alleen omwille van het "smeer".

In april 1998, amper een jaar geleden, hield de VLD op haar congres een pleidooi voor "meer Vlaanderen", wat volgens Hugo Schiltz, toch een kenner, neerkwam op de keuze voor een confederaal model. Op 4 maart laatstleden, nauwelijks enkele maanden geleden, tijdens de bespreking van de vijf resoluties over de staatshervorming in het Vlaams Parlement, verklaarden de drie VLD-fractieleden Hugo Coveliers, Patrick Dewael en André Denys in een persconferentie : "Voor ons is een nieuwe staatshervorming geen emotioneel debat, maar een rationele keuze die naar beter bestuur leidt". Thans verloochent de VLD het gegeven woord en de resoluties van het Vlaams Parlement belanden in de prullenmand. Het minimalistisch vijf-puntenplan van de CVP wordt plots een radicaal programma.

Er verandert niets : de miljardentransfers blijven bestaan en nemen zelfs nog toe, want nu wil men snel Vlaams geld geven aan het Franstalig onderwijs en de uitgaven inzake sociale zekerheid verhogen zonder de sociale zekerheid te saneren en delen ervan te regionaliseren zoals nochtans werd beloofd.

In het Vlaams regeerakkoord wordt de vraag naar regionalisering van gezondheidszorg en kinderbijslag herhaald, maar enkel wat de uitvoerings- en de normeringsbevoegdheid betreft. Over de financiering wordt met geen woord gerept, hoewel dit de kern van de zaak is want anders blijft het consumptiefederalisme.

Kortom en om de woorden van gewezen CVP-voorzitter Johan Van Hecke te gebruiken : "Vlaanderen blijft de melkkoe".

Om toch maar aan de macht te geraken, mijnheer de eerste minister, gooit u alles overboord en spant u het paard achter de wagen. Ware het niet aangewezen het paard vóór de wagen te spannen door eerst en vooral de communautaire tegenstellingen op te lossen via een verregaande staatshervorming om op die manier, zowel in Vlaanderen als in Wallonië, gestalte te

kunnen geven aan een degelijk beleid ? Maar dat doet u niet : u richt een "vergeetputconferentie" op waar zinloos zal worden gegalaverd tot de communautaire etterbui u in het aangezicht zal openspatten.

Dat de Franstaligen zouden willen praten is onzin. Zij willen de VLD en de VU alleen maar aan het lijntje houden.

Mijnheer de eerste minister, sta mij toe u enkele vragen te stellen. Naar verluidt zullen de zes deelnemende parlementen elk door twee leden worden vertegenwoordigd op die fameuze conferentie. Is dat juist en welke rol is terzake weggelegd voor de oppositie ?

Vervolgens had ik graag vernomen op welke manier die conferentie tot besluitvorming zal overgaan. Zal bij meerderheid of bij unanimité worden beslist en zijn die besluiten bindend voor de regering ?

Mijnheer de eerste minister, gisteren verklaarde u van België een modelstaat te willen maken. Welnu, ik vrees dat zulks een illusie is. U ontwikkelde ook uw visie omtrent het betreden van de 21ste eeuw, maar al wat u doet is trachten nieuw leven te blazen in een oude knol. Maar het Vlaams Blok kiest voor een renpaard.

Tot slot, mijnheer de voorzitter, wens ik mij te richten tot mijn collega's van de VU.

Beste collega's van de VU, ik begrijp u niet meer. U krijgt niet eens een dode mus. Als men in de woestijn dreigt om te komen van honger en dorst en men vindt een dode mus, dan kun je die tenminste nog opeten om zo te proberen de volgende oase te bereiken. De mus die u krijgt, vliegt nog onbereikbaar rond in de lucht. Uw houding wekt bij mij plaatsvervangende schaamte op. Nochtans had VVB-voorzitter Yvan Mertens de Volksunie een weg geboden : "Gedoog de Vlaamse regering, waar u op de wip zit, vanuit de oppositie en evalueer dan over een jaar". Maar de drang naar de portefeuilles, mijnheer Bourgeois - en dat weet u zeer goed - was sterker dan de principes. U hebt de Vlaamse belangen uitverkocht voor de spreekwoordelijke 30 zilverlingen.

Mijnheer Bourgeois, ik wens u nog een vraag te stellen. U hoorde gisteren de timing van eerste minister Verhofstadt. Over een jaar moeten fase 1A en fase 1B van het regeerakkoord uitgevoerd zijn. Wat gaat u doen als dat niet het geval is ? Daarop kreeg ik nu eens graag een duidelijk antwoord.

De **voorzitter** : De heer Geert Bourgeois heeft het woord.

De heer **Geert Bourgeois** (VU&ID21) : Mijnheer de voorzitter, ik wil in de eerste plaats aan de geachte collega zeggen dat ik nog altijd zelf mijn vrienden kies en dat ik - en niemand van mijn partij - bevriend wens te zijn met iemand die behoort tot een partij die fundamenteel ondemocratisch is. Ik ben blij dat u ook tot dat besef begint te komen. U behoort tot een partij die een aantal fundamentele rechten en vrijheden negeert en miskent en daardoor in tegenspraak is met wat tot de fundamentele waarden van de Westerse democratie behoort.

De heer **Guido Tastenhoye** (VL.BLOK) : Dat is gewoon onzin. U wijkt volkomen af. U probeert er zich uit te redden.

De heer **Geert Bourgeois** (VU&ID21) : Mijnheer Tastenhoye, als journalist hebt u misschien de gewoonte om mensen te onderbreken, maar hier behoort het tot de geplogenheden om mensen te laten uitspreken. Ik heb u ook laten uitspreken.

Ik heb gisteren vragen gesteld aan de eerste minister en u hebt, net als ik, kennis kunnen nemen van zijn antwoord. Ik neem aan dat u hebt gehoord wat ik heb gezegd, hoewel uw collega's dat blijkbaar niet hebben gehoord. Ik heb gezegd welk ons stemgedrag zal zijn en ik zal mij niet laten verleiden om antwoord te geven op de vragen die u stelt. Tot nader order - dat moet u nog leren, want u was in een vorig leven journalist - is het zo dat een parlamentslid in het parlement de regering ondervraagt, maar niet de andere partijen. De Volksunie zal op elk moment haar houding bepalen en zal zich niet in een bepaalde richting laten duwen door een partij die het blijkbaar nog altijd nodig heeft om zich als oppositiepartij van de Volksunie te profileren.

De heer **Guido Tastenhoye** (VL.BLOK) : Inzake Brussel heeft de Volksunie geen enkele waterdichte garantie gekregen. De broodnodige splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde - die volgens Louis Tobback trouwens in de sterren stond geschreven - wordt door de Volksunie zelfs niet meer geëist. Ik kan alleen maar zuchten en toekijken bij dit weinig verheffende proces van zelfvernietiging. U, Volksunie, hebt elk recht verloren om u nog een Vlaams-nationale partij te noemen.

Mijnheer de voorzitter, het is duidelijk dat er met deze regering geen staatshervorming zal komen, zelfs nog geen begin ervan. SP-vice-eerste minister Vande Lanotte heeft het met

zoveel woorden gezegd in een interview met Knack op 23 juni 1999. Ik citeer : "Excuseer, maar wij gaan geen Vlaams-Waalse spelletjes meer spelen. Wij doen daar niet meer aan mee. Een streep eronder." Duidelijker kan het niet.

Stemt dit mij nu droef te moede ? Nee, integendeel, want deze regering gaat het niet lang uithouden. Bij de gemeenteraadsverkiezingen van oktober volgend jaar zullen de VLD en de Volksunie voor hun Vlaams verraad zwaar door de kiezer worden afgestraft. Dan zal het gedaan zijn met het paars-groen-gele tableautje. Deze regering zal het uiteenvallen van België nog bespoedigen. Toen mijn vriend Herman Suykerbuyk enkele maanden geleden het parlement verliet, zei hij wat ontmoedigd : "De machtigen hebben geen trouw en de trouwen hebben geen macht." Wij, Vlaams-nationalisten, blikken verwachtingsvol naar de toekomst omdat wij geloven in onze zaak. Wij zullen niet rusten voor wij de trouwen macht hebben gegeven.

De **voorzitter** : Ik wens de heer Tastenhoye geluk met zijn maiden-speech.

La parole est à M. Charles Michel, benjamin de notre assemblée.

Monsieur Michel, je vous demanderai de respecter votre temps de parole.

M. **Charles Michel** (PRL FDF MCC) : Je m'y efforcerai, monsieur le président.

Monsieur le président, monsieur le premier ministre, mesdames, messieurs les ministres, chers collègues, permettez-moi de regretter de devoir, pour ma première intervention, prendre la parole après un membre d'un parti d'extrême droite.

Chers collègues, la justice, vous en conviendrez tous, est l'une des missions parmi les plus fondamentales, les plus essentielles et, sans doute, les plus primitives de l'Etat au sens puissance publique du terme. Or, force a été de constater, particulièrement au cours de ces dernières années, que notre Etat a failli dans le cadre de cette mission.

Les exemples criants de défaillance, de déficit et même d'échec de la fonction judiciaire se sont révélés si nombreux et si éclatants que la confiance à l'égard du service public de la justice est ébranlée.

Au quotidien, celles et ceux de nos concitoyens qui sont confrontés au fonctionnement de la machine judiciaire sont abasourdis par un mode de fonctionnement qui n'a pas répondu aux mutations rapides et même parfois brutales de la société.

A l'heure où l'évolution technologique explose, à l'heure de l'essor extraordinaire des nouveaux moyens de communication, la justice n'est pas adaptée et n'est pas dotée des moyens indispensables pour assurer convenablement sa mission de service public. C'est donc, monsieur le premier ministre, mesdames et messieurs les ministres, avec satisfaction que je relève, dans la déclaration soumise, aujourd'hui, à notre vote, la détermination affichée de façon claire et forte pour que la justice devienne un axe politique prioritaire.

Restaurer l'accès égal de chacun à la justice, voilà quelle doivent être notre ambition et notre volonté communes et ce, je l'espère, au-delà des clivages partisans.

Monsieur le président, chers collègues, les écueils qui entravent le bon fonctionnement de l'institution judiciaire sont connus. J'en relève trois.

Tout d'abord, l'arriéré judiciaire. L'indécente lenteur qui affecte gravement le déroulement du processus judiciaire atteint des proportions si significatives et à ce point inacceptables que l'on aboutit trop souvent à des situations de déni de justice.

Le choix d'affecter des moyens matériels et humains supplémentaires avec une attention particulière pour certains arrondissements judiciaires est indispensable et l'on se réjouit ici des orientations prises en la matière.

Toutefois, au-delà de cet aspect matériel, j'ai le sentiment que les pistes préconisées dans la déclaration gouvernementale doivent également être mises en oeuvre, je pense au recours à des formes alternatives de résolution des conflits comme la médiation, aux formes de transaction ou de conciliation, etc.

Une autre moyen de résorber l'arriéré judiciaire doit également consister, me semble-t-il, dans la simplification d'un certain nombre de procédures tout en respectant et en garantissant naturellement les droits de la défense.

C'est ainsi qu'il m'apparaît que les réflexions visant à assouplir encore davantage les règles du Code judiciaire doivent être approfondies.

A cet égard, il me semble que le parlement pourrait user utilement de sa fonction de proposition.

Monsieur le président, chers collègues, le deuxième écueil qu'il me plaît de relever ici et qui n'est pas le moins important me semble-t-il, est l'aspect presque ésotérique du langage judiciaire. Ce frein constitue à mon sens

une barrière psychologique importante. Citation, signification, notification, assignation, voilà des termes dont le sens précis n'est accessible qu'à de rares initiés, avocats, magistrats, huissiers. L'immense majorité des justiciables a le sentiment que la justice leur parle une langue étrangère qu'ils ne comprennent pas. Ils ont raison. Cette situation inacceptable rappelle tristement une justice d'un autre âge. J'ai le sentiment à cet égard que la décision de confier à un commissaire du gouvernement les questions plus générales de la simplification administrative ne peut que recueillir notre assentiment. Le chantier, monsieur le premier ministre, est immense, nous le savons, et il mérite véritablement qu'on le prenne à bras-le-corps.

Le troisième frein majeur qui entrave l'accès égal de chacun au service public de la justice est bien entendu le coût élevé, voire souvent exorbitant, qui est entraîné par la mise en mouvement d'une procédure judiciaire. Les frais cumulés d'avocat, d'huissier, de greffe, d'experts, sont tellement élevés qu'il arrive que dans bien des cas, des justiciables renoncent par avance à faire valoir des prétentions pourtant bien légitimes. Cette situation est incompatible avec l'Etat de droit modèle auquel nous aspirons tous. Il est donc important, au cours de cette législature, d'envisager des pistes et des solutions qui permettront de remédier à ce problème. Dans cette perspective, il me semble que le recours à et la généralisation de l'assurance défense en justice, voire -pourquoi pas?- de la mutualisation des frais de justice, devront être envisagés. Je crois que ce débat devra être mené.

De la même façon, la possibilité de faire supporter tout ou partie des frais d'avocat par la partie défaillante devra également être discutée. Là aussi, je crois que l'imagination, l'inventivité et sans doute l'audace devront être de mise.

Monsieur le premier ministre, mesdames et messieurs les ministres, votre déclaration dessine les contours d'un Etat modèle juste et efficace qui s'inscrit résolument dans la modernité pour nous faire entrer avec confiance et détermination dans le millénaire qui se lève. Nous percevons déjà, monsieur le premier ministre, la volonté forte et ambitieuse de votre gouvernement de restaurer l'autorité. La rupture avec le passé, sur le ton comme sur le contenu, apparaît de façon manifeste tout au long de votre déclaration gouvernementale. Vous portez les espoirs, et même les espérances, d'une grande majorité de nos concitoyens qui rêvent avec nous

d'une société plus solidaire, plus libre, plus juste, en un mot d'un Etat régénéré. Les défis à relever sont d'envergure. Les contraintes et les lourdeurs sont nombreuses, nous le savons. Mais votre projet, notre projet porte en lui les germes du succès et de la réussite. C'est pourquoi, monsieur le premier ministre, mesdames et messieurs les ministres, je vous apporte très modestement mais avec tout mon enthousiasme, mon soutien le plus déterminé pour que, dans l'histoire de ce pays, le 13 juin 1999 soit considéré comme une grande victoire. Pas la victoire de l'un ou l'autre homme ou femme politique, pas la victoire de l'un ou l'autre parti politique, mais la victoire des citoyens, la victoire du changement.

Le président : Merci beaucoup, monsieur Michel. Vous êtes le cadet de cette assemblée et je vous félicite pour votre maidenspeech !

De heer Karel Van Hoorebeke heeft het woord.

Mijnheer Van Hoorebeke, mag ik u verzoeken uw spreektijd te respecteren ? U moet immers het voorbeeld geven aan de jongeren.

De heer **Paul Tant** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, In de Conferentie van voorzitters werd afgesproken dat de regering in grote getale zou aanwezig zijn tijdens het investituurdebat.

De **voorzitter** : Mijnheer Tant, er werd gezegd dat de minister zou aanwezig zijn wanneer het hoofdstuk met betrekking tot zijn bevoegdheden werd besproken.

De heer **Paul Tant** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, sta mij toe u een voorbeeld te geven. De bevoegdheid van de minister van Ambtenarenzaken is hier al voortdurend ter sprake gekomen maar, behoudens op de laatste bank, heb ik hem hier in de zaal nog niet gezien. Hij is nochtans een charmant man waarmee te praten valt, maar zijn afwezigheid valt op. Misschien is dat een extra middel om op te vallen. In elk geval wordt de afspraak met het parlement slechts ten dele nagekomen.

Ik verneem van mijn buurman dat de minister zo enthousiast is over zijn nieuwe bevoegdheid dat hij nog steeds aan het vieren is en zo ken ik hem ook.

De **voorzitter** : Mijnheer Tant, ik heb dus aan de minister, belast met de contacten met de Kamer, de heer Daems, de PV's meegegeven van de Conferentie van voorzitters waarin aan de regering een inspanning werd gevraagd opdat de "vakministers"

zouden aanwezig zijn bij de debatten die hun departementen kunnen aanbelangen. Ik moet u dus tot op zekere hoogte gelijk geven.

De heer Karel Van Hoorebeke heeft het woord.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID21): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, het onderwerp "een veilige samenleving" neemt terecht een belangrijke plaats in in uw regeringsverklaring en uw regeringsprogramma. Het is inderdaad juist dat de VLD zich in de verkiezingsperiode en in de voorafgaande periode met een sterk veiligheidsplan heeft geprofileerd. We kunnen er ons alleen maar over verheugen dat wij vanochtend, uit de mond van de heer Annemans, hebben gehoord dat hij zich volmondig achter het plan-Verwilghen blijft scharen. Op zich is dat een goede zaak, want zo weten we tenminste dat het Vlaams Blok, dat op zich geen plan heeft, toch kan akkoord gaan met een aantal ideeën die een oplossing voor bepaalde problemen en voor een veilige samenleving kunnen bieden.

De **voorzitter**: Mijnheer Laeremans, u bent nog maar net binnen.

De heer Bart Laeremans heeft het woord.

De heer **Bart Laeremans** (VL. BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik heb toch gehoord wat er werd gezegd. Het ging over het veiligheidsplan. Ik weet perfect wat de heer Annemans heeft gezegd, met name dat wij volkomen achter het veiligheidsplan staan van minister Verwilghen inzake het jeugdsanctierecht en de uitvoering ervan zoals het wordt vermeld.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID21): Dat hebt u heel selectief gehoord.

De **voorzitter**: U zult het in de Handelingen kunnen lezen.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID21): Collega's, een veilige samenleving vergt inderdaad een goed functionerende politie en justitie, maar in eerste instantie moeten de problemen worden onderkend.

Het wordt dus hoog tijd dat op alle niveau's, en niet alleen hier in deze Kamer maar ook in de gemeenteraden en door de bevoegde burgemeesters die al te vaak de feiten minimaliseren om niet te moeten optreden of niet durven optreden, de problemen worden onderkend en niet alleen in alle sereniteit maar ook in alle openheid bespreekbaar worden gesteld.

Ik zou voorbeelden kunnen aanhalen van belangrijke steden waar burgemeesters niet durven optreden en de problemen niet durven aanpakken niettegenstaande het feit dat hun korpsoversten dat wel zouden willen. Mijnheer de minister van Justitie, ik wil hier een oproep lanceren opdat iedereen op alle niveaus zijn verantwoordelijkheid zou opnemen.

Een tweede belangrijk element is dat het nodig is om een inventaris op te maken van de problemen die zich voordoen. Dit is een voorwaarde die zou moeten worden opgenomen in de veiligheidscontracten. Veelal kunnen deze problemen van wijk tot wijk en van buurt tot buurt verschillen. Naast de problemen met de grote criminaliteit - die door de federale politie en op supranationaal niveau moet worden aangepakt - zijn er ook heel wat zaken die wrevel wekken zonder echt crimineel van aard te zijn. Ook deze zaken zorgen voor een gevoel van onbehagen dat door bepaalde partijen gretig wordt aangewend om de zaken op te kloppen en op een misdadige manier hun eigen macht uit te bouwen.

Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer Van Hoorebeke, ik meen dat het derde en het vijfde hoofdstuk inzake grootstedelijk beleid samen moeten worden gelezen. Wanneer de regering het heeft over een veiligheidsplan, dan doelt zij op een federaal veiligheidsplan. Het is echter evenzeer noodzakelijk dat er lokale veiligheidsplannen komen. Dit zal hetzij binnen de gemeente, hetzij binnen de stad, hetzij binnen de interpolitiezone georganiseerd moeten worden. In elk geval zal er dus naast het federale veiligheidsplan ook steeds een lokaal veiligheidsplan moeten komen. Omdat daarover geen enkel misverstand zou bestaan, is het goed de beide hoofdstukken samen te bekijken.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID21): Mijnheer de minister van Justitie, het is voor mij geen probleem om deze problematiek te verbinden met het andere hoofdstuk. Het is echter duidelijk dat het stedelijk beleid niet alleen een federale aangelegenheid is. Ook de Gemeenschappen en Gewesten zijn hiervoor bevoegd. Er zal dus ernstig overleg moeten komen tussen de verschillende niveaus.

Ik wou alleen doen opmerken dat het opstellen van veiligheidsplannen geen vrijblijvende zaak mag zijn. Dit is geen kritiek op uw beleidsintenties, maar ik bedoel dat het hier niet louter mag gaan om het doorgeven van geld en middelen. Er moet ook rekening worden gehouden met het resultaat. In

de komende jaren moeten we er streng op toezien dat de plannen die ter plaatse worden opgesteld daadwerkelijk worden uitgevoerd.

Mijnheer de minister van Justitie, ten derde hebt u vanmorgen in verband met de jeugddelinquentie geantwoord dat dit in het Octopusakkoord wordt behandeld. Toch had ik gehoopt dat u hieraan meer aandacht zou hebben geschonken in het regeringsprogramma.

Mijnheer Laeremans, ik wil opmerken dat wij moeten ophouden met het stigmatiseren van de jeugd. Wanneer men spreekt over jeugddelinquentie, zoals u dat gemakkelijk doet, dan veralgemeent men snel. Het verheugt mij dan ook dat de heer de Donnée vanmorgen heeft gezegd dat het uiteindelijk slechts om een kleine groep gaat. Kijk maar wat er in Frankrijk gebeurt. Dat is ook hier het geval. Het gaat om kleine groepen die men kent en waartegen men kan en moet optreden. Wij moeten vaststellen dat de klassieke jeugdbescherming daarvoor niet meer voldoet. Wij zullen een stap verder moeten gaan en overstappen naar het jeugdsanctierecht. Hierbij worden we geconfronteerd met het probleem dat er overleg zal moeten komen met de gemeenschappen. Heel wat zaken die behoren tot de jeugdbescherming vallen immers onder de bevoegdheid van de gemeenschappen.

Ik zou u het volgende willen vragen. In het kader van de problematiek van de jeugddelinquentie - een problematiek die ik vrij goed ken - heb ik contacten gehad met heel wat jeugdrechters en universiteitsprofessoren die zich met jeugdbeschermingsrecht in de ruimste zin van het woord bezighouden. Er is heel wat kennis aanwezig en ik zou u aanraden daarvan gebruik te maken om tot een afdoende jeugddelinquentiebestrijding te komen. Als wij spreken over een onveiligheidsgevoel, over jeugddelinquentie, of over allerlei vormen van wrevel gaat het dikwijls over heel kleine zaken die kunnen worden opgelost wanneer men een doelmatig beleid gaat voeren. Ik vraag dus dat u werkelijk oog zou hebben voor deze problemen.

Mijnheer de eerste minister, indien wij naar een veilige samenleving willen gaan, moeten wij kunnen rekenen op een goed werkende politie en justitie.

Wat de politiehervorming betreft, heb ik in het regeerakkoord gelezen dat u zich aan een precieze agenda en een strikte budgettaire aflijning zal houden. Ik wens te weten wat die precieze agenda inhoudt. In de regeringsnota staat dat de politiehervorming in werking zal treden op 31 maart 2001, maar wat is dan de

precieze timing die u zult aanhouden in verband met de voorbereiding van deze hervorming, die uiteindelijk zou moeten resulteren in een daadwerkelijke, efficiënte politiewerking? Wat zullen de budgettaire gevolgen zijn van de politiehervorming, mijnheer de minister van Binnenlandse Zaken? Wij hebben tijdens het Octopusoverleg van de toenmalige meerderheid vernomen dat de operatie 5 miljard frank zou kosten. Ik heb mij altijd afgevraagd waar dat bedrag vandaan kwam. Waarop is dat gesteund? Gaat u binnen de 5 miljard frank blijven, of zal het meer worden? Wij hebben vandaag geen enkele visie op de budgettaire planning. Ik denk dat wij er in elk geval niet mogen vanuit gaan dat het binnen de 5 miljard frank moet blijven. U moet een politiehervorming doorvoeren die werkzaam is, zelfs indien deze 6 of 7 miljard frank kost.

Minister Antoine Duquesne : Mijnheer Van Hoorebeke, ik weet niet wat het zal kosten. Misschien kost het minder, misschien meer, maar ik zal u zo vlug mogelijk een antwoord geven.

De heer Karel Van Hoorebeke (VU&ID21) : Mijnheer de minister, ik vind dit een goed antwoord. Wij mogen ons inderdaad niet vastpinnen op een bepaald bedrag, want een zo belangrijke hervorming tot stand brengen op basis van een budget dat tijdens het Octopusoverleg zomaar uit de lucht is gevallen, lijkt mij geen goede werkwijze.

Mijnheer de eerste minister, uit uw antwoord van gisteren heb ik onthouden dat de politiehervorming verder zal gebeuren in overleg met de leden van de Octopuswerkgroep. Ik neem aan dat deze werkgroep zal worden uitgebreid met Agalev, maar dat kan de Agalev-Ecolofractie alleen maar verheugen, want zij zijn wat aan de kant blijven staan en waren op de duur ook gefrustreerd omdat zij zagen dat het een goede hervorming was, waaraan zij graag hadden meegewerkt. Door het feit dat zij vandaag tot de meerderheid behoren krijgen zij de kans om een inhaalbeweging te maken.

Mijnheer de eerste minister, mijnheer de minister van Binnenlandse Zaken, ik wens erop te wijzen dat het niet voldoende is overleg te plegen met de partijen van de Octopuswerkgroep. Het volstaat ook niet opnieuw overleg te plegen met de traditionele vakbonden van politie en rijkswacht. Ik vraag u ook oog te hebben voor de corporatistische vakbonden, want die zijn er ook. Sta mij toe te zeggen dat zij in deze overgangsfase eigenlijk onder druk van de liberale vakbond uit het overleg zijn gedreven.

Ik hoop ook dat u bereid bent de corporatistische vakbonden opnieuw erbij te betrekken. Bovendien zouden wij het op prijs stellen indien u nogmaals zou luisteren naar wat er op het terrein leeft. Ook de mening van de gewone rijkswachter en de modale agent bij de gerechtelijke of de stedelijke politie verdienen uw aandacht. Begrijp mij niet verkeerd, zij zijn niet gekant tegen de politiehervormingen. Zij staan als één man achter deze hervorming; ze gaan evenwel niet akkoord met de wijze waarop deze reorganisatie de laatste maanden voor de verkiezingen van 13 juni, werd doorgedrukt.

Mijnheer de minister van Binnenlandse Zaken, welk lot is de ambtelijke werkgroep geïnstalleerd onder de vorige regering, beschoren? Deze werkgroep, onder leiding van de heer De Witte, heeft naar mijn mening geen degelijk werk geleverd. Men wou immers te snel gaan, streefde naar onmiddellijke resultaten en had geen oog voor hetgeen werkelijk op het veld gebeurde. Terzelfdertijd vraag ik u ook vlug werk te maken van een evaluatie van de werking van de kleine politiediensten binnen de rijkswacht. De Volksunie - gesteund door de VLD - heeft gestreden voor het behoud van de kleine politiediensten zoals de spoorweg-, de luchtvaart- en de zeevaartpolitie, niet omdat wij vreesden dat deze mini-diensten zouden opgaan in het grotere geheel van de nieuwe politie maar omdat het risico op verlies van identiteit en specificiteit niet denkbeeldig was. In het belang van de veiligheid voor de luchtvaart en van een degelijke controle op de zeevaart, verzoek ik u de kleinere politiediensten zo spoedig mogelijk te evalueren.

Tot slot sta ik even stil bij de comités P en I. U weet dat er zich daar een drama afspeelt. De comités P en I werken niet meer. Het comité P is reeds geruime tijd verstoken van een stuurman en van een bestuur. Tijdens de vorige legislatuur werd de benoemingsprocedure "heropgestart". Wij hebben inzage gevraagd en gekregen in de lijst van de kandidaturen. In de commissie voor de Binnenlandse Zaken werden hoorzittingen gehouden met de kandidaten. Mijnheer de eerste minister, heren ministers van Binnenlandse Zaken en van Justitie, wat zal er verder gebeuren? Zullen de mensen opnieuw hun kandidatuur moeten stellen? Zullen er opnieuw hoorzittingen plaatsvinden? Wanneer zullen er

effectief mensen worden benoemd? Wordt het september of oktober? Ondertussen wordt het comité P vleugellam gemaakt en kan er niet worden gewerkt.

Een andere vraag richt ik ook tot de voorzitter van de Kamer. Mijnheer de voorzitter, wij hebben steeds gepleit - ook in de Octopuswerkgroep - voor de oprichting van een degelijke begeleidingscommissie voor de comités P en I. Hedentendage is er van deze bijzondere "commissie Politie" evenwel geen sprake meer.

De voorzitter : Mijnheer Van Hoorebeke, ik heb de lijst gevraagd van de leden van deze commissie. Ik veronderstel dus dat ik spoedig hun namen zal kennen. Van zodra dit is geschied, kan de commissie het levenslicht zien.

De heer Karel Van Hoorebeke (VU&ID21) : Mijnheer de voorzitter, ik dank u voor deze verduidelijking.

De heer Tony Van Parys (CVP) : Mijnheer Van Hoorebeke, ik deel uw bezorgdheid omtrent de toekomst van de comités P en I, en meer in het bijzonder van het comité P. Naar mijn mening is dit evenwel een exclusieve bevoegdheid van het parlement. Het zou verkeerd zijn de regering te vragen te wachten tot wij een beslissing nemen. Ik ben het volkomen met u eens dat, in overleg met de voorzitter, deze comités dringend moeten worden bemand. Ik geef u volmondig gelijk wanneer u zegt dat daar een groot hiaat bestaat. Derhalve vraag ik u, collega Van Hoorebeke, dat wij als parlement onze verantwoordelijkheid opnemen.

De voorzitter : Mijnheer Van Parys, ik herhaal dat ik de namen van de leden heb opgevraagd.

De heer Tony Van Parys (CVP) : Mijnheer de voorzitter, niet alleen van de begeleidingscommissie, maar ook van het comité zelf.

De voorzitter : Ik heb contact opgenomen met mijn collega van de Senaat wat het comité I betreft. De namen van de leden zijn dus opgevraagd aan de fracties. Ten laatste volgende week vrijdag wordt het comité samengesteld.

De heer Karel Van Hoorebeke heeft het woord.

De heer Karel Van Hoorebeke (VU&ID21) : Mijnheer de voorzitter, ik dank collega Van Parys voor zijn tussenkomst, want het is inderdaad een juiste correctie die hij aanbrengt. Zowel

de samenstelling van de Comités P en I, als de oprichting van de bijzondere begeleidingscommissie is een eigen bevoegdheid van het parlement waar de regering niets mee te maken heeft. Ik verwees er echter naar, collega Van Parys, omdat het in de regeringsverklaring staat en omdat wij ook wel weten dat de regering - zeker wat de benoemingen in deze comités P en I betreft - inspraak zal wensen.

Ik denk dat de premier in elk geval gewaarschuwd is dat wij vandaag met een comité P en I opgezadeld zitten dat reeds maanden niet meer werkt en zijn belangrijke controletaak niet meer kan verrichten.

Mijnheer de minister van Justitie, naast u zit de minister van Binnenlandse Zaken die destijds, toen hij nog gewoon parlamentslid was, kritiek had op de APA, de Autonome Politie-afhandeling. Ik denk dat dit systeem zo snel mogelijk aan een ernstige evaluatie moet worden onderworpen. Men moet nagaan in welke mate die Autonome Politie-afhandeling inderdaad leidt tot een verlichting van de parketten, maar ook tot een verlichting van het politiewerk. Ik heb inderdaad vandaag gehoord dat de parketten via de Autonome Politie-afhandeling een werklasterlichting kennen, maar dat de werklaster verschoven is naar de politie die niet de seponeringsbevoegdheid heeft en daardoor dus meer taken opgelegd krijgt.

Ten slotte, wil ik kort het luik justitie overlopen. Er is veel werk voor de boeg bij justitie en ik zou willen vragen dat u ooit eens een werkelijk plan zou voorleggen van wat er allemaal moet gebeuren.

Dat er binnen justitie heel wat moet gebeuren heb ik ook kunnen lezen in het pamflet van de CVP waar men spreekt over "de vermoldde tak" van de justitie, een uitspraak die collega Van Parys de banvloek heeft opgeleverd van de hoogste magistraten van dit land. Zij voelden zich beledigd door die uitspraak, hoewel u er wel uw reden zult voor gehad hebben.

In elk geval, mijnheer de minister van Justitie, moet er zo snel mogelijk werk worden gemaakt van een efficiënte werking van ons gerecht.

Wij moeten nagaan hoe de achterstand, die minister De Clerck op drie of vier jaar ging wegwerken, is tot stand gekomen en hoe hij opnieuw is opgelopen. Ik verwijs hier naar het optreden van de Brusselse advocaten die - onder impuls van hun stafhouder - klacht indienen bij het Hof van de Rechten van de Mens. Zij bestempelen die achterstand als rechtsweigerings-

want als men vier jaar moet wachten voor een zaak voorkomt is dat rechtsweigerings en in strijd met de rechten van de mens.

Mijnheer de minister van Justitie, collega's, wij moeten komen tot een responsabilisering van de rechters en de magistraten. Dat betekent niet alleen dat zij moeten geëvalueerd worden over de manier van het opmaken van hun vonnissen en arresten, maar ook over de manier waarop zij optreden.

Ik kan veel voorbeelden geven en heb het zelf meegemaakt dat een zitting, voorzien voor negen uur, maar om half tien of kwart voor tien startte omdat een rechter niet aanwezig was. Dit is vandaag niet langer aanvaardbaar. Het is ook een kwestie van respect, niet alleen voor de advocatuur maar ook voor de rechtsonderhorige die in de zaal zit te wachten op de behandeling van zijn zaak. Dit plaatst de responsabilisering van de rechters en van de magistratuur toch in een bredere context.

Onze fractieleider, de heer Bourgeois, heeft terecht de vraag gesteld over de rol van nationale orde van advocaten. Ik betreur dat we op basis van het wetsvoorstel van de heer Vandeurzen een debat zullen moeten voeren over de splitsing van de orde. Men had andere, meer galante werkwijzen kunnen kiezen om deze moeilijke problematiek op te lossen. Ik verwijs naar de vereniging voor Vlaamse balies die een eigen dynamiek heeft ontwikkeld en goed werkt. Ik ben ervan overtuigd dat als het juk van de nationale orde wordt opgeheven in Franstalig België een even dynamische vereniging van Franstalige balies kan tot stand komen.

Mijnheer de minister van Justitie, u spreekt terecht over snelrecht en vereenvoudiging van het strafrecht. Wat zal dit laatste inhouden? Betekent dit dat een nieuwe commissie-Franchimont zal worden opgericht?

De **voorzitter**: De minister heeft het woord.

Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, collega's, er wordt geen nieuw Strafwetboek opgesteld. De 565 artikelen zullen op een paar uitzonderingen na, blijven bestaan.

Een vereenvoudiging van het bijzonder strafrecht is echter wel een dringende noodzaak. De meer dan 15 000 bepalingen van bijzonder strafrecht zijn een onbeheersbaar geheel.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID21): Mijnheer de minister, dit wordt een bijzonder omvangrijke taak. Ik hoop dat u ze tijdens deze legislatuur zult kunnen waarmaken.

Snelrecht betekent, mijns inziens, snel recht spreken. Als tijdens het weekend een misdrijf gepleegd wordt, moet men de volgende week reeds voor de rechter kunnen verschijnen.

Mijnheer de eerste minister, als besluit wens ik te beklemtonen dat inzake justitie en politiehervorming er heel wat werk aan de winkel is. U kunt terzake rekenen op de ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken die voldoende kennis en parlementaire ervaring hebben om zeer snel de noodzakelijke hervormingen door te voeren zodat justitie en politie in de toekomst opnieuw goed en efficiënt kunnen werken. Dat verwacht het land van deze regering. Het is mijn stelligste overtuiging dat het enorm belangrijk is snel werk te maken van een aantal essentiële hervormingen. De burger moet opnieuw vertrouwen krijgen in politie en gerecht die efficiënt moeten kunnen optreden tegen delinquentie.

De Volksunie reikt deze meerderheid de hand en zal constructief meewerken aan deze hervormingen. Ik dring erop aan snel werk te maken van deze hervormingen. Het ongeduld van de burger is immers zeer groot.

Le **président**: La parole est à Mme Marie-Thérèse Coenen.

Mme **Marie-Thérèse Coenen** (AGALEV-ECOLO): Monsieur le président, monsieur le premier ministre, mesdames, messieurs les ministres, mesdames, messieurs. Votre volonté, monsieur le premier ministre, est d'ouvrir la voie au XXIème siècle avec un projet novateur qui vise à rompre avec le passé.

Ce tournant ne pourra se faire si on ne prend pas en compte les femmes, cette moitié de l'humanité qui ne participe pas pour moitié aux décisions ou au partage des richesses.

Je voudrais simplement souligner quelques points qui, dans votre déclaration gouvernementale, s'inscrivent dans une politique volontariste d'égalité de chances entre les hommes et les femmes. Je sais qu'il faudra donner cette impulsion dans tous les domaines pour que le XXIème siècle soit le siècle de l'égalité et de la lutte contre les discriminations.

Le premier volet de mon intervention concerne la réforme du code électoral que vous proposez. Cette réforme permettra de tenir compte mieux qu'aujourd'hui du choix des électeurs et des électrices en faveur des candidats et des candidates. On peut penser que cela permettra d'augmenter la représentation des femmes dans cet hémicycle. Elles

font de bons scores électoraux mais cela ne se traduit pas nécessairement par une élection effective, vu leur place sur les listes.

Mais à mon avis, monsieur le premier ministre, cela ne suffira pas pour garantir l'égalité représentation dans cette assemblée entre les hommes et les femmes. L'échec de la loi Tobback/Smet des quotas sur les listes électorales montre clairement qu'il faut non seulement réformer le code électoral mais aussi donner un cadre positif qui stimule les partis politiques à déclencher enfin une véritable promotion des femmes dans leurs rangs.

Vous pouvez aussi, monsieur le premier ministre, inviter votre gouvernement à exiger, par exemple, que pour toute nomination, une liste tendant à la parité vous soit présentée. Ici aussi, monsieur le premier ministre, vous pouvez marquer la différence avec les pratiques du passé. Et cela, la société civile le remarquera aussi.

Dans le domaine de l'emploi - j'anticipe le débat de tout à l'heure, mais la question de l'égalité est transversale -, je souligne votre volonté d'améliorer le statut des travailleurs à temps partiel. Il serait sans doute beaucoup plus juste de parler, dans ce cas-ci, de travailleuses à temps partiel puisque 90% de ces travailleurs sont des femmes. Il est plus qu'urgent d'améliorer leur situation, tant en matière de droit du travail qu'en ce qui concerne leur couverture sociale.

Le Conseil de l'égalité des chances entre hommes et femmes a mené une enquête très fouillée sur l'implication, en droit du travail et en matière de sécurité sociale, du statut du travailleur à temps partiel. Le Conseil qui, je le souligne au passage, est un des seuls conseils d'avis fédéraux qui, faute de budget, fonctionne sans jetons de présence, avait abouti à la conclusion qu'il fallait revaloriser le statut du travail à temps partiel involontaire "pour échapper au chômage". Ce sera peut-être un geste fort de ce gouvernement d'affecter à ce Conseil un véritable budget lui permettant de fonctionner.

Dans ce que vous appelez l'Etat social actif, je constate qu'il n'y a plus la volonté de poursuivre les chômeurs, les chômeuses et de les rendre responsables du non-emploi. Vous voulez orienter les politiques vers la création d'emplois mais, dans ce domaine, une inquiétude subsiste : quel type d'emplois ? Activation, cela signifie-t-il activités ou emplois ?

Aujourd'hui, il existe des Gaston et des Sabine. En fait, ce sont surtout des Sabine. Ce n'est pas vraiment une

réussite. Avant de lancer de nouvelles formules, il serait donc important d'évaluer les multiples formes de remise au travail qui existent déjà, afin d'éviter les effets pervers que ces systèmes ont produits et continuent à produire.

Vous avez annoncé, je cite, "un système généralisé d'interruption de carrière d'un cinquième autorisé à chaque travailleur qui en fait la demande." Cette mesure qui se veut positive cache, en fait, une menace de discrimination indirecte si on laisse faire naturellement les choses. Il faudra donc l'accompagner par un programme qui stimule et encourage le changement des mentalités vers un plus grand partage des tâches entre les hommes et les femmes. Sinon, nous aboutirons à un hiatus, une société qui s'enlise dans un certain traditionalisme alors que le gouvernement veut donner le ton du changement.

Dans la déclaration gouvernementale, vous manifestez le souhait de lutter contre la pauvreté. Derrière cette déclaration de principe, il faut savoir que tous les indicateurs de pauvreté montrent qu'après les jeunes, les familles monoparentales, c'est-à-dire celles dont le chef de ménage est une femme, sont devenues le groupe le plus précarisé : soit les revenus du travail sont insuffisants, soit la dissolution des ménages fait reporter sur le seul chef de famille isolé le poids financier.

Pour certaines s'ajoute la perte du bénéfice des droits indirects en matière de couverture sociale. Vous n'abordez pas la question des droits individuels en matière de sécurité sociale. Peut-être est-ce un peu trop tôt de changer tout un système basé sur un modèle "familialiste" issu de la seconde guerre mondiale, mais ce système est aujourd'hui dépassé par les faits.

Toutefois, il faut souligner que parmi les moyens que vous avez avancés, il y a des leviers importants : relèvement des minima sociaux, relèvement des barèmes fiscaux et surtout instauration d'un système de crédits d'impôts. A mon avis, ce dernier point doit devenir l'une des priorités du gouvernement.

Sur le plan parlementaire, des initiatives pourront être prises. Je pense particulièrement au dossier des Fonds de créance alimentaire. Je vous rappelle que la première proposition en la matière fut déposée en 1974 par Mme Hanquet. Plusieurs autres propositions sont intervenues par la suite. Ce matin, en lisant mon courrier, j'ai constaté que Mme Bourgeon avait elle aussi déposé une nouvelle proposition de loi. Cette

mesure est attendue depuis plus de trente ans par le mouvement des femmes. Elle apporterait une solution structurelle à cette situation de nouvelle pauvreté.

Enfin, je terminerai en disant que nous souffrons d'un manque cruel de chiffres et d'indicateurs fiables pour suivre l'évolution de cette situation. Pour comprendre les mécanismes en oeuvre dans la reproduction des inégalités et pour dégager des solutions, la recherche est plus que nécessaire. Le gouvernement, et plus particulièrement la ministre compétente en matière de politique de l'égalité des chances, pourrait contribuer concrètement à ce travail et stimuler ces recherches.

Monsieur le président, monsieur le premier ministre, mesdames, messieurs, vous voulez répondre positivement à l'aspiration au changement exprimée par le suffrage du 13 juin. Ce changement passe aussi par une politique concrète d'égalité de chances entre les hommes et les femmes. Dans ce domaine, notre vigilance sera sans faille.

Le président : Je vous remercie, madame, et je vous félicite pour votre maidenspeech.

Als laatste spreker in het debat hebben wij de heer Vanhoutte.

De heer **Joos Wauters** (ECOLO-AGALEV) : Mijnheer de voorzitter, de heer Vanhoutte is lid van de onderzoekscommissie die momenteel vergadert.

De **voorzitter** : Aangezien hij precies over het huidige thema wenste te spreken, lijkt het mij moeilijk hem later in het debat aan het woord te laten komen. Het is buiten mijn wil om dat de timing zo uitvalt, maar hij zal later, in andere debatten, nog wel de gelegenheid hebben daarover het woord te voeren.

Benoeming als fractievoorzitter

Désignation en qualité de président de groupe

De **voorzitter** : Collega's, ik heb nog enkele belangrijke mededelingen. Ik heb heden een brief ontvangen van de SP-fractie van de Kamer met de mededeling dat de heer Dirk Van der Maelen als fractievoorzitter werd aangeduid, waarvoor ik hem feliciteer. (Applaus)

Benoeming van twee secretarissen

Nomination de deux secrétaires

De **voorzitter** : Tegelijkertijd werd mij gemeld dat de heer Dirk Van der Maelen zich terugtrekt als secretaris van deze Kamer en zijn fractie stelt voor die functie de heer Jan Peeters voor. Aangezien er geen bezwaar is en er geen tegenkandidaten zijn, verklaar ik, op basis van artikel 11.6 van het Reglement, de heer Jan Peeters verkozen en feliciteer hem daarvoor. (*Applaus*)

J'ai également appris que M. Thierry Detienne est devenu ministre de la Région wallonne. Il a donc démissionné en tant que membre et secrétaire de la Chambre des représentants. Le groupe AGALEV-ECOLO propose dès lors la candidature de M. Vincent Decroly. Personne n'étant opposé à cette candidature, je déclare M. Vincent Decroly élu sur base de l'article 11.6 du règlement et je l'en félicite. (*Applaudissements*)

Straks zal de verkiezing van een quaestor plaatsvinden. Mijnheer de eerste minister, ik wil dit debat voor een kwartiertje onderbreken. Wij zullen de vergadering hervatten met het sociaal-economische gedeelte.

Qui peut le plus, peut le moins. Donc, mesdames et messieurs, ne vous gênez pas pour biffer votre nom de la liste ou limiter votre temps de parole. Je suspends donc pour un quart d'heure et nous reprendrons le débat avec le chapitre socio-économique.

De vergadering is geschorst.

La séance est suspendue.

- De vergadering wordt geschorst om 17.02 uur.

- La séance est suspendue à 17.02 heures.

- De vergadering wordt hervat om 17.20 uur.

- La séance est reprise à 17.20 heures.

De vergadering is hervat.

La séance est reprise.

Bespreking van de regeringsverklaring (voortzetting)

Discussion de la déclaration gouvernementale (continuation)

De **voorzitter** : Aan de orde is de voortzetting van de bespreking van de regeringsverklaring.

L'ordre du jour appelle la continuation de la discussion de la déclaration gouvernementale.

Collega's, wij gaan over tot de bespreking van het derde hoofdstuk van de regeringsverklaring, met name het sociaal-economische gedeelte.

Puis-je demander aux vingt orateurs encore inscrits, tous excellents du reste, d'être concis ?

Nadat de sprekerslijst is afgewerkt, zal de eerste minister de gelegenheid hebben op de verschillende bemerkingen te antwoorden. Nadien zullen de fractieleiders en degenen die dat wensen het woord kunnen nemen voor een repliek. Het debat zal worden afgerond met een vertrouwensstemming. In de loop van het debat zal ook nog worden gestemd voor de quaestor.

Omstreeks 19.30 uur zal ik het debat onderbreken voor "de interne restauratie van de leden". Het buffet is geopend vanaf 18.15 uur tot 20.15 uur.

De heer Yves Leterme heeft het woord.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, dames en heren ministers, collega's, namens de CVP-fractie zal ik het sociaal-economische hoofdstuk behandelen en meer bepaald het financiële, fiscale en budgettaire gedeelte. Mevrouw D'Hondt zal straks ingaan op het gedeelte over de tewerkstelling en de sociale zekerheid.

Mijnheer de voorzitter, het voorliggend regeerakkoord heeft op het vlak van de fiscaliteit, de financiën en het budget drie grote kenmerken : ten eerste, het is rijk aan belofte; ten tweede, het is vaag, vrijblijvend en onvolledig; ten derde, het is - dat is het belangrijkste - eigenlijk onbetaalbaar.

Ten eerste, het regeerakkoord staat vol belofte. Het bevat inderdaad een zeer uitgebreide catalogus van extra uitgaven, verschuivingen in de fiscaliteit en lastenverminderingen.

Mijnheer de eerste minister, heel wat om niet te zeggen de meeste van de maatregelen die in dit hoofdstuk worden voorgesteld, kunnen wij elk op zich ondersteunen.

Dit geldt uiteraard niet in het minst voor deze maatregelen die de nieuwe regering met veel bravoure aankondigt, terwijl daarover eigenlijk al een beslissing werd genomen door het kabinet-Dehaene. Ik denk onder meer aan de herindexering van de belastingen en aan het overgrote deel van de lastenvermindering op de arbeid.

Daarnaast onderschrijven wij ook de noodzakelijke heroriëntering van de fiscaliteit naar een meer arbeidsinten-

sieve en milieuvriendelijke productie en consumptie, alsmede de noodzaak van een aantal hervormingen in de vennootschaps- en personenbelasting. Wij zullen de komende maanden en jaren, hopelijk niet te lang, dus consequent positief kritisch en constructief meewerken aan de totstandkoming van een aantal van die voorstellen.

Wat ons echter in dit akkoord echt stoort, is juist de veelheid aan onbetaalbare belofte. Dit akkoord werd blijkbaar opgesteld onder het motto "u vraagt, wij draaien" of voor ieder wat wils. Het is immers een loutere inventaris, het is het naast mekaar plaatsen, het louter opsommen van de dada's van de verschillende partners. Daarom is wat dit hoofdstuk betreft deze regering volgens ons niet zozeer een regenboogcoalitie maar wel een zapcoalitie naar het beeld van de teevee-mozaiëk waar in zes of zeven hokjes iedereen zijn ding doet zonder dat men er als kijker zicht op heeft waar men naartoe wil en wat de lijn is van wat men probeert te doen. Uiteindelijk boekt men daarmee geen resultaat.

Wij zijn dus zeer benieuwd naar de wijze waarop u in de komende maanden al die belofte op verschillende terreinen en vanuit verschillende invalshoeken geformuleerd, zult hard maken.

Ten tweede, het regeerakkoord is niet alleen een rijk veelvoud van belofte; het is daarnaast ook vaag, vrijblijvend en onvolledig. Want de ambitie die blijkt uit de veelheid en uit de kostprijs van de voorgestelde maatregelen contrasteert heel erg met de vaagheid en de vrijblijvendheid over de concrete uitvoering en invoering ervan. Want met uitzondering van de lastenverlaging op arbeid is nergens in het fiscale hoofdstuk sprake van enige timing. De regering belooft heel wat te onderzoeken en te laten onderzoeken. Ze zal van alles en nog wat overwegen en ze verwijst geregeld naar Europa.

Mijnheer de eerste minister, het zou eerlijker zijn indien in dit akkoord duidelijk zou worden bepaald wanneer en op welke wijze een aantal abstract aangekondigde maatregelen zullen worden doorgevoerd en vooral hoe ze zullen worden gefinancierd. In dit akkoord vindt men daarvan niets terug. Het is wind, wind en nog eens wind. In dat verband begrijpen wij de neiging om onze kernreactoren vervroegd buiten werking te stellen.

Mogen we bijvoorbeeld vragen op welke wijze u concreet uitvoering gaat geven aan en ik citeer : "het wegwerken van de respectieve discriminaties ten

aanzien van gehuwden, samenwonenden en alleenstaanden". Wij mogen toch begrijpen dat het hier gaat over alle discriminaties. Wij kunnen erin komen dat een en ander gefaseerd moet gebeuren, maar we mogen toch ook begrijpen dat inzake de uitvoering van deze beloftes een aanzet zal worden gegeven in de begroting 2000. Wat dat betreft kreeg ik graag wat meer duidelijkheid.

Hetzelfde geldt voor de BTW-verlagingen in de arbeidsintensieve sectoren. Bedoelt men daarmee een verlaagd BTW-tarief voor de horeca, voor de bouw ?

Ook met betrekking tot wat wordt genoemd de noodzaak om in de personenbelasting tot de hergroepering van een aantal aftrekmogelijkheden, een aantal korven te komen, vragen wij hoe dit zal worden gerealiseerd. Concreets hebt u het lef om al aan te kondigen op welke wijze de burgers zullen worden getroffen ? Want wanneer dat budgettair neutraal moet gebeuren, zal de vernieuwde aftrek voor de ene een meerbelasting zijn voor de andere.

Collega's, met deze vragen om verduidelijking zouden wij nog heel lang kunnen doorgaan. Wij willen de spreektijd beperken en bovendien zijn wij er vast van overtuigd dat wij de komende weken en maanden nog heel wat kansen zullen krijgen om daarover te debatteren.

Maar premier, uzelf en ook anderen van de nieuwe coalitie, hebben in de weken van de formatie herhaalde keren op een wat hooggestemde toon het beeld van het voetbalveld gebruikt om de zogenaamde stijlbreuk in de formatie te omschrijven.

Na lectuur van dit hoofdstuk van het akkoord en na het debat van gisteren en vandaag begin ik u zeer goed te begrijpen. Het is inderdaad niet moeilijk iedereen te laten scoren, als er op het veld evenveel doelen staan als er spelers zijn. De vraag is alleen of op de duur, als iedereen in alle richtingen trapt, het resultaat nog samenhangend is, of men eigenlijk nog weet waar men heen wil. Gisteren kregen wij reeds een illustratie daarvan met de begripsverwarring tussen de fractieleider van Agalev en een van uw ministers over de valorisatie van overheidsactiva. Dit belooft weinig goeds en wij vrezen in de toekomst nog met heel wat dergelijke begripsverwarring te worden geconfronteerd.

Collega's, het akkoord is niet alleen vrijblijvend en vaag, bovendien is het onvolledig. Er zijn een aantal

veelzeggende stiltes, bijvoorbeeld over de vermogensbelasting. Daarover staat niets in het regeerakkoord. Gisteren werd door de eerste minister ontkend dat hieraan ooit zou zijn gedacht. Toch schreef recent een volksvertegenwoordiger van Agalev een vrije tribune in De Standaard met als titel "Zonder vermogensbelasting is er geen sprake van een trendbreuk". Ik vraag mij af in welke bochten Agalev zich gaat wringen om dat uiteindelijk te verdedigen. Neem nu de strijd tegen de fiscale fraude. Waar zijn de groene Taverniers en groene Viseurs die tot voor enkele weken in de commissie en vanop deze tribune daarover hooggestemd en op moraliserende toon het woord voerden ? Toen ik gisteren mijn, overigens goede, collega Jef Tavernier beluisterde en in het debat merkte met hoe weinig de groenen uiteindelijk genoeg moeten nemen, bekreep mij een dubbel gevoel : enerzijds, een gevoel van tevredenheid omdat een andere partij blijkbaar niet voldoende scoort, om in uw taalgebruik te blijven en anderzijds, een gevoel van medelijden, waarbij ik spontaan moest denken aan de uitspraak van bisschop Remigius bij de doop van Clovis. Die zei : "Vanaf nu, aanbidt wat gij hebt verbrand en verbrandt wat gij hebt aanbeden". Collega Tavernier en andere leden van Agalev, u weze die spreuk goed indachtig.

Wat dit betreft wil ik het nog eens hebben over het door de heer Tavernier gisteren aangekondigde voorstel over de meerwaardebelasting. Hebben wij goed begrepen dat daarvan niets in huis komt ? Wat zal het regeringsstandpunt zijn ten opzichte van dit voorstel, waarvan de heer Tavernier gisteren beloofde het zeer snel te zullen indienen ? Welke houding zult u aannemen tegenover een voorstel van een leider van een van de blijkbaar belangrijkste coalitiepartners ?

In het fiscale luik wordt ook niet gesproken over de wijze waarop deze meerderheid de toekomst ziet van de administratie van de belastingen. Wordt wat dat betreft de moeizame, maar aan gang zijnde herstructurering ongewijzigd voortgezet ? Of komen er bijstellingen ? Valt de administratie van de belastingen ook onder die administraties die zullen worden doorgelicht ? Zult u over de resultaten van dergelijke audit en over de toekomst van de belastingadministratie een referendum organiseren ?

Ten derde, naast een rijkdom aan beloftes, naast het vage en vrijblijvende en hier en daar de veelzeggende stiltes, is het akkoord volgens ons onbetaalbaar. Dat is nog het ergste. Een van de

meest essentiële elementen van het beleid van de laatste jaren bestond uit een noodzakelijke duurzame gezondmaking van de overheidsfinanciën. Dit gebeurde om de EMU te halen, maar ook om dit land en zijn bevolking opnieuw een beleid en een toekomst te kunnen geven, en ook om de maatschappelijke kosten van de vergrijzing te kunnen opvangen. Dank zij de vele inspanningen van niet in het minst de bevolking en dank zij de vasthoudendheid van onder meer de christen-democraten maar ook andere beleidsverantwoordelijken, zijn vandaag onze overheidsfinanciën op het goede spoor. Zonder de begrotingsopmaak te moeten afwachten, kunnen wij nu reeds vaststellen dat deze regering, deze coalitie heel duidelijk het begrotingsbeleid van de vorige regeringen afzweert. Immers, de financiering van het ambitieuze programma - ambitie is niet verboden - en van de aangehaalde reeks maatregelen, de financiering van alle extra uitgaven en minder inkomsten, is binnen de krijtlijnen van het stabiliteitspact onhaalbaar en niet verzekerd.

Ik wil daarom een vijftal elementen aanhalen.

Ten eerste, door de 6%-norm van het primair saldo op de helling te plaatsen, verlaat de regering het stabiliteitspact. Deze 6%-norm is het kernstuk van het stabiliteitsprogramma 1999-2002, zoals het door de Europese instanties in het kader van de toetreding van ons land tot de EMU is goedgekeurd. Het is een programma dat voor zover ik het de laatste twee jaren kon inschatten - ik ben jong in dit parlement - op een zeer ruime, kamerbrede, consensus kon rekenen.

Deze 6%-norm moet worden beschouwd en ik citeer uit het jaarverslag 1998 van de afdeling financieringsbehoeften van de Hoge Raad voor de Financiën, "als een benedengrens die onafhankelijk is van de conjunctuurschommelingen". Het is dus duidelijk dat de 6%-norm eigenlijk dezelfde kracht heeft als de vorige 3%-norm bepaald in het Verdrag van Maastricht. Net zoals het beheersen van het tekort tot maximaal 3% van het BBP een strikte noodzaak is voor het structureel gezondmaken van de overheidsfinanciën, is in de nieuwe context het correct respecteren van het primair saldo op minimaal 6% een absolute must.

Blijkbaar, tenzij u ons van het tegenovergestelde kunt overtuigen, is deze nieuwe regering van plan dit stabiliteitspact en dus de 6%-norm te laten vallen in weerwil van wat ze zelf in haar regeerakkoord beweert.

Mijnheer de eerste minister, de financiering binnen deze norm van de hele reeks maatregelen en dure beloften uit dit akkoord is, ongeacht of men pessimist of optimist is, gewoon onmogelijk. Een frank is een frank. Het is trouwens opvallend dat u in tegenstelling tot vroegere regeerakkoorden niet durft een concrete norm rond het primair saldo van entiteit 1 te vermelden, hoewel dit in het vorige regeerakkoord wel het geval was. Ik herinner mij de 5.3%- en de 5.6%-norm van het BBP, die wel in het vorige regeerakkoord waren vermeld. Het is niet onbelangrijk hierbij ook te onderstrepen - ik verwijs dienaangaande naar een aantal krantenartikels - dat de opbrengst van de privatiseringen ook niet onrechtstreeks kunnen worden aangewend voor de financiering van de uitgaven. Ze kunnen wel worden gebruikt om een versnelde schuldafbouw te realiseren, waardoor uiteraard de intrestlast daalt. Maar door met de uitgespaarde intrestlasten nieuwe primaire uitgaven te financieren, zal het primair saldo onvermijdelijk beneden de 6% dalen. Dus moet u voor die extra uitgaven andere en nieuwe financieringsbronnen zoeken.

Met de financiering van primaire uitgaven uit de marge van de lagere intrestlasten, geeft deze meerderheid volgens ons te kennen zich niet aan het stabiliteitspact te willen houden en onze positie binnen de EMU in vraag te stellen.

Dit is een eerste element waaruit blijkt dat het begrotingsbeleid een trendbreuk meemaakt.

Ten tweede, in het akkoord staat uitdrukkelijk dat de doelstelling voor de begrotingsjaren 2003 en 2004 wordt beperkt tot het begrotingsevenwicht. De nieuwe regering legt daarmee de aanbevelingen van de Hoge Raad voor de Financiën naast zich neer en verlaat dus de voorzichtige, u zult zeggen pessimistische, vooruitziende begrotingspolitiek die met het oog op de komende demografische uitdaging, met name de vergrijzing, werd vooropgezet.

Ten derde, door de daling van de intrestlasten wegens versnelde schuldafbouw die onder meer het gevolg is van de privatiseringen, aan te wenden voor primaire uitgaven, wordt het bereiken van de 60%-norm vertraagt. Nochtans is een zo snel mogelijke verdere afbouw van de overheidsschuld juist van cruciaal belang. Immers vanaf 2010 zal de druk op de overheidsfinanciën ten gevolge van de vergrijzing van de bevolking enorm toenemen. Nu méér uitgeven gaat ten koste van toekomstige marges die nochtans noodzakelijk zijn om die vergrijzing op te vangen.

Ten vierde, de extra loonlastenvermindering bovenop wat door de regering Dehaene reeds was beslist, is slechts gedeeltelijk gefinancierd. Het regeerakkoord voorziet vanaf het tweede kwartaal 2000 in 32 000 frank extra lastenverlaging per werknemer. Daarnaast is er ook nog de verhoging van de sociale Maribel en de invoering van de tegemoetkoming voor startbanen. Rekening houdend met een zeer voorzichtig ingeschat terugverdieneffect zullen de meerkosten die dit meebrengt, gedurende die twee jaar jaarlijks wellicht tot ongeveer 30 miljard oplopen. De Hoge Raad voor de Financiën voorziet in die begrotingsjaren marges van respectievelijk 10 en 20 miljard.

Ten vijfde, voor de financiering van heel wat extra uitgaven en minder inkomsten wordt verwezen naar een "vrijgekomen ruimte", vrijgekomen ruimte die volgens ons niet bestaat. De Hoge Raad voor de Financiën becijferde budgettaire marges van 10 miljard in 2000, 20 miljard in 2001 en 2002 en 30 miljard in 2003. Bij die becijfering hield De Hoge Raad zelfs geen rekening met de ongeveer 24 tot 25 miljard punctuele minderontvangsten in verband met de verkoop van overheidsgebouwen en de niet-fiscale ontvangsten van de Nationale Bank.

Bovendien zijn er nog de bijkomende uitgaven tengevolge van het optrekken van de groeionorm voor de RIZIV-uitgaven, het meerjarenplan justitie en veiligheid en het Octopus-akkoord. Tot 2003 is er dus helemaal geen marge.

Het is ons evenmin duidelijk hoe men het financieel evenwicht binnen de sociale zekerheid zal verzekeren. De regering kondigt immers - dat was ook ons voorstel - een loonlastenverlaging aan. Daarbovenop komen bijkomende loonlastenverlagingen, wat uiteraard voor de sociale zekerheid een inkomstenvermindering inhoudt. U wenst dit onder meer op te vangen door een verhoogde alternatieve financiering.

Daarnaast belooft men in het regeerakkoord ook een aantal BTW-verlagingen. Indien deze verlagingen betekenisvol zijn, zullen zij de alternatieve financiering geen goed doen. Hoe zal die alternatieve financiering eruitzien? Trouwens, meer alternatieve financiering bij een dalende fiscale en parafiscale druk betekent vrijwel automatisch minder middelen op de gewone begroting. Hoe kunt u dit alles met mekaar rijmen? In afwachting van uw uitleg verontschuldig ik mij voor mijn aanval van pessimisme.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, geachte collega's, ik kom tot mijn besluit. Het financiële,

financieel en begrotingshoofdstuk van dit akkoord bestaat inderdaad uit een haastig bijeengeschreven inventaris van de meest uiteenlopende programmapunten, zonder echt rekening te houden met de budgettaire gevolgen. De partners die rond de tafel zaten en zitten, zijn inderdaad snel uitgepraat over wat hen bindt. In elk geval zal deze coalitie hoe dan ook snel kleur moeten bekennen. Of men nu optimist is of pessimist, politiek is keuzes maken en het kostenplaatje dat aan elk van de programmapunten hangt, zal tot keuzes dwingen: ofwel het volledige regeerakkoord uitvoeren, ofwel het loslaten van het saneringsbeleid. De twee samen zal niet gaan.

Mijnheer de eerste minister, het antwoord op dat dilemma zou voor een goed lezer van het regeerakkoord wel eens kunnen zijn dat vrijwel 39 van de 40 pagina's van uw regeerakkoord alleen maar literatuur is en dat de 20 lijnen op de bladzijden 22 en 23 het echte budgettaire akkoord weergeven. Daarin wordt vooropgesteld dat er eerst budgettaire ruimte moet zijn en dat dan pas als het kan, een aantal punten uit het regeerakkoord zullen worden uitgevoerd. Daar is geen sprake meer van het wegwerken van discriminaties tussen gehuwden en samenwoners, geen sprake meer van fiscale aanmoediging voor carpooling, geen sprake meer van verlaagde registratierechten, geen sprake meer van fiscale eco-kortingen, geen sprake meer van verlaagde kadastrale inkomens in de grootsteden, geen sprake meer van een - gisteren nog uitgebreid bejubeld door Agalev - verbrede kostenaf trek voor kinderopvang via belastingkredieten en dies meer.

In dat geval zullen de eerste echte regeringsonderhandelingen binnenkort, bij de begrotingsopmaak 2000, 2001 en 2002, worden gevoerd indien u zover geraakt.

Indien wij, integendeel, het regeerakkoord echt au sérieux moeten nemen, dan zal straks, als de roes van het modieuze vernieuwingsdiscours dat u nu houdt, is uitgewerkt, blijken dat de enige grote trendbreuk van uw "zapcoalitie" erin bestaat het geld uit te geven vóór het binnenkomt. Dat u daarmee uw geloofwaardigheid en die van uw partij te grabbel gooit, tot daartoe. Veel erger voor ons christendemocraten is dat u op die wijze de moeizaam opgebouwde gezondmaking van de openbare financiën opnieuw in gevaar brengt en daarmee ons land en zijn bevolking in de budgettaire afgrond stort.

Uw brug naar de 21ste eeuw zou voor ons land wel eens heel snel een tunnel kunnen worden. Wij zullen vanuit de oppositie waar u ons hebt geduwd in elk geval alles doen om u dat te beletten.

Le **président** : La parole est à M. Jean-Jacques Viseur.

M. **Jean-Jacques Viseur** (PSC) : Monsieur le président, monsieur le premier ministre, madame et monsieur les vice-premiers ministres, messieurs les ministres, chers collègues, je me contenterai d'examiner les volets emploi et sécurité sociale de la déclaration du gouvernement.

Je commencerai en disant que tout n'est pas mauvais dans l'accord du gouvernement concernant le volet social. Il y a même d'excellentes choses. Depuis longtemps, le nouveau PSC - et lui seul - proposait, par exemple, que l'élimination des pièges à l'emploi se fasse d'abord en permettant aux personnes qui quittent le chômage pour un emploi de continuer à bénéficier, pendant une période transitoire, des avantages émanant de la sécurité sociale et liés à leur statut précédent comme, par exemple, les allocations familiales majorées. Je me réjouis que cette proposition soit reprise.

De même pour le réaménagement volontaire du temps de travail par le système généralisé d'interruption de carrière de 1/5ème temps pour chaque travailleur qui le demande. Là aussi notre parti a toujours défendu l'idée que la marche vers la société du temps choisi devait utiliser l'interruption partielle de carrière comme premier pas. Cela permet aussi que la réduction du temps de travail s'effectue en-dehors de la vision étroite du temps de travail hebdomadaire.

Il y a d'autres bonnes choses dans cet accord. Ce sont essentiellement le rappel, l'exécution ou la continuation de la politique menée par le précédent gouvernement. Je pense notamment à l'exécution de la politique européenne décidée aux sommets d'Essen et de Luxembourg. J'épingle à cet égard la volonté d'augmenter le taux d'activité, de réduire le temps de travail et la lutte contre les pièges à l'emploi. La continuité en la matière est nécessaire. Et on ne peut que s'en féliciter.

Evidemment, tout cela était déjà en train et était souvent plus précis. Ainsi, dans les sept mesures que vous indiquez comme significatives dans votre accord, j'épingle la première : offrir à un jeune qui entre sur le marché du travail un

emploi, une formation ou un stage dans les six mois qui suivent sa sortie de l'école. Cette bonne mesure figure dans les lignes directrices de Luxembourg, ainsi que dans notre plan national pour l'emploi.

Quant à la troisième mesure, qui est l'application de l'accord interprofessionnel sur le salaire minimum, elle a déjà été prise sous le précédent gouvernement. C'est d'ailleurs la voie parafiscale qui avait été retenue.

C'est bien, mais cela n'a rien de neuf.

À côté de cela, il y a des propositions dont la contradiction interne est assez étonnante. Je prends la 7ème mesure significative en matière d'emploi visant notamment à lutter contre le travail au noir. Vous voulez développer les services à domicile et les services aux personnes par des crédits d'impôt, mais vous ajoutez "pour autant que cela ne grève pas le budget". Vous allez donc nous expliquer comment on peut donner des crédits d'impôt et réaliser des dépenses fiscales sans grever un budget. Il y a évidemment une solution qui est de limiter le crédit d'impôt à ceux qui n'en paient pas, ce qui n'a pas de conséquence sur le plan budgétaire, mais est-ce vraiment ce que vous voulez ?

J'ai également épinglé cette formule extraordinaire : la modernisation des entreprises publiques. Le gouvernement dit que les entreprises publiques devront se moderniser à la lumière des évolutions technologiques et des ouvertures des marchés européens. Il ajoute que dans l'état actuel de nos connaissances, il est raisonnable de considérer que ces évolutions auront pour conséquence une valorisation importante des actifs de ces entreprises. Que tout cela est dit avec élégance !

On a assez ironisé du côté libéral sur l'expression "consolidation stratégique des entreprises publiques" qui signifiait "privatisation". J'avoue que le nouveau gouvernement fait beaucoup mieux : "privatisation" se traduit par "modernisation", je dirais même que "modernisation" signifie "privatisation totale ou abandon par les pouvoirs publics".

Je dois donc m'adapter à ce vocabulaire et chaque fois que je verrai le mot "modernisation" ou "moderne", je le traduirai par "privatisation" ou "privé" ou par "abandon". Je comprends ainsi que le parti Ecolo soit un parti très moderne et bien à l'aise avec ce nouveau vocabulaire puisque dans ce chapitre, il a vraiment beaucoup abandonné et privatisé.

Au fond, votre gouvernement a, en la matière, trois credo.

Le premier est l'effet d'annonce, surtout s'il s'agit de mesures déjà réalisées.

Le second, c'est l'effet moderne dont le seul but est de cacher les renoncements idéologiques. Il faut une modernisation des entreprises publiques, il faut une modernisation de l'activation des allocations de chômage, il faut une modernisation de la sécurité sociale.

Le troisième credo, c'est l'effet retour. Vous avez trouvé la pierre philosophale. Vous promettez de percevoir moins et de dépenser plus. Bien entendu, nos esprits trop rationnels n'y comprennent rien. Cela ne creuse aucun trou parce qu'il y a l'effet magique qu'est l'effet retour. Bien sûr, tous les organismes de prévisions économiques sont relativement sceptiques à cet égard. Les plus optimistes situent l'effet retour en excellente conjoncture à un maximum de 20 ou 25%. Mais, il a un effet magique : au moment où la mesure est prise, il n'existe pas encore et l'on reporte vers le futur l'appréciation de son ampleur. S'il n'y a pas d'effet retour, il est toujours temps d'expliquer que c'est parce que la conjoncture a changé, que l'on n'a pas de chance ou que l'on aura plus tard encore un effet retour insuffisant, c'est-à-dire en traduction politique ancienne - seul langage que je comprenne vraiment - une pure fuite en avant. C'est tout le contraire de la politique menée par les précédents gouvernements qui, avec le respect de la norme de surplus primaire ont voulu créer des marges en s'appuyant sur des réalités, quitte à ce que, si la réalité était meilleure que prévu, les effets positifs s'accélérent.

Monsieur le premier ministre, vous ressemblez à ces vendeurs de voitures d'occasion appliquant quatre principes pour vendre leur marchandise.

- Vous dites au client que, s'il achète, il sera un homme nouveau. C'est ce que vous avez dit en mettant sur pied cette coalition. C'est la manière : soulevons la chape de plomb et en avant vers le XXI siècle.

- Repeindre la voiture dans des couleurs nouvelles et faire briller ces couleurs comme élément essentiel. Il faut essayer de convaincre qu'une voiture vaut surtout par sa couleur plutôt que par son utilité.

- Parler toujours de neuf. Plus la voiture est classique plus il faut dire qu'elle est neuve.

- Chaque fois que le client s'inquiète de la consommation du véhicule ou du coût de l'entretien, attirer son attention sur le volant nouveau, le tableau de bord et les autres gadgets de la voiture

en disant que le problème du coût de la voiture est un problème que l'on abordera dans les années à venir. D'ailleurs, quand on achète une nouvelle voiture, il y a toujours un effet retour. M. J.P. Viseur ne me démentira pas. Vous n'imaginez pas, quand on achète une voiture, ce qu'on économise en temps, en frais de transport en commun. D'ailleurs, "ma voiture, c'est ma liberté". C'est un slogan que nous avons combattu ensemble. Cela aide peut-être à vendre une voiture, mais le consommateur, un temps séduit, découvre vite le coût réel du produit.

J'en viens maintenant à la sécurité sociale. Il s'agit d'un chapitre essentiel et je me réjouis, monsieur le premier ministre, de ce que vous ayez découvert que l'opposition "prétendument fondamentale entre un modèle qui stimulait surtout la croissance et l'emploi et un modèle dont le point de départ était la protection sociale" peut être dépassé. Je n'ai jamais parlé d'"opposition prétendument fondamentale", mais je l'ai vu souvent sous votre plume. C'est la thèse que vous avez soutenue pendant des années. Maintenant, vous êtes convaincu par l'économie de marché. Tant mieux !

Vous ajoutez qu'il ne s'agit plus de choisir entre l'une et l'autre mais de les imbriquer l'une dans l'autre. Vous avez découvert l'économie sociale de marché. Proficiat ! Ainsi, vous avez découvert qu'il y a un modèle social démocrate européen qui a été construit par des partis démocrates chrétiens et socialistes depuis la fin de la guerre et que ce modèle a réussi. Je n'insisterai pas sur les déclarations de bonnes intentions que contiennent les pages 24 à 27 de votre programme. Qui ne peut souscrire en effet à un programme comprenant :

- le maintien de la sécurité sociale et de ses principes;
- le maintien de la pension légale et de soins de santé accessibles et de qualité;
- les améliorations sociales et la réponse à de nouveaux besoins sociaux;
- le financement assuré.

J'aurais donc pu sans doute me contenter de m'interroger sur les moyens d'action que vous allez mettre en oeuvre car de tels engagements, s'ils sont beaux, restent peu précis.

J'aurais pu aussi me contenter d'épingler les silences, comme par exemple en matière de prépension, les imprécisions, comme en matière de soins de santé, où le gouvernement proclame fièrement qu'il va hausser la norme de croissance en la portant de

1,5 à 2,5%. C'est d'ailleurs là un bel exemple de la manière différente de faire de la politique. Le précédent gouvernement avait annoncé que la norme de croissance serait de 1,5%, mais hors facteurs exogènes. Durant la dernière législature, le taux de croissance en termes réels a été de 3,4% en raison de l'existence de ces facteurs exogènes.

Vous, vous annoncez comme une victoire le passage de 1,5 à 2,5%, mais vous biffez éventuellement les facteurs exogènes. Cela permet aujourd'hui à chacun d'entre nous d'interpréter le texte comme il le veut. Si on ne tient pas compte des facteurs exogènes, c'est une réduction de 3,4 à 2,5%, si on les inclut, c'est une augmentation de 4,4% et se repose alors le problème des moyens et du mythe de l'éternel effet retour.

Je pourrais aussi dire que le manque de courage c'est de taire certains problèmes comme par exemple celui des pensions publiques. A cet égard, M. Chevalier, alors président de la commission des Affaires sociales, nous reprochait de ne pas oser toucher à la péréquation des pensions des fonctionnaires. Je constate que sur ce plan on peut sans aucune difficulté retourner le compliment.

Mais, au moment où j'allais refermer votre texte, je suis tombé en arrêt devant cette expression, à laquelle vous avez dit accorder beaucoup d'importance : "l'état social actif". Monsieur le premier ministre, je serai un opposant candide. J'ai le sentiment que lorsque je ne comprends pas un terme, et j'avoue que je ne comprends pas ce qu'est l'état social actif, j'adopte une méthode de travail qui est celle de Candide et j'essaye de m'informer, avec l'aide de Panglosse.

Je lis donc que "le gouvernement a la ferme volonté de développer en Belgique un Etat social actif". Dans le passé, l'accent a été trop souvent mis sur une approche négative. La paupérisation et l'insécurité sociale étaient surtout combattues par des allocations de chômage et de CPAS.

Garantir des revenus surtout quand ceux-ci restent faibles ne suffit pas à faire des personnes aidées des citoyens à part entière. L'approche actuelle offre trop peu de perspectives tant au niveau financier que social. J'ai donc voulu comprendre quelle était cette révolution de l'Etat social actif. Je me suis d'abord tourné vers le parti socialiste. Si je comprends bien, les ministres socialistes successifs des Affaires sociales, qui sont restés au pouvoir ces onze dernières années, ont complètement raté

leur tâche, puisqu'ils ont mis l'accent sur une approche négative. Ils se sont contentés de combattre la paupérisation et l'insécurité sociale par des allocations. Il y aurait donc eu une sécurité sociale, une protection sociale négative jusqu'au 13 juin 1999. Les socialistes acceptent donc que la paupérisation et l'insécurité sociale ne doivent pas se combattre par des allocations de chômage et de CPAS.

J'avais toujours cru comprendre que notre modèle était une sécurité sociale, qui garantissait des revenus. Quand M. Busquin affrontait, en mars 1999, M. Verhofstadt, il disait de lui qu'il s'en méfiait beaucoup pour son double langage en matière de sécurité sociale. Sécurité sociale ou Etat social et actif, n'est-ce pas là un double langage ?

Quant au SP, je n'ai pas non plus trouvé dans leur programme le mot "actif" accolé à "protection sociale". Il y a quelques semaines, je lisais pourtant dans la lettre ouverte aux libéraux flamands de parlementaires SP que la proposition du VLD en matière de soins de santé illustre à quel point la philosophie des libéraux en matière de sécurité sociale n'a pas varié d'un iota depuis la fondation de ce parti.

Je me souviens également que tant en 1995 qu'en 1999, le chef de file du SP, M. Tobback, s'était posé en champion et en rempart d'un Etat social auquel on se gardait bien d'accoler le mot "actif".

Je n'ai jamais entendu à gauche de cette assemblée que l'on concilie l'Etat social, qu'avec les chrétiens démocrates, les socialistes ont défendu, avec cette notion d'activité qui me paraît lourde de sous-entendus. C'est d'autant plus dommage d'abandonner maintenant notre modèle de protection sociale que le dixième rapport du PNUD sur le développement humain vient précisément de féliciter la Belgique pour avoir réussi avec succès à convertir son revenu national en bien-être pour la population, donc grâce à cette politique sociale du passé qui était purement passive, semble-t-il, et que l'on jette à présent aux orties.

Cette conversion du produit national brut en bien-être pour la population est la base même de notre sécurité sociale. Etant donné que je me trouvais face à des tas d'interrogations, je me suis proposé de "surfer" sur internet pour en savoir davantage. J'ai donc consulté les 1 500 pages du programme Ecolo. J'avais noté que, dans le passé, tout ce qui était lié à l'activation en matière sociale était condamné dans les interventions des mandataires Ecolos. Hélas, Panglosse m'a dissuadé de compulsuler ce programme. En bon parti

moderne, Ecolo a comprimé son programme à la dimension d'un autocollant et d'un accent. Je pouvais donc me dispenser de chercher de ce côté. Il n'y avait rien à en tirer et je pouvais, en ce qui concerne Ecolo, supprimer tout le chapitre des propositions d'Ecolo en matière de sécurité sociale, notamment le chapitre relatif à l'activation des allocations de chômage.

La proposition 10 du programme Ecolo, intitulée de façon très mâle : "En finir avec l'activation" n'a plus aucune raison d'être. Je peux donc faire disparaître de mon écran, parce que plus à l'ordre du jour, la fiche <http://www.ecolo.be/programme/soc/02.htm>.

J'étais un peu déconfit, mais ne perdant pas tout espoir, je me dirigeai vers les libéraux. Là, je savais qu'ils avaient beaucoup écrit sur l'activation, qu'ils avaient aussi beaucoup parlé de sélectivité et de modernisation de la sécurité sociale, en passant par d'autres méthodes. Ils sont, eux, les tenants de solutions modernes.

Monsieur Daems, n'avez-vous pas déclaré, dans une interview à *La Libre Belgique*, en février 1999, - ce n'était donc pas il y a dix ans - parlant de MM. Vandenbroucke et Vande Lanotte que "ces gens-là ne sont pas aptes à trouver des solutions modernes".

Au moment où je m'apprêtais, monsieur le premier ministre, à lire tout ce que vous avez écrit en matière de sécurité sociale, Panglosse m'a interrompu et m'a dit : "Mais c'est tout à fait inutile, ne vois-tu pas que tout ce que Guy Verhofstadt a écrit en la matière était destiné au XXème siècle ?". Maintenant nous entrons dans le XXIème siècle. Tout ceci lui est tout à fait étranger. Il est neuf, moderne et, par l'effet retour il n'a plus rien à voir avec les thèses qu'il développait du temps où on l'appelait Baby Thatcher. Il est devenu un condensé de Baby Blair de Baby Schroeder, de Baby Koch et de Baby Polders, ce qui permet d'apprécier les mots "Etat social actif" comme un mot nouveau. (*Interruption sur divers bancs*)

Nous restons dans les babys.

Maintenant, nous pouvons apprécier ce mot comme un mot nouveau, un défi majeur. "Il ne s'agit pas - je vous cite, monsieur le premier ministre - "de lutter contre l'exclusion et le chômage de manière passive et palliative - plus de soins palliatifs pour les chômeurs ! - mais de manière active et préventive". Je pense que vous allez me dire,

indépendamment de l'effet retour, comment, à part enfoncer des portes ouvertes, il faut traduire ce passage majeur de la page 4 de votre déclaration.

Mais, puisqu'il y a embargo sur ce que vous avez écrit en un temps où pour vous "Etat social actif", "modernité" en sécurité sociale signifiait "sélectivité", j'ai été voir du côté du PRL et de son manifeste libéral si je pouvais trouver une explication à l'Etat social actif.

Là, j'ai découvert que ce qui était important c'est l'efficacité réelle des prestations sociales. Voilà comment on juge la sécurité sociale que vous, messieurs les socialistes, vous avez défendue avec nous : "D'aucuns - les socialistes et les chrétiens démocrates - semblent se réjouir de "l'efficacité" apparente de la sécurité sociale en ce qu'elle permet à un pourcentage considérable de ménages d'atteindre, passivement, le seuil de la sécurité d'existence. On doit inverser cette réflexion.

Plutôt que de dépendre du gigantesque mécanisme de redistribution que constitue la sécurité sociale, il serait préférable, pour le plus grand nombre de personnes, d'être en mesure de s'insérer, le plus naturellement possible, dans les circuits normaux du travail et d'atteindre et/ou de dépasser le seuil critique de "sécurité d'existence" par ses propres capacités ou activités professionnelles". On ajoute que la sécurité sociale moderne doit se fonder sur la sélectivité des avantages octroyés. Il ne s'agit pas de démembrer la sécurité sociale mais bien au contraire de la sauver en lui rendant son véritable rôle : la solidarité à l'égard des plus défavorisés.

Le libéralisme social - a-t-il ajouté - c'est, à la différence des socialistes et démocrates-chrétiens, la fin de l'Etat passif providence et la réévaluation des 1 600 milliards de francs des prestations sociales dont l'efficacité n'est qu'apparente. Est-ce cela l'Etat social actif ? Mais alors que fait dans cette galère la gauche de cette assemblée ? Comme je n'étais pas tout à fait rassuré, j'ai interrogé Panglosse qui m'a dit "Tu ne trouveras pas. Je pense que la seule solution c'est de se rendre à Oxford". Je n'ai pas eu le temps de m'y rendre. En effet, en chemin, je suis tombé sur une analyse de l'Etat providence actif réalisé par un chercheur de l'ULB du laboratoire européen sur les transformations sociales. Bien sûr, l'ULB, ce n'est pas Oxford mais ce n'est pas mal non plus. Permettez-moi de vous citer quelques extraits de cette pertinente analyse. "On possède déjà des

évaluations sérieuses des piètres résultats obtenus par l'Etat providence actif : inefficacité des politiques de formation professionnelle qui confinent à la gabegie financière, efflorescence des formes instables, atypiques et parfois artificielles du travail. L'idéologie de l'Etat providence actif, en affichant une logique qui durcit les conditions d'octroi des prestations sociales face à un principe de réalité économique de plus en plus intransigeant, entend donc répondre au processus de déconnexion de l'économie par rapport au social et veut soumettre l'Etat social actif, la société à l'économie".

Voilà les inquiétudes que ces phrases peuvent nous donner mais j'ai dit que je serais candide dans mon approche : finalement, tout n'est-il pas pour le mieux dans le meilleur des mondes, dans ce monde arc-en-ciel ?

Monsieur le premier ministre, je n'ai vraiment pas confiance en votre arc-en-ciel. L'arc-en-ciel est un phénomène purement virtuel qui naît de la rencontre entre le soleil, les nuages et la lumière et qui, la plupart du temps, se dissout en pluie. L'arc-en-ciel est, pour moi, un mauvais souvenir d'enfance. Lorsque j'étais enfant et que je voyais un arc-en-ciel, je demandais à mon père de me conduire en voiture vers cet arc-en-ciel pour que je puisse le saisir et en recueillir les paillettes lumineuses si séduisantes. Hélas, comme vous le savez, personne n'a jamais pu trouver dans un arc-en-ciel autre chose qu'un pâle reflet de la réalité, un objet virtuel, insaisissable et sans contenu, une image fugitive et sans réalité durable. C'est ce que vous nous proposez : une image virtuelle où beaucoup de couleurs se retrouvent mais qui ne peut déboucher sur aucune réalité solide. J'ajouterai que, dans l'arc primaire de l'arc-en-ciel, les couleurs les plus nettes sont le bleu et le violet. Les autres couleurs, à l'extérieur, deviennent rapidement très pâles et ne tardent pas à se dissoudre dans la pluie des désillusions.

Le président : Merci, monsieur Viseur. Certains iront bientôt cultiver leur jardin, disait Candide...

De heer Filip Anthuenis heeft het woord.

De heer **Filip Anthuenis** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, dames en heren ministers, collega's, ik zal even dieper ingaan op het sociaal-economische hoofdstuk van de regeringsverklaring. Eerst zal ik de werkgelegenheidsproblematiek behandelen; daarna zal ik het over de sociale zekerheid hebben.

Het werkgelegenheidshoofdstuk uit het voorliggende regeerakkoord van deze "zap-coalitie", mijnheer Leterme, betekent wel degelijk een trendbreuk met het verleden. Terwijl vroeger de nadruk nogal lag op het passieve aspect, met slechts een voorzichtige stap richting activeren, wordt nu resoluut geopteerd voor een actieve welvaartsstaat, een begrip waarin wij ons als liberalen volkomen kunnen terugvinden. Inderdaad, werk hebben is een veel betere sociale zekerheid voor de mensen dan een uitkering ontvangen.

Om deze actieve welvaartsstaat tot stand te brengen, zijn er mijns inziens enkele basisvoorwaarden. Allereerst moeten mensen de kans krijgen om aan het werk te gaan. Ten tweede, zij moeten voor dat werk worden betaald. Arbeid moet opnieuw worden beloofd in ons land. Ten derde, de mensen moeten ook willen werken. Zij moeten bereid zijn een passende job of opleiding te aanvaarden. Ten vierde moeten wij erin slagen de bevolking een betere en blijvende kwaliteit van arbeid en leven te garanderen. Uit de regeringsverklaring blijkt duidelijk dat het de ambitie van de nieuwe regering is om deze vier voorwaarden te vervullen. Ik zal dit even toelichten.

Teneinde de mensen de kans te geven om te werken moet de overheid een positief economisch klimaat creëren. Het engagement daartoe blijkt duidelijk uit de regeringsverklaring. In de eerste plaats geldt dit natuurlijk voor de loonkostverlaging. Er wordt op korte termijn een zeer aanzienlijke loonkostverlaging in het vooruitzicht gesteld via de techniek van een forfaitaire verlaging per werknemer, in eerste instantie ongeveer 32 000 frank per werknemer. Het moet de ondernemers stimuleren om bijkomend personeel aan te werven, het moet buitenlandse ondernemingen aanmoedigen om zich hier te vestigen en het moet bijkomende faillissementen voorkomen.

Daarenboven wordt een evenwaardige tweede inspanning in het vooruitzicht gesteld indien de eerste schijf van lastenverlagingen leidt tot de voorziene tewerkstellings- en terugverdieneffecten. Deze twee-fasenaanpak is mijns inziens de beste bescherming tegen financiële avonturen en voor het behoud van de sociale zekerheid, wat wij allemaal, inclusief de oppositie, nastreven.

Ook de optie voor de sanering van de veelvuldige banenplannen en werkgelegenheidsmaatregelen en het wegwerken van de perverse effecten kan daarom zeker onze goedkeuring wegdragen. Ik herinner aan een nota van de

RSZ-administratie. Werkgelegenheid enkele jaren geleden waarin het onoverzichtelijke gamma van plannen op de korrel werd genomen.

De tweede voorwaarde om de actieve welvaartsstaat te bewerkstelligen is dat de mensen bereid moeten zijn een job te aanvaarden. Indien er passende jobs voorhanden zijn, indien er startbanen worden gecreëerd, indien voorzien wordt in bijkomende opleiding als diploma en arbeidsaanbod niet overeenstemmen, meen ik dat het een terechte eis is van de overheid ten aanzien van de werklozen dat deze jobs of deze opleiding aanvaard wordt.

Een derde voorwaarde om tot een actieve welvaartsstaat te komen is natuurlijk dat het hebben van een job lucratief moet worden. Werknemers moeten opnieuw gemotiveerd zijn en dan zullen er automatisch opnieuw meer kandidaten zijn.

Het is dus zeer positief dat de regering en het parlement daadwerkelijk de werkloosheidsvallen zullen aanpakken. Het regeerakkoord voorziet in enkele waardevolle denkpistes die niet alleen een oplossing voor de financiële werkloosheidsvallen beogen, maar ook de andere problemen die werklozen tegenhouden om een job te aanvaarden, zoals kinderopvang en voltijdse uurroosters.

Werknemers zullen voortaan ook beloond kunnen worden door middel van een winstparticipatie op te nemen binnen hun bedrijf. Mijnheer de premier, ik heb de advertentie in de krant gelezen waarin enkele bedrijfsleiders u als het ware smeken om dit systeem in te voeren. Welnu, ik kan u verzekeren dat ook heel wat werknemers hiervoor vragende partij zijn.

Een vierde voorwaarde om de actieve welvaartsstaat tot stand te brengen is natuurlijk de aandacht voor de kwaliteit van het leven en de kwaliteit van de arbeid voor werknemer en werkgever.

Flexibiliteit had tot voor enkele jaren veelal de connotatie van eenzijdige versoepeling van de arbeidsuren en -voorwaarden ten voordele van de werkgevers. Ook werknemers zijn echter vandaag vragende partij voor een soepele invulling van hun arbeidstijd.

Een lineaire invoering van de vierdagenweek is natuurlijk niet realistisch. Vooral bij de KMO's zou dit tot onwerkbaar situaties leiden.

Maar, collega's, een vrijwillige keuze voor arbeidsduurvermindering daarentegen kan wel onze goedkeuring wegdragen, een vrijwillige keuze waarbij maximaal gestreefd wordt naar

een onderlinge consensus en naar praktische afspraken tussen de betrokken werknemer en zijn of haar werkgever.

Collega's, als VLD-fractie herkennen wij zeker de basisdoelstellingen van ons werkgelegenheidsprogramma in het voorliggend regeerakkoord. In verband met het budgettaire luik - want dat is in het sociaal-economische luik de voornaamste kritiek van de oppositie - zullen wij ook vanuit de VLD-fractie waken over de budgettaire orthodoxie, ook inzake de loonkostenverlaging.

Alleen meen ik dat dit debat nu niet moet worden gevoerd, maar over enkele weken of maanden naar aanleiding van het begrotingsdebat.

We zullen dus nog een beetje geduld moeten hebben.

Ook de krijtlijnen van het toekomstig regeerbeleid in verband met de andere departementen binnen de Sociale Zekerheid zijn duidelijk: betaalbaarheid en efficiëntie van zowel de sector van de ziekteverzekering als van de sector pensioenen zijn dé uitdaging.

Het creëren van meer werk en dus meer inkomsten voor de S.Z., het breder platform waarover de premier gisteren sprak, moet natuurlijk de betaalbaarheid van een en ander kunnen garanderen.

Collega's, op het vlak van de pensioenen is het regeerakkoord bijzonder duidelijk. Prioritair moet de aandacht uitgaan naar de laagste pensioenen. Concreet betekent dit de oudste werknemerspensioenen die op forfaitaire bedragen werden berekend en uiteraard de zelfstandigenpensioenen.

Natuurlijk pleit ik vanuit mijn fractie voor een verstandige en budgettaire verantwoorde aanpak. Maar ik meen dat op het vlak van de zelfstandigenpensioenen bijvoorbeeld, de budgettaire ruimte beschikbaar in het sociaal statuut van de zelfstandigen mogelijkheden biedt om van de pensioenen voor de zelfstandigen leefbare pensioenen te maken. Ik meen dat mijn partij hier in het verleden reeds voldoende op gehamerd heeft. Wij zijn helemaal niet de partij van de zelfstandigen maar de onrechtvaardigheden moeten verdwijnen.

Belangrijk is ook dat een start wordt gemaakt met het veralgemenen van de tweede pijler. Het opbouwen buiten de loonnorm van formules van aanvullend pensioensparen biedt interessante mogelijkheden. Ik hoop dat werkgevers en werknemers deze mogelijkheid met beide handen zullen aangrijpen.

Ook in verband met de gezondheidszorg is de stand van zaken bekend. De sector van de gezondheidszorg verkeert sedert de jaren '80 in een permanente budgettaire noodtoestand. Ondanks vijftien jaar van sociale programmawetten, sleutelen en besparen, worden de normen overschreden. Bovendien blijkt ons uitgebouwd sociale zekerheidssysteem soms nog niet te voldoen om juist de zwaksten in de maatschappij betaalbare gezondheidszorg aan te bieden. De bijzonder moeilijke evenwichtsoefening tussen noden en middelen is ook en zeker in de gezondheidszorg de uitdaging. Ongeacht wat de groeinorm is, de middelen zullen nooit volstaan om de behoeften te dekken. Het is evenwel goed dat de groeinorm is verhoogd tot het meer realistische cijfer van 2,5%. Het principe van goed beheer dat de paars-groene draad is doorheen de hele regeringsverklaring geldt zeker in de sector van de gezondheidszorg.

Goed en efficiënt beheer veronderstelt naar mijn mening de realisatie van enkele krachtlijnen. Eerst en vooral moet de rol van de verschillende actoren afgelijnd en duidelijk gedefinieerd worden. Ten tweede is de financiële doorzichtigheid belangrijk. Ten derde moet er een constante evaluatie komen van het nut en de efficiëntie van alle medische prestaties. Ten vierde is er de zogenaamde echelonnering die inhoudt dat zorgverstrekking op het meest geschikte niveau moet gebeuren. Ten vijfde is er nog de pathologiefinanciering.

Deze krachtlijnen zijn zeker terug te vinden in het regeerakkoord. Ik verklaar mij nader. Eerst en vooral verheugt het mij dat de dialoog met de actoren in de gezondheidszorg zal worden hervat. Tot zeer recent leek deze dialoog alleen op een koude oorlog waarbij overheid, ziekenfondsen en zorgverstrekkers elkaar belaagden. Daar moet dringend een einde aan komen. Men moet dringend in dialoog treden en gaan samenwerken. Ook aan de logge en trage beslissingsprocedures binnen de verschillende administraties moet dringend iets veranderen. Voorts moet de rol van het parlement in deze materie bekeken worden. Moeten alle taken binnen deze sector blijvend door de verschillende administraties en parastatuten uitgevoerd worden? Blijven onze ambities als politieke overheid beperkt tot het bewaken van het budget? Het gaat hier om zo'n vijfhonderd miljard frank. Blijven onze ambities beperkt tot het betalen van de facturen die ons worden voorgeschoteld?

Ten tweede is er de financiële doorzichtigheid. Het beheer van de gezondheidszorg gebeurt best op grond van onbetwistbare gegevens. De diverse informaticasystemen, het ter beschikking stellen van gegevens door ziekenfondsen, de medisch-klinische gegevens en Farmanet moeten uiteindelijk toelaten dat het gezondheidsbeleid op grond van zuivere feiten en cijfers vorm krijgt.

Er moet een constante evaluatie van het nut en de efficiëntie van alle prestaties komen. Prestaties die door de technologie achterhaald zijn geraakt, moeten met enige politieke moed geschrapt kunnen worden. Dit is de enige manier om nieuwe technologieën blijvend te kunnen integreren in ons gezondheidsbestel. Zo zijn er bijvoorbeeld nieuwe geneesmiddelen voor maagproblemen die een heel aantal maagoperaties hebben voorkomen. Ook de lasertechniek bij oogoperaties maakt een verblijf in het ziekenhuis overbodig. Er zijn nog tal van andere voorbeelden.

De echelonnering in de gezondheidszorg met de huisarts als centrale spil kan het zogenaamde medical shopping voorkomen. Bijkomend kan dit een rem zetten op de soms onverantwoorde overbevraging van de specialist. Echelonnering moet ook een rol spelen in het tot stand komen van een gezonde verhouding tussen het dagziekenhuis, het regionaal ziekenhuis en het universitair ziekenhuis. Er wordt al veertig jaar gesproken over deze echelonnering. Laten we er nu eindelijk werk van maken.

Een ander werk van lange adem is de pathologiefinanciering die voorziet in eenzelfde financiering voor hetzelfde ziektebeeld.

Het is duidelijk dat de pathologiefinanciering meer gewicht moet krijgen in de financiering van de ziekenhuizen. Hierdoor zouden wij in staat zijn een einde te maken aan de ellenlange discussies in dit halfroond over de overconsumptie in een of ander provincieziekenhuis of landsgedeelte.

Collega's, de VLD-fractie is opgetogen over het sociaal-economische luik van deze ambitieuze regeerverklaring. Ik feliciteer de premier en zijn equipe voor de snelheid waarop dit akkoord tot stand is gekomen en bovenal voor de visie die erachter schuilt.

Le **président**: La parole est à M. Jean-Marc Delizée.

M. Jean-Marc Delizée (PS): Monsieur le président, le groupe socialiste n'a inscrit qu'un seul orateur dans cette partie du débat. Néanmoins, j'essaierai de respecter le temps que vous m'avez octroyé.

Monsieur le premier ministre, mesdames et messieurs les ministres, la relance de l'emploi constitue l'une des lignes de force de l'accord gouvernemental. Il s'agit certainement aussi d'une préoccupation essentielle des citoyens et de tous les partis politiques.

Pour atteindre cet objectif, le gouvernement a choisi deux pistes: la réduction du coût du travail, ainsi que la réduction de la durée du travail.

Les socialistes francophones sont bien conscients du fait que l'augmentation du taux d'activité dans notre pays passe par une réduction accrue des charges qui grèvent le facteur travail.

Mais nous ne transigerons ni sur l'exigence du maintien de l'équilibre budgétaire de la sécurité sociale, ni sur le fait que les effets pervers d'une telle politique doivent être limités au maximum afin que l'abaissement du coût du travail soit réellement au service de la création de nouveaux emplois.

Dès lors, nous exigerons une évaluation sérieuse de l'efficacité des différentes formules envisagées par le gouvernement. Celle-ci est d'ailleurs prévue dans l'accord gouvernemental.

En ce qui concerne la réduction du temps de travail, l'objectif étant d'inciter et non de contraindre les entreprises, c'est surtout le déclenchement d'une dynamique qui importe, un moyen qui permettra - nous l'espérons - d'étendre la réduction du temps de travail à plusieurs secteurs d'activités. Il est entendu que pour nous, l'objectif de cette formule reste l'intégration et la valorisation d'une certaine flexibilité - inévitable dans l'entreprise moderne - mais avec des contreparties réelles sur la durée du travail.

Une organisation décentralisée des négociations collectives se justifie pleinement si l'on veut aborder de façon réaliste la réduction du temps de travail et la semaine des quatre jours. Cette vision doit se limiter aux domaines indispensables à la bonne organisation d'une entreprise axée sur le service et la qualité, ce qui inclut aussi un rythme adapté à l'entreprise et selon des modalités qui tiennent compte à la fois de ses spécificités et des choix des travailleurs.

Mais il est clair aussi que l'on devra dégager des voies d'accès pour la négociation au niveau sectoriel afin

d'éviter l'émergence d'un monde du travail à "plusieurs vitesses" sans contrepoids collectif important.

En définitive, l'objectif est bien de rendre la société à la fois plus conviviale et plus solidaire, une société où la perméabilité entre le travail et le non-travail serait plus grande et où il n'y aurait plus cette cassure entre, d'une part, ceux qui ont trop de travail et, d'autre part, ceux qui en sont privés.

Un volet important est l'élimination des "pièges du chômage" qui incitent les sans-emploi à se détourner d'un emploi au salaire net à peine supérieur à leurs allocations. Ce sera l'un des défis majeurs de la politique de l'emploi sous cette législature. C'est un travail de longue haleine qui exigera beaucoup de doigté et la plus grande prudence parce que nous sommes convaincus que le problème ne se résoudra pas par le seul relèvement des salaires nets.

Au fil des années, en effet, la réglementation du chômage et les différentes variables qui expliquent la non-participation de certains chômeurs au processus de travail sont devenues à ce point complexes qu'il ne faudrait pas, par des mesures précipitées ou maladroites, reproduire de nouveaux mécanismes pervers. Le débat sur les pièges du chômage ne doit pas non plus distiller l'idée ou la caricature selon laquelle les chômeurs sont responsables de leur situation. Les socialistes entendent rappeler ici que celui qui n'a pas de travail subit un effet structurel et pas du tout un choix personnel. Il faut des mesures positives qui encouragent le travail comme, par exemple, une harmonisation des trop nombreux statuts applicables aux temps partiels, et non pas des dispositifs bureaucratiques qui traquent les symptômes d'une société qui se résoudrait au fatalisme et à l'impuissance. Nous serons donc particulièrement vigilants à ce que l'on ne cède pas à une logique qui consisterait, plutôt que d'accompagner les moins qualifiés, à contrôler leur disponibilité ou à les "embrigader" dans des filières conduisant à des activités prédéterminées et jugées arbitrairement adéquates et suffisantes.

Dans le même ordre d'idées, une attention particulière devra être portée à la réinsertion socioprofessionnelle dans les CPAS. S'il importe de prévoir un incitant financier réel et significatif pour les minimexés, il est tout aussi essentiel de construire des ponts entre les emplois "article 60" et les autres dispositifs de remise au travail pour que les efforts accomplis ne se réduisent pas à un simple droit au chômage.

Un autre point important du programme du nouveau gouvernement est le souci d'accorder dans les six mois - cela fut souligné par différents intervenants - un premier emploi à tous les jeunes qui sortent de l'école, ainsi qu'une formation des demandeurs d'emploi.

Les avantages d'une première expérience sur le marché de l'emploi sont très importants, surtout si celle-ci peut se concrétiser rapidement. Nous pensons que la formule "stage des jeunes" est une piste qui mériterait d'être approfondie et qui devrait être intégrée dans un dispositif plus audacieux. Car si aujourd'hui, certaines entreprises respectent la loi et engagent leur quota de stagiaires, il est manifeste que d'autres, par contre, utilisent tous les systèmes possibles pour contourner leur obligation.

En ce qui concerne le volet "formation", nous pensons que les entreprises doivent agir également de leur côté si elles veulent accroître l'offre de travail qualifié. En coopérant mieux, cela va sans dire, avec l'enseignement, mais aussi en acceptant d'assurer directement, d'une manière plus systématique, un certain nombre de formations ou de recyclages.

Le gouvernement entend promouvoir et développer l'emploi de proximité dans des secteurs à vocation marchande et non marchande, ainsi que dans celui, plus spécifique, de l'économie sociale, par le biais notamment de l'activation des allocations de chômage et du minimex.

Dans la lutte contre le chômage, s'il convient de privilégier les mesures actives par rapport à l'indemnisation passive, le groupe socialiste souhaite rappeler que cette politique doit avoir prioritairement pour objectif la réinsertion progressive des chômeurs difficiles à placer dans le marché normal du travail et la formation des chômeurs peu qualifiés. La politique de l'emploi doit aboutir à proposer au chômeur un statut durable, garantissant les droits du travailleur, tant en matière de relations de travail qu'en matière de sécurité sociale.

Aussi, dans cette optique, il importera de tourner le dos aux politiques passives de traitement du chômage pour aborder une politique de création de vrais emplois durables, dotés d'un profil, d'une perspective et d'une protection sociale valable.

De même, il importe de souligner la nécessité de concertation avec les régions qui, par leur expérience dans le

soutien au secteur non marchand et aux entreprises à finalité sociale, sont les plus à même de déterminer quels sont les secteurs qui pourraient bénéficier de cette activation.

J'en viens à un autre volet de ce chapitre sur l'emploi, qui est celui consacré aux petites et moyennes entreprises. Ce secteur est un important pourvoyeur d'emplois dans notre pays. Nous retiendrons à ce propos la préoccupation que notre groupe affiche depuis longtemps en ce qui concerne les indépendants et les petites et moyennes entreprises qui démarrent leurs activités.

En effet, on a pu observer que c'est durant les trois premières années d'activité que les sociétés étaient les plus exposées au risque de faillite ou de liquidation. On peut dès lors se féliciter de l'encadrement que le gouvernement entend mettre en place pour prévenir ce risque.

Je soulignerai également la nécessité exprimée dans le programme de doter les indépendants d'un statut social adéquat.

Pour conclure sur ce chapitre, aucun levier pour l'emploi ne peut être négligé, ni la dynamique du marché, ni celle des pouvoirs publics, ni celle de l'économie sociale.

C'est par leur complémentarité que pourra s'amorcer une politique des services de proximité sortant des cloisonnements - le marchand et le non marchand, l'économique et le social - et envisageant toutes les facettes de ces services en termes de création d'emplois mais aussi de cohésion sociale et d'accès à la citoyenneté.

J'en viens à la deuxième partie de mon intervention, à savoir la fiscalité. Nous sommes très satisfaits de retrouver en tête de chapitre la nécessité de réformer la fiscalité de manière favorable à l'emploi et à l'environnement. Je souligne particulièrement la volonté d'alléger la pression fiscale sur le facteur travail, seul facteur encore soumis à l'imposition globale à l'impôt des personnes physiques.

Il importera, dans la réforme que ce gouvernement souhaite entreprendre, de rééquilibrer les prélèvements d'impôts, mais aussi de conserver les principes de progressivité et de capacité contributive qui fondent la cohérence et la solidarité de notre système fiscal. Comme par le passé, nous ne manquerons pas de solliciter le nouveau ministre des Finances relativement à l'imposition du capital et des revenus mobiliers qui en découlent, notamment quant aux

positions qu'il envisage d'adopter au plan européen - ce qui est indiqué dans l'accord - pour que la question de l'harmonisation de la taxation des capitaux et revenus de l'épargne soit traitée avec toute la célérité requise.

J'ose espérer que contrairement à l'impression que l'on a pu avoir par le passé, il n'y aura ni faux-fuyant, ni double langage.

Je retiens ici encore la décision de poursuivre l'indexation des barèmes fiscaux, ainsi que l'élimination des différences de traitement entre couples mariés ou non. J'émettrai toutefois une double mise en garde :

- l'élimination de ces différences de traitement ne devra pas s'opérer unilatéralement, car les différences vont dans les deux sens, ce qui exige d'avancer dans la reconnaissance des situations de couples non mariés et de donner - ce qui est également prévu dans l'accord - un contenu juridique étendu à ce choix de vie commune;

- il importera de conserver au profit des contribuables isolés, un traitement fiscal favorable pour tenir compte de leur capacité contributive amoindrie, notamment lorsque cette situation est couplée avec la présence d'enfants.

Le gouvernement et la nouvelle majorité ont la volonté de rechercher des formes alternatives de financement de la sécurité sociale. A cet égard, je relève qu'en Grande-Bretagne, une taxe CO2 énergie a été instaurée. Cette taxe frappe uniquement les entreprises, et son produit est affecté aux réductions des cotisations sociales accordées par ailleurs. Ce mécanisme redistributif interentreprises est séduisant à plusieurs égards, car il mêle préoccupations environnementales, développement, emploi et solidarité en économie. Il mérite qu'on y réfléchisse.

Au chapitre de l'impôt des sociétés, j'indiquerai encore notre satisfaction à l'égard des intentions exprimées de favoriser l'autofinancement des petites entreprises.

Il nous paraît également opportun que le ministre des Finances réfléchisse à l'élaboration d'un régime fiscal spécifique aux sociétés d'économie sociale. Cela, en prenant en considération les limites qu'impose une saine concurrence et les caractéristiques spécifiques des sociétés à finalité sociale. Notre groupe fera des propositions à ce sujet.

Je soulignerai encore la volonté d'intégrer la dimension mobilité dans notre fiscalité que, pour notre part, nous souhaiterions voir évoluer dans un sens favorable aux transports collectifs.

Pour ce qui concerne l'utilisation de véhicules privés, il serait bon de rééquilibrer les prélèvements de manière à imposer plus l'utilisation que l'acquisition desdits véhicules. Il conviendra, toujours dans cette optique, de rediscuter de la taxation des carburants peu ou pas polluants, ou encore de l'évaluation des avantages en nature liés à l'utilisation de véhicules mis à disposition par un employeur.

Je clôturerai ce volet sur deux points.

Nous regrettons tout d'abord que, nulle part dans le programme qui nous a été présenté, on ne parle de la lutte contre la fraude fiscale et d'amélioration du recouvrement des impôts. Nous sommes tous ici conscients de l'ampleur économique du phénomène de la fraude fiscale en Belgique. Dans ce domaine, nous continuerons à demander à ce qu'on limite les méfaits de ce fléau qui, tant sur le plan financier que sur le plan moral, est porteur de flagrantes inégalités.

Ne pas s'attacher à un meilleur recouvrement de l'impôt, c'est se priver de montants considérables qui seront pourtant les bienvenus lorsqu'il s'agira d'accélérer le financement des réformes qui sont envisagées dans l'accord du gouvernement. Je souhaite donc bon travail au nouveau ministre des Finances et j'espère qu'il obtiendra des résultats meilleurs que le meilleur ministre des Finances du monde.

Le gouvernement souhaite ensuite que l'ensemble des mesures qui font partie de ce chapitre s'accomplissent dans le respect du pacte de stabilité. C'est une bonne chose. C'est à la lucidité et à la lumière des choix opérés dans l'allocation de ces marges que l'on mesurera la capacité de ce gouvernement à prendre en compte le message délivré par les citoyens.

Le troisième volet de mon intervention concerne la sécurité sociale. Le débat sur la sécurité sociale, son avenir, sa modernité, est un débat de société. C'est un débat éthique parce qu'il nous amène à réfléchir à la vision que l'on se fait de l'homme, à la responsabilité de la société à son égard, à la répartition des richesses, à la protection des plus faibles.

La sécurité sociale, c'est aussi un choix collectif qui, par ses principes fondamentaux d'assurance et de solidarité interpersonnelle, doit empêcher l'isolement et la précarité sociale.

Le groupe socialiste soutient l'idée d'une sécurité sociale moderne et performante et constate, non sans une grande satisfaction, que le gouverne-

ment entend respecter scrupuleusement les fondements mêmes de notre système d'assurance sociale, à savoir :

- un système fédéral de solidarité interpersonnelle;
- un équilibre financier durable;
- une gestion globale tripartite;
- une combinaison intégrée d'assurance et de solidarité.

C'est pour nous tout à fait essentiel.

Aucune politique sociale digne de ce nom ne peut toutefois se compromettre dans la passivité et l'immobilisme. La vie sociale est en perpétuel mouvement et les adaptations doivent succéder aux adaptations pour que l'ensemble épouse le plus fidèlement possible les réalités actuelles.

Faute d'une telle évolution, qui doit être progressive et respectueuse des liens sociaux, la sécurité sociale perdrait en équité, en légitimité et en efficacité, voire deviendrait nuisible si elle enferme les travailleurs qu'elle doit aider dans les pièges de la pauvreté et du chômage. N'oublions pas que la sécurité sociale a été conçue, non pas comme un système de gestion de la précarité, mais bien comme un système préventif par rapport à celle-ci.

C'est en cela que la notion d'"Etat social actif" prend tout son sens parce qu'elle permet différentes actions qui peuvent renouer avec la philosophie première de notre système de protection sociale et de prévention.

Parmi tous les secteurs de la sécurité sociale, la situation budgétaire de l'assurance soins de santé reste la plus préoccupante parce que la confrontation récurrente -et hautement conflictuelle- des moyens réclamés et des ressources disponibles est encadrée par une norme de croissance dont les contraintes, nous l'avons toujours dit, sont beaucoup trop fortes.

Le gouvernement a compris, et nous nous en félicitons, que la norme en cette matière est devenue intenable. Certes, on peut toujours réaliser des économies supplémentaires ou encore user du mécanisme des dépenses dites "exceptionnelles" pour créer des "filets de sécurité" pour les plus démunis, mais on sent bien que ce système s'essouffle parce qu'il existe une dynamique naturelle de l'évolution des coûts. Il y a des besoins nouveaux qui apparaissent, des influences de nature démographique, technologique et économique qui exercent une pression constante, intenable à terme, sur l'ensemble du système.

Même si notre option était de réviser la norme sur la base d'un modèle prévisionnel de l'évolution des besoins, un pas important est malgré tout accompli, puisque la norme sera relevée de 1%. Ce n'est pas négligeable, si l'on tient compte également de l'indexation et des possibilités budgétaires additionnelles.

Une photographie instantanée des réformes mises en oeuvre par la précédente ministre des Affaires sociales, Magda De Galan, visant à accroître cette accessibilité des soins à tous, rend compte de leurs effets rapides et non négligeables : l'assurabilité a été remarquablement assouplie, le statut VIPO préférentiel a été étendu et le sort des malades chroniques et des personnes dépendantes a été amélioré de multiples manières.

Mais nous sommes aussi conscients que les difficultés rencontrées par nombre de ménages pour faire face au coût de la maladie restent un problème préoccupant, comme en témoignent les études récentes sur les profils de consommation durant les dix dernières années. L'objectif d'une accessibilité optimale doit se poursuivre et plusieurs domaines appellent, selon nous, une réforme sous la forme d'aides et d'avantages financiers.

Enfin, des contributions personnelles trop élevées peuvent conduire beaucoup de personnes à différer les soins élémentaires, ce qui peut les entraîner plus tard dans un engrenage incontrôlé d'interventions par le recours à des structures spécialisées ou d'urgence.

De manière à établir une cohérence avec la réorganisation des soins de santé, il conviendrait de s'interroger sur l'intérêt de réduire les tickets modérateurs pour les consultations chez le médecin généraliste, que le patient a librement choisi pour être le dépositaire de son dossier.

J'en viens ainsi à la revalorisation de la médecine de première ligne, qui est, en effet, un thème qui défraye la chronique depuis bon nombre d'années.

Des efforts ont déjà été accomplis sous la législation précédente, mais il faut bien constater que cette question n'a reçu jusqu'ici que des réponses partielles. Or, la médecine générale est incontestablement le niveau d'accès le plus proche de la population. Elle remplit des fonctions essentielles qui lui sont propres et que les deuxième et troisième lignes sont moins qualifiées pour assumer. Je pense notamment à sa fonction de synthèse de toutes les

données, à sa fonction d'évaluation des demandes et des besoins, à sa fonction de communication aussi, fondée sur la confiance qui existe entre le médecin et son patient.

La tenue d'un dossier médical est un aspect de la fonction de synthèse et doit être un outil du soignant au service du patient, destiné à favoriser la coordination et la continuité des soins. Ce qui est intéressant dans le concept même du dossier médical centralisé, c'est qu'il doit être considéré comme la base d'un échelonnement.

L'instauration d'une assurance autonomie est l'une des revendications majeures de notre groupe depuis de nombreuses années. Nous espérons que le dialogue que le gouvernement entend mener avec les communautés portera ses fruits et permettra de concrétiser cette nouvelle assurance sociale qui devrait concerner pas moins de 183 000 personnes de plus de 65 ans. A ce sujet, je veux souligner le fait que l'inscription de l'assurance autonomie dans une déclaration gouvernementale fédérale est en soi déjà une grande première.

Un autre défi qui se pose à la plupart des pays industrialisés en matière de sécurité sociale est d'accompagner les évolutions sociales et démographiques. Ce qui est vrai pour la sécurité sociale dans son ensemble l'est encore davantage en matière de retraites.

Le contexte dans lequel le régime légal de retraite a été construit a changé sur le plan démographique, mais aussi sur le plan socio-économique avec l'existence d'un chômage structurel, la modification des profils de carrière et l'évolution des relations familiales. Il est donc des facteurs objectifs qui justifient l'évolution du régime des retraites afin que celui-ci continue à répondre de manière juste et efficace aux principes qui ont guidé la construction de notre sécurité sociale.

Je pense ici tout particulièrement à une réelle liaison au bien-être et au relèvement des plafonds de rémunération.

Le Parti socialiste est très attaché à ces principes de base. Dans la continuité de la modernisation réalisée depuis 1997, il s'agira de poursuivre la constante adaptation des régimes légaux aux nouvelles réalités. La priorité absolue doit être donnée aux systèmes publics, fondés sur la solidarité entre les générations et donc financés par la technique de la répartition. Les

systèmes de pensions complémentaires par capitalisation ne peuvent empiéter sur les systèmes légaux ni, a fortiori, être considérés comme une alternative à ceux-ci.

Dans ce cadre, il va sans dire que l'emploi et la réduction de la dette publique sont les meilleurs garants de la pérennité des régimes légaux de pensions à plus long terme.

Monsieur le président, mesdames, messieurs les ministres, chers collègues, en conclusion, le groupe socialiste prend acte de la volonté du gouvernement de moderniser la sécurité sociale tout en garantissant les équilibres actuels ainsi que son financement à long terme.

La voie vers le XXIème siècle jette les bases d'une adaptation du système aux mutations profondes auxquelles notre société est et sera confrontée dans les prochaines années. Elle confirme pleinement nos valeurs de justice et notre volonté de maintenir la cohésion sociale, notamment par une solidarité accrue avec les revenus les plus faibles.

De voorzitter : De heer Koen Bultinck heeft het woord.

De heer **Koen Bultinck** (VL.BLOK) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, dames en heren ministers, collega's, het sociaal-economisch luik van dit regeerakkoord is niet meer dan een verzameling van weinig concrete punten en wordt gekenmerkt door een wazigheid die het gevolg is van het angstvallig wegmoffelen van pre-electorale beloften. Deze coalitie moest koste wat het kost totstandkomen en daarvoor was men tot veel bereid.

Fundamenteel verschillen de uitgangspunten van het Vlaams Blok met die van de regeringspartijen. Dit is niet nieuw, integendeel. Het Vlaams Blok gaat ervan uit dat binnen dit Belgisch kader geen ernstig economisch beleid meer mogelijk is. Ook hier opteren wij voor economische onafhankelijkheid. Dit is niet tegenstrijdig met het onderhouden van de goede handelsbetrekkingen met onze buurlanden, ook met onze Waalse burens. Wij opteren dus duidelijk voor meer Vlaanderen om aldus ook meer welvaart te kunnen garanderen.

Wij staan niet alleen met deze visie. Ik citeer : "Het onevenwicht tussen de politieke autonomie en de autonomie op sociaal-economisch en fiscaal gebied leidde tot een onduidelijke bevoegdheidsafbakening en communautaire spanningen. Het streven van Vlaanderen om bijvoorbeeld eigen accenten te

leggen in het loonkostenbeleid botst op een muur van onbegrip in Wallonië, dat zich gesterkt weet door de huidige bevoegdheidsverdeling. In Vlaanderen leeft de verwachting dat het werkloosheidsprobleem, de vernieuwing van het economisch weefsel en de organisatie van de gezondheidszorg toekomstgericht, kosteneffectiever, marktgericht, kortom beter kunnen worden aangepakt zonder het federale keurslijf." Ik onderstreep 'zonder het federale keurslijf'. Ik vervolg het citaat: "Daarom willen wij een doorbraak naar Vlaamse economische, sociale en inkomensautonomie als hefboom voor meer welvaart in Vlaanderen en een beter bestuur."

Dit is geen uitspraak van een of andere radicale flamingant, maar staat zomaar te lezen in het VLD-congresboek "Fundamenten voor verandering" van april 1998.

Welnu, dames en heren liberalen, het Vlaams Blok vindt nog altijd dat wij de sociaal-economische problemen beter kunnen oplossen zonder het Belgisch keurslijf. Wij blijven opkomen voor een Vlaamse economische, sociale en inkomensautonomie als hefboom voor meer welvaart in Vlaanderen.

De vraag is alleen waarom dit plotseling voor liberalen in de regering niet meer hoeft. Plotseling is er geen sprake meer van fiscale autonomie voor Vlaanderen en Wallonië. Dit alles wordt verwezen naar het communautaire diepvriesvak. Wij weigeren alvast de Vlaamse Leeuw nog langer opgesloten te houden in de Belgische kooi.

In verband met de loonlastenverlaging zwaaide de VLD in januari van dit jaar nog met haar schoktherapie: een loonlastenverlaging van maar liefst 200 miljard frank gespreid over drie jaar, omdat de door de vorige regering voorgestelde 108 miljard niet ver genoeg ging. "Dit is geen dogma", zei Verhofstadt toen, "maar het moet wel in die richting gaan." Het duurde niet lang of de VLD was haar richtinggevoel al kwijt. Toen het regeerakkoord vorm kreeg, werd er nog maar gezwaaid met 80 miljard frank op jaarbasis vanaf april 2000, wat dus niet meer is dan pro rata 60 miljard voor volgend jaar. Eventueel - dit is dus nog niet zeker - wordt de maatregel verlengd voor 2001. Dit is op zijn minst gezegd aanzienlijk lager dan de 100 miljard frank voor het eerste jaar en telkens 50 miljard voor de volgende twee jaren die de liberalen hoogmoedig voorspelden toen ze nog in de oppositie zaten. Ik kan mij niet voorstellen dat de economische situatie in die korte periode zo'n vooruitgang heeft geboekt dat een aanzienlijke loonlastenverlaging plots niet meer nodig wordt geacht.

Dit is echter nog niet het volledige verhaal. Het uiteindelijke plaatje is nog minder fraai. In de tekst van het regeerakkoord wordt merkwaardigerwijze met geen woord meer gerept over de 60 of 80 miljard lastenverlaging. Er staat enkel nog te lezen dat er voor het tweede kwartaal van 2000 een daling van gemiddeld ongeveer 32 000 frank per werknemer per jaar zal worden doorgevoerd. Dat is nog slechts één derde van de forfaitaire 90 000 frank per werknemer per jaar uit het oorspronkelijke "200-miljard-plan". Aan dit tempo moeten wij ons gaan afvragen of er nog iets zal overblijven van de beloofde lastenverlaging tegen april 2000. Vooral nu we weten dat de socialist Vande Lanotte als minister van Begroting de geldkraan mag bedienen - en eigenaardig genoeg niet de financiële specialist uit eigen VLD-rangen en gedoodverfde kandidaat Rik Daems - moeten we ons al niet te veel illusies maken.

Dit regeerakkoord zit vol met cadeaus. Het schenken van cadeaus zonder rekening te houden met de consequenties is trouwens nog een van de opvallende kenmerken van dit regeerakkoord. De regering belooft - zonder veel uitleg hoe dit evenwel moet gebeuren - een verlaging van de personenbelasting, van de vennootschapsbelasting, het wegwerken van de fiscale discriminatie van de gehuwden, minder loonlasten en dies meer. Let op: dit alles evenwel met de garantie dat dit gebeurt binnen een budgettair neutraal kader. De vorige regering zal het zich nu wel beklagen dat ze destijds zelf niet op dit lumineuze plan is gekomen.

Het meest schrijnende voorbeeld van de capitulatie van de VLD is wel dat de eis voor "Meer Vlaanderen", zoals die nog fier werd geuit op de VLD-studiedag van 14 februari 1998, nu op slinkse wijze werd geruild voor "meer macht".

Aan het einde van het tweede millennium is België ook op economisch vlak onhoudbaar geworden. De spanningen tussen Noord en Zuid, Vlaanderen en Wallonië, uiten zich immers ook meer en meer op het vlak van het economisch beleid.

Wallonië kent geen investeringsklimaat, heeft geen globaal ondernemingsbeleid, en de honderden miljarden subsidies die erheen zijn versluisd - niet alleen door de transfers in de sociale zekerheid - hebben in niets bijgedragen tot het economisch herstel van Wallonië. De PS-maffia heeft de smaak te pakken gekregen om via dreigementen nog meer geld naar het Zuiden te pompen: getuige daarvan is het verbazingwekkende arsenaal aan overheidsholdings,

intercommunales voor economische expansie en investeringsmaatschappijen, die op totaal ondoordachte en vooral economisch onverantwoorde wijze geld blijven draineren in verlieslatende bedrijven en sectoren. De huidige Waalse economische situatie is dan ook enkel en alleen de vrucht van een socialistisch-etatistisch beleid dat blind was en is voor de macro- en micro-economische realiteit. Vlaanderen koos ondertussen duidelijk voor saneren en innoveren. Stilaan is bij ons de mentaliteit gerijpt dat overheidsgeld dat op een gerichte wijze wordt aangewend, veel meer kan bijdragen tot het voeren van een gezond investerings- en ondernemingsklimaat. Vlaanderen schept met de dag meer jobs in toekomstgerichte sectoren.

Vlaanderen zou echter verder staan indien het niet met handen en voeten was gebonden aan Wallonië. De Vlamingen hebben dus nog lang mooi praten over een Vlaamse dynamiek tegenover een Waals gebrek aan industriële vernieuwing. De echte consequenties worden niet getrokken, in het verleden niet door de CVP en nog veel minder door de SP, nu blijkbaar ook niet meer door de VLD. Er is dus nog altijd niet het minste teken dat Vlaanderen in de toekomst zijn eigen middelen zal kunnen aanwenden of een eigen politiek zal kunnen voeren.

Vervolgens kom ik tot het hoofdstuk van de sociale zekerheid. Men gaat dus de sociale zekerheid "moderniseren". Dit was ook al het nietszeggende modewoord waarmee de vorige regering Dehaene constant zwaaide. Daarnaast wil men ook nog de nodige middelen garanderen voor de sociale zekerheid.

Hoe men dit zal doen, zonder vermelding van het kostenplaatje dat daar tegenover staat, daar hebben wij het raden naar. Misschien moeten wij eerste minister Verhofstadt al onmiddellijk op reis sturen naar Australië, zodat hij kan nagaan hoe ver men kan springen met een lege zak.

Als men dan schrijft dat de garantie met betrekking tot de middelen als enig doel heeft een stelsel van verzekering en solidariteit tussen personen te vrijwaren, dan weten wij waar wij aan toe zijn. Dit principe was en is de verantwoording voor de Noord/Zuid-transfers in de sociale zekerheid. De boodschap is duidelijk: aan de miljardentransfers mag en zal niet worden geraakt. Zelfs de stilaan obligaat geworden zin dat de onverklaarbare en niet-objectieve transfers moeten worden weggewerkt, is niet meer terug te vinden. Deze regering die ons werd opgedrongen vanuit Wallonië,

komt ons doodleuk melden dat Vlaanderen verder de melkkoe van België mag blijven. Deze regering die geenszins rekening houdt met het centrumrechtse stemgedrag van de Vlamingen op 13 juni 1999, zegt zonder meer aan de Vlamingen dat er geen einde komt aan de transfers van Vlaanderen naar Wallonië, die alleen al in de sector van de sociale zekerheid ieder jaar goed zijn voor ongeveer 120 miljard frank.

De stelling dat er toch een en ander grondig misloopt in de sector van de sociale zekerheid, werd recent nog bevestigd in het vierde rapport-Jadot. De conclusie van het jongste werkstuk is duidelijk : er werden de jongste jaren nauwelijks vorderingen gemaakt in het wegwerken van de communautaire verschillen in de uitgaven voor geneeskundige verzorging. Niemand ontkent trouwens nog het verschil in uitgavenpatroon in de sociale zekerheid tussen Vlaanderen en Wallonië. De controles op de uitgaven van de ziekten invaliditeitsverzekering zijn lakser in Wallonië. Niemand in Vlaanderen is vergeten hoe de Waalse kindervriend bij uitstek, Marc Dutroux, er samen met zijn vrouw in slaagde om 80 000 frank per maand aan vervangingsinkomen te verwerven. Dit is geen alleenstaand geval. Het systeem van de geldstroom houdt natuurlijk het eerder genoemde in stand. Zo lang Vlaanderen betaalt, is er voor Wallonië geen noodzaak om de huidige wantoestand te verhelpen.

Om al deze redenen is een splitsing van de sociale zekerheid meer dan noodzakelijk, zij het niet alleen omwille van de miljardenstroom naar Wallonië. Een Vlaamse sociale zekerheid zou Vlaanderen de kans geven eigen beleidsklemtonen te leggen in de sociale zekerheid. De inkomsten van de Vlamingen zouden dan kunnen worden gebruikt voor het financieren van een eigen tewerkstellingsprogramma, een aangepast pensioenbeleid, een eigen gezinsbeleid en, daar bovenop, om eigen klemtonen te leggen in de ziekteverzekering en de gezondheidszorg. Een splitsing van de sociale zekerheid zou ongetwijfeld ook responsabilisering met zich brengen : Vlaanderen en Wallonië zullen dan immers verantwoordelijk zijn voor de inning van de inkomsten die in de sociale zekerheid moeten worden geïnvesteerd. Wie zijn eigen centen beheert, springt er immers voorzichtiger mee om.

Een Vlaamse sociale zekerheid zou daarenboven ook een einde maken aan de huidige versnippering van bevoegdheden. Ons pleidooi voor een splitsing van de sociale zekerheid wordt dus ook ingegeven door de bekommernis om de

efficiëntie van het beleid. Het is bijvoorbeeld onlogisch dat Vlaanderen wel bevoegd is voor het bejaardenbeleid, maar niet voor de pensioenen. Wat te denken van het Vlaams gezinsbeleid, terwijl de kinderbijslagen een federale bevoegdheid zijn gebleven. Eveneens geldt dat de Vlaamse regering bevoegd is voor een deel van het gezondheidsbeleid, terwijl de eigenlijke ziekteverzekering unitair is gebleven. Ten slotte is het allesbehalve logisch dat de Vlaamse regering enerzijds een eigen tewerkstellingsbeleid mag voeren, maar anderzijds niet beschikt over de financiële hefboomen die hiervoor nodig zijn, zijnde een eigen fiscale politiek, bijvoorbeeld om de eigen vennootschapsbelasting te kunnen bepalen. Rond de gedeeltelijke splitsing van de sociale zekerheid was in Vlaanderen nochtans consensus gegroeid, maar uiteraard is dit België. Dit is niet het land noch de regering die de grote vernieuwende projecten een kans zal geven. Hier gaan alle communautaire dossiers het vriesvak in voor zeer lang.

Deze regeringsploeg lijkt verdraaid veel op de fanfare van honger en dorst : of de deelnemende partijen nu verliezers of winnaars waren op 13 juni 1999 is bijzaak. Een ding hebben zij met elkaar gemeen : zij hebben grote dorst naar ministerportefeuilles en dan moeten uiteraard de principes wijken. De VLD noemde zich in haar verkiezingsprogramma voorstander van solidariteit tussen Noord en Zuid op basis van een aantal voorwaarden : de solidariteit moest transparant zijn, de solidariteit moest correct zijn, de solidariteit moest op basis van de draagkracht zijn. Daarnaast stelde de VLD ook nog dat deze solidariteit geen zogenaamde inkomensparadox tot gevolg mag hebben. Zij mag met andere woorden niet het perverse effect hebben dat de gemeenschap die betaalt zelf geen vruchten zou plukken van betere prestaties, laat staan armer zou worden dan het nationale gemiddelde.

Toen kwam de liberale fanfare van honger en dorst langs en werden al de principes opgeborgen. Alhoewel de Antwerpse professor-emeritus Willem Brauers begin 1999 eens te meer aantoonde dat de inkomensparadox nog steeds bestaat, en ondanks het feit dat de zogenaamde solidariteit tussen Noord en Zuid niet transparant, niet correct en niet gebaseerd is op draagkracht, vindt de VLD de discussie over de eventuele splitsing van de sociale zekerheid plots niet meer nodig.

De eerste minister vindt plots dat dit alles niet meer heeft.

Vlaanderen kan vaststellen hoeveel er van de liberale principes overblijft als ministerportefeuilles binnen handbereik liggen !

De VLD is nog minder beginselvast dan de christendemocraten. Wat de VLD jarenlang en terecht aan de CVP verweten heeft, zetten de liberalen nu zelf in de praktijk. Er blijft niets over van de liberale geloofwaardigheid.

Geen nood echter, het Vlaams Blok zal niet nalaten aan de kiezers diets te maken welk potje de liberalen ervan gemaakt hebben.

In haar verkiezingsprogramma stelde de SP onomwonden dat het rijke Vlaanderen zich niet mag onttrekken aan elke vorm van solidariteit die verderreikt dan de taalgrens maar dat scheefftrekkingen moesten worden rechtgetrokken.

Collega's van de SP, deze scheefftrekkingen bestaan nog steeds. Omdat ministerportefeuilles wenken, staat deze problematiek niet langer ter discussie. Meer nog, het onderwerp is taboe geworden. Bij de volgende pikzwarte zondag moet u niet komen klagen dat de kiezers het niet begrepen hebben.

Geen nood echter, het Vlaams Blok zal niet nalaten de gewone Vlaming te overtuigen dat er geen ernstig beleid kon worden gevoerd omdat de SP inzake sociaal-economische politiek en sociale zekerheid eens te meer heeft gekozen voor de starheid van het Belgisch apparaat in plaats van te kiezen voor een dynamisch Vlaams beleid.

Mijnheer de voorzitter, collega's, AGALEV heeft nooit uitgeblonken in een consequente houding op Vlaams vlak. Iedereen wist dat men inzake de defederalisering van de sociale zekerheid niet op de groenen moest rekenen. De rood-groenen verkiezen snel een paar minsters te mogen leveren en op die manier deel te nemen aan het gekwaak in de Belgische kikkerpoel. Weldra zal voor de groenen de ontnuchtering volgen dat ze in het Belgisch moeras niet alleen zullen verdrinken maar ook opgepeuzeld worden door de oude krokodillen van het Belgisch regime.

Veel erger is het echter gesteld met de Volksunie die samen met het Vlaams Blok voorstander was van de splitsing van de sociale zekerheid. De Volksunie moet vaststellen dat daar niets van in huis zal komen. Een ministerportefeuille voor de teddybeer Bert Anciaux is echter belangrijker dan principes. Op die manier belandt de Volksunie in een totaal ongeloofwaardige positie waarbij

ze in de federale regering oppositie voert tegen een coalitie die ze op Vlaams niveau steunt. Dit is écht een staaltje van een vernieuwend en geloofwaardig project !

Geen nood echter, het Vlaams Blok is bereid de laatste Vlaamsgezinden van de Volksunie met open armen te ontvangen en te zeggen "welkom thuis".

De Volksunie gedraagt zich reeds lange jaren als een politieke prostituee die zelfs geen beloning vraagt voor de geleverde diensten.

Mijnheer de voorzitter, collega's, het Vlaams Blok zal van de splitsing van de sociale zekerheid een strijdpunt blijven maken. We willen niet langer aanvaarden dat de Vlaamse werklozen, zieken en gepensioneerden de dupe blijven van de Waalse verkwisting. De sociale zekerheid in Vlaanderen is niet verlieslatend zodat ze bij een splitsing aanzienlijk kan worden verbeterd. De splitsing van de sociale zekerheid zal ons groot strijdpunt blijven omdat het garanties biedt voor meer welvaart en meer welzijn voor de Vlaamse bevolking. De splitsing moet er komen om meer solidair te kunnen zijn. Het Vlaams Blok wil niet minder maar meer sociale zekerheid.

In het pensioendossier worden geen grote veranderingen aangekondigd. De paniekzaaijerij rond de pensioenen bleek onterecht. Jarenlang waarschuwde de SP de kiezer inzake pensioenen voor de kwalijke duivel van de VLD.

Blijkbaar heeft de VLD ook een aardige bocht genomen met betrekking tot de pensioenen, want nu gaat zij samen met de SP het wettelijke pensioenstelsel waarborgen. Waar is de tijd dat de VLD nog een groot deel van die sector wou privatiseren ?

Het Vlaams Blok vindt het positief dat men eindelijk de laagste pensioenen gaat verhogen, in het bijzonder die van de zelfstandigen. Reeds jarenlang houdt het Vlaams Blok een pleidooi voor een grotere gelijkshakeling van de pensioenen door het aftoppen van de zeer hoge pensioenen en door het optrekken van de laagste pensioenen. Zeker de pensioenen die nu worden uitgekeerd aan gewezen zelfstandigen zijn vaak beschamend laag. Dat men die gaat verhogen, kan men alleen maar toejuichen.

Bijzonder triest is evenwel dat wij moeten vaststellen dat men niet even consequent twee andere discriminaties voor zelfstandigen wegwerkt. Met betrekking tot de kinderbijslagen lezen wij zelfs niets in dit regeerakkoord. Nochtans ontvangen

werknemers-ouders voor het eerste of enige kind een maandelijks uitkering van 2 706 frank en zelfstandigen-ouders slechts 788 frank. Voor het enige of jongste kind wordt bij werknemers een leeftijdstoelag toegekend van 940 frank wanneer het kind zes jaar wordt, van 1 436 frank wanneer het twaalf jaar wordt en van 1 756 frank wanneer het achttien wordt. Bij zelfstandigen is deze toeslag onbestaande.

Wanneer worden deze discriminaties ten aanzien van zelfstandigen weggevoerd ? Of zijn zelfstandigen nu plotseling niet meer belangrijk voor onze liberale politici nu ze in de regering zitten ? We lezen hierover alvast niets in het regeerakkoord.

Mijnheer de eerste minister, tot slot wil ik mij tot u wenden. Wij hebben een fundamenteel moreel probleem met de aanduiding van de minister van Sociale Zaken. U vraagt ons het vertrouwen voor iemand die de zo belangrijke gelden van onze pensioenen, onze ziekteuitkeringen en onze kinderbijslagen moet beheren. U zult begrijpen dat wij vrezen voor de toepassing van de techniek van de verschroeide aarde in de sociale zekerheid. Mijnheer de eerste minister, toen u nog in de oppositie zat stelde u altijd terecht dat verantwoordelijke politici onbesproken moesten zijn. Nu u in de meerderheid stapt hoeft dat blijkbaar niet meer. Dit soort niet-onbesproken personen wordt door u langs de voordeur weer binnengehaald. U ziet er blijkbaar helemaal geen graten in een partij als de PS opnieuw mee in zee te nemen. Hiermee is het toppunt van de vernieuwing aangebroken ! Een regering met de partij die betrokken is bij de moord op André Cools, de partij van het Agusta-Dassault-schandaal, staat voor ons symbool voor het corrupte Belgische regime, niet voor vernieuwing.

Er zijn echt geen zekerheden meer in dit land. Nu zelfs de minister-president van Vlaanderen zwaait met de hamer en de sikkels zou men zich voorwaar beginnen af te vragen of er nog wel liberalen bestaan in dit land. Niet getreurd evenwel, wij zullen u alvast een zekerheid bieden, mijnheer de eerste minister. Het Vlaams Blok belooft u vier jaar van bikkelharte oppositie. Wij geloven namelijk niet meer dat nog enig beleid mogelijk is in dit Belgenland. Wij zijn het beu ons te laten dicteren door de PS. Meer dan ooit hebben wij van onze kiezers een mandaat gekregen om ervoor te zorgen dat wij als Vlamingen terug baas worden in ons

eigen land. Als consequente Vlaams-nationalisten zullen wij niet eerder rust vinden tot er een einde komt aan die Belgische farce uit 1830.

De **voorzitter** : De heer Koen Bultinck hield zijn maidenspeech.

La parole est à M. Jean-Pierre Viseur.

M. Jean-Pierre Viseur (AGALEV-ECOLO) : Monsieur le président, mesdames et messieurs les ministres, chers collègues, comme vous avez déjà pu l'entendre lors des interventions des membres de mon groupe qui m'ont précédé, ce n'est pas parce que les Verts sont maintenant dans la majorité que nous allons commencer à manier la langue de bois. Si vous attendez de nous que nous déclarions ici que l'accord gouvernemental est tout à fait satisfaisant pour Ecolo, vous en serez pour vos frais. Il ne l'est pas ni à mes yeux, ni aux yeux de nombreux autres membres ou sympathisants d'Ecolo.

Il y a pourtant beaucoup d'aspects positifs : un nombre important de points de notre programme se retrouvent effectivement dans le projet gouvernemental. En me limitant au chapitre socio-économique dont nous débattons maintenant, je veux citer principalement l'accroissement du Maribel social et donc des emplois non-marchands, l'engagement de fournir un premier emploi aux jeunes dans les six mois de leur sortie de l'école, le soutien aux PME, l'intégration du concept d'éco-fiscalité - qui, il n'y a pas si longtemps, n'avait pas droit de cité -, le crédit d'impôt qui avantagera les contribuables les plus faibles, la lutte contre la criminalité en col blanc, le maintien d'une sécurité sociale fédérale, l'accessibilité aux soins de santé, l'engagement d'élaborer un statut social et fiscal adapté aux artistes, une véritable politique de mobilité qui met l'accent sur les transports en commun, sur le rail et la voie d'eau pour désengorger les routes et enfin, l'affirmation du principe de sortie du nucléaire, même si on aurait pu envisager d'aller plus vite. La liste est loin d'être complète puisque je ne parle pas des autres chapitres en discussion. Néanmoins, elle est déjà très longue.

Mais je ne passerai pas sous silence mon sentiment que les autres partis présents lors de la négociation se sont tout spécialement attachés à ce que nous n'obtenions que des avancées nulles ou faibles sur les dossiers où nous nous étions mis en évidence au cours de la précédente législature. Au chapitre socio-économique, citons les ALE, les visites domiciliaires et l'individualisation des droits sociaux, la réduction du

temps de travail. Notre participation à l'alliance gouvernementale n'a évidemment pas modifié nos convictions fondamentales sur ces sujets et même si le point de vue d'Ecolo ne se reflète qu'insuffisamment dans l'action gouvernementale, le travail de contagion culturelle ne s'arrêtera pas et les associations présentes sur ces dossiers resteront pour nous des partenaires privilégiés. Nous n'avons pas changé d'avis et mon collègue J.J. Viseur ne doit pas trop vite jeter le programme Ecolo aux orties. Il est toujours d'actualité et il peut en poursuivre la lecture.

A titre personnel, je suis particulièrement insatisfait du chapitre "fiscalité" où on ne retrouve ni la lutte contre la fraude fiscale - le mot n'est même pas cité -, ni le démantèlement de privilèges fiscaux parfois exorbitants - les multinationales ayant un centre de coordination peuvent dormir sur leurs deux oreilles -, ni la fiscalité des intercommunales mixtes, ni un début de cadastre des patrimoines, sans parler d'un impôt sur la fortune ou sur les plus-values. Tout au plus, la déclaration parle-t-elle "d'un meilleur établissement et d'une meilleure perception de l'impôt dû", mais ceci n'est valable que pour les personnes physiques et non pour les sociétés.

Il s'agissait pourtant de trouver des moyens nouveaux pour des politiques nouvelles, ainsi que pour diminuer la fiscalité sur le travail, sans appauvrir l'Etat par des privatisations massives.

Et pourtant, malgré tout cela, je trouve qu'Ecolo et Agalev ont eu raison de décider de participer au pouvoir, au niveau fédéral notamment. Ce n'est sans doute pas dans l'intérêt des partis eux-mêmes. Certains nous prédisent tous les malheurs et toutes les catastrophes parce que nous entrons dans ce gouvernement. Mais, de toute façon, d'autres nous prédisaient les mêmes malheurs et les mêmes catastrophes si nous n'y étions pas entrés. Certains disent qu'on va y perdre notre âme; d'autres qu'on va y perdre des électeurs... on verra bien ! Ecolo et Agalev prennent certes des risques à participer à cette majorité, surtout Ecolo qui n'était pas numériquement indispensable. Mais ceux qui nous voyaient perpétuellement rester au balcon sans oser jamais prendre nos responsabilités, sauront maintenant qu'ils se trompaient. De toute façon, il n'y a pas de politique sans risques et ce n'est pas l'intérêt ni d'Ecolo, ni d'Agalev qui est primordial dans ces affaires. Les partis ne sont que des outils

au service du combat de l'écologie politique, d'une part, et surtout au service de la population et de tous nos concitoyens, d'autre part.

Je crois que la présence d'Ecolo et d'Agalev dans ce gouvernement fera avancer la cause de l'écologie politique. Tout d'abord, parce qu'ensemble, ils prouveront une fois de plus que l'écologie n'a pas de frontières, et surtout pas de frontières linguistiques, mais aussi parce que leur action à ce niveau renforcera celle menée par leurs collègues au sein des Régions et des Communautés. De plus, la présence de nos ministres renforcera le pôle vert au sein des conseils européens des ministres. Cela est d'autant plus important que maintenant, au sein de la Commission, il y a désormais une commissaire "verte".

Je crois par-dessus tout que c'est dans l'intérêt de nos concitoyens qu'il y ait des ministres écologistes. Qu'auraient-ils gagné, nos concitoyens, à ce que le gouvernement soit entièrement aux mains de deux familles politiques traditionnelles - libéraux et socialistes - face à face, ou plutôt main dans la main ? On sait en effet qu'il existait des accords préélectoraux et que, sans notre victoire, les jeux étaient faits d'avance.

Ecolo et Agalev avaient le pouvoir et le devoir de renforcer un véritable pôle de gauche dans ce gouvernement, un pôle dont l'attention constante ira aux plus déshérités de notre société et à ceux qu'elle a exclus. Un pôle qui veillera sans relâche à résorber les inégalités, plutôt qu'à les laisser s'accroître, comme c'est le cas de façon quasi-naturelle dans cette société d'individualisme et de concurrence exacerbée. Nous accorderons donc notre confiance à ce gouvernement dans la mesure où il s'efforcera de freiner l'accroissement de ce fossé. Si notamment grâce à la présence de nos ministres au sein de ce gouvernement, quelques milliers de citoyens évitent le chômage, le surendettement ou l'exclusion sous toutes ses formes, ils n'auront pas participé pour rien. En particulier si des mécanismes structurels de lutte contre l'exclusion ont pu être mis en place et pas seulement des mesures "sparadrap", comme ce fut trop souvent le cas par le passé.

Il ne s'agit donc pas d'une confiance aveugle et inconditionnelle. Au contraire, il s'agira d'une confiance sous réserve d'inventaire, sous condition que l'aile gauche de votre gouvernement, monsieur le premier ministre, dispose d'un réel espace d'initiative et d'action.

Mais notre confiance ira à des hommes et des femmes, ministres et secrétaires d'Etat, en particulier - bien sûr, ceux qui sont issus des formations écologistes -, mais aussi à quelques autres qui ont montré par le passé des préoccupations qui sont proches des nôtres.

A vous tous, mesdames et messieurs, je souhaite bon courage et bon vent !

Le **président** : La parole est à M. Eric van Weddingen.

M. Eric van Weddingen (PRL FDF MCC) : Monsieur le président, monsieur le premier ministre, messieurs les ministres, chers collègues, j'ai déjà eu l'occasion de lire de nombreuses déclarations gouvernementales. C'est sans doute le privilège d'une certaine ancienneté. Mais c'est la toute première fois que j'y retrouve affirmée comme une des conditions de l'action du gouvernement, je cite, "une baisse continue de la pression fiscale et parafiscale tout au long de la législature."

Monsieur le premier ministre, je vous avouerai que le fiscaliste que je suis attendait cette mesure depuis vingt-cinq ans au moins. Inutile donc de vous dire que j'ai abordé votre déclaration avec un a priori plus que favorable.

Vous nous proposez une réforme de la fiscalité favorable à l'emploi et à l'environnement. En ce qui concerne l'emploi, lorsque l'on sait le surcroît de prélèvements dans notre pays par rapport à nos principaux voisins, c'est effectivement une nécessité absolue et urgente. Avec une pression fiscale et parafiscale au niveau des personnes physiques de 53% en Belgique contre 45% en France et aux Pays-Bas, 32% au Royaume-Uni et 31% aux Etats-Unis, qui pourrait contester que la création d'emplois puisse être entravée dans notre pays et qu'il soit nécessaire de réagir ?

Vous nous proposez d'abord une mesure concrète et immédiate : la réindexation - j'insiste sur le "ré" - de l'IPP à partir de 1999. Je me souviens de la loi Grootjans de 1986 qui instaurait enfin pour la première fois dans ce pays, avec trente ans de retard sur la France par exemple, le principe de l'indexation des barèmes fiscaux, un principe d'équité élémentaire et fondamentale. Hélas, deux ans plus tard, on en suspendait les effets. J'ai entendu dire tout à l'heure "oui, mais le gouvernement précédent avait dit qu'il allait le réinstaurer..." Il y a eu onze ans d'interruption mais, six mois avant les élections, on allait le réinstaurer... C'est bien gentil de le dire, mais je crois que,

nous, nous allons vraiment le faire. C'est une mesure qui ressemble à une mesurette. Cela n'a pas l'air de grand-chose, cela ne parle pas beaucoup à l'esprit. C'est une petite phrase, et pourtant... C'est peut-être l'une des plus importantes mesures fiscales que l'on puisse prendre. Et c'est, enfin, la fin de ce fameux "seul impôt non voté par le parlement". Comme on l'a dit, c'est la fin de l'augmentation systématique et annuelle de la pression fiscale par le seul jeu de l'inflation.

Sur ce point, je voudrais poser une question, soit au ministre des Finances soit au premier ministre.

Le texte de l'accord parle de réindexer, à partir de 1999, mais ne précise pas s'il s'agit de l'exercice d'imposition ou de l'année des revenus. C'est une précision que l'un des deux ministres pourrait peut-être nous donner tout à l'heure.

Deuxième mesure annoncée comme devant être prise à court terme : la suppression de l'impôt complémentaire de crise en commençant par les revenus et les pensions les plus bas. C'est encore une mesure d'équité qui va soulager de nombreux petits pensionnés pour qui cet impôt complémentaire - même si son montant n'a pas l'air important - représente une charge non négligeable et nous nous réjouissons de cette mesure. J'ai entendu dire hier qu'il n'y avait aucune mesure concrète dans ce chapitre. On vient à peine de l'aborder et voici en tout cas deux mesures concrètes qui sont loin d'être négligeables.

Vous nous annoncez en outre une réforme générale de l'IPP. La dernière réforme date de 1988 et avait été préparée - souvenez-vous en, monsieur le premier ministre - par les quatre commissaires royaux à la réforme de la fiscalité, dont j'avais le privilège d'être. Cette réforme avait déjà restructuré les taux. Elle avait supprimé certains taux tout à fait prohibitifs et, surtout, elle avait enfin instauré le décumul intégral des revenus des époux.

La nouvelle réforme doit avoir lieu parce que la précédente, datant de 1988, a donc 11 ans. Elle a non seulement vieilli mais, en 11 ans, elle a été systématiquement détricotée par des centaines de modifications successives. Il était donc grand temps de remettre cet ouvrage sur le métier. M. Poncelet disait hier qu'on allait faire cette réforme tout à fait en fin de législature pour s'en servir d'argument électoral. Je répondrai qu'une réforme sérieuse dans ce domaine prend effectivement du temps. Je suis persuadé que, fort de l'expérience antérieure, le gouvernement mettra sa réforme en oeuvre bien

avant la fin de la législature. En effet, quand je parle d'expérience antérieure, je fais précisément allusion à cette réforme de 1988 préparée à partir de 1986 par un gouvernement à participation libérale et qui a été votée par un gouvernement dont les libéraux n'étaient plus. C'est comme cela, d'ailleurs, que cette réforme a porté le nom de "loi Maystadt". C'est historique. Je dirais à M. Poncelet que je serais surpris qu'on lui fasse une deuxième fois le même cadeau.

Le texte de l'accord est d'ailleurs beaucoup plus précis que certains ne veulent bien le dire car plusieurs actes ou principes sont déjà définis : limitation du nombre de barèmes, augmentation du revenu minimum imposable - c'est important parce que c'est probablement chez nous que les minimum imposables sont les plus faibles -, regroupement des possibilités de déduction en un nombre limité de catégories forfaitaires parmi lesquelles le contribuable pourra choisir. J'ai lu que cette mesure faisait peur à certains et nous serons donc vigilants à la manière dont elle sera mise en oeuvre. Mais, bien conçue, elle pourrait se révéler très positive, j'en suis persuadé. Telle qu'elle est libellée ici, elle me fait un peu penser au principe des paniers avancé par la commission royale en son temps.

Nous aurons l'occasion d'en débattre le moment venu.

Le quatrième axe a trait à l'aménagement du régime fiscal des revenus de complément où existent indubitablement des disparités.

Le cinquième axe est celui du principe de la neutralité fiscale vis-à-vis des choix de vie.

C'est un principe fondamental qui était déjà à la base du décumul des revenus des époux, principe qu'il est indispensable d'approfondir avec son corollaire : la suppression des discriminations entre couples mariés, cohabitants et isolés. Ce seul objectif pourrait d'ailleurs faire l'objet d'un traité tant les discriminations sont nombreuses. Et comme quelqu'un l'a dit tout à l'heure, elles le sont dans les deux sens. En effet, s'il y a des discriminations inadmissibles à l'égard des cohabitants et de certains isolés, il en existe également, qui sont tout aussi inadmissibles, à l'égard des couples mariés. Nous veillerons donc à ce qu'une totale équité soit appliquée en cette matière.

Le sixième axe a trait à la simplification de la déclaration fiscale en vue d'une meilleure perception. L'intention est louable. J'y souscris totalement et je

vous souhaite beaucoup de courage, monsieur le ministre des Finances, car je sais d'expérience qu'une simplification de la déclaration ne conduit pas nécessairement à une meilleure perception. Il faudra donc être inventif, mais je vous fais confiance.

Voilà pour l'IPP. Contrairement à ce que j'ai entendu, j'ai rarement vu une déclaration gouvernementale aussi précise à ce sujet.

L'impôt des sociétés n'est pas oublié non plus. Une réforme est également prévue dans ce domaine : diminution des tarifs nominaux compensée par une réduction des déductions, ce qui est générateur de simplification et de transparence. C'est la meilleure manière d'aborder une réforme de l'ISOC.

J'en viens à une mesure à laquelle je suis particulièrement sensible. Le gouvernement veut s'intéresser au statut fiscal des PME et en particulier des plus petites entreprises, celles qui fournissent le plus d'emplois et qui seront appelées, dans les années à venir, à en fournir davantage encore proportionnellement. Je pense qu'il y aura un large consensus à ce sujet. Or, notre système fiscal est inadapté à ces entreprises qui, actuellement subissent un taux d'imposition réel sur leurs bénéfices qui est largement supérieur aux grandes entreprises.

L'accord prévoit de manière très précise de remédier à un des principaux handicaps des petites entreprises, à savoir l'accès aux capitaux, en les aidant à constituer des fonds propres destinés à l'investissement par une exemption des bénéfices réservés. C'est une mesure fondamentale mise en exergue de longue date par le secteur des PME et qui est enfin rencontrée.

J'applaudis également cette conception positive de la lutte contre le travail au noir par une tentative d'abaissement de la TVA sur les services à haute intensité de main d'oeuvre. Ici, bien sûr, nous serons peut-être limités par les directives européennes. Mais cela vaut la peine de le tenter.

Un autre volet non moins important est celui de l'instauration d'une fiscalité favorable à l'environnement par l'introduction d'éco-déductions en matière de TVA, et d'accises. C'est encore une manière très positive de stimuler une production et une consommation respectueuse de l'environnement. Qui pourrait s'en plaindre ?

Mais il y aura aussi des prélèvements. S'il n'y en avait pas du tout, ce serait presque inquiétant. Mais il y a aussi des

principes de base, des principes fondamentaux qui sont déjà arrêtés dans la déclaration puisque les nouvelles formes de prélèvement seront compensées par une réduction des impôts sur le travail et que le respect de notre position concurrentielle reste affirmée comme un garde-fou dans le choix de ces prélèvements.

Si le gouvernement réussit à respecter ces deux principes, je deviendrai un franc partisan de l'éco-fiscalité, et je vous avoue que c'est une conversion récente.

Reste le monstre du Loch Ness, les revenus autres que ceux du travail. Ce que propose le gouvernement est marqué par le réalisme et le bon sens. Je souscris pleinement au principe selon lequel la taxation des revenus du capital passe par l'harmonisation européenne. J'apprécie en outre que les augmentations de recettes qui en résulteraient seraient prioritairement utilisées - c'est le texte même de l'accord - à la réduction des charges sur le travail. Je me réjouis également de l'affirmation selon laquelle cette harmonisation fiscale ne peut en aucun cas conduire à une augmentation de la pression fiscale globale.

Monsieur le premier ministre, le chapitre fiscal est un excellent chapitre de la déclaration gouvernementale. La CSC, en attribuant à ce chapitre zéro sur vingt ôte toute crédibilité à sa critique, qui, par son excès, en devient totalement insignifiante.

Mais on pourrait se demander pourquoi cette réaction aussi excessive qu'injustifiée. Je me demande s'il ne faut pas en trouver la raison dans deux syndromes : celui de la fraude fiscale et celui de l'impôt sur la fortune. Je vais aborder brièvement l'un comme l'autre.

La fraude fiscale n'est pas un mythe, elle existe. Elle est relativement importante, mais pas plus que dans les autres pays. C'est le cas partout. Non seulement elle est choquante sur le plan de l'équité, mais en outre elle est susceptible d'engendrer de la concurrence déloyale.

Nous sommes tous bien d'accord pour affirmer qu'une perception correcte de l'impôt est une nécessité.

Mais, dans les déclarations gouvernementales précédentes, ce consensus se traduisait, vous vous en souviendrez, par l'affirmation que x dizaines de milliards seraient perçus au détriment de la fraude fiscale. Affirmation sans aucun fondement concret qui n'a jamais été suivie d'effets, et pour cause !

Dans ce domaine comme dans bien d'autres, la déclaration qui nous est soumise innove. Elle propose en effet des mesures positives de lutte contre la fraude fiscale. Je citerai un exemple : rendre les services à domicile et les services aux personnes fiscalement déductibles. Voilà qui peut réduire une fraude, dont les montants ne sont pas individuellement importants, mais qui, étant très répandue, a sur le plan budgétaire un impact non négligeable.

C'est une manière positive de lutter contre la fraude. Mais, bien au-delà de ces mesures ponctuelles, c'est surtout toute la philosophie de la déclaration dans son chapitre économique et fiscal, qui doit engendrer une réduction de la fraude sous toutes ses formes. C'est l'encouragement à l'effort individuel en rendant le travail moins coûteux, en permettant à chacun de profiter davantage du fruit de son travail, qui constitue la meilleure mesure anti-fraude. C'est par la réforme envisagée de l'impôt des personnes physiques, par la réforme de l'impôt des sociétés et par l'harmonisation européenne que la dissuasion de la fraude interviendra. Je suis prêt à parier que le résultat pratique sera bien supérieur à ce qu'a donné jusqu'ici les modes traditionnels de traque de la fraude. Cela ne signifie pas que l'on ne va plus faire ce qu'il faut faire pour surveiller les fraudeurs et redresser les déclarations. Cela va de soi.

J'ai d'ailleurs apprécié l'intervention mesurée de M. Van der Maelen, hier, et je peux l'assurer que nous partageons également pleinement la conception qu'il a exprimée d'une fiscalité équitable avec une perception correcte.

M. Tavernier m'a, par contre, inquiété lorsqu'il a parlé de déposer unilatéralement des propositions un peu pointues en matière de taxations diverses. Si vous le faisiez, je le ferais également et en sens inverse. Nous nous connaissons bien pour avoir travaillé pendant longtemps en commission des Finances et vous savez que j'en suis parfaitement capable. Toutefois, cette procédure ne s'indique pas au sein d'une majorité.

Cette déclaration gouvernementale, par la symbiose qu'elle opère, est porteuse de grands espoirs. Il serait navrant d'en revenir à d'anciennes pratiques et je suis persuadé, monsieur Tavernier, que ce n'est nullement votre intention.

Quant au CVP, j'ai relevé, avec intérêt et satisfaction, qu'il comptait pratiquer une opposition constructive. Je suis convaincu que, sur le chapitre fiscal, il participera positivement aux réformes. M. Eyskens par exemple fut un bon ministre des Finances et il ne

s'opposera certainement pas aux excellentes mesures que M. Reynders ne manquera pas de nous proposer.

Pour clore le chapitre fiscal, un mot sur le mythe de l'impôt sur la fortune. M. Poncelet, hier, s'est étonné de ne pas le retrouver dans la déclaration. J'ignore ce que cela pouvait signifier dans son chef, mais j'ai acté. Rappelons que sous ce qualificatif pompeux d'impôt sur la fortune, il ne s'agit le plus souvent, que du fruit d'une épargne, déjà largement taxée au moment de sa constitution. Mais, ce n'est peut-être pas ce qui est le plus important aux yeux de certains.

Par contre, ce qui ne peut être contesté, c'est que l'impôt sur le patrimoine, l'impôt sur l'épargne, l'impôt sur la fortune - appelons-le comme on veut - existe déjà dans notre pays. Il est même non négligeable, à tel point que dans les statistiques de l'OCDE - je suppose que ce document n'est pas suspect d'être rédigé par un libéral belge - la Belgique est non seulement reprise parmi les pays qui ont un impôt sur le capital, mais y figure même avec un taux supérieur à la moyenne européenne, avant l'Allemagne, avant la France. Vous n'avez pas l'air d'accord, monsieur Tavernier, mais c'est la réalité. Tout dépend du nom qu'on lui donne, ce n'est pas le bocal qui compte mais le contenu.

Le président : Monsieur van Weddingen, vous l'avez mis en cause, il a le droit de répondre.

De heer Jef Tavernier heeft het woord.

De heer **Jef Tavernier** (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer de voorzitter, strikt theoretisch heeft de heer Van Weddingen gelijk. Volgens OESO-normen kent België een vermogensbelasting. Hij zal echter moeten toegeven dat de vermogensbelasting grotendeels bestaat uit registratierechten. Ik meen te weten dat de groenen en de liberalen het eens zijn dat de registratierechten een rem zijn op de normale rotatie van het onroerend goed. Om de mobiliteit te verminderen, willen de groenen de registratierechten verminderen.

M. Eric van Weddingen (PRL FDF MCC) : J'en accepte l'augure. Je serais ravi de les voir réduits.

Le président : Monsieur van Weddingen, je ne souhaite pas ouvrir un débat sur l'impôt dont vous parlez tous les deux, d'autant plus que vous dépassez largement votre temps de parole, aussi intéressante que soit votre intervention.

M. Eric van Weddingen (PRL FDF MCC) : J'en ai presque fini, monsieur le président. Je voudrais simplement répondre au sujet des droits d'enregistrement.

Le **président** : Monsieur van Weddingen, je vais d'abord donner la parole à M. Leterme. Vous pourrez ensuite répondre aux deux intervenants.

De heer Yves Leterme heeft het woord.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, dit debat is leuk voor de oppositie. U hebt een lans gebroken voor een goed debat. De uitspraken van de heren Van Weddingen en Tavernier zijn bijzonder leerrijk niet alleen voor de oppositie maar vooral voor de kiezers van deze meerderheid.

M. Eric van Weddingen : Ce n'est pas un débat, c'est un travail constructif que nous faisons. *(Rires)* Vous n'avez pas compris, c'est tout à fait différent. Avec vous, ce serait un débat alors qu'avec lui, c'est un travail constructif. *(Rires)*

Comme j'ai déjà largement dépassé mon temps de parole, je ne vais pas vous répondre très longuement.

Les droits d'enregistrement font effectivement partie de la statistique de l'OCDE, c'est incontestable, mais ils n'en constituent pas la plus grosse partie. Il y a aussi les droits de succession qui sont un véritable impôt sur le patrimoine et qui sont, chez nous, à peu près les plus élevés au monde. Nous pourrions en discuter plus tard.

C'est donc avec raison que l'accord de gouvernement ne sacrifie pas à cette mode démagogique et je l'en félicite.

Monsieur le premier ministre, l'accord de gouvernement annonce tant de bonnes choses sur le plan de la diminution des charges sur le travail, de l'encouragement des PME, de la stimulation à l'emploi que les conditions que vous posez au chapitre consacré aux finances publiques sont bien nécessaires.

Je fais principalement allusion au respect du programme de stabilité - il en a été beaucoup question tout à l'heure - en vue d'atteindre puis de maintenir l'équilibre budgétaire. M. Tavernier a dit hier, en s'adressant au CVP - et il a été applaudi - : "Les citoyens sont plus intéressés par la qualité de la vie que par les normes budgétaires". Je suis bien d'accord sur votre interprétation du sentiment du citoyen. Toutefois, je modérerai votre ardeur car, sans respect des normes budgétaires, la qualité de vie que peut offrir une collectivité à ses membres est éphémère.

J'apprécie que le gouvernement soit fermement décidé à s'imposer le respect de l'équilibre budgétaire. Evidemment, certains diront : "C'est la quadrature du cercle". Je peux comprendre ces réactions car nous sommes tous conscients que la tâche du gouvernement ne sera pas aisée. Tout ne pourra pas être réalisé en une fois. D'ailleurs, l'accord gouvernemental le précise : après deux ans, on fera le point, on analysera les effets-retour et l'on saura ensuite jusqu'où on peut aller plus loin. C'est un pari optimiste qui vaut vraiment la peine.

Monsieur le premier ministre, vous avez autour de vous une excellente équipe. Vous avez réussi à réaliser une symbiose. Cela vous permettra de mener à bien votre programme. Nous vous y aiderons tous parce que nous avons parié sur l'optimisme et le renouveau.

Le **président** : Je vous propose de suspendre nos travaux jusqu'à 20h30.

De vergadering is geschorst.

La séance est suspendue.

- *De vergadering wordt geschorst om 19.48 uur.*

- *La séance est suspendue à 19.48 heures.*

- *De vergadering wordt hervat om 20.32 uur.*

- *La séance est reprise à 20.32 heures.*

De **voorzitter** : De vergadering is hervat.

La séance est reprise.

De heer Hans Bonte heeft het woord.

De heer **Hans Bonte** (SP) : Mijnheer de voorzitter, mijn fractievoorzitter heeft gisteren reeds beklemtoond dat mijn partij bijzonder veel belang hecht aan het sociaal-economische programma van deze regering. Dit programma heeft als bijzonder kenmerk dat het sociaal-economische beleid voortbouwt op het gevoerde beleid, maar dat er een essentiële dimensie aan wordt toegevoegd, waardoor het veel ambitieuzer wordt dan de programma's van de voorbije regeerperiodes.

Tijdens de voorbije legislatuur waren wij gedwongen ons te beperken tot een conservatieve benadering van de problemen. De eerste opdracht van de regering Dehaene II bestond erin ervoor te zorgen dat ons land slaagde voor het EMU-examen en dat dit zou gebeuren zonder dat aan de essentie van ons sociaal model en van onze sociale

zekerheid werd geraakt. Dat daarbij inspanningen van de bevolking werden geëist, was onvermijdelijk omdat onze budgettaire toestand zeer slecht was. De vorige regering mag er dus terecht trots op zijn dat wij zijn geslaagd in het EMU-examen en dat wij tegelijkertijd erin geslaagd zijn ons sociaal model en onze sociale zekerheid in haar essentie overeind te houden. Hierdoor heeft de regering tijdens de voorbije twee jaar een reëel perspectief gecreëerd, zonder dat daarbij moest worden teruggegrepen naar de traditionele besparingslijstjes. Hier en daar werd gestart met het bijspijkeren van een aantal sociale-zekerheidsuitkeringen.

Een dergelijke aanpak is echter niet voldoende. Er is nood aan een ambitieuzer sociaal-economisch beleid. Dit is dan ook de reden waarom de SP vragende partij is voor de uitbouw van een actieve welvaartsstaat, die de kern moet vormen van de sociaal-economische politiek van de regering. De uitdagingen zijn bekend : te veel mensen komen terecht aan de kant van de samenleving omdat zij geen werk hebben en te veel mensen raken geblokkeerd in uitkeringsstelsels. Er is een steeds breder wordende kloof tussen de modale twee-verdienersgezinnen en de gezinnen die het moeten stellen met een sociale-zekerheidsuitkering wegens ziekte, werkloosheid of ouderdom.

Deze dualiteit werd recentelijk nog door het CSB in kaart gebracht. Hierbij werd aangetoond dat dit aanleiding gaf tot een toename van de armoede, met alle gevolgen van dien zoals onveiligheid en onverdraagzaamheid. De coalitiepartijen van de nieuwe regering hebben terecht ingezien dat het politieke antwoord op die uitdagingen de actieve welvaartsstaat is. Het is jammer dat collega Viseur niet aanwezig is want hij stelde zich een aantal vragen bij de inhoud en de oorsprong van de term "actieve welvaartsstaat". Ik wijs de leden die het wel interesseert erop dat het geen nieuwe vondst is van de nieuwe coalitie. Het werd uitgevonden door Martine Daubry, de minister van Tewerkstelling van het kabinet-Jospin. Frank Vandenbroucke heeft de toepassing van dit systeem in België na zijn terugkeer uit Oxford bepleit. Ik zal collega Viseur de perstekst die de heer Vandenbroucke op 18 februari 1999 heeft verspreid, overhandigen. Dit zou moeten leiden tot een beter begrip van wat de regeringscoalitie wil bereiken met het begrip "actieve welvaartsstaat".

Sta mij toe twee passages uit de perstekst van 18 februari 1999 te citeren waarin Frank Vandenbroucke tot de volgende inzichten komt. "Sociaal

samenleven vereist dat alle mensen echt gelijke kansen krijgen en dat iedereen zijn of haar rol in de samenleving moet kunnen spelen. Insluiting in plaats van uitsluiting". "Instrument om dit doel te bereiken is : de actieve welvaartsstaat. Het beeld van de passieve welvaartsstaat is dat hij reeds tevreden is wanneer niemand uit de boot valt. De actieve welvaartsstaat daarentegen is ambitieuzer en beoogt niet alleen dat niemand uit de boot valt, maar bovendien dat iedereen zijn of haar creatieve bijdrage kan leveren aan het leven op de boot. De actieve welvaartsstaat besteedt niet alleen sociaal, hij investeert sociaal. Hij investeert in mensen, onderwijs, opleiding, vorming." Tewerkstelling van laaggeschoolden moet hieraan mijns inziens worden toegevoegd.

Ik laat het hierbij voor de citaten uit de perstekst, die ik, zoals gezegd, aan collega Viseur zal overhandigen. Voor bijkomende informatie kan hij steeds terecht bij de minister van Sociale Zaken.

Het zal niemand zijn ontgaan dat het sociaal-economische luik van dit regeerakkoord zeer sterk is geïnspireerd door de inzichten van de perstekst waarnaar ik zojuist verwees. Ik meen dat dit terecht is want daarmee wordt alvast het sociaal-economische luik van deze regeringsploeg een stuk ambitieuzer dan die van voorgaande regeringen. Dit vertaalt zich onder meer in een forse bijsturing van het werkgelegenheidsbeleid, ofschoon leden van de CVP-fractie het over slechts een minimale bijsturing hebben. Het is duidelijk dat werk, werk en nog eens werk ertoe moeten leiden dat de werkgelegenheidsgraad aanzienlijk verhoogd wordt en het niveau bereikt van onze voornaamste handelspartners.

Wat daarbij essentieel is, is dat men zich niet enkel verlaat op lineaire politiek, op lineaire sociaal-economische maatregelen, maar dat inderdaad wordt gezocht naar creatieve en selectieve maatregelen, die ertoe moeten leiden dat die zwakkeren in onze samenleving effectief extra kansen geboden krijgen om te participeren in onze samenleving. Dan heb ik het over de laaggeschoolden, over de langdurig werklozen, over oudere werknemers, want zij vormen immers de kern van die nieuwe sociale kwestie waarin het CRB en Bea Cantillon gespecialiseerd zijn.

Economische groei en een algemeen beleid van loonmatiging en loonlastenverlaging is een basis, maar het volstaat niet om die extra kansen te gaan creëren voor die zwakkere groepen. Dit moet dus worden aangevuld met bijkomende maatregelen die effectieve kansen creëren.

Thans kom ik tot een aantal precieze maatregelen die in het regeerakkoord staan vermeld en die mijns inziens nogal verkeerdelijk worden ingeschat door de leden van de oppositie. Ik denk bijvoorbeeld aan het verwijt dat de heer De Clerck heeft gemaakt ten aanzien van het idee van de startbanen. Dat is de eerste maatregel die ik even wil toelichten. Startbanen zijn absoluut geen kopie van de eerste werkervaringscontracten, noch van het jongerenbanenplan van destijds. Ik wil er bijvoorbeeld op wijzen dat die startbanenpolitiek zich voornamelijk gaat richten op de laaggeschoolden. Wat echter nog essentiëler is, is dat met dit instrument niet wordt gewacht tot mensen in de problemen zitten en uitkeringsafhankelijk worden.

In alle voorgaande maatregelen stonden duidelijke criteria van duur van werkloosheid, ook met betrekking tot laaggeschoolden en schoolverlaters. Nu met de startbanen willen wij precies remediëren en preventief werken om ervoor te zorgen dat laaggeschoolde jongeren die de schoolbanken verlaten - dat zijn er jammer genoeg nog veel te veel - niet eerst in de puree geraken. Men moet zeer vroeg ingrijpen in hun kansen op tewerkstelling via bemiddeling, opleiding, vorming, lastenverlaging. Dit is wel degelijk totaal anders dan de eerste werkervaringscontracten, waarmee u ze alvast probeerde te vergelijken.

Het tweede element houdt verband met het dichten van werkloosheidsvallen. Het dichten van werkloosheidsvallen is precies een van de dossiers waarvoor wij in het verleden binnen de meerderheid in het parlement hebben gewerkt. Het is echter ook een van de dossiers die in een politieke situatie zijn terechtgekomen, waarbij de ene niet toeliet dat de andere scoorde. Ik herinner mij na veel overleg en na veel formele en informele vergaderingen de goedkeuring van een resolutie die trachtte een aantal punten inzake werkloosheidsvallen op te heffen. Ik kan alleen maar vaststellen dat niettegenstaande het parlement deze resolutie had aangenomen, zij op een aantal cruciale punten niet werd uitgevoerd.

Een derde element heeft betrekking op de 50-plussers, een probleem dat wellicht alle leden en alle fracties onderkennen. Dit probleem bedreigt een veel te grote groep werknemers in hun job. Een grote groep oudere werknemers komen terecht in stelsels van oudere werklozen of van brugpensioenstelsels. Dit betekent niet alleen een zware factuur voor de sociale zekerheid, maar het vormt daarenboven

een groeiend sociaal probleem. Ik denk aan mensen van 50. Ik woon in Vilvoorde waar recent CAO's werden gesloten waarbij op 48-jarige leeftijd mensen op hun brugpensioenuitkering zitten te wachten. Dit is niet alleen een verspilling van kwaliteit; dit is een groeiend maatschappelijk en sociaal probleem voor de betrokkenen, want zij zitten letterlijk gevangen in een sociaal vangnet.

Wat hier belangrijk is, is dat men met deze coalitie niet kiest voor het reduceren van sociale zekerheidsstelsels, zoals brugpensioenstelsels of oudere werklozenstelsels, maar dat men hier resoluut kiest om dergelijke categorieën van werklozen kansen te bieden om opnieuw aan de slag te gaan, om opnieuw te kunnen participeren, zonder dat ze daarvoor in een latere fase van hun leven worden gestraft.

Een vierde punt, waar men wellicht een aantal gelijkenissen aantreft met het gevoerde beleid, heeft betrekking op het activeren van werkloosheids- en bestaansminimumuitkeringen. Ik hoop dat de minister van Tewerkstelling en Arbeid niet tot het inzicht zal komen om de zogenaamde Smetbanen nu Onkelinxbanen te gaan noemen. Wat hier cruciaal is, is dat men veel ambitieuzer zal sleutelen aan de methodiek om werkloosheidsuitkeringen om te vormen tot loonsubsidie, waardoor mensen tewerkstelling krijgen in plaats van afhankelijk te blijven van een uitkering. Het feit dat de regering ook in BTW- en accijnsverlagingen voorziet om in een aantal sectoren, zoals de social profit extra ruimte te creëren voor dergelijke jobs, kunnen we alleen maar toejuichen.

Een vijfde en laatste instrument, dat ik even wil toelichten, is dat van opleiding en vorming. Ook op dat vlak bestaat wellicht een brede consensus in deze Kamer. Daar ligt wellicht een van de basisrecepten om te gaan sleutelen aan de werkloosheidsproblematiek en het verhogen van kansen van de zwaksten. Ook dit punt vinden we uitvoerig terug in diverse passages van het regeerakkoord. Ik denk hier opnieuw aan de startbanen, waar opleiding en vorming integraal deel uitmaken van het concept, ik denk ook aan de passage waarin een duidelijke link wordt gelegd tussen het loonlastverlagend beleid en bepaalde vormings- en opleidingsinspanningen. Ook dit is toe te juichen. In dat verband rijst natuurlijk de grote vraag omtrent de samenwerking van, enerzijds, het federale niveau en, anderzijds, de gewest- en gemeenschapsregeringen.

Collega's, ik heb vijf voorbeelden aangehaald die mijns inziens aantonen dat inderdaad een ambitieuzer tewerkstellingsbeleid op het getouw staat dan dat wat wij hebben gekend tijdens de vorige legislatuur, maar ik heb die vijf voorbeelden niet toevallig gekozen. In eerste instantie heb ik die voorbeelden gekozen omdat ze de basisfilosofie van het sociaal-economisch programma van deze regering perfect illustreren. De basisfilosofie bestaat erin dat men een politiek voert die gericht is op het creëren van kansen. In dit regeerakkoord spreekt men niet van afbouwplannen inzake brugpensioenen, maar van positieve maatregelen om brugpensioneerden de kans te bieden opnieuw aan de slag te gaan. In het regeerakkoord staan geen ideeën van lineaire vormingsplicht, maar wel ideeën om opleiding en vorming beter toegankelijk te maken, zowel voor werknemers als voor werkzoekenden. In het regeerakkoord staan geen verscherpte sancties met betrekking tot de werklozen, maar wel een ambitieus programma rond activeren van werkloosheidsmiddelen met het oog op jobs en is er geen sprake van de verlenging van de wachttijd of het ingrijpen op de wachtuitkeringen van werkzoekenden, maar wel een programma van startbanen. Zo zou ik een tijd kunnen doorgaan. Deze voorbeelden illustreren wat mijns inziens essentieel is in de vergelijking van het sociaal-economisch programma van dit regeerakkoord en dat van voorgaande akkoorden.

Ik wil nog andere voorbeelden aanhalen van problemen die wij tijdens de vorige legislatuur hebben gekend op het vlak van de coherentie en de samenwerking tussen de diverse beleidsniveaus die in dit verhaal betrokken zijn.

Ik denk daarbij aan de gemeenschaps- en gewestregeringen en de federale overheid. Hier wil ik eigenlijk een oproep richten tot de regeringsleden en tot de minister van Tewerkstelling en Arbeid. Mijns inziens ligt hier een cruciale uitdaging voor het welslagen van uw sociaal-economisch programma. U zou er moeten in slagen om, veel beter dan in de vorige legislatuur, een coherent beleid te voeren, om duidelijke afspraken te maken en gemeenschappen en gewesten enerzijds en de federale overheid anderzijds elkaar te laten stimuleren. U mag niet vervallen in de problemen van de vorige coalitie, waarbij de federale minister van Tewerkstelling vliegen probeert af te vangen van zijn gewestelijke collega. Dat heeft in een aantal gevallen contraproductief gewerkt.

De voorzitter : De heer Karel Van Hoorebeke heeft het woord.

De heer Karel Van Hoorebeke (VU&ID21) : Mijnheer de voorzitter, ik heb ontzettende bewondering voor de uiteenzetting van de heer Bonte. Vier jaar aan een stuk heb ik hem een ander discours weten houden, waarin hij samen met de CVP de liberalen en de liberale doctrine bestreed. Mijnheer Bonte, waarom bent u er vier jaar geleden of de voorbije vier jaren niet in geslaagd dat overleg op gang te brengen? Waarom zou dat nu wel lukken met uw liberale partner? Waarin ligt het verschil? Ligt dat bij de heer Verhofstadt?

De heer Hans Bonte (SP) : Mijnheer Van Hoorebeke, ik weet niet of u reeds lang in de zaal bent.

De heer Karel Van Hoorebeke (VU&ID21) : Van bij het begin. Ik heb u zien binnenkomen.

De heer Hans Bonte (SP) : De eerste tien minuten heb ik geprobeerd duidelijk te maken wat het verschil is met het sociaal-economische hoofdstuk dat hier voorligt. Ik heb dit als veel ambitieuzer bestempeld dan wat wij tijdens de vorige legislatuur hebben gezien. Ik heb daarbij ook verwezen naar de veranderde sociaal-economische context van de vorige regering tegenover die van nu.

(Onderbreking door de heer Karel Van Hoorebeke)

Ik wil u er ook op wijzen dat ik onder de vorige coalitie reeds bij herhaling heb gewezen op de, zacht gezegd, communicatiestoornis die er herhaaldelijk bestond tussen de federale minister van Tewerkstelling en Arbeid en de Vlaamse minister van Werkgelegenheid. Ik herinner mij zes maanden voor het einde van de vorige legislatuur hier te hebben gewezen op de perverse effecten die ontstonden ten gevolge van de lokale werkgelegenheidspolitiek van de heer Kelchtermans en de blokkering hiervan door de minister van Tewerkstelling en Arbeid. Ik wil hier niet het proces maken van wie er in de fout ging, maar wil wel waarschuwen dat men om te slagen in de uitbouw van de actieve welvaartsstaat, er zal moeten in slagen tot een coöperatief federalisme te komen in plaats van tot een concurrentieel federalisme. Daarin ligt de uitdaging.

De uitbouw van een welvaartsstaat, van een actieve welvaartsstaat, mag zich echter niet beperken tot het zoeken van hefbomen om de zwaksten aan de slag te helpen. Dit is essentieel, maar er is meer dan dat. Ik geef de heer De Clerck

meer dan gelijk dat het de ambitie moet zijn om meer dan welvaart te creëren: men moet ook denken aan het welzijn van werknemers. Volgens mij vormt dit de basis van een solidaire samenleving, waarbij insiders een grotere bereidheid aan de dag leggen de instrumenten tot stand te brengen om de outsiders extra kansen te bieden.

De SP is ronduit enthousiast over het voornemen van de regering om actief werk te maken van de aanpassing van de arbeidstijd en van de kwaliteit van de arbeid. Zo voorziet het akkoord in een extra financiële prikkel om CAO's tot stand te zien brengen die voorzien in verkorting van de arbeidstijd en de vierdagenweek. Vooral het feit - waarop wij ook tijdens de vorige legislatuur hebben aangedrongen - dat hier het experimentele karakter van dergelijke CAO's wordt opgeheven en dat de steun die dergelijke CAO's wordt geboden duurzaam is, zal ertoe leiden dat er inderdaad een grotere bereidheid bestaat bij de sociale partners, bij de werkgevers- en werknemersorganisaties om effectief van dit instrument gebruik te maken. Het is tevens een element van een soort modernisering van het sociaal overleg, waarbij de overheid ten volle waardeert - en niet tijdelijk of geconditioneerd door experimentele kaders - wat in de sectoren en de bedrijven tot stand komt.

De heer Paul Tant (CVP) : Mijnheer Bonte, ik vraag mij af voor hoe lang. Als ik zie hoe u zichzelf geweld moet aandoen om aan te tonen dat alles wat u de voorbije maanden aanbeden hebt, nu plots verwerpelijk wordt, terwijl datgene dat de droom uitmaakt nu plots aanbeden wordt, doet bij ons veel twijfels rijzen.

De heer Hans Bonte (SP) : Mijnheer Tant, ik heb daarstraks het sociaal-economische programma van de vorige regering aangehaald en heb het verschil ervan aangetoond met wat hier vandaag op stapel staat. Nee, ik ga niet scoren. Dat is mijn bedoeling niet. Mijn bedoeling is te proberen aan te tonen waar dit programma veel ambitieuzer is dan het voorgaande programma. Mijnheer Tant, ik ben in die zin consequent dat ik hier niet het proces heb gemaakt van het globale werkgelegenheidsbeleid van de vorige regering. Ik merk wel dat in dit regeerakkoord een aantal keuzes staan dat problemen zal opheffen waarop wij diverse keren zijn tussengekomen en bij de minister van Tewerkstelling en Arbeid op hebben aangedrongen. Ik heb het al gehad over werkloosheidsvallen, over de blokkages op het vlak van het lokale tewerkstellingsbeleid, over de experimenten van de vierdaagse werkweek.

Wij zijn in een situatie geraakt waarbij de minister van Tewerkstelling en Arbeid toen niet toeliet dat de andere coalitiepartner mocht scoren. (*Gejoel op de banken van de CVP*)

Mijnheer Tant, in dit parlement werden over werkloosheidsvallen, waarrond een consensus was gegroeid, resoluties goedgekeurd. Ik moet evenwel vaststellen dat door de minister van Tewerkstelling en Arbeid, niettegenstaande het feit dat er een consensus was, dit effectief niet werd uitgevoerd omdat het van socialisten kwam. Dat heb ik meegemaakt en dat klaag ik hier aan.

De **voorzitter** : Mevrouw Greta D'Hondt heeft het woord.

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, collega's, aangezien ik zo meteen de gelegenheid zal krijgen mijn toespraak te houden, zal ik mij nu niet in het debat mengen.

Collega Bonte, weet u dat er zelfs juridisch mogelijkheden bestaan om een echtscheiding op een fatsoenlijke wijze te laten verlopen ?

De **voorzitter** : De heer Hans Bonte heeft het woord.

De heer **Hans Bonte** (SP) : Mijnheer de voorzitter, ogenschijnlijk voelen een aantal mensen zich niet meer op hun gemak; toch zal ik, collega Tant, verdergaan.

De **voorzitter** : Collega's, gedraag u toch gedisciplineerd en aanhoor op elegante wijze het betoog van de heer Bonte.

De heer **Hans Bonte** (SP) : Collega's, blijkbaar zijn een aantal ACV-figuren, als gevolg van hun verkiezingsnederlaag, niet meer bereid een progressief beleid te steunen.

Mijnheer de voorzitter, ik verwijs nogmaals naar de actieve welvaartsstaat, een thema waarover nog veel zal worden gesproken. Deze actieve welvaartsstaat is de beste garantie voor een performante en efficiënte sociale zekerheid.

In het regeerakkoord staat te lezen dat om verhoogde werkgelegenheid en sociale bescherming hand in hand te laten gaan, er permanent zal moeten worden gesleuteld aan het systeem van de sociale zekerheid. Collega's van de CVP, ook hier vertoont het regeerakkoord een duidelijke trendbreuk met de voorbije regeerperiode. In dit akkoord staan harde garanties dat de financiering van de sociale zekerheid verzekerd

blijft en zal worden versterkt. Van de invoering van loonplafonds voor de berekening van de sociale zekerheidsbijdragen is dus absoluut geen sprake. Men heeft daarentegen geopteerd voor de verhoging van de laagste pensioenen, de regelmatige welvaartsaanpassing van deze pensioenen en last but not least voor een periodieke verhoging van het inkomensplafond voor de berekening van deze pensioenen. Deze coalitie is dus een andere weg ingeslagen.

Collega Tant, u hebt er blijkbaar moeite mee dat een andere coalitie op dat vlak een progressiever beleid kan voeren.

In verband met de gezondheidszorg heeft de regering terecht ingezien dat de wettelijke groeinorm van 1,5 percent onhoudbaar was. Er drong zich een bijfinanciering op om een betere toegankelijkheid en betaalbaarheid van de gezondheidszorg te realiseren. Daarbij gaat extra aandacht naar het verbeteren van de sociale en fiscale franchise. Dat ook duidelijk in een verlaging van de remgelden voor chronische patiënten is voorzien, is recht naar ons hart.

Ik zou kunnen citeren uit het kiescontract dat we hebben voorgelegd aan de kiezer, maar ik zou een aantal mensen te veel opjatten.

De CVP heeft verloren, wij hebben verloren, maar wij doen aan politiek, collega's, om iets te realiseren. Wij gaan niet als een verliezer in de hoek staan, wij gaan proberen met een coalitie een progressief programma uit te voeren en dat is wat vandaag in dit regeerakkoord staat.

Voorzitter, ik ga afronden met te herhalen dat de SP vragende partij was voor een dergelijk ambitieus programma omtrent de uitbouw van de actieve welvaartsstaat. Onze groep zal zich dan ook opstellen als een soort van zweepartij die zich tot doel stelt, collega's - en ik reken daarbij inderdaad op die progressieve CVP-ers, die ik vandaag veel te weinig hoor - om deze actieve welvaartsstaat zo snel mogelijk concreet in te vullen.

De **voorzitter** : Mevrouw Frieda Brepoels heeft het woord.

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID21) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, dames en heren ministers, collega's, ik zal mijn uiterste best doen om de nodige rust en kalmte in dit halfrond te brengen, maar op één voorwaarde, namelijk dat mijn collega D'Hondt straks voluit kan gaan in haar antwoord ten aanzien van mijnheer Bonte.

Wat de sociaal-economische sector betreft zal mijn collega Danny Pieters een aantal luiken bespreken zoals de sociale zekerheid, de actieve welvaartsstaat en ook de emancipatie. Wij laten dat onderwerp aan een van de mannelijke collega's over en ikzelf wil ingaan op het onderdeel mobiliteit en duurzame ontwikkeling.

Onze fractie onderschrijft uitdrukkelijk de krijtlijn die deze regering voor zich uittekent, met name een duurzame ontwikkeling als waarborg voor een leefbare, veilige en gezonde toekomst.

Ik wil hierbij onmiddellijk de kanttekening maken dat het begrip duurzame ontwikkeling bijzonder rekbaar is en vele invullingen kan krijgen al naargelang van degene die ze uitspreekt of erover spreekt. Er bestaat nochtans een duidelijke definitie van duurzame ontwikkeling. Ik durf dan ook te hopen dat de regering deze definitie, zoals in het Brunlandt-rapport staat, volmondig onderschrijft.

Ik heb begrepen dat het parlement enkele jaren geleden aan het federaal Planbureau heeft gevraagd om een tweejaarlijkse evaluatie te maken in het kader van de wet betreffende de coördinatie van het federale beleid inzake duurzame ontwikkeling. Wij hebben vandaag allemaal het eerste rapport ontvangen. Na een vluchtige lezing kan ik vaststellen dat de integratie van de milieubekommernissen in het sectorale beleid zich in België nog maar in een beginstadium bevindt en dat er dus nog heel veel werk aan de winkel is.

Wij zijn dan ook enerzijds verheugd dat een regeringslid de specifieke bevoegdheid inzake duurzame ontwikkeling heeft toegewezen gekregen maar anderzijds hebben wij toch ook twijfels over de implementatie ervan op de verschillende beleidsniveaus. Er wordt toch een voortdurende samenwerking met de gewesten en de gemeenschappen vereist en deze staatssecretaris wordt aan een minister van dezelfde partij toegevoegd. Dit betekent dat hij uit hetzelfde landsgedeelte komt. Ik meende dat het logischer zou zijn de staatssecretaris voor duurzame ontwikkeling aan het ministerie van Consumenten zaken, Volksgezondheid en Milieu toe te voegen omdat lokale besturen ook een bijzondere opdracht te vervullen hebben op het vlak van duurzame ontwikkeling en dat op die manier in een veel nauwer contact met die gewesten en gemeenschappen een gesprek kan worden aangegaan.

Dames en heren collega's, een heel belangrijk domein, dat als toetssteen voor duurzame ontwikkeling kan

gelden en waarvoor deze regering dan toch staat, is ongetwijfeld de mobiliteit. Hier moet de federale overheid zeker al haar fiscale bevoegdheden aanwenden om sturend op te treden.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister Magda Aelvoet : Mijnheer de voorzitter, ik wens mevrouw Brepoels enkel mee te delen dat de samenwerking tussen mijzelf, de heer Deleuze en mevrouw Durant, de twee ministers die u hebt vernoemd en bovendien mevrouw Dua, Vlaams minister voor het Leefmilieu, heel goed is. Er is geen enkel probleem van verstandhouding tussen ons. Wij hebben geen moeilijkheden over de taalgrens heen om dezelfde doelstellingen na te streven. Terzake is uw bezorgdheid naar mijn smaak niet echt nodig. U mag er zeker van zijn dat wij gezamenlijk de zaken zullen opvolgen.

Mevrouw Frieda Brepoels (VU&ID21) : Mevrouw de minister, ik heb dat zeker niet in twijfel willen trekken maar vanuit mijn persoonlijke ervaring ben ik toch van mening dat duurzame ontwikkeling in eerste instantie gemakkelijker aan het ministerie van Milieu dan aan dat van Vervoer wordt verbonden. Bovendien dacht ik ook dat het niet de gewoonte was dat een staatssecretaris aan een minister van dezelfde partij werd verbonden. Ik heb dat in het verleden niet vaak meegemaakt. Dat betekent ook dat beide personen uit hetzelfde landsdeelte komen.

Alhoewel ik daar op zich geen probleem mee heb, wens ik te vermelden dat het rapport beklemtoont dat de integratie zowel op horizontaal als op verticaal vlak van bijzonder groot belang is.

Het regeerakkoord geeft slechts een zeer voorzichtige aanzet inzake een onderzoek met betrekking tot de verschuiving van een belasting op autobezit naar een op autogebruik. Het regeerakkoord maakt eveneens gewag van fiscale boni voor carpooling en gemeenschappelijk vervoer. Er wordt zelfs overwogen om te sleutelen aan registratierechten en personenbelasting.

De Volksunie meent in dit debat te moeten vertrekken van het individuele en collectieve recht op basismobiliteit. Om dit recht te vrijwaren zijn tal van maatregelen noodzakelijk. Ik verwijs terzake naar een oriëntatienota van de professoren Thiry en Blauwens die in opdracht van de vorige regering werd opgesteld. De beide mobiliteitsdeskundigen gaan ervan uit dat de creatie van

een efficiënte en coherente verkeersfiscaliteit die sturend kan optreden inzake het mobiliteitsbeleid, rekening zal moeten houden met al de betrokken partijen. Als de autofiscaliteit een federale bevoegdheid is, moet er een sterke wisselwerking bestaan tussen het federale niveau en de gewesten. Deze opmerking geldt des te meer inzake de herziening van de fiscaliteit met betrekking tot het woonwerkverkeer. Wat dit aspect betreft, rept het regeerakkoord met geen woord over dit soort samenwerking tussen federale overheid en de gewesten.

Het regeerakkoord besteedt kort aandacht aan de NMBS die een nieuwe dynamiek moet krijgen om een groter aandeel te verwerven in het goederen- en personenverkeer zowel op binnenlands vlak als internationaal. Deze passus is, mijns inziens, echt onvoldoende uitgewerkt. Eerst was er sprake van een nieuwe dynamiek aan de top van de NMBS. In het voorliggende akkoord vind ik daarvan echter niets terug.

De Volksunie heeft vorig jaar reeds heel wat kritiek gegeven op het nieuwe zesjarige contract dat aan de NMBS-baas Schouppe werd aangeboden.

Naar verluidt werd de heer Schouppe de voorbije dagen opnieuw ondervraagd door de financiële brigade van de Brusselse BOB inzake de sale and lease backoperatie. Dit onderzoek werd in 1995 geopend.

Mijnheer de eerste minister, hoe zult u in deze situatie en met deze top op korte termijn een nieuwe dynamiek tot stand kunnen brengen? Deze nieuwe dynamiek is immers een grote verzuchting van de bevolking.

Positief is dat er een sanctiesysteem wordt gekoppeld aan de naleving van het beheerscontract. Ik dring erop aan niet te wachten tot het volgende beheerscontract van 2002. De NMBS moet nu reeds verantwoordelijk worden gesteld voor de manke dienstverlening aan de pendelaars.

De Volksunie vraagt dat het parlement nauw zou worden betrokken bij de opstelling van het beheerscontract en van de investeringsplannen.

We stellen vast dat het regeerakkoord ook heel vaag blijft over de beheers- en de exploitatiestructuur die de NMBS in de toekomst moet krijgen. Momenteel heeft het er alle schijn van dat enkele lucratieve aspecten van de maatschappij in private handen kunnen komen. Een totaalplan waarbij effectief werk wordt gemaakt van een scheiding tussen het beheer van de infrastructuur enerzijds

en de exploitatie anderzijds komt niet ter sprake. Bovendien moeten de gewesten een belangrijker aandeel kunnen krijgen in het beheer van de NMBS en uiteraard ook in de beslissingen over nieuwe investeringen. De Vlaamse Vervoermaatschappij moet zich in de toekomst eventueel op het terrein van de exploitatie van bepaalde lijnen kunnen begeven. De Vlaamse regering zal alvast dit spoor onderzoeken. We kunnen enkel hopen op de medewerking van de federale regering. Momenteel echter vind ik hiertoe geen aanzet in dit federale regeerakkoord.

Slechts een concreet investeringsdossier wordt aangeraakt, met name dat van het Gewestelijk Expresnet rond Brussel. Dit is weliswaar bijzonder belangrijk, maar het stelt ons teleur dat er ook geen andere concrete dossiers op tafel werden gelegd, bijvoorbeeld de verbetering van het aanbod voor de Kempen en vooral voor Limburg en de rol van de NMBS in de creatie van voorstedelijke vervoersnetten in Antwerpen en Gent. De realisatie van een voorstedelijk vervoersnet rond Brussel moet trouwens voldoende rekening houden met de specifieke mobiliteitsbehoeften in de Vlaamse Rand. Bovendien hadden we graag vernomen op welke wijze men dit grootse project zal financieren. Een laatste schatting spreekt van bijna 100 miljard frank.

Waar blijft trouwens de bevestiging inzake de IJzeren Rijn? Het staaft ons vermoeden dat er weinig federale dynamiek bestaat - en die was er ook in het verleden niet - om de besprekingen met Nederland aan te gaan en succesvol af te ronden. Blijkbaar kunnen de federale excellenties uit het Zuiden van het land hiervoor moeilijk warm worden gemaakt. Al bij al blijft men vrij vaag over de noodzakelijke investeringen in de verschillende vervoersmodi, zoals het goederenvervoer per spoor, de waterwegen en de luchtwegen. Wel worden wij geconfronteerd met investeringen die zelfs tegen de belangen van onze luchthaven indruisen. Ik denk bijvoorbeeld aan de snelle verbinding, vier keer per dag, met de luchthaven Charles de Gaulle.

Mijnheer de voorzitter, ten slotte wil ik het hebben over het aspect van de verkeersveiligheid, dat zeer ruime aandacht verdient, zeker op een moment dat wij vernemen dat de slachtofferstatistiek terug in ongunstige zin evolueren, vooral in West-Vlaanderen en Limburg. Het Vlaamse infrastructuurbeleid terzake, bijvoorbeeld het aanleggen van rotondes en vrijliggende fietspaden dient immers te worden aangevuld met een federaal kader waarin de verkeerswetgeving en

het vervolgingsbeleid vervat zitten. Indien men in de verkeersreglementering meer nadruk wil leggen op de verkeersveiligheid, kan men niet om het rijbewijs met strafpunten heen. Sommige collega's herinneren zich misschien nog dat ik twaalf jaar geleden ook in dit parlement zetelde. Ik heb, tien jaar geleden zelfs de bespreking en de goedkeuring in de commissie voor de Infrastructuur van het rijbewijs met strafpunten meegemaakt. Toch is het nog steeds niet ingevoerd. De uitvoering van deze wet mag dan ook niet langer worden uitgesteld. Wat zijn trouwens de plannen inzake de onbemande camera's?

Mijnheer de voorzitter, het naleven van de verkeerswetgeving moet worden gestimuleerd door de boetes uitgeschreven op hun grondgebied, rechtstreeks te laten innen door de gemeenten. Verkeersagressie en asociaal rijgedrag in het algemeen dienen streng te worden aangepakt.

Wat tot slot het vrachtvervoer betreft, verwijs ik naar het positief Vlaams-Brabants model van veiligheidscharters met de transportsector.

Mijnheer de eerste minister, dames en heren ministers, collega's, in dit korte tijdsbestek heb ik geprobeerd zowel kritische bedenkingen als mogelijke suggesties te formuleren, die ongetwijfeld tijdens de komende maanden zullen worden besproken in de bevoegde commissies. Ik hoop evenwel duidelijke antwoorden te krijgen op mijn concrete vragen in verband met de NMBS en het verkeerveiligheidsbeleid.

De **voorzitter**: Mevrouw Greta D'Hondt heeft het woord.

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP): Mijnheer de voorzitter, eerste minister, dames en heren ministers, collega's, tijdens de toelichting van het regeerakkoord kondigde de eerste minister bijna met trillende stem als belangrijk nieuw element aan dat er nu geen tegenstelling meer zal zijn tussen economische groei en tewerkstelling enerzijds en sociale bescherming anderzijds.

Mijnheer de eerste minister, voor uzelf en voor andere coalitiepartners getuigt deze verklaring misschien van zelfoverwinning en van vernieuwing, maar op het grootste deel van de bevolking zal uw ontdekking dat economische groei en tewerkstelling en sociale bescherming niet elkaars opponenten zijn, geen indruk maken. Immers, voor deze groep is deze tegenstelling al lang artificieel en wordt het koesteren ervan als hopeloos ouderwets en voorbijgestreefd beschouwd.

Voor de christen-democraten behoort deze verzuchting tot het wezen van hun gedachtengoed. De CVP beschouwde het steeds als één van haar essentiële taken om mee te helpen aan de uitbouw van een samenleving waar economische groei, welvaart, tewerkstelling en welzijn elkaars ondersteunende componenten zijn.

In de onderdelen "een actieve welvaartsstaat" en "een moderne sociale zekerheid", vinden wij een reeks positieve punten terug. Ik beklemtoon het laatste woord van de vorige zin, "terug" vermits deze punten tijdens de vorige legislatuur reeds het voorwerp uitmaakten van wetgevend werk, zowel op het niveau van de vorige regering als van het parlement.

Over de realisatie van andere punten dienden wij samen met collega's van de meerderheid, die thans deel uitmaken van de huidige meerderheid, resoluties in die in plenaire vergadering werden goedgekeurd. Wij dienden ook wetsvoorstellen in die nog moeten worden afgehandeld en waarvan binnenkort werk kan worden gemaakt. Mocht zulks na het antwoord van de ministers nodig blijken, mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, dames en heren ministers, dan kan ik de referenties aanhalen van alle parlementaire stukken, wetten en uitvoeringsbesluiten, die mij daarmee aanzetten om het woord "terug" te gebruiken.

Tijdens mijn studies leerde ik dat men bij het schrijven van een werk de kennis mocht aanwenden die men had opgedaan bij het lezen van andere werken of boeken, het was zelfs toegestaan ideeën en teksten van andere auteurs over te nemen op uitdrukkelijke voorwaarde dat er een literatuurlijst werd toegevoegd en dat de auteurs werden geciteerd. (*Applaus*)

Mijnheer de eerste minister, mevrouw de minister van Tewerkstelling en Arbeid en mevrouw de minister van Volksgezondheid en van Sociale Zaken, ik vraag u dan ook dat u in uw antwoord op het einde van dit debat de werkelijk nieuwe punten uit het regeerakkoord in de onderdelen die wij nu behandelen, aanduidt aan de hand van de tekst van het regeerakkoord.

Aan de verdere uitwerking en verfijning van de punten waarvoor in de vorige legislatuur door de regering-Dehaene en door dit parlement de toon werd gezet, zullen wij constructief en inhoudelijk meewerken. (*Rumoer*)

De **voorzitter**: Ik verzoek u mevrouw D'Hondt haar uiteenzetting te laten voortzetten.

Mevrouw **Greta D'Hondt**: Mijnheer Willockx, er zijn zaken waarover u beter zou zwijgen. (*Rumoer*)

De lijst van belangrijke aandachtspunten inzake tewerkstellingsbeleid en sociale zekerheid, zoals voorgesteld in het regeerakkoord, doet mij denken aan wat niet zo lang geleden in Nederland te zien was, maar recent ook bij ons. In de toonbank van vele bakkers liggen koeken die men "donuts" noemt. Deze koeken zijn aan de bovenkant versierd met gekleurde glazuur en hagelslag, van fluorescerend groen over lichtroze tot chocoladekleurig. De heren die op zondagmorgen van koekendienst zijn, kunnen dit bij een volgende gelegenheid nagaan. Ik verwittig u echter dat de koeken die onder deze verschillende kleuren van glazuur en hagelslag verborgen zijn, altijd dezelfde smaak hebben. (*Applaus*) Precies over dat glazuur en die hagelslag bovenop de beleidsinitiatieven uit de vorige legislatuur wil ik enkele vragen stellen. Ik durf rekenen op een duidelijk antwoord.

In de eerste plaats wil ik het hebben over de startbanen. In onze resolutie over werkgelegenheid die in 1997 in de Kamer werd goedgekeurd, hebben wij erop aangedrongen dat aan elke schoolverlater binnen de zes maanden een aangepaste betrekking zou worden aangeboden.

Laten wij duidelijk zijn. De huidige jeugdwerkloosheid wordt getypeerd doordat het grootste deel onder hen een te lage of onaangepaste vorming heeft genoten, maar meer nog en spijtig genoeg doordat dit gegeven zich cumuleert met moeilijkheden tot sociale en maatschappelijke aanpassing. Voor deze jongeren is alleen een gepersonaliseerd opleidings- en begeleidingstraject de weg tot de arbeidsmarkt. Dat stond ook in die resolutie. Graag vernam ik, niet van mijn collega's uit de vroegere meerderheid maar van u, mijnheer de eerste minister, en van de betrokken ministers, waar het essentiële verschil ligt tussen uw startbanen en de bestaande eerstewerkervaringscontracten en andere bestaande inschakelingscontracten.

Voor ons CVP veronderstelt het gepersonaliseerd recht tot aangepaste tewerkstelling eveneens een gepersonaliseerde plicht. De heer Anthuenis heeft dit in zijn betoog deze namiddag ook onderstreept. De heer Bonte heeft dit zojuist enigszins genuanceerd. Voor ons is een gepersonaliseerd recht ook een gepersonaliseerde plicht. Mijn vraag is dus ook of het evenwicht tussen recht en plicht ook binnen het standpunt van de regering zit vervat.

Inzake de werkloosheidsvallen hebben wij wetsvoorstellen ingediend, waarvan er intussen ook wet zijn geworden. Andere wachten nog op behandeling. Wat de werkloosheidsvallen betreft, is er dus inderdaad nog werk te verrichten. Maar, mijnheer de eerste minister, over het verhogen van de laagste inkomens waarover wij ook een wetsvoorstel indienden, durft u geen uitspraak te doen of dit nu via fiscale of parafiscale weg zal gebeuren. Hiervoor dient u nochtans geen bijkomende commissies om advies te vragen, want naast ons wetsvoorstel hebt u de voorstellen van het interprofessioneel akkoord, de NAR, de CRB en de Hoge Raad voor werkgelegenheid. Wat is nu de keuze van de regering : fiscale of parafiscale weg ?

In verband met het optrekken van de werkgelegenheidsgraad van de 50-plussers hebben wij inderdaad een probleem van de activiteitsgraad van de oudere werknemers dat hoger is dan in de ons omringende landen. Maar de voorstellen uit uw regeerakkoord zijn, hoe belangrijk ook, alleen curatief. Vernieuwend zou geweest zijn, mocht uw regeerakkoord concrete preventieve voorstellen hebben bevat, met name initiatieven, acties naar het bedrijfsleven toe om de uitstoot van oudere werknemers te voorkomen. Want terwijl het aantal bruggepensioneerden daalt, stijgt het aantal oudere werklozen iedere maand. In april waren ze met 164 630. Het zou mij dus verheugen te vernemen welke ideeën u hebt om de uitstoot van oudere werknemers maximaal te vermijden.

Mijnheer de eerste minister, vervolgens kom ik tot het witwassen van het zwartwerk. U wilt zwartwerk witten door diensten aan huis en aan personen fiscaal aftrekbaar te maken door middel van belastingverlaging. Is dit de uitbreiding van het succesvolle instrument van de handelscheque of de dienstencheque naar andere sectoren ? Is dit de uitbreiding van de PWA-mogelijkheden ? Of is dit de omvorming ervan zoals de CVP voorstelt, tot centra voor plaatselijke tewerkstelling ? Is de techniek van fiscale aftrekbaarheid door middel van belastingkredieten de invoering in ons land van het zogenaamde "negatieve belastingkrediet" ?

Zijn deze maatregelen alles wat de regering heeft vastgelegd binnen het kader van de bestrijding van het zwartwerk ? In de reeds eerder aangehaalde resolutie inzake werkgelegenheid hebben we reeds voorgesteld om de banenplannen te evalueren en te

harmoniseren. De CVP-fractie zal zeer snel voorstellen indienen in de commissie voor de Sociale Zaken zodat de Kamer zich hierover zeer snel kan uitspreken.

Wat de arbeidstijden en de kwaliteit van de arbeid betreft zijn voor de CVP formules die ouders de mogelijkheid bieden om hun gezinsleven optimaal te verzoenen met de arbeid zeer belangrijk. In het onderdeel "arbeidstijden en kwaliteit van de arbeid" besteedt de nieuwe coalitie geen aandacht aan de mogelijkheid om in te staan voor zieke gezins- en familieleden. Is dit misschien een vergetelheid ? Niet iedereen heeft dezelfde nood aan mogelijkheden om beroepsloopbaan en gezins- en familielevens harmonisch te laten samengaan, noch aan dezelfde spreiding over de loopbaan of eenzelfde intensiteit. Daarom verzoeken we de eerste minister om in het belang van de behoeften van de werknemers, en rekening houdend met de mogelijkheden van de ondernemingen, in dit domein, dat zo nauw is verweven met de behoeften van de personen, te voorkomen dat maatregelen worden uitgewerkt waarbij iedereen hetzelfde uniform wordt aangemeten. De CVP heeft in dit verband voorstellen waarover de meerderheid zich zal kunnen uitspreken.

Dan kom ik tot de motivatie en de participatie van de werknemers. Alleen de financiële participatie wordt hier als vorm van motivatie en participatie van werknemers naar voren geschoven. Voor de CVP veronderstelt participatie in de onderneming het vorm geven aan een nieuwe, meer evenwaardige relatie tussen degenen die door een kapitaal-sinbreng meebouwen aan de onderneming en degenen die hun arbeid en kennis investeren. Zowel de betrokkenheid bij de werkorganisatie en het beheer van de onderneming als de deelname in de winst of het kapitaal kan bijdragen tot een beter sociaal klimaat waarin werkgevers en werknemers samenwerken voor de toekomst van de onderneming. Er moet dan wel een evenwicht bestaan tussen beide componenten en dit mis ik in de teksten. Of is de eerste minister het tweede deel van deze participatie vergeten op te nemen en waren de socialistische en groene partijen op het moment van het opstellen van deze teksten afwezig ?

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke : Mijnheer de voorzitter, ik stel mevrouw D'Hondt voor om de teksten van het regeerakkoord te vergelijken met de voorstellen die de heer Dehaene in dit

verband heeft gedaan en zich af te vragen met welke voorstellen het ACV het meest tevreden zou zijn.

Mevrouw Greta D'Hondt (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik dacht dat wij hier bijeen zijn om het regeerakkoord van de nieuwe regering te bepreken.

Ten tweede merk ik op dat ik vroeger reeds naar aanleiding van andere dergelijke belachelijke interventies gezegd dat ik hier sta als verkozenen van mijn partij.

Minister Frank Vandenbroucke : Mevrouw D'Hondt, ik zal mij niet laten opjatten, maar ik vind het jammer dat iets waarover wij normaal gezien redelijk eensgezind zouden moeten zijn plotseling aanleiding geeft tot dit soort schimpescheuten.

Mevrouw Greta D'Hondt (CVP) : U, mijnheer de minister, hebt mij aangesproken als ACV'er en niet als CVP'er. Hier sta ik als CVP'er.

Minister Frank Vandenbroucke : Ik heb over de heer Dehaene en over het ACV gesproken.

Sta mij toe tot de kern van de zaak te komen. Wat volgens mij zo essentieel is in dit regeerakkoord, wanneer wij het hebben over winstparticipatie en pensioenfondsen, is het feit dat wordt bepaald dat winstparticipaties moeten worden vastgelegd in CAO's en pensioenvorming moet worden geregeld in sectorale CAO's. Dat is bijzonder belangrijk. Dat heb ik inderdaad niet zo duidelijk teruggevonden in de voorstellen van Jean-Luc Dehaene. Met al mijn respect, maar ik heb over dat punt in 1995 met Jean-Luc Dehaene onderhandeld bij de voorbereiding van het toenmalige regeerakkoord. Ik weet perfect wat daarin stond en ik weet wat in dit regeerakkoord staat. Ik heb onder andere uren gediscussieerd over dit punt en ik kan het verschil maken. Ik denk dat thans betreffende het element dat u aanraakt een zeer sterk uitgangspunt wordt geformuleerd. De idee die daar achter zit is de volgende : als wij het overheidsingrijpen willen moderniseren, als wij ons sociaal model willen moderniseren, dan wensen wij ook het sociaal overleg te moderniseren. Dat betekent dat nieuwe thema's worden aangebracht in het sociale overleg. Dat betekent dat nieuwe vormen van verloning of pensioenvorming in de bedrijven worden voorgelegd aan het sociaal overleg. Wij noemen man en paard en spreken van een "voorwerp van CAO" en niet zomaar van overleg. Dat is een bijzonder sterk uitgangspunt en ik zie helemaal niet hoe u kunt zeggen dat de socialisten afwezig waren in dit debat.

Wij gaan in deze samenleving en in deze economie naar nieuwe vormen van verloning. Dat staat in de sterren geschreven. Wat ik als socialist niet kan aanvaarden is dat men het overleg daarover zou individualiseren. Dit zijn sociale keuzen, die in sociaal overleg moeten worden gemaakt, maar ik spreek daarover niet in algemene wollige termen. Ik zeg "CAO" met betrekking tot winstparticipatie en "sectorale CAO" als het gaat over pensioenfondsen. Ik vind dat een sterk uitgangspunt en u vindt het misschien vervelend, maar ik maak hier de vergelijking met de discussies die ik terzake destijds heb gevoerd met Jean-Luc Dehaene, die ik voor het overige zeer sterk waardeer. Ik maak de vergelijking met wat de heer Dehaene, die toch een CVP'er is, daarover heeft gezegd en ik richt mij niet tot u, want ik heb mij op dat punt helemaal vergist, maar ik richt mij tot mensen die bekommerd zijn om het sociaal overleg, zoals ACV'ers en ABVV'ers en ik vraag aan deze mensen - maar u bent helemaal niet aangesproken - de vergelijking te maken. Ik denk dat de vergelijking in het voordeel van dit regeerakkoord is.

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP): Mijnheer de minister, ik heb geen kritiek geuit op de idee van de werknemers- of de winstparticipatie. U hebt mij verkeerd begrepen. Ik heb alleen gevraagd naar de tweede component. Waar ligt volgens u het evenwicht? Voor de groepen die ik mee ondersteun is het enorm belangrijk dat dit evenwicht er is. U zult mij aantonen waar dit staat en hoe u dit zult realiseren.

Het tweede deel van datzelfde hoofdstuk vermeldt ook het aanmoedigen van sectorale, bij CAO opgerichte pensioenfondsen. Wij hebben steeds openlijk beleden voorstander te zijn van het stimuleren van sectoraal opgerichte pensioenfondsen.

Mijnheer de eerste minister, wij zouden graag duidelijkheid krijgen over het feit of, het buiten de loonnorm houden van het aanmoedigen tot sectorale pensioenfondsen, zich zal beperken tot het aanmoedigen voor het opstarten waar nog geen sectorale pensioenfondsen bestaan, wat wij volledig zouden onderschrijven. Kan het budgettaire prijskaartje van het buiten de loonnorm houden van het stimuleren van de sectorale pensioenfondsen ook worden gecupereerd, wanneer u dit doet voor het verhogen van het per werknemer verzekerde kapitaal van de reeds bestaande pensioenfondsen? Is het een stimulans om de sectoren over de brug te krijgen? Dan onderschrijf ik dit

volledig. Als het optrekken van de reeds geëngageerde kapitalen van 4 miljoen naar 6 miljoen frank ook buiten de loonnorm is, heb ik grote vragen. Wij zouden hierop graag het antwoord van de regering kennen.

Zult u de fiscale stimuli, die nu vooral op de derde pijler geconcentreerd zijn, voor een deel aanwenden voor de tweede pijler?

Wat de sociale zekerheid betreft, bent u van mening dat een regelmatige aanpassing van de pensioenen de ontwikkeling van de welvaart ten goede zal komen, samen met de periodieke verhoging van het inkomensplafond dat als basis geldt voor de berekening van de pensioenen. Ik vermoed dat u toch niet uit het oog bent verloren dat in de vorige legislatuur hieromtrent beslissingen waren genomen. Welke stappen zult u nog concreet zetten bovenop de tijdens de vorige legislatuur genomen beslissingen die de welvaartsaanpassing en de aanpassing van het loonplafond ten goede komen?

Ik kom thans bij de gezondheidszorgen. In het regeerakkoord staat ingeschreven dat het systeem van sociale en fiscale franchise, eigen bijdragen en remgelden voor raadplegingen, hospitalisatie en noodzakelijke geneesmiddelen zal doorgelicht worden op de gevolgen voor de inkomenssituatie van de betrokkenen.

Mijnheer de eerste minister, mevrouw de minister van Sociale Zaken, ik meen dat deze doorlichting reeds gebeurd is in het recente jaarverslag van het RIZIV. *De Financieel Economische Tijd* van 1 juli 1999 heeft hieraan zelfs een interessant artikel gewijd, waarin ook cijfermatig gegevens werden opgenomen over de positieve gevolgen die de fiscale en de sociale franchise reeds had op het verminderen van de remgelden. Wij zijn uiteraard geen tegenstander van het feit dat, wanneer dit budgettair haalbaar is, er hier verdere stappen worden gezet.

In het kader van de zorgverzekering zijn er rare zaken. U zult uiteraard met de Gemeenschappen overleggen. Is de zorgverzekering voor de VLD en VU&ID21 opnieuw een federale materie geworden? Het Vlaams Parlement heeft vóór de verkiezingen het decreet op de zorgverzekering goedgekeurd.

Het statuut van de kunstenaars - ook een van uw voorstellen - zal zeer vlug kunnen worden gerealiseerd want op het einde van de legislatuur lagen de teksten, op basis van onze CVP-wetsvoorstellen, reeds klaar.

Mijnheer de eerste minister, er zijn een aantal punten die, al dan niet bewust, in de nevelen van onduidelijkheid zijn gehuld. Ik wil daarop graag een antwoord krijgen. Ik laat u het voordeel van de twijfel en ga ervan uit dat die onduidelijkheid zeker niet bewust werd ingebouwd. U zult mij dan ook volledige duidelijkheid kunnen verschaffen over wat de regering bedoelt en beoogt inzake enkele punten. Ik citeer punt 6 op bladzijde 19: "De regering zal de wettelijke en administratieve teksten aanpassen om de terbeschikkingstelling toe te laten van werknemers via werknemersgroeperingen of via de aanwerving van werknemers door gespecialiseerde instellingen. De betrokken werknemers behouden alle rechten, voorzien in het arbeidsrecht". Is dit de voortzetting, eventueel aangepast - daar hebben wij niets tegen - van uitzendarbeid of outplacement? Of is dit inderdaad totaal nieuw? Over de aanpassing van de arbeidstijd en de kwaliteit van het leven zegt u: "De regering zal ernaar streven de moeilijkheden die voor het ogenblik de onderhandelings van conventies terzake in de ondernemingen en sectoren belemmeren, weg te werken". Welke zijn de concrete belemmeringen die u ziet en gaat wegwerken? Over motivatie en participatie van de werknemers schrijft u: "Zoals in de meeste Europese landen is het ook wenselijk bepaalde modaliteiten van het sociaal statuut die overgeërfd werden van de industriële maatschappij geleidelijk te laten convergeren ten einde bestaande discriminaties weg te werken". Een volzin. Gisteren sprak men over wollige taal. Wat wordt hier precies bedoeld? Ik zou mijn fantasie kunnen laten gaan, maar over rechten van werknemers fantaseert men niet. Ik zou dus graag duidelijk vernemen welke overgeërfde oubollige instrumenten u gaat laten convergeren ten einde discriminaties weg te werken.

In het hoofdstuk Moderne Sociale Zekerheid stelt u: "De regering zal de haalbaarheid onderzoeken van een geleidelijke aanpassing van het systeem van sociale bescherming aan de ontwikkeling van de diverse samenlevingsvormen". Ik vermoed dat, als dit in uw regeerakkoord staat, daarover door de onderhandelaars werd overlegd. Ik zou graag vernemen wat deze geleidelijke aanpassing is.

Ik kom thans bij het werkgelegenheidsbeleid en de sociale zekerheid. Ik volg wel eens een seminarie over de verzorgingsstaat en de activerende welvaartsstaat en dit vind geregeld in Nederland plaats. Het moet niet voor

iedereen op dezelfde plaats zijn. De Nederlanders hanteren een gevatte uitspraak om aan te manen tot consequent gedrag wanneer wordt gekozen voor een activerende welvaartsstaat. Die kernzin is: "niet stapelen, maar kiezen". In het regeerakkoord wordt op de domeinen van tewerkstellingsbeleid en sociale zekerheid gestapeld en dit zou uw keuze voor een activerende welvaartsstaat sterk kunnen hypothekeren, mijnheer de eerste minister. U stapelt niet enkel in de voorstelling en de ideeën, waarin u geen keuzes kunt of durft te maken omdat toch iedereen zijn "dada" moet opgenomen zien, maar gevaarlijker zijn de budgettaire gevolgen van dit gebrek aan moed om keuzes te maken; dit stapelt op gevaarlijke wijze de gevolgen op. De heer Leterme heeft hier afdoende gewezen op de gevaren en inconsequenties.

Nochtans wil ik twee punten onderstrepen omdat zij, bovenop het onverantwoorde budgettaire avontuur, getuigen van een veel erger politiek tekort, namelijk een gebrek aan visie of moed of de onmogelijkheid om deze visie te laten delen door alle partijen van deze coalitie.

Ik kom bij het pensioen van de zelfstandigen. Verre van ons om te stellen dat het pensioen van de zelfstandigen hoog genoeg is, laat staan te hoog, maar wanneer de regering bijzonder aandacht zal schenken aan de verhoging van het pensioen van de zelfstandigen dan moet u weten - en dat weet u ook, want u hebt voldoende eminente mensen op het budgettaire vlak - dat het stelsel van de zelfstandigen aankijkt tegen een niet onbelangrijk gecumuleerd tekort. Als men het pensioenbedrag van de zelfstandigen wil verhogen - en dat mag volgens ons gerealiseerd worden - dan houdt dat een duidelijke keuze in. De regering moet duidelijk zijn over die keuze.

Deze verhoging kan slechts via twee wegen worden gerealiseerd: de bijdragen van de zelfstandigen verhogen ofwel uit de algemene middelen putten.

Ik wil geen negatieve kritiek uiten. Ik vraag u welke keuze u zult maken om dit punt uit te voeren.

In het kader van de pensioenen las ik vandaag in een vooraanstaande krant een interview met de heer Gabriëls, uw minister die er nu niet is.

Hij verbindt er zich toe de pensioenen van de zelfstandigen op te trekken tot het niveau van het bestaansminimum. Wij kunnen natuurlijk begrijpen dat een nieuwe minister zich moet inwerken in

de hem toevertrouwde materie, maar deze klus is eigenlijk al een paar jaar geleden geklaard door de toenmalige minister van pensioenen de heer Bourgeois. Dat is dus een klus minder voor de heer Gabriëls.

In het kader van de gezondheidszorgen hebt u nu reeds in uw regeerakkoord opgenomen dat de groeinorm van 1.5% tot 2.5% zal worden opgetrokken. Wij zeggen u in alle duidelijkheid dat dit onverantwoord was. Zoals collega Jean-Jacques Viseur hier in zijn uiteenzetting heeft gezegd, stegen de uitgaven voor de gezondheidszorg de voorbije jaren met meer dan 2.5%.

Dit geldt zeker als men de uitzonderlijke uitgaven, goed voor 9,8 miljard frank, de bijzondere uitgaven, goed voor 5,2 miljard frank en 1,5 miljard frank voor nieuwe initiatieven meerekent. Mijnheer de eerste minister, als u de bijzondere en nieuwe uitgaven meerekent, dan is 2,5% inderdaad minder dan tot nu toe uitgegeven wordt. Als deze uitgaven er niet bij zijn gerekend, dan is het onverantwoord om nu reeds over 2,5% te praten omdat u niet tegelijkertijd hebt vastgelegd wat in de toekomst voor buitengewone en bijzondere uitgaven kan worden gebruikt.

Bovendien hebt u evenmin een echt concept van gezondheidsbeleid ingeschreven in uw regeerakkoord. Mijnheer de eerste minister, misschien wilde u dat wel maar is het u niet gelukt. Vermits de CVP het gezondheidsbeleid zo belangrijk vindt, zullen wij eerstdaags onze verantwoordelijkheid nemen en de regering en het parlement een tekst overhandigen die hen in staat zal stellen een grondig debat te voeren en de nodige wetgevende initiatieven te nemen.

Mijnheer de eerste minister, u stapelt de voorstellen op. Ik licht er drie toe. In het kader van uw voorstellen voor loonkostenverlaging en de daaruit voortvloeiende lagere inkomsten voor de sociale zekerheid zullen de transfers naar de sociale zekerheid verhoogd worden. Waar zullen die transfers vandaan komen en hoe groot zullen ze zijn? Werklozen die opnieuw aan het werk gaan, kunnen gedurende een overgangperiode hun voordelen in de sociale zekerheid blijven genieten. Als dit werkelijk betekent dat bepaalde vergoedingen uit de sociale zekerheid blijvend worden uitbetaald, boven op het loon dat men gaat verwerven uit arbeid, dan is dit voorstel - afgezien van het kostenplaatje - onverantwoord discriminerend ten overstaan van werknemers die soms gedurende hun hele loopbaan werken voor een loon dat

amper hoger is dan het gewaarborgd minimum maandinkomen. Ook brugpensioneerden en oudere werklozen moeten, wanneer zij dat wensen, opnieuw aan het werk kunnen gaan zonder hun statuut te verliezen. Wij zijn voorstander van het feit dat zij opnieuw aan het werk kunnen gaan als het niet-verliezen van hun statuut tenminste betekent dat hun rechten opgeschort worden. Dit ligt volledig in de lijn van onze ideeën, én bestaat reeds.

Maar als dit betekent dat cumul mogelijk wordt tussen loon uit arbeid én het behoud van een deel van de brugpensioenvergoeding, geldt hier dezelfde kritiek van discriminatie die wij daarjuist geschetst hebben. Er zijn ook een aantal uitdagingen die u bent vergeten, al dan niet bewust. De homogeniteit in de bevoegdheidspakketten voor de gezondheidszorgen is niet gerealiseerd. Toen de heer Willockx minister was, heb ik de gelegenheid gehad om positief en intens met hem over de ambtenarenpensioenen te praten. Dat kon ik later ook met de heer Colla. Ondanks hun werk en hun ideeën zijn ook die ministers er niet in geslaagd om een aanvaardbaar voorstel te doen. In deze tekst vind ik niets terug over de ambtenarenpensioenen.

De **voorzitter**: De heer Freddy Willockx heeft het woord.

De heer **Freddy Willockx** (SP): Mijnheer de voorzitter, ik geef toe dat het een goed overleg is geweest. De heer Van Rompuy zal zich wellicht wel herinneren dat het debat destijds werd stopgezet omdat toenmalig minister Wathélet weigerde van de magistraten een kleine inspanning te vragen. Het is correct dat ik geweigerd heb de overheidspensioenen te hervormen als degenen met de sterkste schouders niet het goede voorbeeld wilden geven. Dat is de enige reden waarom op dat ogenblik een aantal kleine hervormingen in de ambtenarenpensioenen niet werden doorgevoerd.

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP): Mijnheer Willockx, dit was geen verwijt aan uw adres. Ik kan echter niet anders dan vaststellen dat het voorliggend regeerakkoord, ondanks een aantal lovenswaardige pogingen uit het verleden, met geen woord rept over de problematiek van de ambtenarenpensioenen.

Het regeerakkoord spreekt evenmin over het tweepijlersysteem.

De CVP zal dit systeem, net zoals in het verleden toen deze problematiek nog geen communautaire dimensie had, blijven verdedigen. Het tweepijlersysteem betekent dat die takken van de

sociale zekerheid, die uitgegroeid zijn tot stelsels waarop bijna elke ingezetene van dit land recht heeft, een soort volksverzekeringen worden zodat men niet langer de rechten moet onderzoeken van het ene stelsel naar het andere. Deze tot algemeen recht verworven en enorm belangrijke sociale verwezenlijkingen moeten gefinancierd worden met algemene middelen en niet met lasten op arbeid.

Ondertussen is er een dimensie bijgekomen. De rechtstreeks persoonsgebonden materies kunnen worden overgeheveld naar Vlaanderen. Dat was een van de vijf punten die de CVP had goedgekeurd met betrekking tot een verdere staatshervorming.

Mijnheer de eerste minister, uw regeerakkoord besteedt, ons inziens zeer terecht, aandacht aan de administratieve vereenvoudiging.

Tijdens de behandeling van de kaderwet met betrekking tot de sociale zekerheid heb ik nooit onder stoelen of banken gestoken dat de administratieve vereenvoudiging een van de belangrijkste elementen was om de sociale zekerheid in de toekomst te moderniseren.

Uw regeerakkoord ontgoochelt me op dit punt echter zeer sterk. Tijdens de vorige legislatuur werden belangrijke inspanningen geleverd inzake de administratieve vereenvoudiging in de sectoren van tewerkstelling en sociale zekerheid. Het uniek identificatienummer voor niet-natuurlijke personen - ondernemingen - dat u vermeldt in uw regeerakkoord werd als wetsontwerp in deze Kamer ingediend maar nog niet behandeld.

Mijnheer de eerste minister, als ik goed ingelicht ben heeft uw voorganger Jean-Luc Dehaene u een dossier overhandigd met daarin minstens 12 uitgewerkte wetsontwerpen, die reeds een advies hebben gekregen van de Nationale Arbeidsraad en de Raad van State. U kunt deze ontwerpen dus zeer snel indienen.

Deze bundel heeft uw voorganger u overhandigd. Het moet bijgevolg mogelijk zijn dit binnen de kortste keren te realiseren.

De eerste minister zal wel antwoorden of hij het al dan niet heeft ontvangen. De CVP zal de rechtmatige belangen van alle lagen en beroepsgroepen uit de bevolking blijven verdedigen. De vice-eerste minister hoeft dus geen missionaris te spelen. Hij kan zich ten volle concentreren op zijn taak als minister van Begroting. Daarmee alleen al zal hij de handen meer dan vol hebben.

De **voorzitter**: Mevrouw D'Hondt, dergelijke debatten zijn niet aan een tijdslimiet gebonden. Ik stel vast dat u genereus gebruik hebt gemaakt van de tijd.

Mevrouw Yolande Avontroodt heeft het woord.

Mevrouw **Yolande Avontroodt**: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, dames en heren ministers, collega's, men had mij verwittigd dat, als ik naar het echte parlement, naar de Kamer, mocht gaan, daar echte politiek zou worden gevoerd. Ik kan nu getuigen dat het hier, na het koud buffet en na de toespraak van mevrouw D'Hondt, in elk geval kleurrijker geworden is. (Wij zijn voor de soberheid.)

Mijn toespraak is eigenlijk hoofdzakelijk gericht tot de ministers van Volksgezondheid en van Sociale Zaken. Eerst en vooral verwijs ik naar een toespraak van mevrouw Brundtland, directeur van de Wereldgezondheidsorganisatie, waarin zij verklaarde en ik citeer: "Goede gezondheid betekent ook goede economie terwijl slechte gezondheid heel vaak tot armoede leidt". Deze woorden geven duidelijk aan hoe belangrijk het is, ook voor deze regering, extra aandacht aan het gezondheidsbeleid te schenken.

Mevrouw D'Hondt, ik was ietwat verbaasd over uw reactie. U hebt die reactie achteraf weliswaar toegelicht, maar het is premier Dehaene in hoogsteigen persoon die op de Belgian Health Summit heeft voorgesteld die groeinorm van 1,5 tot 2,5 procent te verhogen. Dergelijk initiatief draagt mijn goedkeuring weg. Dankzij deze groeinorm zijn er immers bredere en ruimere middelen beschikbaar dan enkel deze die noodzakelijk zijn om het hoofd te bieden aan de vergrijzing. Er is ruimte voor innovatie en ook de chronische aandoeningen worden niet vergeten. Derhalve kon ik mevrouw D'Hondt niet goed volgen. Ik veronderstel echter dat we later nog ruimschoots de gelegenheid zullen krijgen daarover verder te discussiëren.

De huidige gezondheidspolitiek moet volgens mij worden herzien. De redenen daarvan zal ik trachten kort en schematisch toe te lichten.

In de eerste plaats doen zich een aantal maatschappelijke verschuivingen voor. Er is niet alleen sprake van een mondialisering, waardoor we economisch in de pas moeten lopen met Europa, maar wij moeten ook oog hebben voor de vergrijzing, de dualisering van de maatschappij tussen zij die werk hebben en zij die geen werk hebben, een aantal ziektepatronen

verbonden aan bepaalde levensstijlen en, last but not least, de veranderingen en de verwachtingen van de patiënt, met als gevolg nieuwe eisen en ook nieuwe noden.

Een andere reden waarom die herziening noodzakelijk is, zijn de interne verschuivingen in de gezondheidszorg. Ik overloop ze heel snel diagonaal: er is een evolutie merkbaar naar grote, "multi-units"-ziekenhuisstructuren en "one day"-klinieken en er is een verschuiving naar de thuiszorg. Ik ben een groot pleitbezorger van de echelonnering zoals ze in het regeerakkoord is ingeschreven. Er dient opgemerkt dat eerstelijnszorg niet alleen de huisartsen omvat, maar ook de specialisten, de verpleegkundigen, de kinesisten en de logopedisten. Eerstelijnszorg is mijns inziens het belangrijkste middel om de betaalbaarheid van de zorgen bij de verouderende bevolking te verzekeren.

Mijnheer de minister, collega's, het zal u niet verwonderen dat onze fractie meer aandacht vraagt voor de kwaliteitsvolle dienstverlening van alle zelfstandige beroepen. Het zinnetje in het regeerakkoord, waarin de minister pleit voor een geïntensifieerd overleg van de overheid met alle gezondheidswerkers, interpreteer ik in die zin dat ook alle zelfstandige gezondheidswerkers aan bod zullen komen en dat het niet alleen over de organisaties en de instellingen zal gaan. Ik ben het volkomen met u eens dat dit, na onderling overleg, tot een grotere responsabilisering moet leiden.

Als we de gezondheidszorg hervormen, moet dit rationeel gebeuren. Daarom is een aantal punten cruciaal. Wij moeten vooral streven naar een grotere homogeniteit en coherentie in het gezondheidsbeleid. Op dat vlak treed ik mevrouw D'Hondt bij. Ik neem aan dat de wil aanwezig is om samen met de betrokken sectoren aan deze noodzaak tegemoet te komen.

Ik verheug er mij over dat de vereenvoudiging van de wettelijke regels in het akkoord is opgenomen. Ik ben inderdaad van mening dat de keuzes in de gezondheidszorg rationeel moeten zijn. Om dit mogelijk te maken moet men overgaan tot een uniform, integraal bewakings- en registratiesysteem. Men beschikt in België over enorm nuttige gegevens in verband met allerlei verstrekkingen op verschillende niveaus. Er zijn gegevens over mortaliteit, maar men heeft nauwelijks gegevens over morbiditeit en over parameters die te maken hebben met de kwaliteit van het leven, de zelfredzaamheid van mensen op oudere leeftijd, de

chronische of invaliderende aandoeningen. Ik ben er absoluut voorstander van om in België een management-informatiesysteem inzake volksgezondheid op het getouw te zetten.

Dit zie ik het liefst gebeuren in samenspraak met alle actoren. Wel is het de bedoeling dat dit overleg aanleiding geeft tot een breed maatschappelijk debat over de keuzes die zullen moeten worden gemaakt en de prioriteiten die zullen moeten worden gelegd. Uiteraard is in dit verband een goede communicatie nodig, zoals is gebleken naar aanleiding van de dioxinecrisis waarbij Volksgezondheid in belangrijke mate betrokken was. Voor het organiseren van een goede en juiste communicatiestrategie, die zowel de gezondheidssector als de gehele bevolking ten goede komt, moeten middelen worden vrijgemaakt. In het nieuwe agentschap, dat zal worden opgericht met betrekking tot de bewaking van de voedingsmiddelen, is dit element aanwezig, maar het moet ook breder worden uitgewerkt. Daarom stel ik voor om ook in de volksgezondheid duidelijke doelstellingen, "health targets", naar voren te schuiven. Als macro-economische beleids optie pleit ik voor investeringen en innovatie. Dit vinden we gelukkig terug in het regeerakkoord, al is het voorlopig nog maar alleen in de vorm van de verplichte verzekering.

Ik wil nog even stilstaan bij het probleem van de palliatieve zorgen. Er is nood aan het opmaken van een echt palliatief plan voor de thuisverzorging en de residentiële zorgen. Het doet mij echt genoegen dat er een bepaling is opgenomen met betrekking tot de geestelijke gezondheidszorg. Ik wend mij dan ook tot de nieuwe minister van Justitie om het vrijmaken van bijkomende middelen in de psychiatrie, en in het bijzonder de kinderpsychiatrie, interdepartementeel te verankeren. In het Vlaams Parlement werd de problematiek van de bijzondere jeugdzorg en de jeugddelinquentie zeer diepgaand besproken. De minister van Volksgezondheid beschikt terzake over één van de cruciale sleutels, want zij kan een stimulerend beleid voeren voor de psychiatrie en de jeugdpsychiatrie.

Tot slot kom ik bij de voedselketen. Uiteraard is het voor iedereen duidelijk dat de versnippering van de inspectiediensten tot de dioxinecrisis heeft geleid. De onderzoekscommissie wordt gelast met een correcte en zeer nauwkeurige analyse van de feiten. De eerste minister heeft, snel en gedreven als hij is, aangekondigd dat hij vóór het

einde van volgende week maatregelen bekend zal maken. Ik denk dat ik dit namens alle leden van dit parlement alleen maar kan toejuichen.

Mijnheer de eerste minister, één belangrijk punt vind ik niet terug in het regeerakkoord. Er is eveneens nood aan een onafhankelijk agentschap dat optreedt als erkennings- en bewakings-systeem van geneesmiddelen. Een tweede dioxineschandaal is voor ons land niet wenselijk en wij zijn er ons van bewust dat wij met de huidige middelen en de bestaande administratie niet voldoen aan de eisen van de Europese richtlijnen terzake. In deze sector bestaat het risico van een crisis in de komende maanden of jaren. Ik hoop dat de regeringsleden dit pro-actief denken opnemen in de basisfilosofie van het regeringsbeleid.

Tot slot zal ik de heer Chaffart citeren : "Een aantal vooroordelen die ik had, zijn bevestigd. Onze staatsstructuren zijn te ingewikkeld, te duur en niet constructief".

Collega's, volgens mij heeft deze regering het antwoord op al die vragen voorbereid. Met het volgende citaat van Antoine de Saint-Exupéry wens ik mij meer bepaald te richten tot mevrouw Aelvoet en de heer Vandenbroucke : "Aimer, ce n'est pas se regarder l'un l'autre, mais regarder ensemble dans la même direction". Ik ben ervan overtuigd dat het voldoende is dat, wat deze aangelegenheid betreft, de ministers van Volksgezondheid en van Sociale Zaken het woord "aimer" vervangen door "gouverner", opdat de Belgische bevolking op beide oren kan slapen.

De voorzitter : Ik weet dat ik zeer voorzichtig moet zijn als ik naar rechts kijk, maar ik weet niet wie hier "Le Petit Prince" is.

De heer Joos Wauters heeft het woord.

De heer Joos Wauters (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, dames en heren ministers, de transfers naar de sociale zekerheid zullen worden verhoogd om hetzelfde inkomen te garanderen aan de diverse sociale stelsels. De hoofdbekommernis van de regering is een goede sociale bescherming te bieden aan de hele bevolking. Ze wil middelen uittrekken met als enig doel een stelsel van verzekering en solidariteit tussen de burgers te garanderen.

Mijnheer de eerste minister, voor mij zijn de teksten van de regeringsverklaring duidelijk. De principes van de sociale zekerheid worden door deze

regering bevestigd, verstevigd en uitgediept. In deze paars-groene coalitie is dit de sociale grondslag van het beleid en daar sta ik achter. Het is een uitdaging om op deze basis een brug te bouwen naar de eenentwintigste eeuw.

De politiek, deze regering, zal de krijtlijnen trekken en de beslissingen nemen, maar niet zonder de waardevolle inbreng van de sociale partners en het middenveld. De vrijwilligers, de militanten en de organisaties van het middenveld zijn nodig om mee de maatschappelijke vooruitgang mogelijk te maken. De kwaliteit van het leven wordt gemaakt door mensen die in solidariteit hun individuele bijdrage leveren en groepsverantwoordelijkheid opnemen. Zij zijn het cement van onze samenleving. Daarom is het belangrijk dat de beleidsverantwoordelijken hun rol erkennen en ondersteunen. Zij spelen een onafhankelijke rol op het middenveld - niet op het politieke veld -, met hun eigen verantwoordelijkheid. De politieke verantwoordelijkheid komt ons toe. Een volwassen en open relatie tussen beide zal bijdragen tot een betere, een warmere en een meer solidaire samenleving.

De verantwoordelijkheid van de sociale partners is bijzonder groot. Er is een aanzienlijke loonlastenverlaging gepland, maar, mijnheer de eerste minister, wij geven niet zomaar cadeaus aan het bedrijfsleven. De loonlastenverlaging is bedoeld om bijkomende tewerkstelling te creëren. Dit is hun sociale verplichting ten aanzien van de samenleving. De tewerkstelling boven alles, om de duale samenleving te voorkomen. Zo is de versterking van de sociale Maribel, waarbij de loonlastenverlaging integraal naar tewerkstelling gaat, een voorbeeld dat wij, als overheid, stellen aan de privé-sector. Het is aan hen om rond de loonlastenverlaging CAO's te sluiten die leiden tot bijkomende tewerkstelling. Het is duidelijk dat, indien na twee jaar geen bijkomende tewerkstelling gerealiseerd is, wij de plannen drastisch zullen moeten bijsturen en nieuwe vormen zullen moeten vinden om de tewerkstelling aan te zwengelen. Indien het plan - en daar hoop ik op - wél tewerkstelling creëert, zullen wij met enthousiasme doorgaan in een volgende episode en zullen wij verder tewerkstelling creëren.

De verantwoordelijkheid van de sociale partners is inderdaad bijzonder groot, want er liggen nog vele dossiers te wachten. Het vorm geven aan de startbanen, het vorm geven aan het behoud van oudere werknemers en de herinschakeling van de 50-plussers, de

arbeidsduurvermindering via de 1/5-loopbaanonderbreking, met de daaraan verbonden stimuli, is hun taak. De politiek neemt maatregelen om te ondersteunen, om de idee vorm te kunnen geven met het accent op jongeren, langdurige werklozen en bestaansminimumtrekkers.

Wij denken hierbij in het bijzonder aan permanente vorming en opleiding, het verbeteren van het statuut van de deeltijdse werknemers en de activering van de werkloosheidsuitkeringen en het bestaansminimum, om te komen tot een omvorming van de PWA's, het wegwerken van de werkloosheidsvalen, het verbeteren van de kwaliteit van de arbeid - inzonderheid het zoeken van oplossingen voor zware en belastende beroepen - en het verbeteren van de bedrijfsvoorwaarden met betrekking tot de arbeidsplaatsen door onder meer stresserende omstandigheden, het gebruik van gevaarlijke producten en de onveiligheid op de werkvloer aan te pakken.

De groenen willen de tewerkstelling doen toenemen. Zij bedoelen dan wel de werkgelegenheid door jobs met een volwaardig statuut. Alle werk is voor ons volwaardig, het statuut moet dit ook zijn. Wij zullen blijven opkomen voor degenen die uit de boot vallen. Aan hen die geen passende dienstbetrekking of opleiding kunnen krijgen, moeten wij in het verzekerings- en solidariteitsstelsel bescherming bieden. Daarom vragen wij om in deze legislatuur de schorsings- en controleprocedure ten opzichte van werklozen te herzien. Wij zullen erover waken dat de mensen met de minste kansen stevig worden beschermd. Wij willen dat de laagste forfaitaire werkloosheidsuitkeringen worden aangepast. Wij vragen dat de bijzondere werknemersstatuten van GESCO's en IBF een oplossing krijgen.

Wij zijn verheugd over het feit dat aan ieder van ons grote garanties worden gegeven inzake de toegang tot de gezondheidszorg. De maatregelen inzake chronisch zieken, de opname van de geneesmiddelen in de sociale en fiscale franchise en een sociale correctie voor de veel te ver doorgeschooten remgelden lijken mij stuk voor stuk sterk sociaal bewogen maatregelen, maar ook de verdere structurering en de trapsgewijze uitbouw van onze gezondheidszorg is een sterk punt. De huisarts als centrale figuur, met aandacht voor preventie en medisch dossier, in relatie tot ziekenhuiszorg, geestelijke gezondheidszorg en bejaardenzorg is een belangrijk uitgangspunt. Elk van deze sectoren moet de nodige ruimte en de nodige middelen krijgen. Bovendien engageert deze regering zich voor een

coherent geneesmiddelenbeleid, met ruimte voor nieuwe en generische geneesmiddelen. De belangrijkste plaats in de gezondheidszorg is deze van de patiënt. Wij zijn dan ook tevreden dat er een handvest met betrekking tot de patiëntenrechten zal komen.

In de gezondheidszorg, heren ministers en mevrouw de minister van Volksgezondheid, geven wij u drie opdrachten mee voor de korte termijn.

Ten eerste, het statuut van gediplomeerde verpleegkundigen moet op korte termijn worden geregeld. Nu studeren er in Vlaanderen immers verpleegkundigen af die volgens de statuten geen daden van verpleegkundige kunnen stellen.

Ten tweede, voor de verloning van de zelfstandige logopedisten, die nu bij wijze van overgangsmaatregel is geregeld tot 1 januari 2000, moet vóór het einde van het jaar een definitieve oplossing worden gevonden. Deze zelfstandige logopedisten zouden namelijk 9% van hun honorarium verliezen.

Ten derde, de interprofessionele akkoorden in verband met de loonnorm moeten worden toegepast op de gesubsidieerde non-profitsectoren. Dit is een engagement ten opzichte van het personeel in de ziekenhuissector, in de sector van de bejaardentehuizen en in de thuiszorg.

Ik heb gelezen dat deze regering de bestaande loonnorm, die vooral zal gelden voor inkomens uit arbeid, zal behouden. Ik vraag uitdrukkelijk dat, indien men loonnormen oplegt voor inkomens uit arbeid, men dezelfde normen ook oplegt aan andere inkomens. Wij weten immers allemaal dat de inkomens uit arbeid de laatste tien jaar gedaald zijn terwijl de inkomens uit kapitaal drastisch verhoogd zijn. Welnu, wij willen dat voor beide één norm wordt gehanteerd.

Tot slot zijn er de kinderbijslagen. Volgens mij werden er in de voorbije periode onnodige besparingen doorgevoerd. Vooral voor arme gezinnen is de kinderbijslag van cruciaal belang. Kinderbijslag voorkomt de armoedeval. De 7% arme gezinnen hebben de opgelegde inleveringen ook ondergaan. Ten aanzien van de armen en de armenorganisaties kan een belangrijke beleidsdaad gesteld worden door deze inlevering ongedaan te maken. Mijnheer de eerste minister, ik lees op bladzijde 21 van uw verklaring een belangrijk zinnetje: "Ook het systeem van een belastingtoeslag voor het opvangen van specifieke kosten voor belastingplichtigen met een laag

inkomen zal onderzocht worden". Ik wil dat men dit onmiddellijk ter hand neemt en dat men het niet laat bij onderzoeken. Nog vóór het einde van het jaar moet men maatregelen voorstellen. Dat zal de toetssteen zijn om de armen en de armenorganisaties verder bij het beleid te betrekken.

Mijnheer de eerste minister, deze paars-groene coalitie heeft slechts zin als elk mens in onze samenleving aan bod kan komen. Of er nu een "groene", een "blauwe" of een "rode" aan bod komt in deze coalitie is van secundair belang. Dit is triviaal ten overstaan van onze gezamenlijke verantwoordelijkheid om het beter te maken voor alle mensen, klein en groot, blank en gekleurd. Mijnheer de eerste minister, als we daar in slagen, zijn we op weg naar een beloftevolle eenentwintigste eeuw.

Le **président** : La parole est à Mme Pierrette Cahay-André. J'espère que tout le monde l'imitera dans la brièveté et la consistance de ses propos.

Mme **Pierrette Cahay-André** (PRL FDF MCC) : Monsieur le président, monsieur le premier ministre, mesdames les vice-premières ministres, mesdames et messieurs les ministres, chers collègues, je souhaiterais m'exprimer, au nom du groupe PRL FDF MCC, sur les aspects sociaux du programme qui nous a été présenté et pour lequel le nouveau gouvernement vient nous demander de lui accorder notre confiance.

Notre groupe soutient depuis longtemps, parmi ses priorités essentielles, la nécessité :

- d'une part, de mettre en oeuvre en matière sociale une politique dynamique et d'envergure de lutte contre le chômage, notamment par la suppression des freins à l'embauche que constituent les charges sociales trop lourdes et l'excès de formalités administratives - il faut freiner le chômage et non le travail ! -, et par la lutte contre les pièges à l'emploi, entre autres en instaurant un crédit d'impôt pour les bas salaires afin de rendre le travail plus attractif;

- d'autre part, de garantir le droit des citoyens à une solidarité sociale efficace organisée au niveau fédéral tout en apportant des réponses au défi démographique du vieillissement de la population dans le secteur des pensions et de l'assurance soins de santé.

Or, je crois pouvoir dire que l'accord gouvernemental qui vient d'être conclu devrait permettre de réaliser pleinement ces objectifs prioritaires de mon groupe.

En effet, dans le domaine de l'emploi, le nouveau gouvernement s'engage à mettre en oeuvre une politique active de lutte contre le chômage et l'exclusion, principalement par d'importantes réductions de charges, l'offre d'un premier emploi aux jeunes dans les six mois de l'achèvement de leurs études, le relèvement du taux d'activité des chômeurs âgés, des mesures visant à améliorer la formation professionnelle en concertation avec les régions, la lutte contre les pièges à l'emploi par l'augmentation du revenu disponible et l'activation rapide des allocations de chômage et du minimex. Ces différents axes correspondent parfaitement aux idées que nous défendons.

L'amélioration du statut des travailleurs à temps partiel - une problématique qui concerne principalement les femmes, faut-il le rappeler -, l'extension du droit à l'interruption de carrière et l'engagement pris d'élaborer des formules de congé conciliant mieux vie familiale et professionnelle me paraissent incontestablement utiles : ces mesures permettront en effet une meilleure organisation de la vie familiale mais elles accroîtront aussi sensiblement les possibilités d'insertion ou de réinsertion sur le marché du travail pour un certain nombre de travailleurs et de travailleuses sans emploi.

J'espère aussi que la nouvelle équipe gouvernementale aura à coeur d'exécuter son engagement pris dans l'accord de gouvernement de développer certaines mesures de déductibilité fiscale favorables au développement des services de proximité aux personnes et dont le principe rejoint l'ambition que nous avons de développer des titres services dans le secteur des services de proximité.

Je crois en outre que nous pouvons faire confiance dans la capacité du nouveau gouvernement d'élaborer un financement adéquat des mesures proposées sans porter atteinte à la viabilité de notre système de sécurité sociale.

En ce qui concerne précisément la préservation d'une solidarité sociale efficace, nous prenons acte avec satisfaction, dans le domaine des pensions, de l'attachement du gouvernement au système de la pension légale et nous saluons son intention de mieux garantir aux pensionnés modestes une retraite décente, spécialement pour les indépendants.

Il n'est pas équitable en effet que certains pensionnés ayant cotisé toute leur vie ne puissent espérer une pension de retraite supérieure aux montants octroyés dans le cadre des régimes d'assistance sociale.

Dans ce même secteur des pensions, l'encouragement du développement des systèmes collectifs de pensions de capitalisation rencontrera une des préoccupations importantes du groupe PRL FDF MCC. Ainsi, le développement de ces formules de capitalisation nous permettra, d'une part, de répondre plus efficacement au défi démographique que nous avons à relever, et, d'autre part, de favoriser les investissements dans notre pays. Le retard considérable qu'accuse la Belgique par rapport à certains pays voisins dans le développement des fonds de pensions pourra ainsi enfin être progressivement comblé.

Il nous faut aussi constater avec satisfaction que le nouveau gouvernement reconnaît l'urgence d'apporter des réponses au problème de la perte d'autonomie des personnes âgées par une couverture solidaire des coûts. A cet égard, nous espérons que cette couverture sociale permettra de garantir à chaque citoyen de ce pays des droits identiques et que la concertation, que le gouvernement promet à ce sujet avec les communautés, dégagera des solutions qui rencontreront cette exigence.

Dans le domaine des soins de santé, je me réjouis des intentions ambitieuses du nouveau gouvernement de garantir une meilleure accessibilité financière aux soins par une adaptation réaliste de la norme de croissance légale des dépenses de ce secteur, une meilleure couverture des dépenses de soins des malades chroniques et de l'engagement pris de garantir plus rapidement à notre population l'accès aux innovations thérapeutiques, accès de plus en plus compromis au cours des dernières années.

Nous espérons qu'ainsi, les soins de santé seront davantage centrés sur le patient que sur les institutions de soins.

Ces projets ambitieux nécessiteront, nous en sommes conscients et nous l'avons nous-mêmes proposé, des mesures destinées à garantir l'équilibre financier de l'assurance soins de santé, comme la régulation de l'offre des services médicaux lourds. Ils nécessiteront aussi une concertation, que nous espérons moins problématique que lors de la précédente législature, avec les acteurs du secteur.

En matière de lutte contre l'exclusion sociale, les leçons semblent avoir été tirées quant au peu d'efficacité des mesures de prise en charge exclusive a posteriori de cette problématique.

Nous pensons, comme le nouveau gouvernement, que c'est préventivement qu'il faut s'attaquer à cette

situation par une politique d'activation plus rapide des allocations de chômage et du minimex, par une réforme assouplissant les conditions d'accès aux programmes de résorption du chômage, lesquels ne doivent pas freiner l'accès à l'emploi et, de façon plus générale, par une politique économique et sociale plus créatrice d'emplois.

En conclusion, chers collègues, je constate que l'axe principal, je dirais même plutôt la colonne vertébrale du programme gouvernemental dans le domaine économique et social réside dans la puissante volonté d'augmenter sensiblement le taux d'activité en Belgique.

Cette volonté constitue à n'en pas douter le plus sûr moyen de garantir l'équilibre de notre système de sécurité sociale et surtout de permettre à nos concitoyens de mener une existence dans des conditions dignes et de leur rendre confiance dans leur avenir.

Aussi, monsieur le premier ministre, je peux vous assurer que les membres du groupe PRL FDF MCC soutiendront avec enthousiasme le volet social de l'ambitieux programme que vous nous avez présenté.

De voorzitter : De heer Danny Pieters heeft het woord.

De heer Danny Pieters (VU&ID21) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, zoals reeds vaker gezegd, bevat de regeringsverklaring tal van interessante ideeën en denkfasen. Ze bevat echter ook veel onduidelijkheden, compromissen en zelfs interne tegenstrijdigheden.

Op basis van het hoofdstuk "de actieve welvaartsstaat" waarover ik al uitweidde, valt zeer moeilijk uit te maken wat de ware intenties van de regering zijn. Het lijkt mij onmogelijk om met enige kans op slagen in de toekomst te kijken en te voorspellen waar we na voltooiing - of bij vroegtijdige beëindiging van de werkzaamheden van deze regering - zullen staan. Mensen met veel meer parlementaire ervaring dan ik zullen mij wellicht toefluisteren dat het nog nooit anders was.

Zoals gezegd kunnen wij ons goed vinden in een aantal principes die in de regeringsverklaring staan. Een actief opleidings- en werkgelegenheidsbeleid, vooral gericht naar de langdurig werklozen, een substantiële daling van gemiddeld 32 000 frank per werknemer per jaar van de lasten op arbeid om de tewerkstelling van de laaggeschoolden aan te moedigen, kan alleen maar onze goedkeuring wegdragen.

De regering wil ook de werkgelegenheidsgraad van de vijftigplussers optrekken onder andere door een degressieve lastenverlaging en uitgroebanen, door soepeler inzet van bruggepensioneerden en een soepeler eindeloopbaanregeling.

Wij hopen dat dit beleid er inderdaad zal voor zorgen dat de massale uitsluiting van vijftigplussers van de arbeidsmarkt weldra tot het verleden zal behoren.

Bijzondere aandacht zal door deze regering worden besteed aan de integratie in de arbeidsmarkt van langdurig werklozen, bestaansminimumtrekkers en al diegenen die het risico lopen in deze categorie terecht te komen.

Een sneller activeren van werkloosheidsuitkeringen en de uitkeringen bestaansminimum wil de regering bevorderen, maar dan zal zij ook consequent het systeem van het activeren van werkloosheidsuitkeringen moeten vereenvoudigen. Ze zal daarbij ook oog moeten hebben voor de administratieve kant; met andere woorden, wij willen dat hier ook klare wijn wordt geschonken over de praktijk.

De regering zal - zo hopen we - ook aan de gewesten de nodige instrumenten geven om dit beleid waar te maken. Dit is trouwens in het Vlaams regeerakkoord voorzien. Ook hier rekenen we op de loyaliteit van de Vlaamse meerderheidspartijen in deze federale assemblee.

Deze regering wil onmiddellijk een eenheidsloket tot stand brengen voor bedrijven en zelfstandigen om de herhaling te voorkomen van tal van administratieve plichtplegingen. Maar is het niet verwonderlijk dat we wel een eenheidsloket willen voor de administratieve handelingen van bedrijven en zelfstandigen, maar dat de moed ontbreekt een gelijkaardige operatie op te zetten ten gunste van de werknemers. Wellicht zouden daarvoor de uitvoeringsorganen van de werknemersverzekeringen te zeer in het gedrang komen en meteen ook de belangengroepen die er achter staan.

Wanneer het sociaal huis aanvaard wordt als een sociaal element van het regeerakkoord dan zal ook van de partijen, die zowel aan de ene als aan de andere regering deelnemen, loyaliteit vereist zijn om de aanpassingen te maken in de uitvoeringsorganisaties van de sociale zekerheid die een reëel sociaal huis in Vlaanderen straks mogelijk maken.

Om het ondernemerschap te bevorderen wil de regering minder regelgeving en minder administratieve druk. De regering wil een gunstig klimaat voor de KMO's, de regering wil starters aanmoedigen. Ook dat willen wij allemaal, maar zeg ons eens hoe u dat allemaal gaat doen.

Een en ander neemt niet weg dat de invulling die aan tal van vage principes zal worden gegeven nog zeer onduidelijk is en dus geval per geval moeten worden behandeld. Het gevaar is dan verre van denkbeeldig dat het compromis een lege doos zal zijn of - erger voor u - een regeringscrisis.

Mijnheer de eerste minister, ik som een aantal domeinen op waarvan ik geenszins weet hoe de regering de vage compromissen zal invullen.

De regering belooft de sociale zekerheid en de kosten die verbonden zijn aan de vergrijzing van de bevolking te zullen ondersteunen met een breder financieel draagvlak. Tegelijkertijd stel ik vast dat de veralgemening van de kinderbijslagen en de gezondheidsverzekeringsmaatregel bij uitstap om een breder draagvlak te verwezenlijken, niet ter sprake komen.

De regering wenst de verschillende banenplannen te evalueren en te harmoniseren om ze te vereenvoudigen. Startbanen werden door de SP aangezegd. Is dit het banenplan van de nieuwe regering of zijn het startbanen? Is dit een zoveelste banenplan waarvan we weten dat de werkgevers de tegemoetkomingen liever niet ontvangen omdat de administratieve rompslomp te groot is. Hier moet klaarheid worden geschapen.

De regering wil de werkloosheidsvallen dichtmaken. Mevrouw D'Hondt heeft er reeds op gewezen dat het nog niet duidelijk is of dit langs fiscale of para-fiscale weg zal gebeuren. De vorige regering kon de knoop niet doorhakken, de huidige blijktbaar evenmin.

De regering zal een wettelijk kader creëren om systemen van werknemerswinstparticipaties mogelijk te maken. Deze komen bovenop het loon en vallen, ik citeer: "buiten de loonnorm".

De regering zal de oprichting van pensioenfondsen aanmoedigen door ze buiten de loonnorm te houden. Dit betekent dat deze begunstigen uit de solidariteit worden geheven, er geen belastingen worden op betaald en geen bijdragen.

Mijnheer de eerste minister, een aantal andere punten van het regeerakkoord wekken eveneens verwondering.

De vermelding van de herindexering van de belastingschalen was reeds vooropgesteld vanaf het aanslagjaar 2000. In de personenbelasting zullen een aantal tarieven worden beperkt. Hamvraag is welke schalen zullen worden afgeschaft. Het lijkt ons redelijk dat een schaal aan de ondergrens wordt afgeschaft in plaats van het toptarief. Dit zal de nieuwe meerderheid nog veel zorgen baren.

De Volksunie stelt vast dat het regeerakkoord slechts een keer over fraudebestrijding spreekt en dan nog wel inzake asielaanvragen! De regering is er blijkbaar in geslaagd de fraudeproblematiek totaal onvermeld te laten op het fiscaal vlak. Wil de regering wel aan belastingfraudebestrijding doen?

Onze partij maakt zich eveneens zorgen over mogelijke bevoegdheidsoverschrijdingen van de federale overheid ten aanzien van de gewesten en gemeenschappen. Permanente vorming is een gemeenschapsbevoegdheid.

Het regeerakkoord blinkt uit door de afwezigheid van de afstemming van het beleid en haar doelstellingen op het beleid van de deelstaten. Met uitzondering van de vorming houdt het hoofdstuk over de tewerkstelling geen rekening met de deelstaten.

Dit regeerakkoord vertrekt terecht vanuit een aantal vaststellingen zoals het passief beheer van de sociale zekerheid inzake tewerkstelling, de zware lasten, de lage participatiegraad, de problemen van laaggeschoolden, ouderen en gezinnen. Nergens wordt gesproken van een even belangrijke vaststelling van een regionaal verschil dat een doelgerichte aanpak vergt.

Het federaal regeerakkoord zou beleidsinstrumenten moeten bevatten waarover de deelstaten kunnen beschikken om een regionale tewerkstellingspolitiek te voeren. Dit niet doen is een vorm van onvolwassen federaal denken.

Het regeerakkoord vermeldt niets over de grondwettelijk reeds lang geboden overheveling aan de gemeenschappen van de middelen van het Fonds voor collectieve uitrusting en diensten. Kinderopvang is een gemeenschapsaangelegenheid. N'en déplaise aan die taalgroep die op dit ogenblik meer dan drie vierde van de gelden van het fonds toegeschoven krijgt.

De vernieuwing, de nieuwe politieke cultuur is wel erg ver weg bij het lezen van cryptische zinnen zoals: "In de meeste Europese landen is het ook wenselijk om de modaliteiten van het sociaal statuut enz..." en die door mevrouw D'Hondt werd voorgelezen.

Ik denk dat ik die zin moet lezen als een wil tot opheffing van discriminaties tussen arbeiders, bedienden, misschien ambtenaren, de afschaffing van nepstatuten. Als het dat is, dan willen wij ons daar graag achter scharen. U moet ons echter eens duidelijk maken wat u met die fameuze zin bedoelt.

Mijnheer de eerste minister, dames en heren, ik kom thans bij de sociale zekerheid. Sta mij toe te beginnen met een citaat : "Het zwakste hoofdstuk van het regeerakkoord is ongetwijfeld dat over de sociale zekerheid. Het financieel evenwicht van het stelsel is vandaag reeds uiterst broos. In een aantal takken van de sociale zekerheid, zoals de werkloosheid, de gezondheidszorg en de pensioenen, zijn structurele hervormingen onontbeerlijk. In het regeerakkoord wordt wel beslist om allerlei uitkeringen als tussenkomsten te verhogen maar inzake hervormingen wordt slechts verwezen naar studies en onderzoeken". Dit is een citaat van het VBO. Het VBO heeft wellicht zijn redenen om zo iets te schrijven maar ongetwijfeld krijgen we in het hoofdstuk "een moderne sociale zekerheid" weinig nieuws. Deze regering gaat doen wat ook de vorige regering ons al vier jaar geleden beloofde, met name de sociale zekerheid moderniseren. Toen waren daarvoor volmachten nodig, nu is dat niet het geval. Er is niet veel van gekomen. Zelfs CVP-senator Cantillon diende, zelfs vóór de verkiezingen, toe te geven dat essentiële hervormingen achterwege bleven, dat er de jongste regeringsjaren lethargie was inzake de sociale bescherming. Er waren vele redenen. De macht van allerlei belangen- en drukkingsgroepen, het conservatief overwicht van de toen nog grote blokken in respectievelijk noord en zuid, een fundamenteel andere kijk ook op onze sociale zekerheid, het recht van de arbeiders in het zuiden, het recht van de mens in het noorden. Met deze verscheidenheid wil men vandaag geen rekening houden, morgen misschien wel.

Het gezinsbeleid is een gemeenschapsbevoegdheid. Waarom zijn de gezinsbijlagen dat niet ? Het gezondheidsbeleid is een gemeenschapsbevoegdheid. Waarom dan niet de gezondheidszorgverzekering ? In haar resolutie heeft het Vlaams Parlement met een grote meerderheid deze logica wel doorgetrokken, de VLD onverkort ook, de SP ook, zij het met voorbehoud inzake de financiering.

Dames en heren van deze Vlaamse regeringspartijen, een beetje consequentie zal u straks sieren in de dialoog van gemeenschap tot gemeenschap.

Er is dus op korte termijn niet in een overdracht van bevoegdheid voorzien. Wat wel verbazing wekt is de passage in het regeerakkoord waarin over de zorgverzekering wordt gehandeld. Laten we daarover duidelijk zijn. De VLD en de SP kunnen, in eer en geweten, op federaal vlak, deze discussie niet aanvatten zonder rekening te houden met de verwezenlijkingen terzake binnen de Vlaamse Gemeenschap. Daarover lees ik niets. Er wordt verwezen naar de gemeenschappen maar niet naar de wijze waarop dat zal worden georganiseerd.

Mijnheer de eerste minister, u weet zo goed als ik dat dit voor grote problemen in uw meerderheid zal zorgen. Zal dit aan particuliere verzekeringen, aan de ziekenfondsen of aan nog andere zorgkassen worden toevertrouwd ? U weet zo goed als ik dat dit heel problematisch is.

Moeten we eindelijk niet overstappen naar een gezondheidszorgverzekering voor alle ingezetenen op een gelijke wijze, naar een kinderbijslag voor alle kinderen, op gelijke wijze ? Dit betekent een veralgemening van deze prestatie. Wellicht is dit in uw regeerakkoord niet mogelijk gebleken omdat men in het zuiden van het land te veel vreest dat dit een eerste stap naar communautarisering zou zijn.

Als wij dan toch de boodschap krijgen dat vertrouwen moet heersen en dat wij met een open blik naar mekaar toe moeten gaan, laten wij dat dan ook op dit vlak doen. Veralgemening is iets waar niemand tegen kan zijn. Kinderbijslag als een recht voor het kind is toch algemeen aanvaard. Wat het recht op gezondheidszorg betreft moet men toch geen onderscheid maken tussen werknemers, zelfstandigen, ambtenaren en andere categorieën, want dat is ook voor iedereen een verworvenheid. Als er dan vertrouwen moet heersen, draag er dan inzake veralgemening ook de gevolgen van. Wij kunnen dan nog altijd praten over een communautarisering.

Het hoofdstuk sociale zekerheid is vrij mager en zeer algemeen. In principe kunnen wij ons ook hier vinden in een aantal grote lijnen van het regeerakkoord. Wie kan er tegen zijn dat gewaarborgd wordt dat er een duurzaam financieel evenwicht komt ? Wie is er tegen administratieve vereenvoudiging ? Wie is er tegen het uitwerken van een statuut voor de kunstenaars ? Laten wij dat dan ook doen. Wie is er tegen meer aandacht voor de bestrijding van armoede ? Wie is er tegen de strijd tegen de hoge creditering ?

Voorts betreuren wij dat de term individualisering van de sociale zekerheid zelfs niet in uw tekst voorkomt, wel een zeer vage omschrijving die als dusdanig zou kunnen worden gelezen. Waarom ? Het is modieus te stellen dat men een verdere uitbouw van de bovenwettelijke, de aanvullende privé-pensioenen wenst, weliswaar, zoals wij konden vernemen, via CAO. Tegelijk wordt verzekerd dat de wettelijke pensioenen een degelijk niveau zullen houden.

Mijnheer de eerste minister, wij moeten toch duidelijk zijn. Fiscale intenties voor bovenwettelijke pensioenen, zelfs al zijn ze bij CAO overeengekomen, leiden tot omgekeerde herverdeling. De hoogste inkomens zullen er de vruchten van plukken. Dat is wat u ons hier voorstelt. Wij kunnen niet meer dan u ervoor waarschuwen.

(Onderbreking van de eerste minister)

Mijnheer de eerste minister, ik verneem dat het dus zal meetellen als loon voor de belastingen en voor de sociale zekerheid. Versta ik dat goed ?

Eerste minister **Guy Verhofstadt** : Nee, dat heeft er niets mee te maken. Het feit dat er staat dat het buiten de loonnorm kan, betekent alleen dat de loonnorm geen rem mag zijn op het afsluiten van dergelijke pensioenfondsen, die overigens voor een stuk binnen de loonnorm kunnen vallen of vandaag ook vallen.

Ik geef u een voorbeeld. Nog niet zo lang geleden is de laatste CAO gesloten binnen de metaalverwerkende nijverheid. Voor alle arbeiders en bedienden van de hele sector werd in een dergelijk collectief pensioensysteem op kapitalisatiebasis voorzien. Uw vrees dat men daarmee op die wijze asociale gevolgen zou gaan creëren, waarbij de lagere inkomens niet in aanmerking zouden komen en de hogere wel, is totaal ongegrond.

De heer **Danny Pieters** (VU&ID21) : Wilt u dat al dan niet deel laten uitmaken van het loon waarop sociale bijdragen worden betaald of niet ?

Eerste minister **Guy Verhofstadt** : Nee, de bedoeling is trouwens met pensioenfondsen erin te voorzien dat op deze wijze een bijkomende zekerheid voor al de werknemers van die sector wordt ingevoerd. Noch voor de werknemersparticipatie, noch voor de pensioenfondsen zouden in specifieke fiscale stimulansen worden voorzien, omdat wij denken dat dit niet nodig is omdat er voldoende interesse bestaat

De heer **Danny Pieters** (VU&ID21) : U wenst het wel degelijk buiten het bijdrageplichtig loon te houden.

Eerste minister **Guy Verhofstadt** : Het gaat om een premie die betaald wordt om een pensioen te constitueren. Ik zie dus niet in waarom u dat absoluut in de bijdrageberekening wil opnemen.

De heer **Danny Pieters** (VU&ID21) : Omdat het over een inkomen op arbeid gaat en omdat u daarmee later een hoger inkomen wil garanderen. Dat is de logica van ons stelsel.

De heer **Paul Tant** (CVP) : Alleen komt daardoor de internationale competitiviteit in het gedrang. U bedriegt alleen zichzelf.

Eerste minister **Guy Verhofstadt** : Mijnheer Tant, blijkbaar weet iedereen behalve u dat de loonnorm, de loonmatiging absoluut moet worden voortgezet, maar dat er anderzijds zeer goede redenen zijn om door middel van collectieve pensioenfondsen en door middel van werknemersparticipatie bijkomende motivatie te verstrekken, zonder dat dit de competitiviteit van onze bedrijven in het gedrang brengt. Zij zijn zelf vragende partij.

De **voorzitter** : De heer Danny Pieters heeft het woord.

De heer **Danny Pieters** (VU&ID21) : Op het vlak van de gezondheidszorg - anderhalve pagina in uw akkoord - wordt er weinig stevig materiaal geboden. Lippendienst wordt bewezen aan een aantal mooie principes die wij delen. In responsabilisering is vandaag voorzien voor de zorgverstrekkers. Onder de vorige regering werd samen met de socialisten gesproken over responsabilisering, maar dan ging het over de ziekenfondsen. Dit heeft toegelaten de ziekenfondsschulden van de socialistische ziekenkas uit te veegen en vervolgens de idee van responsabilisering van de ziekenfondsen te vergeten. Ik weet niet wat responsabilisering van de zorgverstrekkers morgen zal betekenen, maar wens u daar in alle geval veel geluk mee. Er wordt lippendienst bewezen aan de pathologiefinanciering, maar niet te veel. Er wordt even gesproken over echelonnering, maar ook niet van ganser harte. Geen woord over de absolute noodzaak om de financiering van de ziekenhuizen te saneren. Ik denk dat iedereen die erin slaagt een blik te werpen op de huidige wijze waarop onze ziekenhuizen worden gefinancierd, niet anders kan dan dit systeem compleet onhoudbaar vinden. Ik hoop dat u snel op de propfen komt met een systeem voor de sanering van de ziekenhuisfinanciering. Als u dat niet kunt, zullen wij proberen daarin initiatieven te nemen.

Geen woord ook over het antwoord dat moet worden geboden aan de groeiende toepassing van Europese economische vrijheden op de gezondheidszorgsector zoals vrij verkeer van diensten, kartelwetgeving en dergelijke. Als wij nochtans het aanbod verder willen beheersen, zal ook hier dringend een antwoord moeten worden geboden, zo niet gaan wij serieuze moeilijkheden tegemoet. Daarvoor kunnen wij elkaar later nog wel afspraak geven, als het probleem is ontstaan.

Dames en heren regeringsleden, ik wil u uitdrukkelijk feliciteren met de aanzet tot emancipatorische maatregelen die u hebt genomen. Voor ons is meer nodig, en duidelijker. Emancipatie ligt in de continuïteit van de Vlaamse ontvoogdingsdynamiek en het is dan ook logisch dat wij hiervan een punt maken. In het regeerakkoord staat, ik citeer : "De regering zal de haalbaarheid onderzoeken van een geleidelijke aanpassing van het systeem van sociale bescherming aan de ontwikkeling van de diverse samenlevingsvormen". Waarom niet zeggen : wij zullen overgaan tot de individualisering van rechten ? Als u dat bedoelt, kunnen wij u daarin steunen; als u iets anders bedoelt, zeg het dan. Het regeerakkoord stelt een regeling voor om gezinsleven en beroepsleven te verzoenen, zoals de verlofregeling voor woensdagnamiddag. VU&ID21 zullen nog meer initiatieven in die richting nemen. Wij denken, bij voorbeeld, aan het extra belonen van het cumulatief opnemen door vader en moeder van ouderschapsverlof, dit naar Zweeds voorbeeld. In Nederland werkte de staatssecretaris belast met Emancipatie, mevrouw Verstam van D'66, aan een algemene kaderwet waarin alle regelingen rond arbeid en zorg worden opgenomen. Denk maar aan de mogelijkheid om buitenschoolse kinderopvang fiscaal aftrekbaar te maken : een bevoegdheid van de gemeenschap, maar waarvan de sleutel nog altijd in federale handen ligt. Ik zou hier nog een lange opsomming kunnen geven. Wel moeten hier verder maatregelen worden genomen.

Wij staan volkomen achter het idee van een algemene antidiscriminatiewet en het wegwerken van elke discriminatie op basis van seksuele geaardheid. Daarvoor kan trouwens het wetsvoorstel van de heer Bourgeois mee een uitgangspunt vormen. Wat ouderen betreft, zowel de vijftigplussers als de derde en vierde leeftijd, stelt de regering maatregelen voor inzake de arbeidsmarkt. Meer algemeen moeten wij echter eens nadenken over een antidiscriminatiewet voor ouderen.

De Katholieke Vereniging voor de gehandicapten eist dat een gehandicapte zijn tegemoetkoming behoudt wanneer hij een levenspartner vindt. Dit lijkt mij toch niet teveel gevraagd.

Onze fractie die voor veertig percent uit vrouwen bestaat, is van mening dat deze regering niet bepaald vrouwvriendelijk is; slechts drie van de achttien excellenties zijn immers vrouwen. Bovendien rept het regeerakkoord met geen woord over gelijke kansen voor mannen en vrouwen. In eerste instantie had de regering zelfs verzuimd een minister voor deze bevoegdheid aan te wijzen. In de politieke wereld moet terzake dus nog heel wat veranderen.

Recentelijk kon men in een artikel lezen dat het goed toeven is in België - ons land bekleedt immers de vijfde plaats in de wereldranglijst - behalve als je een vrouw met regeringsambitie bent. Zij staat immers op de weinig benijdenswaardige zesenzestigste plaats na de Fidji-eilanden en Barbados. Contradictorisch is evenwel dat het kamerreglement een man verbiedt voorzitter te worden van de commissie voor de Emancipatie. Hoe valt dat te rijmen ?

Mijnheer de voorzitter, collega's, sta mij toe een persoonlijke toets toe te voegen aan mijn maidenspeech. De bustes van uiterst notoire voorgangers of ministers die een honderdtal jaar geleden het mooie weer maakten, zijn nu reeds volslagen onbekenden. Misschien kan deze gedachte ons aansporen tot bescheidenheid. Ik bid, wens en hoop dat wij allen blijven beseffen dat wij hier niet zetelen voor ons persoonlijk mediatiek ego, voor onze eigen eer en glorie, voor het verdedigen van partijbelangen; ja zelfs niet voor het verdedigen van een regering of het voeren van oppositie, maar wel voor de naamloze man en vrouw in de straat die er zo weinig van begrijpt en zoveel van verwacht. Dus : regering regeer met deze gedachte voor ogen. Onze fractie zal in ieder geval op die manier oppositie voeren. Mijnheer de voorzitter, collega's, laat ons allen het algemeen belang dienen.

De **voorzitter** : De heer e heer Arnold Van Aperen heeft het woord.

De heer **Arnold Van Aperen** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, dames en heren ministers, collega's, mijn betoog zal hoofdzakelijk betrekking hebben op de landbouwsector. Het verwondert mij dat hierover nog niets werd gezegd. Deze belangrijke sector heeft het nochtans uitermate moeilijk.

Dames en heren van de regering, u begint uw regeerperiode met een zwaar financieel blok aan uw been, een

vergiftigd geschenk van ettelijke tientallen miljarden dat u - zonder er evenwel schuld aan te hebben - hebt geërfd uit het recente verleden en waarvoor u wellicht zult moeten opdraaien. Na de eedaflegging op 1 juli, werden onmiddellijk twee commissies opgericht. Enerzijds, de commissie voor Volksgezondheid, anderzijds, de commissie voor het Bedrijfsleven waartoe het departement Landbouw behoort. De oprichting van deze commissies was immers noodzakelijk om het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden ontstaan als gevolg van de dioxinecrisis.

Een week later was er een vergadering van de verenigde commissies voor de Landbouw en de Volksgezondheid. Door de goede zorgen van kamervoorzitter De Croo werden wij enkele dagen op voorhand in het bezit gesteld van het verslag van de heer Fred Chaffart. Dit verslag begint met een taakomschrijving en een opsomming van degenen die werden geconsulteerd, om voortgaande op al die bevindingen tot de vaststelling te komen dat de directe fysieke schade ongeveer 60 miljard frank zal bedragen, waarvan de helft landbouw, de helft niet-landbouw.

Heel uitgebreid hebben de ministers Van Rompuy en Van Den Bossche op die vergadering van 8 juli een gezamenlijke tekst naar voren gebracht. Er werden heel wat opmerkingen gemaakt en vragen gesteld en ook beantwoord. Ik wens hen beiden te bedanken voor de toelichting, voor de geleverde inspanningen en voor de overzichtstabel van de nationale besluiten die werden genomen, met actualisering op 6 juli. Ondertussen is de nieuwe commissie voor de Volksgezondheid reeds bijeengekomen en lag gisteren het verslag van die vergadering op onze banken.

Er is reeds een akkoord inzake de instelling van een parlementaire onderzoekscommissie belast met het onderzoek naar de wijze waarop de zogenaamde dioxinecrisis werd aangepakt en meer bepaald naar de rol van de verschillende beleidsverantwoordelijken. Ik kan mij volkomen aansluiten bij dit voorstel. Ik hoop dat men volledige klaarheid en duidelijkheid brengt in dit voor ons land beschamende dossier. Het onderzoek moet grondig en punctueel worden gevoerd. De zaak moet tot op de bodem worden uitgespit. Ik hoop - en velen met mij - dat de schuldigen worden opgespoord zodat onze bevolking weet wie ons heeft willen vergiften. Volksgezondheid gaat ons immers allen aan.

Mijnheer de eerste minister, mijnheer de voorzitter, dames en heren ministers, collega's, wat evenwel volgens mij momenteel een veel groter probleem is, is het familiale en sociale aspect van deze crisis en daaraan gekoppeld het financiële plaatje. Wij hebben hierover al van gedachten gewisseld. Er is al veel over geschreven. Er zijn beslissingen genomen inzake opkoopregelingen, vernietiging en verwerking van dieren. Wat mij echter vooral stoort is dat momenteel vele families en vooral familiale bedrijven in financiële nood verkeren en met liquiditeitsproblemen kampen. De kippen- en de varkenswerkers, zij die runderen houden en de melkveebedrijven hebben ofwel ernstige, verminderde inkomsten of wat nog erger is, zij ontvangen geen geld. Ook handelaars en KMO's zijn getroffen, maar vanop deze plaats wil ik uw bijzondere aandacht vragen voor de producenten. Bij hen werden besmette of andere dieren opgeladen en vernietigd, maar tot op heden - en al meer dan een maand - kregen zij nog geen enkele vergoeding uitbetaald. Toch hoorde ik op 17 juni iemand van het ministerie van Landbouw een uiteenzetting geven waar prijzen van 12 frank per kilo voor braadkippen en 50 frank per stuk voor leghennen en moederdieren naar voren werden gebracht. Men moest ten laatste op 18 juni beslissen. Het ging hierbij over kippen geboren voor 1 mei. Ik vernam tijdens die uiteenzetting dat in verschillende sanitaire fondsen een bedrag van 2 miljard frank aanwezig was, verdeeld over verschillende sanitaire fondsen waarvan de voornaamste fondsen betrekking hadden op de sector van de varkens - 1 miljard frank - en van de runderen - 700 miljoen frank; bovendien zou naar verluidt onderling zijn beslist dat de twee voornoemde fondsen aan het sanitair fonds voor pluimvee, waarvan de kas omzeggens leeg is, renteloze leningen zouden toestaan, terugbetaalbaar op vier jaar.

Tijdens de vergadering van de verenigde commissies voor de Volksgezondheid, het Bedrijfsleven en de Landbouw van 8 juli, vernamen wij van minister Van den Bossche dat 60% van de kosten van betrokkenen zouden worden uitgekeerd. Even later verkondigde minister Van Rompuy aan dat begin juni werd beslist om 100% uit te betalen voor de varkenssector.

Tevens verheugde het ons te vernemen dat ook de banken bijeen zijn geweest om renteloze leningen toe te staan en dat landbouwers werden aangeschreven omtrent het verkrijgen van uitstel tot volgend jaar voor de betaling van hun sociale bijdragen.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, dames en heren ministers, collega's, eigenlijk moet er geld op tafel en in de lade van de producenten komen. Dat deze regering en zeker de eerste minister, zich erg bekommeren omtrent deze noodsituatie blijkt duidelijk uit het feit dat de premier gisteren verklaarde dat tijdens de komende dagen en weken erg belangrijke en dringende maatregelen moeten worden genomen.

De producenten verwachten middelen want ook zij moeten voldoen aan hun verplichtingen. Om familiale en sociale drama's te voorkomen moet dringend werk worden gemaakt van deze aangelegenheid.

Ik hoop dat de dioxinecrisis voor de landbouworganisaties een aanleiding zal zijn om louter en alleen te handelen in het belang van de individuele producenten, hun leden, met andere woorden diegenen die zij horen te verdedigen. Enkel vanuit dat perspectief zijn juridische stappen en eventueel andere acties verantwoord.

Dit ernstig dossier biedt geen plaats voor politieke afrekeningen of verdeeldheid. Naast het belang van de individuele producenten moet het algemeen belang van ons land primeren. Ik vernam dat belangrijke belangengroepen u reeds contacteerden, mijnheer de eerste minister. Het is uiteraard aangeraden hen te horen aangezien zij een belangrijke informerende en adviserende functie vervullen. Maar tegelijk moet u ervoor waken dat de uiteindelijke beslissingen in alle onafhankelijkheid door de regering, in nauw overleg met het parlement, worden genomen.

Mijnheer de voorzitter, collega's, uit dit kort betoog zult u wellicht onthouden dat een aantal vragen dringend moeten worden beantwoord en dat er duidelijke oplossingen moeten worden gebracht.

Het getuigt van openheid dat de bevoegde commissie volgende week reeds samenkomt om antwoorden te bieden, zodat wij allen - en in het bijzonder de betrokken landbouwers - weten waar wij aan toe zijn. Ik hoop dat de betrokken administraties zullen

deelnemen aan deze commissievergadering om de juiste toelichtingen te geven. Ik kan immers best begrijpen dat minister Gabriëls onmogelijk een precies antwoord zal kunnen bieden op alle vragen.

Mijnheer de eerste minister, dat tot op heden - wellicht te weinig - middelen werden vrijgemaakt is normaal, maar ik verzoek u met aandrang goed te zorgen voor al diegenen die recht hebben op die middelen omdat zij ervoor gewerkt hebben en dat geldt nu dringend nodig hebben. Zij bevinden zich in een dramatische toestand die waarschijnlijk schrijnender is dan de meesten onder ons vermoeden. In dat verband denk ik vooral aan de gedupeerde familiale bedrijven.

Mijnheer de eerste minister, mag ik u vragen dringend werk te maken van deze aangelegenheid en daarbij steeds oog te hebben voor de kwaliteit van het leven van betrokkenen.

Le président : La parole est à M. Paul Timmermans.

M. Paul Timmermans (AGALEV-ECOLO) : Monsieur le président, monsieur le premier ministre, mesdames et messieurs les ministres et secrétaires d'Etat, chers collègues, rassurez-vous : je vais être relativement bref afin de donner l'occasion à chacun de faire une expérience collective de réduction du temps de travail, de façon à ne pas allonger la soirée, mais peut-être de façon aussi un peu candide - pardonnez le nouveau qui parle ! - à familiariser le gouvernement avec ce concept, en prévision peut-être d'une intégration dans une possible déclaration de politique complémentaire.

Au nom d'un certain nombre de collègues, me faisant le relais d'organisations sociales que nous rencontrons sur le terrain dans notre démarche politique, je voudrais attirer l'attention du gouvernement sur quelques aspects du chapitre "Un Etat social actif", et en particulier sur les matières "emploi" et "chômage".

D'autres avant moi ont montré, mieux que je n'ai envie de le faire, leur enthousiasme, d'autres aussi ont formulé des critiques avec sévérité ou véhémence, d'autres encore ont fait des recherches historiques, encyclopédiques ou informatiques sur le domaine; je me contenterai d'énoncer quatre considérations.

La première concerne la qualité de l'emploi et la notion de travail à temps plein. A défaut d'une véritable stratégie de réduction du temps de travail, on nous propose des formules comme le

4/5ème temps. Je voudrais faire remarquer que passer d'un travail temps plein à un 4/5ème temps est très différent de la situation où l'on passe d'un travail à temps partiel à un 4/5ème temps.

Trop d'emplois se sont développés ces dernières années sous le mode du temps partiel et sont plus particulièrement réservés aux femmes. Il y aura lieu de veiller à donner la priorité à ceux qui souhaitent un revenu décent, un travail temps plein et à garantir l'intégralité des droits, mais encore - et cela n'est pas assez accentué dans la déclaration gouvernementale - à lutter énergiquement contre les heures supplémentaires et contre le travail au noir.

Ma deuxième considération porte sur la réduction des cotisations sociales. L'on sait que cette réduction n'est pas un gage du développement de l'emploi. On connaît les effets de substitution et d'aubaine, on les a bien démontrés dans le rapport du ministère de l'Emploi et du Travail. Et l'on a même montré que ce sont surtout les emplois à bas salaire qui se sont développés. Un renforcement du lien entre la réduction supplémentaire des charges salariales et l'emploi s'impose. Et si je puis me permettre, du haut de ma naïveté, de faire une suggestion modeste au gouvernement, c'est de confier une mission au conseil supérieur de l'Emploi en vue de contrôler tant l'évolution des aides et de l'emploi que la réorganisation des aides de l'Etat.

Ma troisième et avant-dernière considération concerne le droit au chômage. Il paraît essentiel de favoriser le retour à l'emploi de ceux qui sont au chômage. Mais il paraît aussi essentiel de rappeler que le chômage est une conséquence d'une situation économique, et non une volonté de la personne de rester inactive. Un certain nombre d'ambiguïtés dans les termes de la déclaration existent et sont autant de risques de dérive. Je m'adresse en particulier à Mme la ministre Onkelinx, à qui je formule une demande - je dirais presque une prière, si je ne craignais de dévoiler trop mes origines sociales. Madame la ministre, pourriez-vous faire un geste ? Je pense que la suppression des visites domiciliaires et de l'exclusion de l'article 80 seraient des signes importants donnés à la population des sans emplois pour qu'ils retrouvent leur dignité.

Ma quatrième et dernière considération porte enfin sur le retour à l'emploi. Le travail est un droit et non une obligation. Et l'on sait les effets produits par des mesures qui placent les personnes devant l'absence d'alternati-

ves. Ainsi, des mesures comme la révision des ALE, l'activation des allocations de chômage, le premier emploi pour les jeunes - qui sont prévus -, doivent s'inscrire dans un cadre réellement volontariste, incitatif et donc dans un parcours d'insertion personnalisé.

Mesdames et messieurs, ministres et collègues, le développement durable, dont le gouvernement semble avoir fait un principe d'action puisqu'il y a affecté un secrétaire d'Etat dont la bonne santé n'est pas à démontrer, se bâtit avant tout pour et avec les personnes.

Il importera au gouvernement de mettre en oeuvre toutes les dispositions pour réduire la fracture sociale en tenant compte des considérations qui viennent d'être émises parmi ces priorités et en y affectant les budgets nécessaires.

Je termine en précisant que ce mois de juillet, outre qu'il est marqué par une déclaration gouvernementale est aussi celui du Tour de France qui a salué la victoire du champion de Belgique, hier. Je ne connais pas le vainqueur de l'étape de ce jour, tout occupé que j'étais à écouter les interventions de mes collègues. Mais j'en tire une image : si nous n'y prenons garde, une partie de la Belgique - les plus riches, les plus favorisés - dopés à l'EPO par les réductions des charges patronales, par l'intéressement des salariés, par des fonds de pensions, feront partie d'une échappée, à toute vitesse, en laissant sur les bas-côtés de la route les plus fragiles, ceux qui auraient vraiment besoin d'une aide. Or, cette aide - celle du minimex en particulier - ne me semble pas avoir obtenu toute la considération qu'elle mérite dans cette déclaration.

Un important travail reste donc à faire pour appliquer les intentions généreuses décrites dans la déclaration car la compétitivité crée simultanément de la richesse et de l'exclusion. Nous resterons particulièrement vigilants sur les principes et sur la méthode. Nous ne serons jamais une majorité silencieuse.

Le président : C'était aussi le maidenspeech de M. Timmermans. (*Applaudissements*)

La parole est à M. Robert Denis.

M. Robert Denis (PRL FDF MCC) : Monsieur le président, monsieur le premier ministre, messieurs, mesdames les ministres, chers collègues, le parlement a pris connaissance, avec satisfaction, de la décision du

gouvernement de sous-tendre toute sa politique du fil conducteur du développement durable et de veiller, à tout moment, à la protection de notre environnement.

Dans cet ordre d'idées, il faut saluer sa volonté de réconcilier l'Etat avec le consommateur en assurant la sécurité alimentaire, en améliorant la traçabilité des denrées et aussi en veillant à une meilleure information.

Cette volonté du gouvernement se traduira rapidement par la mise en place de l'Agence fédérale pour la sécurité alimentaire et nous ne pouvons qu'être très heureux de cette décision tant attendue par le secteur et par les consommateurs.

A quels critères devraient répondre cette agence fédérale pour la sécurité alimentaire ?

Elle doit d'abord être au service du consommateur et, par conséquent, dépendre du ministère de la Santé, tout en collaborant, pour des raisons d'efficacité, avec les services du ministre de l'Agriculture. Mais elle ne pourra, en aucun cas, dépendre de ce département dont la vocation première est de défendre les producteurs.

Cette agence devra, par ailleurs, tenir compte des services existants qu'elle ne doit pas remplacer mais réorganiser, restructurer, voire intégrer. Car, bien qu'il y ait eu des dysfonctionnements dans l'élaboration de certaines denrées alimentaires, ces services fonctionnent généralement bien et ils possèdent l'expérience et le savoir-faire dont on ne pourra pas se passer. En d'autres mots, le gouvernement devra éviter de créer un nouvel outil qui ne récupérerait pas au maximum ce qui existe et qui fonctionne et qui n'utiliserait pas au mieux les compétences et le dévouement des fonctionnaires actuellement en place.

Venons-en à la traçabilité des aliments qui devra être, non pas instaurée parce qu'elle existe déjà, mais améliorée par la future agence fédérale pour la sécurité alimentaire. Quel doit être le vrai but de cette traçabilité ? De permettre, à tout moment, aux services compétents de remonter la filière et de découvrir rapidement l'origine des composants d'une denrée alimentaire qui poserait problème et de permettre ainsi son retrait immédiat de la chaîne de distribution; mais le but de cette traçabilité ne doit pas être de permettre au consommateur de savoir quelle ferme a produit la viande qui a servi à la confection de son hamburger, car dépasser le principe légitime de la traçabilité en fonction de la sécurité

pour aller, -comme le voudraient certains- jusqu'au traçage systématique de toute denrée alimentaire et de ses ingrédients reviendrait à imposer des charges administratives et financières excessives au secteur sans pour autant améliorer la sécurité du consommateur.

Vous devez donc, monsieur le premier ministre, madame la ministre de la Santé, veiller à ce que la future agence fédérale pour la sécurité alimentaire ne pêche pas par excès.

Enfin, chers collègues, un dernier mot pour ce qui concerne l'information.

On a souvent reproché au gouvernement sortant de ne pas avoir veillé à l'information du consommateur et c'est, peut-être, ce manque de transparence qui a été la principale cause du développement de la crise de la dioxine qui a causé tant de préjudices à notre agriculture, à tout le secteur de la transformation et de la distribution et à l'image de marque de notre pays à l'étranger.

Vous avez donc raison de vouloir rétablir la confiance du consommateur par une information transparente et systématique. Et là aussi, vous devez être vigilants car le plus grand danger qui guette la future agence fédérale pour la sécurité alimentaire en matière d'information sera de tomber dans un travers propre à notre temps qui consiste à dénoncer ce qui ne va pas et d'omettre de dire ce qui va et qui pourrait rassurer.

Et je ne citerai, pour illustrer mon propos et mes craintes, qu'une seule expérience que j'ai vécue et qui a ébranlé, depuis des années, la confiance du consommateur et des importateurs étrangers vis-à-vis de nos produits :

- Depuis 1981, les services de la Santé publique recherchent systématiquement des résidus de substances à effet hormonal dans les viandes et nous avons, en très peu de temps, mis fin à l'utilisation de molécules très dangereuses, telles que le diéthylstilboestrol, le fameux DES, dont on sait qu'il est cancérigène et dont on a tant parlé.

- Depuis 1986, cette recherche se fait sur la base d'instructions européennes et la lutte a tellement bien porté ses fruits qu'on peut dire aujourd'hui que nos denrées alimentaires à base de viande ne présentent plus de danger réel pour le consommateur pour cause de présence de résidus hormonaux.

Cela signifie-t-il qu'il n'y a, aujourd'hui, plus aucune trace de substance à effet hormonal dans nos viandes ? Non, cela signifie qu'il n'y a, aujourd'hui, plus de substances dange-

reuses à dose toxique et que si on en détecte encore, aujourd'hui, c'est parce que nos laboratoires cherchent des doses très faibles, nettement inférieures aux normes fixées par la législation européenne.

Mais alors, demanderez-vous, où est le problème si tout va bien ? Le problème réside tout simplement dans le fait que le consommateur ne le sait pas et s'il ne le sait pas, c'est parce que le gouvernement sortant n'a systématiquement donné que la partie négative et alarmiste du message : "Oui, il y a encore des hormones dans les viandes", comme le disent les associations des consommateurs, mais en omettant tout aussi systématiquement la partie positive et rassurante : "Il y en a encore, mais on ne trouve plus de molécules dangereuses à dose toxique".

En résumé, monsieur le premier ministre, mesdames et messieurs les ministres, je vous donne trois conseils pour la future Agence fédérale pour la sécurité alimentaire :

1. Elle devra être une institution qui ne s'ajoutera pas à ce qui existe, qui ne jette pas ce qui va mais qui rénove, responsabilise et coordonne.

2. Elle devra assurer une traçabilité efficace mais sans excès.

3. Elle devra donner une information qui ne dit pas seulement ce qui ne va pas, mais aussi ce qui va.

L'agriculture, le secteur agro-alimentaire et celui de la distribution en auront bien besoin.

Le **président** : La parole est à Mme Martine Dardenne.

Mme **Martine Dardenne** (AGALEV-ECOLO) : Monsieur le président, monsieur le premier ministre, mesdames et messieurs les ministres et secrétaires d'Etat, chers collègues, mon intervention portera sur le chapitre "secteur de l'énergie et électricité".

On peut certes se réjouir du fait qu'un gouvernement prenne pour la première fois une option claire en vue d'une sortie progressive du nucléaire et prolonge les moratoires déjà en place pour la construction de nouvelles installations et l'utilisation du combustible Mox.

En soi, ces prises de position sont importantes et lourdes de sens, même si l'on peut regretter vivement l'échéance de 40 ans de vie pour les centrales, délai consenti au secteur. Je reviendrai sur ce point plus loin.

Permettez-moi d'insister d'abord sur l'autre volet évoqué par la déclaration gouvernementale, celui qui "met

l'accent" sur les économies d'énergie et sur la promotion des énergies alternatives renouvelables.

Pour moi, l'un des meilleurs gages que le gouvernement puisse nous donner de sa volonté de sortir du nucléaire, est la mise en place rapide - durant cette législature, et non lorsque la plus ancienne des unités nucléaires belges aura atteint l'âge de 40 ans - de mécanismes visant à favoriser à la fois les économies d'énergie et la production d'électricité décentralisée à partir de sources renouvelables.

En effet, aucune sortie du nucléaire n'est réaliste si, parallèlement, on ne met pas en place les outils de substitution ou les instruments, légaux ou fiscaux, propres à favoriser leur installation.

A cet égard, je voudrais attirer l'attention du gouvernement - et je m'adresse ici plus particulièrement au ministre compétent en matière d'énergie et au ministre des Affaires économiques - sur la nécessité d'une législation en matière de tarification qui incite aux économies d'énergie. Je pense notamment ici aux mécanismes de tarification progressive, particulièrement en matière d'usage domestique.

Est-ce le fait du hasard ou un effet induit et anticipatif de la présence des écologistes à la tête du département, mais le Comité de contrôle du gaz et de l'électricité vient lui-même de présenter des propositions allant en ce sens. Ce même Comité de contrôle annonce la reprise des discussions après les vacances. Nous l'espérons vivement également et davantage encore en termes législatifs.

Par ailleurs, il est nécessaire de mettre au point une tarification favorable à la promotion des énergies renouvelables, tarifications telles celles qui existent dans pratiquement tous les pays voisins et qui soient incitatives de l'initiative privée en la matière.

En effet, alors que nous sommes lanterne rouge au niveau européen en matière de production d'électricité à partir de renouvelables, nos régions présentent de nombreuses potentialités en la matière, potentialités créatrices d'emplois qui ne demanderaient qu'à se développer si le contexte devient favorable. Ces mesures qui dépendent du fédéral s'avèrent nécessaires pour que les Régions puissent pleinement exercer leurs compétences en matière d'utilisation rationnelle de l'énergie et de renouvelables.

D'autres instruments importants devraient voir le jour pour favoriser l'efficacité énergétique, notamment

dans le secteur industriel. Parmi eux, la taxe CO²/énergie. Nous avons constaté avec plaisir que, lors du premier conseil Ecofin auquel il participait, le nouveau ministre des Finances a clairement manifesté la volonté du gouvernement dans ce sens. C'est pour nous un signe du changement qui se met en place.

Je voudrais enfin revenir, au terme de cet exposé, sur le délai de vie de 40 ans laissé aux unités nucléaires, pour en relever au moins deux conséquences et demander la plus grande attention de la part du gouvernement à ce propos.

Première remarque : les centrales étant amorties financièrement sur une durée de 25 ans, on peut en conclure que, pendant 15 ans, celles-ci vont produire de l'électricité avec un rendement financier maximal, soit un bénéfice important pour les producteurs, bénéfice que notre service d'études a évalué à environ 45 milliards par an pendant quinze ans.

Je souhaite donc que le gouvernement introduise cet élément neuf dans la discussion des "coûts échoués", laquelle n'a pas été réglée par la loi sur la libéralisation de l'électricité. Il serait indécent qu'avec de telles marges bénéficiaires, le secteur prétende remettre à charge de l'Etat une série de coûts qui grèveraient le prix du kw nucléaire. Je serai en tout cas très vigilante sur cette question.

Deuxième remarque : une existence de 40 ans pour des centrales nucléaires signifie inmanquablement des problèmes de vieillissement des matériaux et donc de sécurité.

Envisage-t-on parallèlement de renforcer les exigences en cette matière et singulièrement, par exemple, de remonter le niveau des assurances en responsabilité civile, un système de bonus/malus pour les centrales nucléaires en quelque sorte ?

Pour conclure et puisque vous nous avez dit, monsieur le premier ministre, que désormais les concepts d'économie et d'écologie ne devaient ni s'opposer ni être traités séparément mais au contraire s'intégrer, vous me permettez de vous rappeler, s'agissant de la problématique de l'énergie, les deux concepts inhérents au développement durable et cités dans le premier rapport fédéral sur le développement durable :

- le concept de besoin et plus particulièrement des besoins essentiels des plus démunis auxquels il convient d'accorder la plus grande priorité;

- l'idée des limitations que l'état de nos techniques et de notre organisation sociale impose à la capacité de l'environnement de répondre aux besoins actuels et à venir.

Voilà, en tout cas, monsieur le premier ministre, une série de points sur lesquels nous ne manquerons pas d'exercer notre vigilance et de vous demander un débat constant.

De voorzitter : De eerste minister heeft het woord.

Eerste minister **Guy Verhofstadt :** Mijnheer de voorzitter, op dit late uur wil ik de talrijke sprekers danken die vanochtend hebben gesproken over de eerste vijf hoofdstukken van het regeerakkoord en zij die deze namiddag dieper zijn ingegaan op het sociaal-economisch beleid. Ik neem aan dat de leden het mij niet kwalijk zullen nemen dat ik niet uitdrukkelijk zal antwoorden op elke vraag die mij in de loop van de dag is gesteld. Ik meen trouwens dat we binnen enkele maanden, wanneer de verschillende ministers hun beleidsbrieven voorstellen en wanneer de begroting voor volgend jaar wordt voorgesteld, de gelegenheid zullen hebben om dieper in te gaan op een aantal van de vragen die deze avond naar voren zijn gekomen. Ik zie dat de heer De Clerck nogal sceptisch is. Ik zal trachten op zoveel mogelijk concrete punten, vragen en opmerkingen te antwoorden.

Ik wil mijn betoog opsplitsen in een zevental grote onderdelen. Eerst en vooral ga ik in op de verschillende opmerkingen die verband houden met het hoofdstuk "Burgerdemocratie", en meer in het bijzonder op de opmerkingen van mevrouw Van Weert en de heren Somers, De Crem en Decroly. Welke kritiek men ook mag hebben op het regeerakkoord en welke verwachtingen men ook mag koesteren over veranderingen die zouden moeten worden doorgevoerd met betrekking tot de politieke instellingen, iedereen zal moeten aanvaarden en erkennen dat in het regeerakkoord een aanzet wordt gegeven voor een aantal nieuwe democratische hervormingen. Een aantal hiervan is absoluut noodzakelijk zijn. Ik haal er enkele aan zoals de oprichting van een deontologische commissie. Voor de eerste keer zullen we iets kunnen doen aan het probleem van de onverenigbaarheden. Zowel in de Kamer als in de Senaat heeft men de voorbije jaren veel gepraat over het probleem van de onverenigbaarheden met mandaten in de overheids- en de particuliere sector. Men is er tot nog toe niet in geslaagd om een sluitende regeling uit te werken. Wij stellen het

parlement voor om een deontologische commissie op te richten die in de komende jaren een rechtspraak zal ontwikkelen op het vlak van de onverenigbaarheden. Dit lijkt ons een goed voorstel. Bovendien kunnen parlementsleden die met een onverenigbaarheid worden geconfronteerd naar deze commissie stappen om een advies te vragen. Zo kan een belangenvermenging tussen het parlementaire mandaat en eventuele andere activiteiten worden vermeden.

We vragen het parlement om na te denken over de oprichting van een dergelijke commissie.

Ten tweede, meen ik dat een duidelijke aanzet wordt gegeven voor de nieuwe politieke cultuur. Ik denk met name aan de neutralisering van de lijststem en de afschaffing van het systeem van de opvolgers. Ik meen dat de heer De Crem heeft opgemerkt dat onze voorstellen niet ver genoeg gingen. Welnu, van twee dingen één. Men kan geen voorstander zijn van de neutralisering van de lijststem en tegelijkertijd kritiek leveren als het belang ervan wordt verminderd.

De bepalingen ter zake moeten samen worden gelezen, met name de beperking van de invloed van de lijststem met 50%, gekoppeld aan de afschaffing van het systeem van de opvolgers. Bij de bespreking van het wetsontwerp zullen de simulaties aan bod komen die verband houden met de neutralisering van de lijststem. Het ligt voor de hand dat de koppeling van de beide maatregelen voor de grote partijen in vele arrondissementen tot gevolg zal hebben dat de derde of de vierde kandidaat zal worden verkozen. De opvolgers kunnen dan worden gekozen uit de kandidaten die het hoogste aantal stemmen hebben behaald. In het huidige systeem worden de lijststemmen herverdeeld onder de opvolgers.

Het is inderdaad onmogelijk het referendum in de Grondwet in te schrijven omdat het betrokken artikel niet voor herziening vatbaar is verklaard. Alle meerderheidspartijen hebben zich er echter toe geëngageerd het systeem van de volksraadpleging uit te breiden en rekening te houden met de uitslag ervan. Dit kan worden beschouwd als een feitelijke invoering van het referendum. Wij blijven hopen, mijnheer De Crem, dat het referendum uiteindelijk effectief in de Grondwet wordt ingeschreven.

In het hoofdstuk over burgerdemocratie, dat sommigen wat te mager vonden, wordt gesproken over de oprichting van de commissie voor politieke vernieu-

wing. De bedoeling van deze commissie is dat er wordt nagedacht over een aantal belangrijke thema's zoals het kiesstelsel en de kiesomschrijvingen. Sommige fracties pleiten voor een provinciale kiesomschrijving of voor een kiesomschrijving per gemeenschap, zoals dit nu reeds het geval is voor de Senaat. Er mag niet worden geïmproviseerd met betrekking tot dergelijke belangrijke materies. Het parlement moet tijd vrijmaken voor reflectie over deze aangelegenheid. Deze reflectie kan, net zoals bij onze noorderburen met de commissie-Deetman, in eensgezindheid tussen de verschillende fracties van het parlement, uitmonden in structurele voorstellen voor de wijziging van ons kiesstelsel.

Mijnheer de voorzitter, ik wil vanavond zeker niet beweren dat het onmogelijk is meer punten te realiseren. Dit regeerakkoord geeft echter voor het eerst een structurele aanzet voor de vernieuwde aanpak van de dossiers met betrekking tot de decumulatie, de lijststem, de vereenvoudigde uitvoering van het stemrecht in ons land en de politieke vernieuwing.

Monsieur le président, chers collègues, j'en viens au deuxième point.

(Intervention de M. Jacques Lefèvre)

Monsieur Lefèvre, je sais que M. Poncelet a fait des remarques à ce sujet ce matin. J'essaie toujours de répondre aux différentes remarques qui me sont faites et je réponds dans la langue de celui qui m'interpelle. Je crois que c'est la bonne attitude.

Si tous les membres du PSC avaient fait la même chose dans le gouvernement précédent, l'évolution aurait été positive. Je vais néanmoins essayer d'améliorer ma connaissance de la langue.

Tout d'abord, si M. Lefèvre est d'accord, je continuerai en français pour répondre aux différentes questions posées par Mme Milquet. En ce qui concerne la politique d'asile, plutôt que de chercher dans ce dossier les divergences qui existent entre les partis, il faut essayer de trouver un consensus. Evitons de revenir aux discussions des quatre années précédentes et tentons de trouver un consensus avec tous les partis politiques, autour de trois axes principaux.

1. Il faut d'abord élaborer très vite un statut cohérent pour les personnes déplacées. Cette question recueille presque l'unanimité au sein des groupes politiques. Il est essentiel que ce statut, évidemment temporaire, soit mis sur pied.

2. Il faut trouver un consensus entre les différents partis politiques représentés dans cette assemblée afin qu'au niveau des demandeurs d'asile, les procédures existantes soit raccourcies, améliorées et simplifiées.

3. Il faut trouver un consensus concernant les personnes en séjour illégal. Le texte de l'accord gouvernemental est très clair, nous voulons mettre sur pied une procédure qui respecte les droits de la défense et qui, cas par cas, permettra une régularisation des différents dossiers en cours aujourd'hui. Les quatre critères élaborés dans l'accord gouvernemental traduisent très bien le vœu d'une large majorité.

J'appelle tous les partis politiques représentés au sein de cette assemblée à défendre la politique décrite dans l'accord gouvernemental. Cela vaut mieux que de se bagarrer sur le sort des demandeurs d'asile comme ce fut le cas ces quatre dernières années.

Le **président** : La parole est à Mme Joëlle Milquet.

Mme **Joëlle Milquet** (PSC) : Monsieur le président, je ne vais pas polémique sur les points cités. En effet, nous sommes tout à fait d'accord avec le statut B. Nous avons été les premiers défenseurs de cette idée.

Je trouvais un peu triste l'absence d'une vision globale de la politique d'asile. La déclaration gouvernementale lui consacre 23 lignes et c'est vraiment court pour l'ensemble de la problématique. Je déplore aussi le flou des critères.

Si nous constatons des avancées, nous les soutiendrons, mais nous ne savons pas vers quoi nous nous dirigeons.

Le **président** : La parole est au premier ministre.

M. **Guy Verhofstadt**, premier ministre : Je suis heureux que vous vous inscriviez dans la politique décrite dans l'accord gouvernemental. C'est déjà un point important de la part du PSC. Naturellement, on pourrait écrire tout un chapitre sur la politique de l'immigration et des demandeurs d'asile. Ce qui est important, c'est qu'on soit d'accord sur la ligne de conduite du prochain gouvernement. Je suis donc content que vous approuviez ce qui est décrit aux pages 14 et 15 de l'accord gouvernemental.

Wat de bemerkingen van de heer Vandeuren betreft, wens ik te beklemtonen dat dit hoofdstuk in zijn geheel moet worden bestudeerd.

Hij begint met een analyse van de punten inzake de naturalisatie maar vergeet een aantal elementen te

vermelden zoals de rondzendbrieven aan de parketten van de minister van Justitie met betrekking tot de misbruiken door criminele organisaties.

Mensen die genaturaliseerd wensen te worden, moeten die kans krijgen. De vraag op zich is reeds een positief element dat moet worden aangemoedigd en niet ontmoedigd. We moeten verhinderen dat deze procedure wordt misbruikt door criminelen en misdaadorganisaties. Dat de minister van Justitie terzake een specifieke opdracht krijgt en de procedure in 2001 zal worden geëvalueerd, moet voldoende garanties bieden.

Je voudrais maintenant répondre aux questions posées par de MM. de Donnée et Van Hoorebeke.

De **voorzitter**: Mijnheer de eerste minister, de heer Vandeurzen was hierop graag even ingegaan.

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP): Mijnheer de voorzitter, de eerste minister heeft niet geantwoord op mijn concrete vragen inzake de naturalisatieprocedure.

Ik had eveneens vragen gesteld over het drugsbeleid.

Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer Vandeurzen, u moet een beetje geduld hebben. Ik behandel eerst de naturalisatieprocedure. Op de vragen inzake het drugsbeleid ga ik straks dieper in.

J'en reviens aux questions posées par MM. van Weddingen et de Donnée.

Je dois vous dire, monsieur de Donnée, que le gouvernement se rend bien compte des problèmes qui se posent en particulier à Bruxelles, tant dans la magistrature du siège que du parquet. D'ailleurs, un des éléments très importants repris dans l'accord gouvernemental est que l'on va procéder à une évaluation. Il ne s'agit donc pas d'un audit car nous savons quelles mesures doivent être prises au niveau du parquet de Bruxelles. Nous connaissons les problèmes qui se posent comme, par exemple, le fait que plus de 23 ou 24 places sont vacantes dans les parquets et tribunaux. Nous nous rendons compte qu'il est nécessaire de prendre des mesures urgentes et drastiques. C'est pour cette raison que le gouvernement s'est engagé, non pas à attendre l'audit global de la magistrature et du département de la Justice, de toutes les administrations de notre Etat, mais de prendre des mesures spécifiques avant la fin de l'année afin de résoudre les problèmes qui existent aujourd'hui.

Mijnheer De Clerck, we zullen rekening moeten houden met een aantal reeds bestaande bepalingen op dat vlak. In ieder geval moeten wij erover waken dat wij niet blijven palaveren zoals de afgelopen jaren het geval was met als gevolg dat de problemen onopgelost bleven.

Ik herhaal nogmaals dat wij met betrekking tot dit dossier en tot het dossier dat gisteren werd besproken in verband met de uitvoering van artikel 39 van de financieringswet, zeker niet het voorbeeld van de uittredende regering zullen volgen. Dan zouden wij immers eveneens aan struisvogelpolitiek doen en de communautair hete hangijzers gedurende vier jaar naar voren schuiven. Neen, wij zullen onze verantwoordelijkheid opnemen en in het parlement tegenover iedereen - Franstaligen en Nederlandstaligen - verantwoording afleggen. Op die manier zullen wij regeren.

Mijnheer Van Hoorebeke, in die optiek vestig ik er uw aandacht op dat de problematiek van de jeugdcriminaliteit wel degelijk in het regeerakkoord werd opgenomen. Ten eerste, stipuleert het regeerakkoord duidelijk dat wij een integrale uitvoering van het Octopusakkoord nastreven en dat in het kader van dit akkoord specifieke maatregelen werden genomen zoals afgesproken met de acht partijen die nu tien partijen zijn geworden. Ten tweede, zijn wij van plan bijkomende middelen uit te trekken om de zware jeugddelinquentie - vaak een zeer harde kern - het hoofd te bieden. Dit alles staat letterlijk in het regeerakkoord.

In verband met het drugsbeleid werden vragen gesteld door de heer Vandeurzen.

Des questions ont également été posées par M. Decroly. Lors des différentes interventions, nous avons rappelé que la déclaration gouvernementale a pour but premier d'étudier et d'évaluer la politique existante. En effet, il importe d'évaluer tout d'abord les circulaires ministérielles - leurs effets positifs, négatifs ou pervers - sur le terrain. Il convient également d'examiner les politiques suivies à l'étranger. Ainsi, la politique menée en France est-elle plus répressive qu'en Hollande, où la tendance est plus tolérante.

Nu richt ik mij specifiek tot de heer Vandeurzen. Waarom hebben wij de passage met betrekking tot het drugsbeleid op die manier in het regeerakkoord opgenomen? Niet omdat wij een vluchtweg zochten, maar omdat wij over dit thema een rapport wensen op te maken dat wij aan het parlement zullen voorstellen. Het is

immers onze bedoeling op een ernstige, onderbouwde wijze een politiek uit te stippelen. Is de rondzendbrief hiervoor de meest geschikte weg? Welnu, deze rondzendbrief heeft positieve kanten, doch bevat ook een gedeelte moeilijk weg te snijden hypocrisie. Collega's, moeten wij dezelfde weg inslaan als onze noorderburen? Ook deze optie bevat duidelijk negatieve elementen. Om die reden wensen wij eerst rustig en onderbouwd de Franse, de Nederlandse en onze eigen situatie te onderzoeken alvorens op basis van een verslag een sereen en met argumenten doorspekt debat te kunnen voeren.

Ik kom dan tot het vijfde punt van de interventies.

M. Viseur a essayé de ridiculiser le concept de l'Etat social actif. Il a tenté de trouver des interventions à ce sujet. Il a d'ailleurs cité un professeur de l'ULB qui a écrit deux phrases sur l'Etat social actif.

Er zijn over deze aangelegenheid de uiteenzettingen geweest van mevrouw D'Hondt en van de heren Leterme en Wauters. Ik zal het thema van de actieve welvaartsstaat behandelen aan de hand van een aantal vraagstellingen. Ten eerste, wat is de filosofie achter de politiek die wij op dat vlak wensen te voeren, zeker met betrekking tot de heel concrete voorstellen die in het regeerakkoord staan opgesomd? Ten tweede, wat is - ik zal de vraag niet uit de weg gaan - de betaalbaarheid van de politiek die wij wensen te voeren? Als ik de heer Leterme goed heb begrepen, heeft hij op dat vlak een aantal vragen gesteld. Ik ga daarbij ook trachten, mevrouw D'Hondt, een aantal specifieke punten die u naar voren hebt gebracht te beantwoorden.

Wat is de politiek die wij trachten te voeren op het vlak van het verhogen van de werkgelegenheidsgraad? Is dit een inventaris die wij hebben opgesomd in het regeerakkoord, zeven punten die de basis vormen van de werkgelegenheidspolitiek? Helemaal niet, collega's. Immers, dan hadden we in de eerste plaats moeten beginnen met de vele tientallen maatregelen die in het verleden werden genomen. Wat dat betreft engageert de regering er zich in ieder geval toe dat ze zullen worden geharmoniseerd. Het spreekt vanzelf dat men geen efficiënte werkgelegenheidspolitiek kan voeren met meer dan twintig verschillende stelsels naast elkaar zoals wij die de voorbije jaren in ons land hebben opgebouwd. Dit was een antiproductief werkgelegenheidsbeleid.

Zowel mevrouw D'Hondt als de heren Leterme en Viseur hebben vragen gesteld omtrent de visie waarop de werkgelegenheidsmaatregelen zijn gestoeld. Wij gaan ervan uit dat op een drietal elementen moet worden ingespeeld. Ik denk in de eerste plaats aan een aantal categorieën binnen de werkloosheid waarvoor in het verleden wellicht te weinig inspanningen zijn geleverd. Om voor deze hardnekkige problematiek een oplossing te bieden, hebben wij in het regeerakkoord opgenomen dat wij startbanen zullen creëren. Het gaat hier in geen geval om een voortzetting van de eerste werkgelegenheidscontracten. Het is onze bedoeling in een specifieke lastenverlaging of tussenkomst te voorzien voor die categorie van schoolverlaters die ondanks alle genomen maatregelen van de laatste jaren, mevrouw D'Hondt, niet aan een job of een arbeidscontract geraken.

Met de startbanen willen wij ons specifiek richten op schoolverlaters van wie we weten dat ze ook na drie maanden, zes maanden, negen maanden, één jaar geen job zullen vinden. Het gaat meestal om jongeren met een lage opleiding. Wij willen vermijden dat deze groep van bij het verlaten van de school in de categorie van de langdurig werklozen terechtkomt; wij willen deze jongeren onmiddellijk een job aanbieden.

Dit is dus niet hetzelfde als de politiek die de voorbije jaren werd gevoerd. Het is onze intentie te pogen om jongeren met meestal een lage opleiding en niet in staat een job op de arbeidsmarkt te vinden, een arbeidscontract aan te bieden zodra zij de school verlaten hebben in de plaats van een half jaar of een jaar tijd te verliezen. Om deze doelstelling te bereiken zullen wij maatregelen nemen in de zin van lastenverlaging en tussenkomsten en wij zullen dit doen in samenwerking met de Gewesten en de Gemeenschappen. Dit is dus niet hetzelfde als de politiek die de voorbije jaren werd gevoerd. Het is een substantiële aanvulling van een aantal maatregelen die reeds werden genomen maar die op een hardnekkig deel van werkloosheid slaat, vooral van laaggeschoolden en van jongeren.

Het tweede grote onderdeel van de politiek die we wensen te voeren heeft betrekking op de forfaitaire vermindering van de lasten op arbeid.

Le gouvernement va procéder, parallèlement à une augmentation du Maribel social et à l'intervention dans le coût salarial des jeunes sortant de l'école, à une réduction substantielle des charges

sur le travail : il s'agira d'un montant forfaitaire de 32 000 francs belges. Nous avons choisi le forfait car nous souhaitons favoriser en premier lieu l'emploi des personnes peu formées.

Si les résultats espérés sont obtenus, cette mesure sera reprise au cours de l'année 2001.

La troisième série de mesures que nous voulons prendre concerne l'élimination des pièges à l'emploi. L'accord interprofessionnel 1999-2000 prévoyait déjà une réduction de 1 500 francs des cotisations sociales pour les revenus les plus bas. L'objectif du gouvernement est d'accroître encore cette réduction au cours des années à venir.

Meer nog, het is niet alleen de bedoeling van de regering die maatregel te accentueren, maar ook een aantal sociale voordelen, die vandaag verdwijnen op het ogenblik dat iemand in het arbeidscircuit terechtkomt, gedurende een beperkte tijd verder te blijven uitbetalen. Op die manier wensen wij de rem die er is voor iemand om een job aan te nemen, in de toekomst weg te werken. Wanneer wij dus spreken over het wegwerken van de werkloosheidsvallen, gaat het niet alleen om een fiscale of parafiscale maatregel maar om een geheel van maatregelen die coherent in hun globaliteit moeten worden gezien. Dit betekent dat wij ook op het sociale aspect moeten inspelen en op de rem die de oorzaak is van deze "piège à l'emploi", van deze werkloosheidsvallen waarmee wij vandaag worden geconfronteerd.

La quatrième série de mesures vise à augmenter le taux d'activité des personnes âgées de 50 ans et plus. Tout le monde s'accorde à dire que ce taux est actuellement trop faible. La Belgique compte d'ailleurs le taux le plus faible parmi les pays de l'Union européenne pour les personnes âgées de 50 ans à 64 ans puisqu'il n'est que de 32%.

Het is om die redenen, collega's, dat wij in het regeerakkoord een aantal specifieke maatregelen hebben opgenomen die er eigenlijk toe strekken een degressieve daling door te voeren van de sociale lasten voor alle personen die ouder zijn dan 50 jaar om op die manier hun intrede in het arbeidsproces opnieuw mogelijk te maken.

En résumé, nous voulons combattre le chômage et augmenter le taux d'activité de notre pays. Notre objectif est de rendre l'accès au marché du travail à ceux qui en sont exclus.

Dat brengt mij bij de tweede vraag van de heer Leterme, met name de vraag wat de betaalbaarheid is van al de

maatregelen die zijn naar voren gebracht. Collega's, ik zal u in vier punten antwoorden wat de regering wil.

Ten eerste, wij zullen het Europees stabiliteitspact in al zijn onderdelen naleven en waarborgen in de komende jaren. Wij gaan niet spelen met datgene wat wij de voorbije decennia hebben verworven, met inspanningen die zijn gebeurd door verschillende regeringen, onder meer de laatste regering. Dit zal dus het uitgangspunt zijn van de budgettaire politiek die wij zullen voeren.

Ten tweede, wanneer wij activa te gelde zullen maken, zullen wij deze in mindering brengen van de totale openbare schuld. Dit is dus een budgettaire orthodoxe operatie die zal toelaten om in de toekomst de schuld verder te verminderen. Wij zullen dit niet alleen doen om de eerste doelstelling van het Verdrag van Maastricht te bereiken, met name de 3%-norm. Wij zullen er tegelijk ook voor zorgen dat die openbare schuld die nog altijd meer bedraagt dan 110% van het bruto binnenlands product, zal worden teruggebracht tot 60%, zijnde de tweede doelstelling die door het Verdrag van Maastricht moet worden gehaald.

Collega's, ik had persoonlijk verwacht dat de oppositie zou hebben toegejuicht dat we dergelijke budgettaire orthodoxe weg bewandelen, eerder dan te opteren voor een aantal minder orthodoxe financieringswijzen die de voorbije jaren door de voorgaande regering gebruikt zijn geworden.

Notre action budgétaire est basée sur l'avis du Conseil supérieur des finances. Ce faisant, nous avons fait preuve de prudence car cet avis prévoit une croissance économique de 2,2% pour l'année prochaine, alors que le Bureau du plan et les institutions étrangères internationales ont déjà fixé à 2,5% le taux de croissance pour la même année. Le fait que nous prenions pour référence l'avis du Conseil supérieur des finances prouve que nous comptons mener une politique budgétaire saine dans les années à venir.

Naast de visie en de betaalbaarheid die wordt gegarandeerd binnen het stabiliteitspact zijn de vragen die gesteld werden met betrekking tot de fiscaliteit een derde belangrijk punt.

M. van Weddingen et d'autres intervenants ont évoqué cette question.

Monsieur van Weddingen, chers collègues, nous avons repris dans la déclaration gouvernementale les principes de base d'une réforme profonde du

système de la fiscalité directe. La dernière réforme en cette matière a été réalisée en 1988. A cette époque, beaucoup de parlementaires de notre assemblée et certains membres du gouvernement voulaient pousser la réforme plus avant.

Dans les années à venir, il faudra mener un débat avec le ministre des Finances, au sein de la commission des Finances de notre parlement, pour mettre sur pied une réforme profonde basée sur les différents principes repris dans l'accord gouvernemental.

Et je veux répéter ces différents principes parce qu'ils sont importants.

Premièrement, la limitation du nombre des barèmes. Ce principe suit la tendance internationale.

Deuxièmement, l'augmentation du revenu minimum imposable. Il s'agit d'un point social important. Cette mesure est certainement nécessaire pour les bas revenus.

Troisièmement, le regroupement des possibilités de déduction en un nombre limité de catégories forfaitaires parmi lesquelles le contribuable pourra choisir. Je suis conscient qu'il s'agit ici de l'exercice le plus difficile à faire dans le cadre de cette réforme de la fiscalité. Dire qu'il faut créer des paniers forfaitaires qui sont à la disposition du contribuable, cela veut aussi dire qu'il faut limiter les différentes déductions qui existent aujourd'hui. Autrement, il sera impossible de limiter le nombre de barèmes.

Quatrième principe : le système des revenus de complément sera organisé pour prendre en compte les coûts spécifiques des contribuables aux revenus faibles.

Et cinquième principe, que tous les groupes seront d'accord d'applaudir : le nouveau système fiscal devra être neutre vis-à-vis des choix de vie. Les discriminations entre les couples mariés, les cohabitants ou les isolés seront supprimées.

Ces cinq principes formeront la base d'une réforme de la fiscalité.

De hervorming van de fiscaliteit is heel belangrijk om de eenvoudige reden dat ook in de meeste van de ons omringende landen dergelijke hervormingen van de personenbelasting worden doorgevoerd. Het is ook duidelijk dat in het komende decennium

de aard en de hoogte van de personenbelasting meer en meer een element zal zijn dat bepalend is voor bedrijven en ondernemingen om al dan niet in een bepaald land te investeren. Met andere woorden, zowel om ecologische redenen, om redenen van duurzame ontwikkelingen als om de reden dat wij blijvend investeringen moeten kunnen aantrekken, zal de hervorming van de fiscaliteit tijdens deze legislatuur hoe dan ook een uiterst belangrijke uitdaging zijn.

Het laatste punt dat ik in dit betoog wil aanhalen, is de sociale zekerheid. Wat de modernisering van de sociale zekerheid betreft worden in het regeerakkoord een aantal belangrijke principes opgesomd, zowel met betrekking tot de gezondheidszorg, als met betrekking tot de pensioenen. Het heeft mij verwonderd dat kritiek werd geuit op onze intentie het budget inzake gezondheidszorg tijdens de komende jaren op een realistische basis elk jaar met 2,5% te laten stijgen. Het verwondert mij dat uitgerekend mevrouw D'Hondt deze kritiek in dit halfroond heeft gelanceerd.

Mevrouw **Greta D'Hondt (CVP)** : Mijnheer de voorzitter, tijdens het begrotingsdebat zullen wij nog de gelegenheid krijgen om op deze materie dieper in te gaan. Ik heb niet aangeklaagd dat de uitgaven van de gezondheidszorg boven de 1,5% liggen. Ik heb gezegd dat ze in de voorbije jaren hoger lagen dan 2,5%, cijfer dat u nu vooropstelt, als u de andere bijzondere en extra uitgaven meerekent. Ik heb u terzake vragen gesteld. Ik heb u gevraagd of die uitgaven er bovenop kwamen. Ik heb u gezegd dat ik het onverantwoord vond om dit te doen - hiermee bedoel ik niet de verhoging maar zonder dat u er een aantal zaken zoals een globale visie op het te voeren gezondheidsbeleid en de invoering van een resultaatscontract aan had gekoppeld en duidelijk had gemaakt wat voor de toekomst buitengewone en exogene factoren zijn.

Het is niet juist het nu voor te stellen alsof ik gezegd heb dat de uitgaven in de gezondheidszorg te hoog zijn. Ik heb alleen gezegd dat nu mathematisch 2,5% invoeren, zonder ons voor de andere zaken duidelijkheid te geven, volgens mij onverantwoord is.

Eerste minister **Guy Verhofstadt** : Wij zullen de discussie terzake tijdens de komende maanden voeren. Ik kan alleen maar vaststellen dat het volgens mij veel correcter is wat deze regering gaat doen met betrekking tot het budget van de gezondheidszorg. Wij gaan eerst en vooral een realistisch groeicijfer

inschrijven van 2,5%, dat overigens in overeenstemming is met het groeicijfer dat in de meeste van de ons omringende landen wordt vastgesteld. In het akkoord staat trouwens te lezen dat wij bovendien in een aantal speciale kosten zullen voorzien, onder meer voor de meeruitgave die wij - terecht, meen ik - in het regeerakkoord hebben ingeschreven met betrekking tot de chronisch zieken. Ik vind, mevrouw, dat het veel correcter, veel realistischer, veel orthodoxer en vooral veel eerlijker is te doen wat wij doen, met name in te schrijven welke verhoging wij op het oog hebben, dan de politiek van het verleden die erin bestond een laag groeicijfer in te schrijven en in de realiteit andere uitkomsten te hebben. Ik meen dat op deze wijze een begin wordt gemaakt van een budgettering van de gezondheidszorg en dit op een realistische en sociale basis die meer verantwoord is dan wat wij vroeger hebben gekend.

Ik wens met betrekking tot de uiteenzetting van professor Pieters te zeggen dat wij het debat betreffende de universalisering van de sociale zekerheid inderdaad moeten voeren. Zeker wanneer wij het hebben over bijlagen en gezondheidszorg valt er veel te vertellen voor het feit dat men niet enkel en alleen de factor arbeid kan blijven belasten om deze uitgaven te betalen.

Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik wens nog te verklaren dat bij dit regeerakkoord inderdaad een ambitieuze weg wordt ingeslagen waaraan sommigen onder u - dat hebben wij de voorbije uren gemerkt - volgens mij ten onrechte geen geloof hechten. De ambitie bestaat erin dat door een vermindering van de lasten op arbeid en het specifiek stimuleren van een aantal maatregelen tegen de werkloosheid, het mogelijk moet zijn de financiële basis van onze maatschappij te verbreden en op die manier een betere sociale bescherming tot stand te brengen dan deze die wij vandaag kennen.

Men heeft tijdens de verschillende uiteenzettingen wat gelachen met de veelkleurigheid van de regering die zich thans aandient. Men heeft gesproken over de regenboogcoalitie, hoewel dat niet juist is, want om een regenboog te hebben moet daar ook het oranje in aanwezig zijn. Ik vind dat niet de mooiste kleur van de regenboog, maar dat doet niets terzake. Het oranje is niet aanwezig in deze regering.

Pour en terminer et pour répondre à M. J.J. Viseur qui ironisait à ce propos, l'arc-en-ciel est effectivement une

chose physiquement insaisissable. N'empêche, monsieur Viseur, il est beau et tentant. Il nous reviendra de prouver que cet arc-en-ciel sera aussi durable et solide. Tous les partis de la majorité acceptent de relever ce défi.

(Applaudissements nourris sur les bancs de la majorité)

De **voorzitter**: De heer Gerolf Annemans heeft het woord.

De heer **Gerolf Annemans** (VL.BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, van op dit spreekgestoelte heb ik zowel Martens als Dehaene hun politieke ondergang voorspeld, toegewenst en uiteindelijk ook gekregen. Ik ga dat vanavond hier bij u nog niet doen. Ik heb daar, zegt u, vier jaar de tijd voor; mij blijft dus nog de kans om dat te doen. Ik ga u laten doen, want persoonlijk denk ik dat de amusementswaarde van wat u gaat doen, erg groot zal zijn. Aan het slot van het debat mag ik dit wel zeggen: wij hebben hier geen goed debat gehad. De sfeer is vanuit democratisch oogpunt eigenlijk niet goed geweest. Allereerst is daar het sfeertje blijven hangen van "wij mogen dat, want de CVP deed het vroeger ook zo". Denk maar aan Busquin, De Batselier, Janssens enzo-voort. Toen u gisteren de intentie te kennen gaf het anders te willen doen, hebt u ten opzichte van de heer Poncelet nog eens bewezen dat u het zult blijven doen, "want de PSC deed het vroeger ook zo". Dat argument hing hier in de zaal, maar het is geen goed argument. U weet dat, u voelde dat gisteren ook wel aan, maar u zult daartegen blijven zondigen, u zult uw meerderheid blijven vestigen op het feit dat het vroeger ook allemaal zo was en dat als argument gebruiken om het nu gewoon verder zo te doen. Maar er is meer en, volgens mij, veel erger. Er is een zekere perversiteit in het debat geslopen die van buiten wordt versterkt door de regeringsgezinde pers: de oppositie wordt ei zo na verweten de instellingen in gevaar te brengen. Dat gebeurde door een opvallende commentator uit uw ideologische achterban. Dat past, naar ik aanneem, in het kader van de nieuwe politieke cultuur. Dat past ook in een situatie die er voor u vrij rooskleurig uitziet. Het schema is ongeveer als volgt: iedereen zit in de regering en de leden van de meerderheid juichen u toe.

Over de oppositie zeggen commentatoren zoals Yves Desmet: "De CVP zit met een probleem want ze raakt in het vaarwater van het Vlaams Blok". Dus moet de CVP zwijgen. Het Vlaams Blok moet altijd zwijgen. De toekomst ziet er voor de meerderheid dus rooskleurig uit. Ze wordt niet langer

gestoord. Ik wens hierover het volgende te zeggen aan de CVP. Ik hoop dat ze mij laat uitspreken want ik zeg het maar één keer. Het Vlaams Blok zal zich niet laten opjatten. Wij gaan onze oppositie voeren, u de uwe. Er is voldoende dat ons scheidt om elkaar niet in de weg te hoeven lopen. Uitvallen zoals die van de heer De Crem deze namiddag zijn goed voor één keer, maar als dit nogmaals voorvalt zal het Vlaams Blok reageren. Het gevolg zal zijn dat de buitenwereld de oppositie vechtend over straat zal zien rollen tot groot genoegen van de meerderheid. Dit is waarschijnlijk een ideaal scenario voor de heer Valkeniers en zijn volgelingen, maar het Vlaams Blok zal hieraan niet meedoen. We zullen elkaar dus met rust laten en indien dit niet gebeurt, zal het Vlaams Blok de aanvallen onmiddellijk beantwoorden.

Het Vlaams Blok wil de regering danken omdat ze het einde van België veel dichterbij brengt dan wij zelf ooit hadden durven hopen. Als we de zes Vlaamse partijen van links naar rechts op een ideologische lijn zetten, krijgen we: Agalev, SP, VU&ID21, CVP, VLD, Vlaams Blok. De drie partijen aan de rechterzijde, CVP, VLD en Vlaams Blok, zijn eveneens de drie grootste partijen in Vlaanderen. Samen behalen ze meer dan 60% van de Vlaamse stemmen. Ook na de vorige verkiezingen had Vlaanderen reeds een duidelijke centrum-rechts meerderheid. Toch krijgen de Vlamingen voortdurend centrum-linkse regeringen. Vlaanderen is een Beieren aan de Noordzee dat al tientallen jaren door centrum-links wordt geregeerd tegen de zin van de bevolking in. Mieke Vogels verklaarde in De Standaard van 15 juni dat men na de vooruitgang van Agalev verplicht is de groenen in de regering op te nemen. Iedereen weet dat Vlaanderen moreel de plicht heeft om een centrum-rechts regering te hebben, net zoals in 1991 en 1995. Net zoals in 1991 en 1995 krijgt Vlaanderen een centrum-linkse regering. Men gaat dus tegen de wens van de Vlaamse kiezer in.

Het Belgische regime is zijn democratische legitimiteit bij de Vlamingen aan het verliezen en het ondermijnen. Dit zal rechtstreeks resulteren in een splitsing en een ontbinding van de Belgische Staat. De Vlaming wil een centrum-rechts beleid en krijgt niet wat hem democratisch toekomt. Het Belgische regime zal voor deze kortzichtigheid uiteindelijk een zware prijs betalen en men stevent af op de onbestuurbaarheid en tenslotte de splitsing van het land. De eerste

minister doet dit met een meerderheid van 48 Franstalige en 46 Vlaamse zetels. De meerderheid van de regering is in handen van Franstaligen.

Mijn conclusie is dan ook de volgende. Ten eerste, de meerderheid van paars en groen en Volksunie beweert dat er een staatshervorming komt, maar ze komt er niet. De meerderheid gaat er prat op dat alle communautaire verhoudingen optimaal zijn en zullen blijven. Communautair getinte opmerkingen worden tegenwoordig "afgunst voor de buur" genoemd. Ik heb de eerste minister die term zelf horen gebruiken. Ik heb het dan nog niet eens over oppositie, maar over communautaire opmerkingen à la CVP. "Afgunst voor de buur" dus. Dat is nog net geen racisme, maar het gaat terminologisch toch in die richting. De meerderheid claimt dat er geen conflicten zijn tussen de gemeenschappen op voorwaarde dat iedereen zwijgt. Dat is ook zo op voorwaarde dat er niets wordt gedaan en de Vlamingen niets vragen. De Volksunie, die zonder staatshervorming van haar achterban niet tot de regering mocht toetreden, had de sleutel in handen om de heer Dewael en derhalve de hele paars-groene constructie te laten struikelen.

Ze heeft de sleutel nog altijd in de hand, maar ze heeft er niets mee gedaan. Mijnheer Bourgeois, u zegt dat het enige dat u moet doen, tegenstemmen is. Dat is evenwel niet terzake. Dankzij een meerderheid van Franstalige zetels heeft Verhofstadt u hier niet nodig. De vraag is of Dewael u nog nodig heeft. Dat is zo en toch doet u niets met dat gegeven. U geeft de sleutel die u in handen hebt om deze regering te doen vallen, uit handen. De Volksunie moet dat niet enkel uitleggen aan haar achterban, maar ook aan haar kiezers en zeker ook aan Vlaanderen. Die sleutel wordt uit handen gegeven voor de persoonlijke ambities van Bert Anciaux - en ongetwijfeld voor zijn opvolger in het Europees parlement - en sinds vandaag ook, op voordracht en met loyale steun van de VLD, voor mevrouw Annemie Van de Casteele. Aan iets politieks, al was het maar de garantie op een ordentelijke staatshervorming, hebt u geen nood. Dat is niet dringend. Zolang Geert Bourgeois in deze Kamer maar mag verklaren dat hij in het Federale Parlement zal tegenstemmen, is voor de Volksunie de kous af. Dat is uiteraard moreel niet helemaal in orde, mijnheer Bourgeois. Het debat heeft dat uitgewezen en misstaat niet als conclusie ervan. Kortom, dit was een vertoon met een hoge amusementswaarde.

Ik kom nu tot het veiligheidsdossier. De liberalen geven gas, de socialisten zitten aan de handrem, de groenen aan het koppelingspedaal en Verwilt zit aan het stuur. Ook dit wordt ongetwijfeld een mooi vertoon met een hoge amusementswaarde.

Ten slotte wil ik het hebben over het vreemdelingen- en immigratievraagstuk, het vraagstuk van de naturalisaties. In de kar werd een turbo gemonteerd om, ik citeer Jos Geysels: "duizenden en duizenden vreemdelingen nog voor de gemeenteraadsverkiezingen te laten stemmen." Ik citeer mevrouw Vogels uit het Vrij Nederland van vandaag: "In het regeerakkoord is naturalisatie ongelooflijk gemakkelijk gemaakt maar dat stemrecht voor buitenlanders is echt een stap te ver en is uitgesteld tot na de gemeenteraadsverkiezingen." Mijn bewering dat hieromtrent een geheim akkoord bestaat, is daarmee bevestigd. Hoe dan ook, ook dat wordt een mooi vertoon met een hoge amusementswaarde. Kortom, langs Franstalige kant is dit allemaal zeer goed voorbereid, maar langs Vlaamse kant voelt iedereen aan dat het onnatuurlijk is. Ik kan mij niet van de indruk ontdoen dat hier werd geïmproviseerd. U bent de organisator van die improvisatie geweest, een prachtig organisator, een nachtelijk organisator, een schitterend en zeer gedreven organisator, zeker als ik u zo luid - als was het om uzelf te overtuigen - hoor spreken over een "ambitieuze project". Als ik de nieuwe en de oude ministers bekijk, doen zij mij denken aan een kleuterklasje dat op schoolreis is: het is niet voor echt, niet voor lang, het is iets met een hoge amusementswaarde maar het gaat niet diep.

Mijnheer de eerste minister, ik heb aan het begin van mijn repliek gezegd dat ik, zelfs met een zekere ervaring, niet kan zeggen of deze regering een lang leven beschoren zal zijn. U bent daar vrij zeker van. Aan het einde van uw regeerverklaring hebt u gezegd dat u vier jaar gaat regeren. Ik ben voorzichtig. Ik twijfel of het vier jaar gaat duren. Ik denk dat de schrik voor de kiezer u bij elkaar gaat houden. Normaal gesproken zou het evenwel niet lang mogen duren. Het zou in het belang van de Vlamingen zijn mocht uw regering zo vlug mogelijk roemloos ten onder gaan.

Le président: La parole est à M. Jean-Pol Poncelet.

M. Jean-Pol Poncelet (PSC): Monsieur le président, monsieur le premier ministre, nous avons écouté avec attention vos réponses - dans les deux

langues - aux nombreuses questions et remarques posées au cours de ces deux derniers jours. Fondamentalement, elles n'ont rien apporté de nouveau par rapport à vos déclarations antérieures et par rapport au contenu de l'accord présenté. Pour l'essentiel, vous avez confirmé le catalogue des mesures dont plusieurs sont opportunes et intéressantes mais qui, pour une grande part, s'inscrivent dans la continuité des initiatives antérieurement prises par le gouvernement. Nous restons fondamentalement dubitatifs sur la faisabilité budgétaire des mesures annoncées. C'est lors de la transcription budgétaire que nous pourrions apprécier la possibilité réelle de les concrétiser et elles sont fondamentalement basées sur le succès d'un effet retour. C'est le pari que vous faites et vous venez de le rappeler. Nous ne sommes pas prêts à le faire avec vous.

Cela étant, j'ai noté avec intérêt votre proposition de poursuivre la réforme des polices et de la justice, dans la continuité de l'accord Octopus et donc d'y associer les partis démocratiques, comme nous l'avions fait dans les derniers mois.

J'ai noté avec tout autant d'intérêt les réserves, pour ne pas dire mieux, de plusieurs des partenaires de votre propre majorité. On pourrait citer les noms de MM. Decroly, Timmermans, Tavernier et JP Viseur. Qu'ont-ils dit? Ils ont d'abord manifesté l'évidente réticence de plusieurs membres du parti Ecolo et des socialistes à l'égard de vos projets de réforme fiscale. Je citerai tout spécialement la suggestion qu'ils ont répétée d'un impôt sur la fortune et à l'égard de laquelle vous n'avez pas fait de commentaires. Ils ont manifesté le malaise des mêmes partenaires à l'égard de votre proposition de mondialisation des entreprises publiques, c'est-à-dire de leur privatisation pure et simple. C'est tellement clair que déjà, la CGSP fera la grève à Belgacom la semaine prochaine. Enfin, ils ont manifesté des regrets et de la méfiance au sujet de votre attitude à l'égard des sans-papiers. Pour l'essentiel, le texte que vous avez commenté est le clone de la circulaire prise par M. Vandenbossche et tant décriée.

Je voudrais terminer par deux commentaires.

1. Vous avez ouvert toutes grandes les portes des réformes institutionnelles en soulignant hier soir "de positive ingestedheid" de tous les partis de la majorité, en vue d'aller beaucoup plus loin dans les réformes institutionnelles. Je note donc qu'avec le PRL FDF MCC, il y aura, au contraire de tous les

engagements qui avaient été pris, de nouvelles réformes beaucoup plus profondes que les précédentes.

2. Vous avez fait appel à une contribution de l'opposition à tous vos projets, au-delà des clivages traditionnels "majorité-opposition". Que ce soit clair: nous sommes dans l'opposition, nous combattons cette coalition et nous ne serons pas votre roue de secours lorsque, dans quelque temps, un de vos partenaires va vous lâcher en tirant les leçons des contradictions que votre alliance porte en elle.

En conclusion, nous maintenons telle quelle notre attitude et nous voterons contre ce gouvernement.

De voorzitter: De heer Alfons Borginon heeft het woord.

De heer Alfons Borginon (VU&ID21): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, dit debat is het eerste debat uit een nieuw tijdperk. Ik moet eerlijk bekennen dat ik gisteren bij het begin van het debat het gevoel had dat ik in een toneelstuk was verzeild waarin iedereen voor een dag even een andere rol speelde. Dit is echter niet het geval, alleen is het voor iedereen nog even wennen. Het enige dat niet is veranderd, is het geloei op sommige banken. Elke vernieuwing en NPC ten spijt wordt de Franstalige versie van de zeventien pygmeeministers door de federale regering overgenomen en worden er drie commissarissen aangesteld die het statuut krijgen van een mini-minister en die elk over een eigen staf beschikken. Hun aanstelling moet eigenlijk fungeren als een soort van glijmiddel om de coalitie op het persoonlijke vlak binnen de partijen mogelijk te maken.

Het regeerakkoord toont aan dat de eerste minister en zijn coalitie barsten van de ambitie. De eerste minister wil in de loop van één legislatuur het hele staatsapparaat hervormen. Dit is een nobele doelstelling, die wij ten volle steunen, maar de snelheid waarmee dit in de praktijk zal kunnen worden gerealiseerd, zal onvermijdelijk laag liggen. Sommige collega's die meer ervaring hebben dan ik, zijn van oordeel dat voor de realisatie van dit programma drie of meer regeerperiodes nodig zijn. De echte uitdaging ligt niet in het omschrijven van de vernieuwing, maar in de uitvoering ervan. Alle elementen van de staatkundige vernieuwing, zowel op intellectueel, mentaal en fysiek vlak als op het vlak van dynamiek en creativiteit moeten door dezelfde groep van mensen worden gedragen, die daarnaast nog hun gewone dagelijkse taken te vervullen

hebben. De ervaring leert ons dat de meeste mensen zich slechts met één zaak tegelijk grondig kunnen bezighouden. Dit is dan ook de cruciale vraag: waarmee gaat onze politieke elite zich de komende jaren in de eerste plaats bezighouden? Met de intergouvernementele en de interparlementaire conferentie? Met de staatshervorming om ons een plezier te doen? Met de hervorming van de administratie? Met de hervorming van de fiscaliteit? Met het Octopusakkoord en het veiligheidsplan? Met de hervorming van het gerecht? Met het depolitiseringspact? Met de politieke vernieuwing? Met het sociaal-economisch beleid? Of met de voedselveiligheid en de dioxine-crisis?

Wanneer de eerste minister straks zijn echte prioriteiten en zijn timing moet voorstellen in begrotings- en beleidsdocumenten, zal blijken wie van de federale partners de winnaars en wie de verliezers zijn. Zal de cohesie van het huidige kabinet dan nog wel evident zijn? De speldenprikken, vooral van de groene coalitiepartners, zouden dan wel eens kunnen veranderen in mokerslagen. Op dat ogenblik zal de regering wellicht van ambitie dreigen te barsten. De VU&ID21-fractie is van plan de regering vast te pinnen op de concrete timing over de discussie rond de staatshervorming die zij in de loop van dit debat heeft aangekondigd. De regering heeft zich ertoe verbonden de uitvoering van het artikel 39 van de Financieringswet over de objectieve criteria inzake de financiering van het onderwijs op korte termijn in overleg met de gemeenschappen te regelen. Wij zullen zien.

U hebt zich ertoe geëngageerd om de intergouvernementele en interparlementaire conferenties spoedig te installeren en de fameuze "valies 1A" dit jaar nog te realiseren. Wat "valies 1B" betreft, maakte u het engagement van de heer Michel tot het uwe: het zal in de eerste helft van het jaar 2000 worden uitgevoerd. U verklaarde zelfs dat een positieve ingesteldheid ons veel verder zal leiden en u meent dat op het einde van deze legislatuur alle communautaire spanningen zullen worden opgelost. Ik hoop dat u het bij het rechte eind heeft, mijnheer de eerste minister, hoewel ik op dat vlak toch enige terughoudendheid aan de dag leg.

Wij zullen u alleszins aan uw timing herinneren. Wij willen constructief meewerken aan dit luik omdat, in tegenstelling tot sommigen in dit halfroond, het onze bedoeling is ons programma te realiseren. Wij zijn niet

van plan ijverig ons best te doen om ons programma inzake staatshervorming niet te realiseren omdat zulks mogelijks uw stoeltjes en uw comfort in gevaar zouden brengen.

Uit de frustratie van de nutteloosheid die tot uiting komt door het gevoel van een bepaalde groep - en hoe nuttelozer, hoe luider dat gevoel weerklinkt - blijkt de angst dat nogmaals zou worden aangetoond dat men wel degelijk een staat kan hervormen via fatsoenlijke dialogen. Het enige wat u ooit voor Vlaanderen deed, is wat u voor uzelf deed, met name uw plaats innemen op een paar parlementaire stoeltjes, uw medewerkers benoemen en u voor het overige goed vastbinden op uw stoel. Welnu, ik raad u aan uw politieke nutteloosheid met wat meer bescheidenheid te dragen, tenzij u eindelijk zinnens zijt de loopgraven te verlaten.

Wat het sociaal economisch beleid van deze regering betreft, zijn ook wij duidelijk voorstanders van een hogere tewerkstellingsgraad en kunnen ook wij ons terugvinden in een actieve welvaartsstaat. Of het al dan niet een sociaal-liberaal programma is, vinden wij onbelangrijk. Voor ons telt de vrijwaring van de toekomst van onze welvaart en van onze sociale zekerheid en precies omtrent de sociale zekerheid, mijnheer de eerste minister, twijfelen wij ernstig aan de graad van hervormingsgezindheid van uw kabinet. Daarom zullen wij de zaken aandachtig volgen.

Tot slot, mijnheer de voorzitter, wens ik nog even in te gaan op de dioxinecrisis. Al tijdens de vorige legislaturen beklemtoonde de VU het belang van de voedselveiligheid en van al wat ermee gepaard gaat.

In dit dossier, mijnheer de eerste minister, moeten dringend maatregelen worden genomen en tevens moet ervoor worden gezorgd dat het voor de betrokkenen in de toekomst mogelijk blijft hun activiteiten voort te zetten.

U zult op dit vlak snel iets moeten ondernemen opdat de mensen die in deze sector werken in de toekomst "überhaupt" nog kunnen ondernemen.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, collega's, wij zullen ons als oppositiepartij opstellen. Zoals we in het verleden altijd elk project van de regering op haar merites hebben beoordeeld, zullen we dat met deze regering ook doen. Dat is de manier waarop wij politiek willen voeren. Dat is de inhoud die wij aan fundamentele politieke vernieuwing geven.

De **voorzitter**: De heer Stefaan De Clerck heeft het woord.

De heer **Stefaan De Clerck** (CVP): Mijnheer de voorzitter, mag ik u voorstellen om in het kader van het taalevenwicht eerst het woord te geven aan de heer Eerdekens. Hij zit te wachten om een verklaring af te leggen. *(De heer Claude Eerdekens schudt neen)*

Mijnheer de eerste minister, collega's, tijdens de debatten van gisteren en vandaag, hebben we af en toe het gevoel gehad dat alles zal veranderen. België zal het land van melk en honing worden. Alles is rozengeur en maneschijn. Men belooft ons een nieuwe staat, een open democratie. Alles wordt nieuw en anders. Consensus en overleg zullen de boventoon voeren. De regering zal voortdurend aanwezig zijn in het parlement. We zullen een nieuwe wereld binnenstappen. De regering roept iedereen op optimistisch te zijn. Als we optimist zijn, zullen we minder moeten werken, meer verdienen en een betere dienstverlening ontvangen. Dit verhaal werd de voorbije twee dagen met veel geloof en met nog meer ambitie opgehangen. We hebben moeten vaststellen dat bepaalde leden dit verhaal écht gaan geloven zijn en op bijna arrogante manier verkondigen dat het zo zal gebeuren en dat het land dit moet aanvaarden.

Mijnheer de eerste minister, ik stel vast dat de CVP op haar vele vragen over uw ambitieus plan geen concrete antwoorden heeft gekregen. Heel wat punten hebt u op een technische manier beantwoord.

Op de fundamentele inhoud en het algemeen kader bent u echter niet dieper ingegaan. Op de grote kritieken hebt u geen afdoend antwoord gegeven.

Als u de grote belofte maakt het anders te zullen doen, moet u op al de vragen antwoorden.

Mijnheer de eerste minister, u hebt geprobeerd de CVP in de hoek te duwen door te beweren dat de christen-democraten alleen aandacht besteden aan de hoofdstukken inzake staatshervorming en vreemdelingenproblematiek. De CVP heeft heel wat andere problemen aangekaart. De meest dringende zijn zelfs van een totaal andere orde.

Mijnheer de eerste minister, u hebt verzuimd te antwoorden op onze kritieken. Wij hebben een totaal ander model, met een andere en verantwoordelijke visie en met een verantwoordelijke samenleving naar voren gebracht. Wij hebben een totaal ander gevoel voor menselijke waardigheid. U hebt dat terzijde geschoven. Op dat vlak

verschillen wij van andere partijen, ook van het Vlaams Blok. Wij zullen ons persoonlijk project verdedigen. De christen-democratie is sterk genoeg om in dit halfroond een sterke oppositie te voeren en telkens opnieuw aan te tonen dat wij wel degelijk een eigen inbreng hebben.

Mijnheer de eerste minister, behoudens het herhalen van een aantal principes, hebt u geen gewag gemaakt van cijfers. Wij hebben ze niet gehoord en weten niet hoe de problemen kunnen worden opgelost. Naast mijn waslijst van een veertigtal punten hebt u enkel principes geplaatst. Uiteindelijk weten wij niet op welke manier de arbitrage zal geschieden. Alles kan immers niet gelijktijdig worden betaald. U zult keuzes moeten maken. U hebt bevestigd dat alles in de commissies zal worden uitgespit. Er zullen audits worden georganiseerd; doch u hebt geen keuzes gemaakt. Wij blijven op onze honger zitten. Wij krijgen dus tot in het najaar de tijd om ons grondig voor te bereiden. Tijdens de begrotingsronde zullen wij de eerste ernstige discussie over deze cijfers kunnen voeren. Op dat vlak was het debat waardeloos. Het kan immers niet worden getoetst; het blijft gratuit. We hebben immers geen garantie dat deze of gene maatregel onvoorwaardelijk zal worden uitgevoerd. Uw ambitie wordt dus een illusie. Een illusie verandert al gauw in een desillusie; ja zelfs in kiezersbedrog.

Een ander punt waarop ik geen antwoord heb gekregen, is de kritiek in verband met het behoorlijke bestuur. Ik heb geen woord gehoord over de commissarissen. Wij hebben talloze vragen gesteld over de wijze waarop de aanstelling zou gebeuren. Welk statuut zouden zij krijgen? Hoe staat het met de politieke verantwoordelijkheid?

Terwijl wij geen antwoord krijgen op onze vragen, moet intussen een dioxinecommissie worden opgericht. Wij moeten zeggen hoe deze crisis tot stand is gekomen, terwijl op hetzelfde ogenblik deze regering een commissaris aanduidt die over twintig personeelsleden zal beschikken en onderzoek zal kunnen verrichten. (*Protest*)

Wel, spreek het dan tegen! Geef dan uitleg over het statuut!

Tot op heden is daarover evenwel niets gezegd. De uitbreiding van de regering met een aantal commissarissen is niet besproken. Dat is een *de facto*-uitbreiding waarover wij geen woord hebben gehoord. Op 1 juli 1999 werd nog een nieuwe commissaris-generaal voor de administratieve vereenvoudiging aangeduid. Enkele dagen later wordt een nieuwe commissaris aange-

steld. Dit zijn onverantwoorde praktijken, daarover werd geen woord gezegd en daar schiet u tekort. (*Protest*)

Wij weten nog altijd niets en ik vrees dat het zo zal blijven. U hebt immers nog andere beloftes gedaan. Naast al degenen die we al hebben opgesomd en waarvan we zeggen dat u ze niet echt zult realiseren moeten we vaststellen dat er nu nog een aantal bijkomende zaken aangebracht zijn. Ik heb uw minister van Buitenlandse Zaken met heel veel enthousiasme zien reageren wanneer u zei dat u voor veel van die materies voorafgaandelijk naar het parlement zou komen, dat u vóór elke belangrijke beslissing, vóór elke belangrijke Raad vooraf naar het parlement zou komen. Voormalig minister Derycke weet heel goed wat de tijdsbesteding in dit parlement betekent. Welnu, vanaf heden zal dit nog veel intenser gebeuren. Nu zal de minister van Buitenlandse Zaken elke belangrijke materie, zowel inzake defensie als inzake Europese aangelegenheden, eerst met het parlement komen bespreken. Dit werd gisteren toegezegd en ik heb u, mijnheer de minister van Buitenlandse Zaken gisterenavond heel enthousiast zien reageren. We zullen dus afwachten hoe dat verloopt.

Wij hebben ook genoteerd dat wij zullen worden uitgenodigd om aan het Octopusoverleg deel te nemen. We waren met acht en we zullen nu met tien zijn. U zult een agenda voorleggen en de akkoorden verder met ons bespreken. We zullen zien wat dit zal geven.

We hebben nota genomen van het feit dat u op heel korte termijn vooruitgang in de staatshervorming zult boeken en dat u de communautaire spanning tegen het einde van deze legislatuur volledig zult wegnemen.

Wij hebben eveneens genoteerd dat u in nagenoeg alle materies een consensus zult nastreven.

U hebt gisteren groothartig gezegd u toch te laten proberen echt een nieuwe stijl te ontwikkelen. U zult proberen een consensus na te streven over alle delicate momenten. U hebt zelfs een opening gemaakt en gezegd dat u in de bio-ethische dossiers het debat zou aangaan. We zullen zien hoe dat zal verlopen.

Ik heb vandaag echter ondervonden, toen we pas in de dioxinecommissie samenzaten, wat die consensus betekent. Alleen over het eenvoudige en futiele element van de aanstelling van een bureau, alleen maar over de vraag of er een ondervoorzitter kan worden aangeduid, alleen maar over de eenvoudige vraag of er overleg kan

worden gepleegd met de oppositie om, in consensus, tot de samenstelling van het bureau te komen, was het al niet mogelijk een consensus te bereiken. Buiten de gremia, de commissie en de Conferentie van voorzitters, wordt er al een afspraak gemaakt. Alles wordt door u beslist.

Wij nemen echter toch de handschoen op. Ik heb gisteren al gezegd en ik herhaal vandaag dat wij ons willen inschrijven in een nieuwe vorm van oppositie voeren, maar dat het niet op zo'n manier kan voortgaan.

Als wij, van in het begin, eerlijke correcte afspraken over al die materies maken, dan zijn wij bereid, mijnheer de eerste minister, om dat debat constructief aan te gaan. Wij zijn echt bereid dit te doen. Ik reken erop dat dit zal worden gerespecteerd en dat wij de kans zullen krijgen om te bewijzen dat inderdaad voor belangrijke materies een consensus mogelijk is. Ik hoop echter dat de procedure zal worden gerespecteerd en dat wij van in het begin zullen worden betrokken bij de afspraken die terzake moeten worden gemaakt.

Collega's, aanvankelijk waren wij nogal bevreesd voor dit debat, omdat wij niet wisten op welke manier wij dit zouden voeren. Wij hebben inderdaad die ervaring van oppositie voeren niet.

De **voorzitter**: Collega's, mag ik u vragen te luisteren naar de heer De Clerck?

De heer **Stefaan De Clerck** (CVP): Wij wisten niet op welke manier oppositie moest worden gevoerd. Niemand in onze fractie is zou oud dat hij de vorige oppositieperiode heeft meegemaakt.

Als wij echter zien hoe deze meerderheid, met heel die variëteit van uiteenzettingen, hier functioneert, als wij horen welke reserves Ecolo formuleert, als wij horen hoe de heer Tavernier hier komt verklaren dat zijn fractie heel kritisch staat tegenover een aantal punten en zegt dat die punten opnieuw op de agenda zullen worden geplaatst omdat ze nu niet in het regeerakkoord worden vermeld, als wij de heer Van der Maelen horen zeggen dat zijn partij een zweeppartij is en als dusdanig zal optreden en er het maximum zal uithalen en dat de SP geen meerderheidspartij is die hier loyaal zal meewerken, als wij zien hoe de PS dan reageert, meestal zwijgend, eigenlijk een gevaarlijk zwijgen, een schuldig stilzwijgen - vandaag moet de heer Eerdekens zwijgen, hoewel hij heel veel zin heeft om te spreken maar hij mag niet spreken, de PS moet

zwijgen en inslikken wat ze te zeggen heeft, zij gaat niet akkoord en is bijzonder ongelukkig met alles wat er gebeurt, welnu, tegenover een dergelijke meerderheid willen wij graag oppositie voeren. Dit is duidelijk. Wij zien het zitten.

(Onderbreking)

We zullen het doen : met veel plezier, constructief waar het mogelijk is en hard als het nodig is.

Wij zullen die oppositie verder kunnen voeren omdat wij weten dat elk van die regeringspartijen zoveel van zijn eigen principes moet prijsgeven, zoveel moet slikken. De regering zal echter op haar geheel worden beoordeeld. Ik wil dus even de spreuk van de H. Remigius herhalen die Yves Leterme gisteren gebruikte. U kent ze wellicht niet, mijnheer Valkeniers. Deze spreuk luidt als volgt : "U zult verbranden wat u hebt aanbeden. U zult aanbidden wat u hebt verbrand".

Welnu, deze spreuk geldt voor de hele regering. Wat zij vroeger heeft verbrand, zal zij nu aanbidden. Wat zij vroeger heeft aanbeden, zal zij nu verbranden. Zij moet nu dingen verdedigen die zij vroeger niet kon verdedigen en omgekeerd. Dat zal automatisch tot moeilijkheden leiden. Wij zullen daarop doorgaan maar niet op een destructieve manier, niet op een negatieve manier door voortdurend te blokkeren.

Wij zullen hard zijn als het moet, maar wij zijn ervan overtuigd dat onze oppositie absoluut nodig zal zijn, ook voor dit land. We zullen het dus met overtuiging doen.

Adoption de l'ordre du jour Goedkeuring van de agenda

Le **président** : Nous devons nous prononcer sur le projet d'ordre du jour que vous propose la Conférence des présidents.

Wij moeten ons thans uitspreken over de ontwerp-agenda die de Conferentie van voorzitters u voorstelt.

Er werd afgesproken op vrijdag 23 juli 1999, wellicht om 15 uur, een vergadering te houden voor de eedaflegging van een paar leden. Ik heb aan de voorzitters van de betrokken commissies, de heer Ansoms en mevrouw Avontroodt, gevraagd de commissies voor het Bedrijfsleven en voor de Volkgezondheid dezelfde dag, wellicht om 15.30 uur, bijeen te roepen.

Pas d'observation ? (Non) La proposition est adoptée.

Geen opmerkingen ? (Nee) Het voorstel is aangenomen.

Nomination d'un questeur Benoeming van een quaestor

Le **président** : Je vous propose de procéder à la nomination d'un questeur en remplacement de M. Jacques Simonet, ministre-président du gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale.

Ik stel u voor over te gaan tot de benoeming van een quaestor, ter vervanging van de heer Jacques Simonet, minister-voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering.

Le groupe PRL FDF MCC propose la candidature de M. Denis D'hondt.

Le groupe VL.BLOK propose la candidature de M. Filip De Man.

De PRL FDF MCC-fractie stelt de heer Denis D'hondt als kandidaat voor.

De VL.BLOK-fractie stelt de heer Filip De Man als kandidaat voor.

Pas d'observation ?

Geen bezwaar ?

De heer Gerolf Annemans heeft het woord.

De heer **Gerolf Annemans** (VL.BLOK) : Mijnheer de voorzitter, het is niet onze bedoeling constructieve oppositie te voeren, maar in dit verband wens ik wel een constructief voorstel te doen. Ik stel voor ons protest tegen de manier waarop de PS de quaestuur heeft samengesteld - zoals ze trouwens de meeste zaken de afgelopen weken heeft samengesteld - in september te herhalen en zodoende deze nachtzitting niet te verlengen.

De **voorzitter** : Aangezien het aantal kandidaten overeenstemt met het aantal te begeven plaatsen, moet er niet gestemd worden.

Etant donné que le nombre de candidats correspond au nombre de places à pourvoir, il n'y a pas lieu de procéder au scrutin.

Ik verklaar verkozen tot quaestor, de heer Denis D'hondt.

Je proclame élu en qualité de questeur, M. Denis D'hondt.

Toespraak van de voorzitter Allocution du président

De **voorzitter** : Collega's, wij zijn bijna aan het einde van onze werkzaamheden gekomen, behoudens de vergaderingen die einde volgende week nog zullen plaatsgrijpen.

Sommigen zullen zeggen dat onze werkzaamheden bijzonder kort waren, maar zij vergeten dat wij vóór en na 13 juni flink hebben gewerkt.

Ik wens u te danken voor mijn verkiezing tot voorzitter en ik zal mijn best doen om uw vertrouwen waardig te zijn.

Ik heb reeds gezegd : "Ad augusta per angusta". U zal mij toestaan later, bij de aanvang van de nieuwe zittingsperiode, een langere toespraak te houden.

Chers collègues, le parlement représenté, nous ne saurions trop insister, le vrai centre de la démocratie, le lieu où se tisse chaque jour par le débat et le dialogue entre majorité et opposition, la toile de fond de notre société. C'est dire combien le travail accompli par mes prédécesseurs pour revaloriser le travail parlementaire et donner une visibilité accrue à nos travaux, est utile. Je leur en sais gré en mon nom personnel et au nom de l'Assemblée. Nous aurons plus tard, je l'espère, une Assemblée que je souhaite attentive, active, reflétant au mieux la diversité des aspirations de nos concitoyens, encore plus ouverte sur l'extérieur et mieux adaptée aux enjeux d'une démocratie moderne.

Ik wens alle kamerleden en hun gezinnen een schitterende, welverdiende en actieve vakantie toe, een vakantie die bevorderlijk mag zijn voor de reflectie en die een noodzakelijke afstand inbouwt ten opzichte van een mandaat dat een niet aflatende waakzaamheid en een permanente beschikbaarheid vereist. Ook de eerste minister en de leden van de regering bied ik graag dezelfde wensen aan.

Mijn dank gaat ook uit naar de journalisten die onze activiteiten naarstig volgen.

Ik dank ten slotte de griffier van de Kamer en alle personeelsleden en medewerkers van onze Assemblée. Zonder hun bijdrage waren deze werkzaamheden niet mogelijk.

De heer Stefaan De Clerck heeft het woord.

De heer **Stefaan De Clerck** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik neem mijn woorden van daarstraks, in verband met een consensus, terug.

Er bestaat wel een consensus over het feit dat ik namens alle fracties iedereen een prettige vakantie mag toewensen. Uiteraard wens ik dat aan u, mijnheer de voorzitter, evenals aan de diensten van de Kamer, die schitterend - zelfs nachtelijk - werk hebben geleverd. Ik wens uiteraard de regering... niet het vertrouwen, maar wel een goede vakantie toe. (*Gelach*)

Je souhaite à tous nos collègues de bonnes vacances. Je crois que nous avons absolument besoin d'un peu de détente. Merci à tout le monde pour le travail qui a été réalisé.

Benoeming van commissies

Nomination de commissions

De **voorzitter** : Aan de orde is de benoeming van de vaste commissies met uitzondering van de commissie voor de Volksgezondheid, het Leefmilieu en de Maatschappelijke Hernieuwing en van de commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de nationale wetenschappelijke en culturele instellingen, de Middenstand en de Landbouw die op 1 juli 1999 werden benoemd.

L'ordre du jour appelle la nomination des commissions permanentes à l'exception de la commission de la Santé publique, de l'Environnement et du Renouveau de la Société et de la commission de l'Economie, de la Politique scientifique, de l'Education, des Institutions scientifiques et culturelles nationales, des Classes moyennes et de l'Agriculture qui ont été nommées le 1er juillet 1999.

Luidens artikel 13 van het Reglement benoemt de Kamer uit haar leden vaste commissies. De bevoegdheden en de benaming van de vaste commissies worden door de voorzitter vastgesteld na inwinning van het advies van de Conferentie van voorzitters. Na overleg in de Conferentie van voorzitters van 14 juli 1999 stel ik u voor de vaste commissies te behouden met dezelfde benaming en bevoegdheden als onder de vorige zittingsperiode.

En application de l'article 13 du Règlement, la Chambre nomme en son sein, des commissions permanentes. Les attributions et la dénomination des commissions permanentes sont fixées par le président de la Chambre après avis de la Conférence des présidents.

Après concertation au sein de la Conférence des présidents du 14 juillet 1999, je vous propose de maintenir la dénomination et les attributions des commissions permanentes de la législature précédente.

Overeenkomstig artikel 12 van het Reglement geschieden deze benoemingen van de leden van de commissies op grond van de evenredige vertegenwoordiging van de politieke fracties; elk lid van een in de vaste commissies vertegenwoordigde politieke fractie moet op zijn minst van één commissie deel uitmaken. De leden die geen deel uitmaken van een politieke fractie of die deel uitmaken van een politieke fractie, die niet in de vaste commissies vertegenwoordigd is, hebben zitting in ten minste één van die commissies naar keuze, maar hebben geen stemrecht.

Conformément à l'article 12 du Règlement, les nominations des membres des commissions se font à la représentation proportionnelle des groupes politiques et chaque membre d'un groupe politique représenté dans les commissions permanentes doit faire partie d'au moins une commission. Les membres qui ne font partie d'aucun groupe politique ou qui font partie d'un groupe politique non représenté dans les commissions permanentes siègent dans au moins une de ces commissions de leur choix, sans voix délibérative.

Mag ik erop wijzen dat de commissies uit 17 leden bestaan, en dat met inachtneming van de evenredige vertegenwoordiging de samenstelling ervan er als volgt uit ziet :

3 leden van de VLD-fractie en 4 plaatsvervangers;

3 leden van de CVP-fractie en 4 plaatsvervangers;

2 leden van de AGALEV-ECOLO-fractie en 3 plaatsvervangers;

2 leden van de PS-fractie en 3 plaatsvervangers;

2 leden van de PRL-FDF-fractie en 3 plaatsvervangers;

2 leden van de VLAAMS BLOK-fractie en 3 plaatsvervangers;

1 lid van de SP-fractie en 2 plaatsvervangers;

1 lid van de PSC-fractie en 2 plaatsvervangers;

1 lid van de Volksunie&ID21-fractie en 2 plaatsvervangers.

Je rappelle que les commissions sont composées de 17 membres et que la répartition proportionnelle attribue :

3 sièges aux membres du groupe VLD plus 4 suppléants;

3 sièges aux membres du groupe CVP plus 4 suppléants;

2 sièges aux membres du groupe AGALEV-ECOLO plus 3 suppléants;

2 sièges aux membres du groupe PS plus 3 suppléants;

2 sièges aux membres du groupe PRL-FDF plus 3 suppléants;

2 sièges aux membres du groupe VLAAMS BLOK plus 3 suppléants;

1 siège aux membres du groupe SP plus 2 suppléants;

1 siège aux membres du groupe PSC plus 2 suppléants;

1 siège aux membres du groupe Volksunie&ID21 plus 2 suppléants.

De fractievoorzitters hebben mij de namen van hun kandidaten medege-deeld.

Les présidents de groupe m'ont fait parvenir les noms de leurs candidats.

Daar het aantal ontvankelijke kandidaturen overeenstemt met het aantal te begeven plaatsen, moet, overeenkomstig artikel 11, 6 van het Reglement, niet gestemd worden.

Etant donné que le nombre de candidatures recevables correspond au nombre de places à conférer, il n'y a pas lieu à scrutin conformément à l'article 11, 6 du Règlement.

Dienvolgens verklaar ik verkozen de kandidaten voorgedragen voor de verschillende commissies. De samenstelling van de commissies zal in het Beknopt Verslag en in de Handelingen gepubliceerd worden.

En conséquence, je proclame élus les candidats présentés pour les différentes commissions. La composition des commissions sera publiée au Compte rendu analytique et aux Annales.

De Conferentie van voorzitters van 14 juli 1999 stelt voor de commissie belast met de problematiek inzake Handels- en Economisch Recht opnieuw samen te stellen met dezelfde benaming en bevoegdheden als onder de vorige zittingsperiode.

En ce qui concerne la commission chargée des problèmes de Droit commercial et économique, la Conférence des présidents du 14 juillet 1999 propose de maintenir la dénomination et les attributions de la législature précédente.

De fractievoorzitters hebben mij de namen van hun kandidaten medege-deeld.

Les présidents de groupe m'ont fait parvenir les noms de leurs candidats.

Daar het aantal ontvankelijke kandidaturen overeenstemt met het aantal te begeven plaatsen, moet, overeenkomstig artikel 11.6 van het Reglement, niet gestemd worden.

Etant donné que le nombre de candidatures recevables correspond au nombre de places à conférer, il n'y a pas lieu à scrutin conformément à l'article 11.6 du Règlement.

Dienvolgens verklaar ik verkozen de kandidaten voorgedragen voor deze commissies. De samenstelling van de commissie zal in het Beknopt Verslag en in de Handelingen gepubliceerd worden.

En conséquence, je proclame élus les candidats présentés pour cette commission. La composition sera publiée au Compte rendu analytique et aux Annales.

Samenstelling van andere commissies

Composition des autres commissions

De **voorzitter** : De fractievoorzitters hebben mij ook de namen van hun kandidaten medegedeeld voor de volgende commissies, bijzondere commissies en adviescomités :

- commissie voor de Comptabiliteit;
- commissie voor de Naturalisaties;
- commissie voor de Verzoekschriften;
- commissie voor de Vervolgingen;
- bijzondere commissie voor het Reglement en voor de Hervorming van de Parlementaire Werkzaamheden;
- controlecommissie betreffende de verkiezingsuitgaven en de boekhouding van de politieke partijen;
- bijzondere commissie belast met de parlementaire begeleiding van het vast comité van toezicht op de politiediensten;
- adviescomité voor de Europese aangelegenheden

- adviescomité voor de maatschappelijke emancipatie.

Les présidents de groupe m'ont également fait parvenir les noms de leurs candidats pour les commissions, commissions spéciales et comités d'avis suivants :

- commission de la Comptabilité;
- commission des Naturalisations;
- commission des Pétitions;
- commission des Poursuites;
- commission spéciale du Règlement et de la Réforme du travail parlementaire;
- commission de contrôle des dépenses électorales et de la comptabilité des partis politiques;
- commission spéciale chargée de l'accompagnement parlementaire du comité permanent de contrôle des services de police;
- comité d'avis chargé de questions européennes
- comité d'avis pour l'émancipation sociale.

Daar het aantal ontvankelijke kandidaturen overeenstemt met het aantal te begeven plaatsen, moet, overeenkomstig artikel 11.6 van het Reglement, niet gestemd worden.

Etant donné que le nombre de candidatures recevables correspond au nombre de places à conférer, il n'y a pas lieu à scrutin conformément à l'article 11.6 du Règlement.

Dienvolgens verklaar ik verkozen de kandidaten voorgedragen voor de verschillende commissies en de twee adviescomités. De samenstelling van de commissies en de adviescomités zal in het Beknopt Verslag en in de Handelingen gepubliceerd worden.

En conséquence, je proclame élus les candidats présentés pour les différentes commissions et les deux comités d'avis. La composition des commissions et des comités d'avis sera publiée au Compte rendu analytique et aux Annales.

Stemming Vote

De **voorzitter** : Aan de orde is de stemming over de **vertrouwensmotie** ingediend door de regering tot besluit van de regeringsverklaring.

L'ordre du jour appelle le vote sur la **motion de confiance** déposée par le gouvernement en conclusion de la déclaration gouvernementale.

Vraagt iemand het woord voor een stemverklaring ? (*Nee*)

Quelqu'un demande-t-il la parole pour une explication de vote ? (*Non*)

Begin van de stemming / Début du vote.

Heeft iedereen gestemd en zijn stem gecontroleerd ? / Tout le monde a-t-il voté et vérifié son vote ?

Einde van de stemming / Fin du vote.

Uitslag van de stemming / Résultat du vote.

(stemming/vote 1)		
<i>Oui</i>	90	<i>Ja</i>
<i>Non</i>	47	<i>Nee</i>
<i>Abstentions</i>	1	<i>Onthoudingen</i>
<i>Total</i>	138	<i>Totaal</i>

Bijgevolg wordt de motie van vertrouwen aangenomen.

En conséquence, la motion de confiance est adoptée.

De heer **Ferdie Willems** (VU&ID21) : Ik wilde "nee" stemmen.

De **voorzitter** : De naam van mevrouw Lena Laenens, die de eed nog niet heeft afgelegd, wordt uit de stemlijst geschrapt.

La séance est levée.

De vergadering is gesloten.

- *La séance est levée samedi 17 juillet 1999 à 01.23 heures. Prochaine séance plénière vendredi 23 juillet 1999 à 15.00 heures.*

- *De vergadering wordt gesloten op zaterdag 17 juli 1999 om 01.23 uur. Volgende plenaire vergadering vrijdag 23 juli 1999 om 15.00 uur.*

ANNEXE

SEANCE PLENIERE
VENDREDI 16 JUILLET 1999

VOTES

Détail des votes nominatifs

Le résultat de chaque vote nominatif ainsi que les déclarations après vote figurent dans le corps du "Compte rendu analytique" et des "Annales parlementaires"

BIJLAGE

PLENAIRE VERGADERING
VRIJDAG 16 JULI 1999

STEMMINGEN

Detail van de naamstemmingen

De uitslag van elke naamstemming alsmede de verklaringen na sluiting van de stemming worden vermeld in het corpus van het "Beknopt Verslag" en van de "Parlementaire Handelingen"

Vote nominatif n° 1 - Naamstemming nr. 1

Ont répondu oui - Voor hebben gestemd :

Les membres-De leden : Anthuenis, Avontroodt, Bacquellaine, Baldewijns, Bartholomeeussen, Barzin, Bonte, Burgeon, Cahay-André, Canon, Chabot, Chastel, Clerfayt, Coenen, Collard, Cortois, Coveliers, Dardenne, De Block, Decroly, De Croo, de Donnée, De Groot, Dehu, Delizée, Denis, De Permentier, Depreter, Derycke, Descheemaeker, D'hondt Denis, Douifi, Drion, Eeman, Eerdeken, Erdman, Genot, Giet, Gilkinet, Goris, Grauwels, Harmegnies, Henry, Herzet, Hove, Janssens, Laenens, Lahaye, Lano, Lansens, Larcier, Leen, Lejeune, Lenssen, Maingain, Mayeur, Michel, Minne, Moerman Fientje, Moerman Jean-Paul, Moriau, Peeters, Pelzer-Salandra, Philtjens, Picqué, Schalck, Schellens, Seghin, Smets Tony, Somers, Talhaoui, Tavernier, Timmermans, Valkeniers, Van Aperen, Van den Poel-Welkenhuysen, van der Hooft, Van der Maelen, Van Grootenbrulle, Vanhoutte, Vanoost, Vanvelthoven, van Weddingen, Verlinde, Versnick, Viseur Jean-Pierre, Wauters, Wauthier, Willockx, Yerna.

Ont répondu non - Tegen hebben gestemd :

Les membres-De leden : Annemans, Ansoms, Borginon, Bourgeois, Bouteca, Brepoels, Brouns, Bultinck, Creyf, De Clerck, De Crem, De Man, D'haeseleer, D'Hondt Greta, Féret, Goyvaerts, Grafé, Hendrickx, Laeremans, Langendries, Lefevre, Leterme, Milquet, Mortelmans, Paque, Pieters Danny, Pieters Dirk, Pieters Trees, Pinxten, Poncelet, Schauvliege, Schoofs, Sevenhans, Spinnewyn, Tant, Tastenhoye, Van den Eynde, Vandeurzen, Van Eetvelt, Van Hoorebeke, Van Parys, Van Peel, Vanpoucke, Van Rompuy, Van Weert, Verherstraeten, Viseur Jean-Jacques.

Se sont abstenus - Hebben zich onthouden :

Les membres-De leden : Detremmerie.

SEANCE PLENIERE
VENDREDI 16 JUILLET 1999

DÉCISIONS INTERNES

COMMISSIONS

Composition

1. Commission des Affaires sociales

Membres titulaires

VLD : Filip Anthuenis, Jef Valkeniers, Kathleen van der Hooft
CVP : Luc Goutry, Greta D'Hondt, Trees Pieters
AGALEV-ECOLO : Marie-Thérèse Coenen, Joos Wauters
PS : Jean-Marc Delizée, Maggy Yerna
PRL FDF MCC : Pierrette Cahay-André, Corinne De Permentier
Vlaams Blok : Koen Bultinck, Guy D'haeseleer
SP : Hans Bonte
PSC : Jean-Jacques Viseur
Volksunie&ID21 : Annemie Van de Casteele

Membres suppléants

VLD : Yolande Avontroodt, Maggie De Block, Etienne De Groot, Pierre Lano
CVP : Jos Ansoms, Joke Schauvliege, Jo Vandeurzen, Servais Verherstraeten
AGALEV-ECOLO : Marie-Christine Grauwels, Paul Timmermans, N.
PS : Colette Burgeon, Yvan Mayeur, Bruno Van Grootenbrulle
PRL FDF MCC : Daniel Bacquelaine, Olivier Chastel, Charles Michel
Vlaams Blok : Gerolf Annemans, Hagen Goyvaerts, John Spinnewyn
SP : Dalila Douifi, Jan Peeters
PSC : Joëlle Milquet, André Smets
Volksunie&ID21 : Danny Pieters, Els Van Weert

2. Commission de la Défense nationale

Membres titulaires

VLD : Jan Eeman, Stef Goris, Martial Lahaye
CVP : Hubert Brouns, Pieter De Crem, Marc Van Peel
AGALEV-ECOLO : Zoé Genot, Peter Vanhoutte
PS : José Canon, Jean-Pol Henry
PRL FDF MCC : Josée Lejeune, Jean-Paul Moerman
Vlaams Blok : Luc Sevenhans, John Spinnewyn
SP : André Schellens
PSC : Raymond Langendries
Volksunie&ID21 : Ferdy Willems

PLENAIRE VERGADERING
VRIJDAG 16 JULI 1999

INTERNE BESLUITEN

COMMISSIES

Samenstelling

1. Commissie voor de Sociale Zaken

Vaste leden

VLD : Filip Anthuenis, Jef Valkeniers, Kathleen van der Hooft
CVP : Luc Goutry, Greta D'Hondt, Trees Pieters
AGALEV-ECOLO : Marie-Thérèse Coenen, Joos Wauters
PS : Jean-Marc Delizée, Maggy Yerna
PRL FDF MCC : Pierrette Cahay-André, Corinne De Permentier
Vlaams Blok : Koen Bultinck, Guy D'haeseleer
SP : Hans Bonte
PSC : Jean-Jacques Viseur
Volksunie&ID21 : Annemie Van de Casteele

Plaatsvervangers

VLD : Yolande Avontroodt, Maggie De Block, Etienne De Groot, Pierre Lano
CVP : Jos Ansoms, Joke Schauvliege, Jo Vandeurzen, Servais Verherstraeten
AGALEV-ECOLO : Marie-Christine Grauwels, Paul Timmermans, N.
PS : Colette Burgeon, Yvan Mayeur, Bruno Van Grootenbrulle
PRL FDF MCC : Daniel Bacquelaine, Olivier Chastel, Charles Michel
Vlaams Blok : Gerolf Annemans, Hagen Goyvaerts, John Spinnewyn
SP : Dalila Douifi, Jan Peeters
PSC : Joëlle Milquet, André Smets
Volksunie&ID21 : Danny Pieters, Els Van Weert

2. Commissie voor de Landsverdediging

Vaste leden

VLD : Jan Eeman, Stef Goris, Martial Lahaye
CVP : Hubert Brouns, Pieter De Crem, Marc Van Peel
AGALEV-ECOLO : Zoé Genot, Peter Vanhoutte
PS : José Canon, Jean-Pol Henry
PRL FDF MCC : Josée Lejeune, Jean-Paul Moerman
Vlaams Blok : Luc Sevenhans, John Spinnewyn
SP : André Schellens
PSC : Raymond Langendries
Volksunie&ID21 : Ferdy Willems

Membres suppléants

VLD : Willy Cortois, Tony Smets, Arnold Van Aperen, Geert Versnick
CVP : Mark Eyskens, Luc Goutry, Karel Pinxten, Daniël Vanpoucke
AGALEV-ECOLO : Lode Vanoost, N., N.
PS : Maurice Dehu, Yvon Harmegnies, Patrick Moriau
PRL FDF MCC : Georges Clerfayt, Philippe Collard, Robert Denis
Vlaams Blok : Bert Schoofs, Guido Tastenhoye, Jaak Van den Broeck
SP : Patrick Lansens, Dirk Van der Maelen
PSC : Jacques Lefevre, Jean-Pol Poncelet
Volksunie&ID21 : Alfons Borginon, N.

3. Commission des Finances et du Budget

Membres titulaires

VLD : Aimé Desimpel, Georges Lenssen, Fientje Moerman
CVP : Yves Leterme, Dirk Pieters, Karel Pinxten
AGALEV-ECOLO : Jef Tavernier, Jean-Pierre Viseur
PS : Maurice Dehu, François Dufour
PRL FDF MCC : Olivier Maingain, Eric van Weddingen
Vlaams Blok : Alexandra Colen, Hagen Goyvaerts
SP : Peter Vanvelthoven
PSC : Jean-Pol Poncelet
Volksunie&ID21 : Alfons Borginon

Membres suppléants

VLD : Willy Cortois, Jan Eeman, Pierre Lano, Tony Smets
CVP : Greta D'Hondt, Mark Eyskens, Daniël Vanpoucke, Herman Van Rompuy
AGALEV-ECOLO : Zoé Genot, Géraldine Pelzer-Salandra, Lode Vanoost
PS : Jacques Chabot, Claude Eerdeken, Bruno Van Grootenbrulle
PRL FDF MCC : Anne Barzin, Philippe Collard, Charles Michel
Vlaams Blok : Gerolf Annemans, Roger Bouteica, Francis Van den Eynde
SP : Daan Schalck, Henk Verlinde
PSC : Joëlle Milquet, Jean-Jacques Viseur
Volksunie&ID21 : Danny Pieters, Karel Van Hoorebeke

4. Commission de l'Infrastructure, des Communications et des Entreprises publiques

Membres titulaires

VLD : Aimé Desimpel, Hugo Philtjens, Bart Somers
CVP : Jos Ansoms, Marcellus Hendrickx, Jozef Van Eetvelt
AGALEV-ECOLO : Mirella Minne, Lode Vanoost
PS : Jean Depreter, Charles Picqué
PRL FDF MCC : Olivier Chastel, Michel Wauthier
Vlaams Blok : Jan Mortelmans, Francis Van den Eynde
SP : Marcel Bartholomeeussen
PSC : André Smets
Volksunie&ID21 : Frieda Brepoels

Plaatsvervangers

VLD : Willy Cortois, Tony Smets, Arnold Van Aperen, Geert Versnick
CVP : Mark Eyskens, Luc Goutry, Karel Pinxten, Daniël Vanpoucke
AGALEV-ECOLO : Lode Vanoost, N., N.
PS : Maurice Dehu, Yvon Harmegnies, Patrick Moriau
PRL FDF MCC : Georges Clerfayt, Philippe Collard, Robert Denis
Vlaams Blok : Bert Schoofs, Guido Tastenhoye, Jaak Van den Broeck
SP : Patrick Lansens, Dirk Van der Maelen
PSC : Jacques Lefevre, Jean-Pol Poncelet
Volksunie&ID21 : Alfons Borginon, N.

3. Commissie voor de Financiën en de Begroting

Vaste leden

VLD : Aimé Desimpel, Georges Lenssen, Fientje Moerman
CVP : Yves Leterme, Dirk Pieters, Karel Pinxten
AGALEV-ECOLO : Jef Tavernier, Jean-Pierre Viseur
PS : Maurice Dehu, François Dufour
PRL FDF MCC : Olivier Maingain, Eric van Weddingen
Vlaams Blok : Alexandra Colen, Hagen Goyvaerts
SP : Peter Vanvelthoven
PSC : Jean-Pol Poncelet
Volksunie&ID21 : Alfons Borginon

Plaatsvervangers

VLD : Willy Cortois, Jan Eeman, Pierre Lano, Tony Smets
CVP : Greta D'Hondt, Mark Eyskens, Daniël Vanpoucke, Herman Van Rompuy
AGALEV-ECOLO : Zoé Genot, Géraldine Pelzer-Salandra, Lode Vanoost
PS : Jacques Chabot, Claude Eerdeken, Bruno Van Grootenbrulle
PRL FDF MCC : Anne Barzin, Philippe Collard, Charles Michel
Vlaams Blok : Gerolf Annemans, Roger Bouteica, Francis Van den Eynde
SP : Daan Schalck, Henk Verlinde
PSC : Joëlle Milquet, Jean-Jacques Viseur
Volksunie&ID21 : Danny Pieters, Karel Van Hoorebeke

4. Commissie voor de Infrastructuur, het Verkeer en de Overheidsbedrijven

Vaste leden

VLD : Aimé Desimpel, Hugo Philtjens, Bart Somers
CVP : Jos Ansoms, Marcellus Hendrickx, Jozef Van Eetvelt
AGALEV-ECOLO : Mirella Minne, Lode Vanoost
PS : Jean Depreter, Charles Picqué
PRL FDF MCC : Olivier Chastel, Michel Wauthier
Vlaams Blok : Jan Mortelmans, Francis Van den Eynde
SP : Marcel Bartholomeeussen
PSC : André Smets
Volksunie&ID21 : Frieda Brepoels

Membres suppléants

VLD : Hugo Coveliers, Martial Lahaye, Tony Smets, Arnold Van Aperen

CVP : Pieter De Crem, Luc Goutry, Yves Leterme, Servais Verherstraeten

AGALEV-ECOLO : Anne-Marie Descheemaeker, Marie-Christine Grauwels, Paul Timmermans

PS : Jean-Pol Henry, Guy Larcier, Bruno Van Grootenbrulle

PRL FDF MCC : Pierrette Cahay-André, Denis D'hondt, Jean-Paul Moerman

Vlaams Blok : Filip De Man, Luc Sevenhans, Jaak Van den Broeck

SP : Daan Schalck, André Schellens

PSC : Jean-Pierre Grafé, Luc Paque

Volksunie&ID21 : Alfons Borginon, Karel Van Hoorebeke

5. Commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique

Membres titulaires

VLD : Willy Cortois, Tony Smets, Marilou Vanden Poel-Welkenhuysen

CVP : Pieter De Crem, Paul Tant, Daniël Vanpoucke

AGALEV-ECOLO : Marie-Christine Grauwels, Géraldine Pelzer-Salandra

PS : François Dufour, Charles Janssens

PRL FDF MCC : François-Xavier de Donnée, Denis D'hondt

Vlaams Blok : Filip De Man, Guido Tastenhoye

SP : Jan Peeters

PSC : Jean-Pierre Detremmerie

Volksunie&ID21 : Karel Van Hoorebeke

Membres suppléants

VLD : Filip Anthuenis, Hugo Coveliers, Bart Somers, Arnold Van Aperen

CVP : Marcellus Hendrickx, Joke Schauvliege, Jozef Van Eetvelt, Tony Van Parys

AGALEV-ECOLO : Vincent Decroly, Jean-Pierre Viseur, Fauzaya Talhaoui

PS : José Canon, Jacques Chabot, Charles Picqué

PRL FDF MCC : Corinne De Permentier, Jacqueline Herzet, Josée Lejeune

Vlaams Blok : Koen Bultinck, Guy D'haeseleer, Jan Mortelmans

SP : Marcel Bartholomeeussen, Patrick Lansens

PSC : Joëlle Milquet, André Smets

Volksunie&ID21 : Annemie Van de Casteele, Ferdy Willems

6. Commission de la Justice

Membres titulaires

VLD : Hugo Coveliers, Guy Hove, Kathleen van der Hooft

CVP : Jo Vandeurzen, Tony Van Parys, Servais Verherstraeten

AGALEV-ECOLO : Vincent Decroly, Fauzaya Talhaoui

PS : Thierry Giet, N.

PRL FDF MCC : Jacqueline Herzet, Charles Michel

Vlaams Blok : Bart Laeremans, Bert Schoofs

SP : Frederik Erdman

PSC : Joëlle Milquet

Volksunie&ID21 : Geert Bourgeois

Plaatsvervangers

VLD : Hugo Coveliers, Martial Lahaye, Tony Smets, Arnold Van Aperen

CVP : Pieter De Crem, Luc Goutry, Yves Leterme, Servais Verherstraeten

AGALEV-ECOLO : Anne-Marie Descheemaeker, Marie-Christine Grauwels, Paul Timmermans

PS : Jean-Pol Henry, Guy Larcier, Bruno Van Grootenbrulle

PRL FDF MCC : Pierrette Cahay-André, Denis D'hondt, Jean-Paul Moerman

Vlaams Blok : Filip De Man, Luc Sevenhans, Jaak Van den Broeck

SP : Daan Schalck, André Schellens

PSC : Jean-Pierre Grafé, Luc Paque

Volksunie&ID21 : Alfons Borginon, Karel Van Hoorebeke

5. Commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt

Vaste leden

VLD : Willy Cortois, Tony Smets, Marilou Vanden Poel-Welkenhuysen

CVP : Pieter De Crem, Paul Tant, Daniël Vanpoucke

AGALEV-ECOLO : Marie-Christine Grauwels, Géraldine Pelzer-Salandra

PS : François Dufour, Charles Janssens

PRL FDF MCC : François-Xavier de Donnée, Denis D'hondt

Vlaams Blok : Filip De Man, Guido Tastenhoye

SP : Jan Peeters

PSC : Jean-Pierre Detremmerie

Volksunie&ID21 : Karel Van Hoorebeke

Plaatsvervangers

VLD : Filip Anthuenis, Hugo Coveliers, Bart Somers, Arnold Van Aperen

CVP : Marcellus Hendrickx, Joke Schauvliege, Jozef Van Eetvelt, Tony Van Parys

AGALEV-ECOLO : Vincent Decroly, Jean-Pierre Viseur, Fauzaya Talhaoui

PS : José Canon, Jacques Chabot, Charles Picqué

PRL FDF MCC : Corinne De Permentier, Jacqueline Herzet, Josée Lejeune

Vlaams Blok : Koen Bultinck, Guy D'haeseleer, Jan Mortelmans

SP : Marcel Bartholomeeussen, Patrick Lansens

PSC : Joëlle Milquet, André Smets

Volksunie&ID21 : Annemie Van de Casteele, Ferdy Willems

6. Commissie voor de Justitie

Vaste leden

VLD : Hugo Coveliers, Guy Hove, Kathleen van der Hooft

CVP : Jo Vandeurzen, Tony Van Parys, Servais Verherstraeten

AGALEV-ECOLO : Vincent Decroly, Fauzaya Talhaoui

PS : Thierry Giet, N.

PRL FDF MCC : Jacqueline Herzet, Charles Michel

Vlaams Blok : Bart Laeremans, Bert Schoofs

SP : Frederik Erdman

PSC : Joëlle Milquet

Volksunie&ID21 : Geert Bourgeois

Membres suppléants

VLD : Etienne De Groot, Stef Goris, Fientje Moerman, Geert Versnick

CVP : Simonne Creyf, Yves Leterme, Trees Pieters, Joke Schauvliege

AGALEV-ECOLO : Anne-Marie Descheemaeker, Mirella Minne, Géraldine Pelzer-Salandra

PS : Maurice Dehu, Claude Eerdekens, Patrick Moriau

PRL FDF MCC : Pierrette Cahay-André, Corinne De Permentier, Olivier Maingain

Vlaams Blok : Gerolf Annemans, Alexandra Colen, Filip De Man

SP : Erik Derycke, Peter Vanvelthoven

PSC : Jean-Pierre Grafé, Jean-Jacques Viseur

Volksunie&ID21 : Danny Pieters, Karel Van Hoorebeke

7. Commission des Relations extérieures

Membres titulaires

VLD : Stef Goris, Fientje Moerman, Geert Versnick

CVP : Mark Eyskens, Karel Pinxten, Herman Van Rompuy

AGALEV-ECOLO : Claudine Drion, Jef Tavernier

PS : Yvon Harmegnies, Patrick Moriau

PRL FDF MCC : Daniel Bacquelaine, Georges Clerfayt

Vlaams Blok : Guido Tastenhoye, Francis Van den Eynde

SP : Erik Derycke

PSC : Jacques Lefevre

Volksunie&ID21 : Ferdy Willems

Membres suppléants

VLD : Jan Eeman, Guy Hove, Martial Lahaye, Jef Valkeniers

CVP : Pieter De Crem, Marc Van Peel, N., N.

AGALEV-ECOLO : Mirella Minne, Fauzaya Talhaoui, Lode Vanoost

PS : José Canon, Jacques Chabot, Jean-Pol Henry

PRL FDF MCC : François-Xavier de Donnée, Denis D'hondt, Philippe Seghin

Vlaams Blok : Roger Bouteica, Alexandra Colen, Luc Sevenhans

SP : Frederik Erdman, Dirk Van der Maelen

PSC : Jean-Pierre Grafé, Raymond Langendries

Volksunie&ID21 : Danny Pieters, Els Van Weert

8. Commission de Révision de la Constitution et de la Réforme des Institutions

Membres titulaires

VLD : Herman De Croo, Bart Somers, Geert Versnick

CVP : Paul Tant, Marc Van Peel, Herman Van Rompuy

AGALEV-ECOLO : Martine Dardenne, Fauzaya Talhaoui

PS : Thierry Giet, Charles Picqué

PRL FDF MCC : Charles Michel, Olivier Maingain

Vlaams Blok : Koen Bultinck, Guido Tastenhoye

SP : Erik Derycke

PSC : Joëlle Milquet

Volksunie&ID21 : Danny Pieters

Plaatsvervangers

VLD : Etienne De Groot, Stef Goris, Fientje Moerman, Geert Versnick

CVP : Simonne Creyf, Yves Leterme, Trees Pieters, Joke Schauvliege

AGALEV-ECOLO : Anne-Marie Descheemaeker, Mirella Minne, Géraldine Pelzer-Salandra

PS : Maurice Dehu, Claude Eerdekens, Patrick Moriau

PRL FDF MCC : Pierrette Cahay-André, Corinne De Permentier, Olivier Maingain

Vlaams Blok : Gerolf Annemans, Alexandra Colen, Filip De Man

SP : Erik Derycke, Peter Vanvelthoven

PSC : Jean-Pierre Grafé, Jean-Jacques Viseur

Volksunie&ID21 : Danny Pieters, Karel Van Hoorebeke

7. Commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen

Vaste leden

VLD : Stef Goris, Fientje Moerman, Geert Versnick

CVP : Mark Eyskens, Karel Pinxten, Herman Van Rompuy

AGALEV-ECOLO : Claudine Drion, Jef Tavernier

PS : Yvon Harmegnies, Patrick Moriau

PRL FDF MCC : Daniel Bacquelaine, Georges Clerfayt

Vlaams Blok : Guido Tastenhoye, Francis Van den Eynde

SP : Erik Derycke

PSC : Jacques Lefevre

Volksunie&ID21 : Ferdy Willems

Plaatsvervangers

VLD : Jan Eeman, Guy Hove, Martial Lahaye, Jef Valkeniers

CVP : Pieter De Crem, Marc Van Peel, N., N.

AGALEV-ECOLO : Mirella Minne, Fauzaya Talhaoui, Lode Vanoost

PS : José Canon, Jacques Chabot, Jean-Pol Henry

PRL FDF MCC : François-Xavier de Donnée, Denis D'hondt, Philippe Seghin

Vlaams Blok : Roger Bouteica, Alexandra Colen, Luc Sevenhans

SP : Frederik Erdman, Dirk Van der Maelen

PSC : Jean-Pierre Grafé, Raymond Langendries

Volksunie&ID21 : Danny Pieters, Els Van Weert

8. Commissie voor de Herziening van de Grondwet en de Hervorming van de Instellingen

Vaste leden

VLD : Herman De Croo, Bart Somers, Geert Versnick

CVP : Paul Tant, Marc Van Peel, Herman Van Rompuy

AGALEV-ECOLO : Martine Dardenne, Fauzaya Talhaoui

PS : Thierry Giet, Charles Picqué

PRL FDF MCC : Charles Michel, Olivier Maingain

Vlaams Blok : Koen Bultinck, Guido Tastenhoye

SP : Erik Derycke

PSC : Joëlle Milquet

Volksunie&ID21 : Danny Pieters

Membres suppléants

VLD : Filip Anthuenis, Yolande Avontroodt, Hugo Coveliers, Fientje Moerman

CVP : Stefaan De Clerck, Yves Leterme, Jo Vandeurzen, Servais Verherstraeten

AGALEV-ECOLO : Géraldine Pelzer-Salandra, Jef Tavernier, Paul Timmermans

PS : Jean Depreter, Claude Eerdekens, Yvan Mayeur

PRL FDF MCC : Anne Barzin, Corinne De Permentier, Eric van Weddingen

Vlaams Blok : Hagen Goyvaerts, Bart Laeremans, Bert Schoofs

SP : Frederik Erdman, Dirk Van der Maelen

PSC : Jean-Pol Poncelet, Jean-Jacques Viseur

Volksunie&ID21 : Geert Bourgeois, Annemie Van de Casteele

9. Commission de la Comptabilité

Membres titulaires

VLD : Pierre Lano, Hugo Philtjens

CVP : Luc Goutry, Dirk Pieters

AGALEV-ECOLO : Zoé Genot, Jef Tavernier

PS : Jean-Pol Henry

PRL FDF MCC : Charles Michel

Vlaams Blok : Hagen Goyvaerts

SP : André Schellens

PSC : Jean-Pol Poncelet

Membres suppléants

VLD : Aimé Desimpel, Stef Goris, Arnold Van Aperen

CVP : Karel Pinxten, Paul Tant, Herman Van Rompuy

AGALEV-ECOLO : Martine Dardenne, Paul Timmermans, Joos Wauters

PS : Charles Janssens, N.

PRL FDF MCC : Olivier Chastel, Michel Wauthier

Vlaams Blok : Alexandra Colen, John Spinnewyn

SP : Eddy Baldewijns, Jan Peeters

PSC : Jean-Pierre Detremmerie, Richard Fournaux

10. Commission des Naturalisations

Membres titulaires

VLD : Guy Hove, Marilou Van den Poel-Welkenhuysen

CVP : Joke Schauvliege, Jo Vandeurzen

AGALEV-ECOLO : Simonne Leen

PS : Claude Eerdekens

PRL FDF MCC : Michel Wauthier

Vlaams Blok : Jan Mortelmans

SP : Daan Schalck

Membres suppléants

VLD : Martial Lahaye, Hugo Philtjens, Kathleen van der Hooft

CVP : Hubert Brouns, Pieter De Crem, Trees Pieters

AGALEV-ECOLO : Marie-Christine Grauwels, Mirella Minne

PS : Yvan Mayeur, N.

PRL FDF MCC : Jean-Paul Moerman, Philippe Seghin

Vlaams Blok : Guy D'haeseleer, Bert Schoofs

SP : Patrick Lansens, Peter Vanvelthoven

Plaatsvervangers

VLD : Filip Anthuenis, Yolande Avontroodt, Hugo Coveliers, Fientje Moerman

CVP : Stefaan De Clerck, Yves Leterme, Jo Vandeurzen, Servais Verherstraeten

AGALEV-ECOLO : Géraldine Pelzer-Salandra, Jef Tavernier, Paul Timmermans

PS : Jean Depreter, Claude Eerdekens, Yvan Mayeur

PRL FDF MCC : Anne Barzin, Corinne De Permentier, Eric van Weddingen

Vlaams Blok : Hagen Goyvaerts, Bart Laeremans, Bert Schoofs

SP : Frederik Erdman, Dirk Van der Maelen

PSC : Jean-Pol Poncelet, Jean-Jacques Viseur

Volksunie&ID21 : Geert Bourgeois, Annemie Van de Casteele

9. Commissie voor de Comptabiliteit

Vaste leden

VLD : Pierre Lano, Hugo Philtjens

CVP : Luc Goutry, Dirk Pieters

AGALEV-ECOLO : Zoé Genot, Jef Tavernier

PS : Jean-Pol Henry

PRL FDF MCC : Charles Michel

Vlaams Blok : Hagen Goyvaerts

SP : André Schellens

PSC : Jean-Pol Poncelet

Plaatsvervangers

VLD : Aimé Desimpel, Stef Goris, Arnold Van Aperen

CVP : Karel Pinxten, Paul Tant, Herman Van Rompuy

AGALEV-ECOLO : Martine Dardenne, Paul Timmermans, Joos Wauters

PS : Charles Janssens, N.

PRL FDF MCC : Olivier Chastel, Michel Wauthier

Vlaams Blok : Alexandra Colen, John Spinnewyn

SP : Eddy Baldewijns, Jan Peeters

PSC : Jean-Pierre Detremmerie, Richard Fournaux

10. Commissie voor de Naturalisaties

Vaste leden

VLD : Guy Hove, Marilou Van den Poel-Welkenhuysen

CVP : Joke Schauvliege, Jo Vandeurzen

AGALEV-ECOLO : Simonne Leen

PS : Claude Eerdekens

PRL FDF MCC : Michel Wauthier

Vlaams Blok : Jan Mortelmans

SP : Daan Schalck

Plaatsvervangers

VLD : Martial Lahaye, Hugo Philtjens, Kathleen van der Hooft

CVP : Hubert Brouns, Pieter De Crem, Trees Pieters

AGALEV-ECOLO : Marie-Christine Grauwels, Mirella Minne

PS : Yvan Mayeur, N.

PRL FDF MCC : Jean-Paul Moerman, Philippe Seghin

Vlaams Blok : Guy D'haeseleer, Bert Schoofs

SP : Patrick Lansens, Peter Vanvelthoven

11. Commission des Pétitions

Membres titulaires

VLD : Filip Anthuenis, Jan Eeman, Martial Lahaye
CVP : Hubert Brouns, Luc Goutry, Joke Schauvliege
AGALEV-ECOLO : Anne-Marie Descheemaeker, Mirella Minne
PS : Colette Burgeon, Claude Eerdekens
PRL FDF MCC : Olivier Chastel, Josée Lejeune
Vlaams Blok : Roger Bouteica, Jaak Van den Broeck
SP : Patrick Lansens
PSC : André Smets
Volksunie&ID21 : Frieda Brepoels

Membres suppléants

VLD : Yolande Avontroodt, Maggie De Block, Georges Lenssen, Marilou Van den Poel-Welkenhuysen
CVP : Marcellus Hendrickx, Jozef Van Eetvelt, Daniël Vanpoucke
AGALEV-ECOLO : Marie-Thérèse Coenen, Claudine Drion, Joos Wauters
PS : N., N., N.
PRL FDF MCC : Olivier Maingain, N., N.
Vlaams Blok : Koen Bultinck, John Spinnewyn, Jaak Van den Broeck
SP : Magda De Meyer, Jan Peeters
PSC : Jacques Lefevre, Jean-Jacques Viseur
Volksunie&ID21 : Annemie Van de Casteele, Karel Van Hoorebeke

12. Commission des Poursuites

Membres titulaires

VLD : Etienne De Groot
CVP : Tony Van Parys
AGALEV-ECOLO : N.
PS : N.
PRL FDF MCC : Daniel Bacquelaine
Vlaams Blok : Gerolf Annemans
SP : Frederik Erdman

13. Commission chargée des problèmes de Droit commercial et économique

Membres titulaires

VLD : Guy Hove, Pierre Lano, Georges Lenssen
CVP : Jo Vandeurzen, Tony Van Parys, Servais Verherstraeten
AGALEV-ECOLO : Michèle Gilkinet, Simonne Leen
PS : Jacques Chabot, Thierry Giet
PRL FDF MCC : Olivier Chastel, Eric van Weddingen
Vlaams Blok : Bart Laeremans, Bert Schoofs
SP : Henk Verlinde
PSC : Jean-Pierre Grafé
Volksunie&ID21 : Alfons Borginon

11. Commissie voor de Verzoekschriften

Vaste leden

VLD : Filip Anthuenis, Jan Eeman, Martial Lahaye
CVP : Hubert Brouns, Luc Goutry, Joke Schauvliege
AGALEV-ECOLO : Anne-Marie Descheemaeker, Mirella Minne
PS : Colette Burgeon, Claude Eerdekens
PRL FDF MCC : Olivier Chastel, Josée Lejeune
Vlaams Blok : Roger Bouteica, Jaak Van den Broeck
SP : Patrick Lansens
PSC : André Smets
Volksunie&ID21 : Frieda Brepoels

Plaatsvervangers

VLD : Yolande Avontroodt, Maggie De Block, Georges Lenssen, Marilou Van den Poel-Welkenhuysen
CVP : Marcellus Hendrickx, Jozef Van Eetvelt, Daniël Vanpoucke
AGALEV-ECOLO : Marie-Thérèse Coenen, Claudine Drion, Joos Wauters
PS : N., N., N.
PRL FDF MCC : Olivier Maingain, N., N.
Vlaams Blok : Koen Bultinck, John Spinnewyn, Jaak Van den Broeck
SP : Magda De Meyer, Jan Peeters
PSC : Jacques Lefevre, Jean-Jacques Viseur
Volksunie&ID21 : Annemie Van de Casteele, Karel Van Hoorebeke

12. Commissie voor de Vervolgingen

Vaste leden

VLD : Etienne De Groot
CVP : Tony Van Parys
AGALEV-ECOLO : N.
PS : N.
PRL FDF MCC : Daniel Bacquelaine
Vlaams Blok : Gerolf Annemans
SP : Frederik Erdman

13. Commissie belast met de problemen inzake Handels- en Economisch Recht

Vaste leden

VLD : Guy Hove, Pierre Lano, Georges Lenssen
CVP : Jo Vandeurzen, Tony Van Parys, Servais Verherstraeten
AGALEV-ECOLO : Michèle Gilkinet, Simonne Leen
PS : Jacques Chabot, Thierry Giet
PRL FDF MCC : Olivier Chastel, Eric van Weddingen
Vlaams Blok : Bart Laeremans, Bert Schoofs
SP : Henk Verlinde
PSC : Jean-Pierre Grafé
Volksunie&ID21 : Alfons Borginon

Membres suppléants

VLD : Aimé Desimpel, Stef Goris, Fientje Moerman, Arnold Van Aperen
CVP : Greta D'Hondt, Yves Leterme, Trees Pieters, Joke Schauvliege
AGALEV-ECOLO : Mirella Minne, Paul Timmermans, Peter Vanhoutte
PS : Maurice Dehu, Bruno Van Grootenbrulle, Maggy Yerna
PRL FDF MCC : Anne Barzin, Charles Michel, Michel Wauthier
Vlaams Blok : Koen Bultinck, Hagen Goyvaerts, Luc Sevenhans
SP : Daan Schalck, Peter Vanvelthoven
PSC : Richard Fournaux, Joëlle Milquet
Volksunie&ID21 : Geert Bourgeois, Karel Van Hoorebeke

14. Commission spéciale du Règlement et de la Réforme du travail parlementaire

Membres titulaires

VLD : Willy Cortois, Herman De Croo, Arnold Van Aperen
CVP : Jos Ansoms, Paul Tant, Servais Verherstraeten
AGALEV-ECOLO : Vincent Decroly, Joos Wauters
PS : Yvon Harmegnies, Jean-Pol Henry
PRL FDF MCC : Daniel Bacquelaine, Robert Denis
Vlaams Blok : Jaak Van den Broeck, Francis Van den Eynde
SP : Eddy Baldewijns
PSC : Jean-Pol Poncelet
Volksunie&ID21 : Geert Bourgeois

Membres suppléants

VLD : Hugo Coveliers, Etienne De Groot, Tony Smets, Geert Versnick
CVP : Simonne Creyf, Stefaan De Clerck, Pieter De Crem, Dirk Pieters
AGALEV-ECOLO : Marie-Thérèse Coenen, Fauzaya Talhaoui, Peter Vanhoutte
PS : Claude Eerdekens, Charles Janssens, Patrick Moriau
PRL FDF MCC : Philippe Collard, François-Xavier de Donnée, Jean-Paul Moerman
Vlaams Blok : Gerolf Annemans, Bart Laeremans, Luc Sevenhans
SP : André Schellens, Dirk Van der Maelen
PSC : Raymond Langendries, Jacques Lefevre
Volksunie&ID21 : Annemie Van de Casteele, Els Van Weert

15. Commission de contrôle des Dépenses électorales et de la Comptabilité des partis politiques

Membres titulaires

VLD : Geert Versnick
CVP : Yves Leterme, Daniël Vanpoucke
AGALEV-ECOLO : Zoé Genot, Jef Tavernier
PS : Claude Eerdekens
PRL FDF MCC : Daniel Bacquelaine
Vlaams Blok : Gerolf Annemans
SP : Dalila Douifi
Volksunie&ID21 : Alfons Borginon

Plaatsvervangers

VLD : Aimé Desimpel, Stef Goris, Fientje Moerman, Arnold Van Aperen
CVP : Greta D'Hondt, Yves Leterme, Trees Pieters, Joke Schauvliege
AGALEV-ECOLO : Mirella Minne, Paul Timmermans, Peter Vanhoutte
PS : Maurice Dehu, Bruno Van Grootenbrulle, Maggy Yerna
PRL FDF MCC : Anne Barzin, Charles Michel, Michel Wauthier
Vlaams Blok : Koen Bultinck, Hagen Goyvaerts, Luc Sevenhans
SP : Daan Schalck, Peter Vanvelthoven
PSC : Richard Fournaux, Joëlle Milquet
Volksunie&ID21 : Geert Bourgeois, Karel Van Hoorebeke

14. Bijzondere commissie voor het Reglement en voor de Hervorming van de parlementaire werkzaamheden

Vaste leden

VLD : Willy Cortois, Herman De Croo, Arnold Van Aperen
CVP : Jos Ansoms, Paul Tant, Servais Verherstraeten
AGALEV-ECOLO : Vincent Decroly, Joos Wauters
PS : Yvon Harmegnies, Jean-Pol Henry
PRL FDF MCC : Daniel Bacquelaine, Robert Denis
Vlaams Blok : Jaak Van den Broeck, Francis Van den Eynde
SP : Eddy Baldewijns
PSC : Jean-Pol Poncelet
Volksunie&ID21 : Geert Bourgeois

Plaatsvervangers

VLD : Hugo Coveliers, Etienne De Groot, Tony Smets, Geert Versnick
CVP : Simonne Creyf, Stefaan De Clerck, Pieter De Crem, Dirk Pieters
AGALEV-ECOLO : Marie-Thérèse Coenen, Fauzaya Talhaoui, Peter Vanhoutte
PS : Claude Eerdekens, Charles Janssens, Patrick Moriau
PRL FDF MCC : Philippe Collard, François-Xavier de Donnée, Jean-Paul Moerman
Vlaams Blok : Gerolf Annemans, Bart Laeremans, Luc Sevenhans
SP : André Schellens, Dirk Van der Maelen
PSC : Raymond Langendries, Jacques Lefevre
Volksunie&ID21 : Annemie Van de Casteele, Els Van Weert

15. Controlecommissie betreffende de Verkiezingsuitgaven en de Boekhouding van de politieke partijen

Vaste leden

VLD : Geert Versnick
CVP : Yves Leterme, Daniël Vanpoucke
AGALEV-ECOLO : Zoé Genot, Jef Tavernier
PS : Claude Eerdekens
PRL FDF MCC : Daniel Bacquelaine
Vlaams Blok : Gerolf Annemans
SP : Dalila Douifi
Volksunie&ID21 : Alfons Borginon

Membres suppléants

VLD : Willy Cortois, Hugo Coveliers
CVP : Paul Tant, Herman Van Rompuy, Servais Verherstraeten
AGALEV-ECOLO : Martine Dardenne, Géraldine Pelzer-Salandra
PS : Thierry Giet, Charles Picqué
PRL FDF MCC : Charles Michel, Eric van Weddingen
Vlaams Blok : Jan Mortelmans, N.
SP : N., N.
Volksunie&ID21 : N., N.

16. Commission spéciale chargée de l'accompagnement parlementaire du Comité permanent de contrôle des services de police

Membres titulaires

VLD : Hugo Coveliers
CVP : Tony Van Parys
AGALEV-ECOLO : Géraldine Pelzer-Salandra
PS : Guy Larcier
PRL FDF MCC : François-Xavier de Donnée
Vlaams Blok : Filip De Man
SP : Patrick Lansens

17. Comité d'avis chargé de Questions européennes

Membres titulaires

VLD : Aimé Desimpel, Fientje Moerman
CVP : Mark Eyskens, Herman Van Rompuy
AGALEV-ECOLO : Claudine Drion, Fauzaya Talhaoui
PS : Patrick Moriau
PRL FDF MCC : Georges Clerfayt
Vlaams Blok : Francis Van den Eynde
SP : Dirk Van der Maelen

Membres suppléants

VLD : Pierre Lano, Arnold Van Aperen, Geert Versnick
CVP : Pieter De Crem, Greta D'Hondt, Karel Pinxten
AGALEV-ECOLO : Jef Tavernier, Lode Vanoost
PS : Jean-Marc Delizée
PRL FDF MCC : Anne Barzin
Vlaams Blok : Roger Bouteca, Guido Tastenhoye
SP : Erik Derycke

18. Comité d'avis pour l'Emancipation sociale

Membres titulaires

VLD : Yolande Avontroodt, Maggie De Block
CVP : Trees Pieters, Joke Schauvliege
AGALEV-ECOLO : Marie-Christine Grauwels, N.
PS : Colette Burgeon, Jean Depreter
PRL FDF MCC : Pierrette Cahay-André, Jacqueline Herzet
Vlaams Blok : Alexandra Colen
SP : Dalila Douifi
PSC : Joëlle Milquet
Volksunie&ID21 : Els Van Weert

Plaatsvervangers

VLD : Willy Cortois, Hugo Coveliers
CVP : Paul Tant, Herman Van Rompuy, Servais Verherstraeten
AGALEV-ECOLO : Martine Dardenne, Géraldine Pelzer-Salandra
PS : Thierry Giet, Charles Picqué
PRL FDF MCC : Charles Michel, Eric van Weddingen
Vlaams Blok : Jan Mortelmans, N.
SP : N., N.
Volksunie&ID21 : N., N.

16. Bijzondere commissie belast met de parlementaire begeleiding van het Vast Comité van toezicht op de politiediensten

Vaste leden

VLD : Hugo Coveliers
CVP : Tony Van Parys
AGALEV-ECOLO : Géraldine Pelzer-Salandra
PS : Guy Larcier
PRL FDF MCC : François-Xavier de Donnée
Vlaams Blok : Filip De Man
SP : Patrick Lansens

17. Adviescomité voor de Europese Aangelegenheden

Vaste leden

VLD : Aimé Desimpel, Fientje Moerman
CVP : Mark Eyskens, Herman Van Rompuy
AGALEV-ECOLO : Claudine Drion, Fauzaya Talhaoui
PS : Patrick Moriau
PRL FDF MCC : Georges Clerfayt
Vlaams Blok : Francis Van den Eynde
SP : Dirk Van der Maelen

Plaatsvervangers

VLD : Pierre Lano, Arnold Van Aperen, Geert Versnick
CVP : Pieter De Crem, Greta D'Hondt, Karel Pinxten
AGALEV-ECOLO : Jef Tavernier, Lode Vanoost
PS : Jean-Marc Delizée
PRL FDF MCC : Anne Barzin
Vlaams Blok : Roger Bouteca, Guido Tastenhoye
SP : Erik Derycke

18. Adviescomité voor de Maatschappelijke Emancipatie

Vaste leden

VLD : Yolande Avontroodt, Maggie De Block
CVP : Trees Pieters, Joke Schauvliege
AGALEV-ECOLO : Marie-Christine Grauwels, N.
PS : Colette Burgeon, Jean Depreter
PRL FDF MCC : Pierrette Cahay-André, Jacqueline Herzet
Vlaams Blok : Alexandra Colen
SP : Dalila Douifi
PSC : Joëlle Milquet
Volksunie&ID21 : Els Van Weert

Membres suppléants

VLD : Fientje Moerman, Marilou Vanden
Poel-Welkenhuysen, Kathleen van der Hooft
CVP : Simonne Creyf, Greta D'Hondt, N.
AGALEV-ECOLO : Anne-Marie Descheemaeker, Claudine
Drion, Michèle Gilkinet
PS : Maurice Dehu, François Dufour, Patrick Moriau
PRL FDF MCC : Anne Barzin, Josée Lejeune
Vlaams Blok : Filip De Man, Francis Van den Eynde
SP : Hans Bonte, Magda De Meyer
PSC : Jacques Lefevre, Jean-Jacques Viseur
Volksunie&ID21 : Frieda Brepoels, Danny Pieters

Plaatsvervangers

VLD : Fientje Moerman, Marilou Vanden
Poel-Welkenhuysen, Kathleen van der Hooft
CVP : Simonne Creyf, Greta D'Hondt, N.
AGALEV-ECOLO : Anne-Marie Descheemaeker, Claudine
Drion, Michèle Gilkinet
PS : Maurice Dehu, François Dufour, Patrick Moriau
PRL FDF MCC : Anne Barzin, Josée Lejeune
Vlaams Blok : Filip De Man, Francis Van den Eynde
SP : Hans Bonte, Magda De Meyer
PSC : Jacques Lefevre, Jean-Jacques Viseur
Volksunie&ID21 : Frieda Brepoels, Danny Pieters

SEANCE PLENIERE
VENDREDI 16 JUILLET 1999

COMMUNICATIONS

GOUVERNEMENT

Dépenses faites en marge du budget

Par lettres des 10 et 30 juin 1999, le premier ministre transmet, en exécution de l'article 44, §1er, alinéa 2, des lois sur la comptabilité de l'Etat, coordonnées le 17 juillet 1991, des exemplaires des délibérations n°s 3169 et 3170 prises par le Conseil des ministres, relative à des dépenses faites en marge du budget.

Renvoi à la commission des Finances et du Budget

Rapport

Par lettre du 5 mai 1999, le ministre de la Justice transmet le rapport intérimaire (F) du gouvernement belge en réponse au rapport du Comité européen pour la prévention de la torture et des peines ou traitements inhumains ou dégradants.

Renvoi à la commission de la Justice

Casier judiciaire central

Par lettre du 3 avril 1999, le ministre de la Justice communique les raisons pour lesquelles la loi du 8 août 1997 relative au Casier judiciaire central n'a pas encore été publiée au Moniteur belge.

Renvoi à la commission de la Justice

Procédure d'association

En exécution de l'article 6, § 4, 3°, et § 8, de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles :

- le premier ministre transmet, par lettre du 5 mai 1999, l'avis que le gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale a rendu au cours de sa séance du 29 avril 1999, sur :

* la proposition de loi de M. Jozef Van Eetvelt modifiant, en ce qui concerne l'utilisation obligatoire du disque de stationnement, l'article 27.1.1, alinéa 1er, de l'arrêté royal du 1er décembre 1975 portant règlement général sur la police de la circulation routière (n° 1272/1-97/98);

* la proposition de loi de MM. Didier Reynders, Jacques Vandenhoute et Jean Barzin modifiant l'article 67bis des lois relatives à la police de la circulation routière, coordonnées par l'arrêté royal du 16 mars 1968 (n° 743/1-96/97);

- d'autre part, le premier ministre informe que les gouvernements régionaux flamand et wallon n'ont formulé aucune remarque, dans le délai prévu par l'article 65bis du Règlement de la Chambre;

PLENAIRE VERGADERING
VRIJDAG 16 JULI 1999

MEDEDELINGEN

REGERING

Uitgaven gedaan buiten de begroting

Bij brieven van 10 en 30 juni 1999 zendt de eerste minister, in uitvoering van artikel 44, § 1, lid 2, van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, exemplaren over van de beraadslagingen nrs. 3169 en 3170 door de Ministerraad getroffen betreffende uitgaven gedaan buiten de begroting.

Verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Begroting

Verslag

Bij brief van 5 mei 1999 zendt de minister van Justitie het interimverslag (F) over van de Belgische regering in antwoord op het rapport van het Europees Comité ter voorkoming van foltering en onmenselijke of mensonterende behandeling of bestraffing.

Verzonden naar de commissie voor de Justitie

Centraal strafregister

Bij brief van 3 april 1999 deelt de minister van Justitie de redenen mee waarom de wet van 8 augustus 1997 betreffende het centraal strafregister in het Belgisch Staatsblad nog niet is bekendgemaakt.

Verzonden naar de commissie voor de Justitie

Procedure van betrokkenheid

Met toepassing van artikel 6, § 4, 3°, en § 8 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen :

- heeft de eerste minister, bij brief van 5 mei 1999, het advies overgezonden dat de Brusselse Hoofdstedelijke regering in haar vergadering van 29 april 1999 heeft uitgebracht, over :

* het wetsvoorstel van de heer Jozef Van Eetvelt tot wijziging, wat het verplichte gebruik van de parkeerschijf betreft, van artikel 27.1.1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement betreffende de politie van het wegverkeer (nr. 1272/1-97/98);

* het wetsvoorstel van de heren Didier Reynders, Jacques Vandenhoute en Jean Barzin tot wijziging van artikel 67bis van de wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd door het koninklijk besluit van 16 maart 1968 (nr. 743/1-96/97);

- bovendien deelt de eerste minister mee dat de Vlaamse en de Waalse regering binnen de bij artikel 65bis van het Reglement van de Kamer bepaalde termijn geen opmerking hebben geformuleerd;

- le premier ministre communique, par lettre du 2 juin 1999, qu'il n'a reçu aucune remarque des gouvernements régionaux, dans le délai prévu par l'article 65bis du règlement de la Chambre, sur la proposition de loi de M. Pierre Chevalier modifiant l'article 27.4 de l'arrêté royal du 1er décembre 1975 portant règlement général sur la police de la circulation routière (n° 2074/1-98/99);

- le premier ministre transmet, par lettre du 17 juin 1999, la décision du gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, prise au cours de sa séance du 3 juin 1999, sur la proposition de loi de MM. Jos Ansoms et Hubert Brouns modifiant la loi du 21 juin 1985 relative aux conditions techniques auxquelles doivent répondre tout véhicule de transport par terre, ses éléments ainsi que les accessoires de sécurité (n° 701/1 à 3-95/96).

Renvoi à la commission de l'Infrastructure, des Communications et des Entreprises publiques

Arrêtés royaux transmis

Par lettre du 7 juin 1999, le ministre des Transports transmet l'arrêté royal portant exécution de l'article 15 de la loi du 17 mars 1997 relative au financement du projet TGV.

Renvoi à la commission de l'Infrastructure, des Communications et des Entreprises publiques

Par lettre du 30 juin 1999, le ministre des Finances transmet l'arrêté royal modifiant, en ce qui concerne l'Office central de crédit hypothécaire, la loi coordonnée du 24 décembre 1996 portant organisation du secteur public du crédit et de la détention des participations du secteur public dans certaines sociétés financières de droit privé.

Renvoi à la commission des Finances et du Budget

Budget général des dépenses 1999

En exécution de l'article 15 des lois coordonnées sur la comptabilité de l'Etat, le vice-premier ministre et ministre du Budget transmet :

- par lettres des 29 avril, 4, 12, 21 et 28 mai 1999, six bulletins de redistributions d'allocations de base concernant le ministère des Affaires sociales, de la Santé publique et de l'Environnement;

- par lettre du 18 mai 1999, un bulletin de redistributions d'allocations de base concernant le ministère des Finances;

- par lettre du 19 mai 1999, un bulletin de redistributions d'allocations de base concernant le ministère de la Défense nationale;

- par lettres des 21 mai et 9 juillet 1999, cinq bulletins de redistributions d'allocations de base concernant le ministère de l'Intérieur;

- par lettres des 27 mai, 29 et 30 juin 1999, quatre bulletins de redistributions d'allocations de base concernant le ministère des Classes moyennes et de l'Agriculture;

- par lettre du 28 mai 1999, un bulletin de redistributions d'allocations de base concernant le ministère des Communications et de l'Infrastructure;

- par lettre du 11 juin 1999, un bulletin de redistributions d'allocations de base concernant les services du premier ministre;

- deelt de eerste minister, bij brief van 2 juni 1999, mee dat hij binnen de door artikel 65bis van het Reglement van de Kamer voorziene termijn geen enkele opmerking heeft ontvangen van de Gewestregeringen over het wetsvoorstel van de heer Pierre Chevalier tot wijziging van artikel 27.4 van het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer (nr. 2074/1-98/99);

- zendt de eerste minister, bij brief van 17 juni 1999, de beslissing over die de Brusselse Hoofdstedelijke regering in haar vergadering van 3 juni 1999 heeft uitgebracht betreffende het wetsvoorstel van de heren Jos Ansoms en Hubert Brouns tot wijziging van de wet van 21 juni 1985 betreffende de technische eisen waaraan elk voertuig voor het vervoer te land, de onderdelen ervan evenals het veiligheidstoebehoren moeten voldoen (nrs. 701/1 tot 3-95/96).

Verzonden naar de commissie voor de Infrastructuur, het Verkeer en de Overheidsbedrijven

Overgezonden koninklijke besluiten

Bij brief van 7 juni 1999 zendt de minister van Vervoer het koninklijk besluit tot uitvoering van artikel 15 van de wet van 17 maart 1997 betreffende de financiering van het HST-project over.

Verzonden naar de commissie voor de Infrastructuur, het Verkeer en de Overheidsbedrijven

Bij brief van 30 juni 1999 zendt de minister van Financiën het koninklijk besluit tot wijziging van de gecoördineerde wet van 24 december 1996 tot organisatie van de openbare kredietsector en van de deelnemingen van de openbare sector in bepaalde privaatrechtelijke financiële vennootschappen met betrekking tot het Centraal Bureau voor Hypothecair Krediet over.

Verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Begroting

Algemene uitgavenbegroting 1999

In uitvoering van artikel 15 van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit zendt de vice-eerste minister en minister van Begroting over :

- bij brieven van 29 april, 4, 12, 21 en 28 mei 1999 zes lijsten van herverdelingen der basisallocaties betreffende het ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu;

- bij brief van 18 mei 1999 een lijst van herverdelingen der basisallocaties betreffende het ministerie van Financiën;

- bij brief van 19 mei 1999 een lijst van herverdelingen der basisallocaties betreffende het ministerie van Landsverdediging;

- bij brieven van 21 mei en 9 juli 1999 vijf lijsten van herverdelingen der basisallocaties betreffende het ministerie van Binnenlandse Zaken;

- bij brieven van 27 mei, 29 en 30 juni 1999 vier lijsten van herverdelingen der basisallocaties betreffende het ministerie van Middenstand en Landbouw;

- bij brief van 28 mei 1999 een lijst van herverdelingen der basisallocaties betreffende het ministerie van Verkeer en Infrastructuur;

- bij brief van 11 juni 1999 een lijst van herverdelingen der basisallocaties betreffende de diensten van de eerste minister;

- par lettre du 14 juin 1999, un bulletin de redistributions d'allocations de base concernant le ministère des Affaires étrangères et du Commerce extérieur;
- par lettre du 24 juin 1999, un bulletin de redistributions d'allocations de base concernant la Coopération internationale;
- par lettre du 24 juin 1999, un bulletin de redistributions d'allocations de base concernant le ministère de la Fonction publique;
- par lettres du 9 juillet 1999, deux bulletins de redistributions d'allocations de base concernant les services du premier ministre;
- par lettres du 9 juillet 1999, deux bulletins de redistributions d'allocations de base concernant le ministère des Affaires étrangères et du Commerce extérieur.

Renvoi à la commission des Finances et du Budget

Statistiques

Par lettre du 12 juillet 1999, le secrétariat général du ministère de la Justice transmet les statistiques annuelles relatives aux cours et tribunaux pour l'année 1998.

Renvoi à la commission de la Justice

COUR D'ARBITRAGE

Dotation

Par lettre du 8 juillet 1999, le président de la Cour d'arbitrage communique le montant de la dotation de la Cour d'arbitrage pour l'année budgétaire 2000.

Renvoi à la commission des Finances et du Budget

COUR DES COMPTES

Observations

Par lettre du 16 juin 1999, la Cour des comptes fait connaître qu'elle a reçu copie de la délibération n°3169, adoptée le 10 juin 1999 par le Conseil des ministres, autorisant l'engagement, l'ordonnancement et le paiement de dépenses à concurrence d'un montant de 43.800.000 francs et relatives aux dépenses pour le Cabinet du ministre de la Coopération au développement à la charge du Budget général des dépenses de l'année budgétaire 1999, programme "14.03.0 Cabinet du ministre de la Coopération au développement".

Son collègue constate que cette délibération répond aux conditions prévues dans l'article 44 des lois coordonnées sur la comptabilité de l'Etat.

Par lettre du 26 mai 1999, le premier président de la Cour des comptes transmet, en exécution des articles 14 et 17 de la loi organique du 29 octobre 1846, un exposé ainsi qu'une ampliation de la délibération n° 296 prise par le Conseil des

- bij brief van 14 juni 1999 een lijst van herverdelingen der basisallocaties betreffende het ministerie van Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel;

- bij brief van 24 juni 1999 een lijst van herverdelingen der basisallocaties betreffende de internationale Samenwerking;

- bij brief van 24 juni 1999 een lijst van herverdelingen der basisallocaties betreffende het ministerie van Ambtenarenzaken;

- bij brieven van 9 juli 1999 twee lijsten van herverdelingen der basisallocaties betreffende de diensten van de eerste minister;

- bij brieven van 9 juli 1999 twee lijsten van herverdelingen der basisallocaties betreffende het ministerie van Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel.

Verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Begroting

Statistieken

Bij brief van 12 juli 1999 zendt het secretariaat-generaal van het ministerie van Justitie de jaarlijkse statistieken van de hoven en rechtbanken voor 1998 over.

Verzonden naar de commissie voor de Justitie

ARBITRAGEHOF

Dotatie

Bij brief van 8 juli 1999 deelt de voorzitter van het Arbitragehof het bedrag van de dotatie van het Arbitragehof voor het begrotingsjaar 2000 mee.

Verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Begroting

REKENHOF

Opmerkingen

Bij brief van 16 juni 1999 deelt het Rekenhof mede dat het een afschrift heeft ontvangen van de beraadslaging nr. 3169 die de Ministerraad van 10 juni 1999 heeft aangenomen en waarbij machtiging wordt verleend tot de vastlegging, de ordonnanciering en de betaling van uitgaven ten belope van een bedrag van 43.800.000 BEF met betrekking tot de uitgaven voor het kabinet van de minister van Ontwikkelingssamenwerking ten laste van de algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1999 voor het nieuwe programma luidend "14.03.0 Kabinet van de minister van Ontwikkelingssamenwerking".

Zijn college stelt vast dat die beslissing beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in artikel 44 van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit.

Bij brief van 26 mei 1999 zendt de eerste voorzitter van het Rekenhof, in uitvoering van de artikelen 14 en 17 van de organieke wet van 29 oktober 1846, een uiteenzetting alsmede een afschrift van de beslissing nr. 296 van de Ministerraad van

ministres le 16 avril 1999, au sujet du différend survenu entre son Collège et le ministre des Pensions concernant la pension de retraite de Mme Francine Ziegler, ancienne professeur de musique à l'Institut de Musique d'Eglise et de Pédagogie musicale.

Renvoi à la commission des Finances et du Budget

Comptes

Par lettre du 19 mai 1999, le premier président de la Cour des comptes transmet les comptes des organismes d'intérêt public pour l'année 1995 (153e cahier, fascicule IV), ainsi que les comptes antérieurs non encore publiés.

Dépôt au greffe et à la bibliothèque

Par lettre du 2 juillet 1999, le premier président de la Cour des comptes transmet le compte d'exécution de la dotation de 1998 de la Cour des comptes.

Renvoi à la commission de la Comptabilité

Droit de regard et d'information

Par lettre du 21 avril 1999, le premier président de la Cour des comptes transmet, en application de l'article 34 du Règlement d'Ordre de la Cour des comptes du 5 février 1998, le relevé des dossiers consultés par les membres de la Chambre ainsi que de la correspondance y afférente pour la période de janvier à avril 1999.

Renvoi à la commission des Finances et du Budget

Imputations budgétaires

Par lettres des 6 mai, 7 juin et 6 juillet 1999, le premier président de la Cour des comptes transmet le relevé des imputations budgétaires réalisées au cours des mois d'avril, de mai et de juin sur le budget de la Cour des comptes pour les années 1998 et 1999.

Dépôt au greffe et renvoi à la commission de la Comptabilité

Ajustement du budget

Par lettre du 8 juillet 1999, le premier président de la Cour des comptes transmet l'ajustement du budget de la Cour des comptes pour l'année 1999.

Dépôt au greffe et renvoi à la commission de la Comptabilité

COMITÉ PERMANENT DE CONTRÔLE DES SERVICES DE POLICE

Enquête

Par lettre du 29 juin 1999, le président du Comité permanent de contrôle des services de police communique, conformément à l'article 8 de la loi organique du 18 juillet 1991 du contrôle des services de police et de renseignements, que le Comité mène une enquête.

16 april 1999 in verband met een geschil dat tussen zijn college en de minister van Pensioenen is gerezen betreffende het rustpensioen van mevrouw Francine Ziegler, gewezen lerares muziek bij het "Institut de Musique d'Eglise et de Pédagogie musicale".

Verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Begroting

Rekeningen

Bij brief van 19 mei 1999 zendt de eerste voorzitter van het Rekenhof de rekeningen over van de instellingen van openbaar nut voor het jaar 1995 (153e Boek van Opmerkingen, deel IV) samen met de vroegere rekeningen van instellingen van openbaar nut die nog niet werden gepubliceerd.

Ingediend ter griffie en in de bibliotheek

Bij brief van 2 juli 1999 zendt de eerste voorzitter van het Rekenhof de uitvoeringsrekening van de dotatie 1998 van het Rekenhof over.

Verzonden naar de commissie voor de Comptabiliteit

Inzage- en informatierecht

Bij brief van 21 april 1999 zendt de eerste voorzitter van het Rekenhof, in toepassing van artikel 34 van het Reglement van Orde van het Rekenhof van 5 februari 1998, het overzicht over van de door de parlementsleden geraadpleegde dossiers en de daartoe gevoerde briefwisseling van januari tot april 1999.

Verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Begroting

Budgettaire aanrekeningen

Bij brieven van 6 mei, 7 juni en 6 juli 1999 zendt de eerste voorzitter van het Rekenhof de lijst over van de budgettaire aanrekeningen die in de loop van de maanden april, mei en juni op de begroting van het Rekenhof zijn uitgevoerd voor de jaren 1998 en 1999.

Ingediend ter griffie en verzonden naar de commissie voor de Comptabiliteit

Aanpassing van de begroting

Bij brief van 8 juli 1999 zendt de eerste voorzitter van het Rekenhof de aanpassing van de begroting van het Rekenhof voor het jaar 1999 over.

Ingediend ter griffie en verzonden naar de commissie voor de Comptabiliteit

VAST COMITÉ VAN TOEZICHT OP DE POLITIEDIENSTEN

Onderzoek

Bij brief van 29 juni 1999 deelt de voorzitter van het Vast Comité van toezicht op de politiediensten mee dat het Comité overeenkomstig artikel 8 van de wet van 18 juli 1991 tot regeling van het toezicht op politie- en inlichtingendiensten tot een onderzoek overgaat.

Renvoi à la commission spéciale chargée de l'accompagnement parlementaire du Comité permanent de contrôle des services de police

Transferts budgétaires

Par lettre du 7 juillet 1999, le président du Comité permanent de contrôle des services de police introduit une demande d'approbation de transferts budgétaires.

Renvoi à la commission de la Comptabilité

COMITÉ PERMANENT DE CONTRÔLE DES SERVICES DE RENSEIGNEMENTS

Etat des dépenses

Par lettres des 6 et 18 mai 1999, le président du Comité permanent de contrôle des services de renseignements transmet l'état des dépenses effectuées par le Comité en ce qui concerne les mois de mars et avril 1999.

Dépôt au greffe et renvoi à la commission de la Comptabilité

Rapport d'enquête

Par lettre du 24 juin 1999, le président du Comité permanent de contrôle des services de renseignements transmet, conformément aux articles 33 et 35 de la loi organique du 18 juillet 1991 du contrôle des services de police et de renseignements, un rapport d'enquête confidentiel.

Renvoi à la commission spéciale chargée de l'accompagnement parlementaire du Comité permanent de contrôle des services de police

PÉTITION

Un particulier a transmis une pétition au sujet du statut des embryons humains in vitro et sur leur utilisation.

Renvoi à la commission des Pétitions

RAPPORTS ANNUELS

"KBC Bank & Verzekering"

Par lettre du 26 mai 1999, la "KBC Bank & Verzekering" transmet son rapport annuel 1998.

Renvoi à la commission des Finances et du Budget

ASBL Fonds Emile Cornez

L'ASBL Fonds Emile Cornez a transmis son 17ème rapport d'activité.

Renvoi à la commission des Affaires sociales

Verzonden naar de bijzondere commissie belast met de parlementaire begeleiding van het Vast Comité van toezicht op de politiediensten

Budgettaire transferten

Bij brief van 7 juli 1999 vraagt de voorzitter van het Vast Comité van toezicht op de politiediensten de goedkeuring van budgettaire transferten.

Verzonden naar de commissie voor de Comptabiliteit

VAST COMITÉ VAN TOEZICHT OP DE INLICHTINGDIENSTEN

Kostenstaat

Bij brieven van 6 en 18 mei 1999 zendt de voorzitter van het Vast Comité van toezicht op de inlichtingendiensten de kostenstaat over van het Comité wat de maanden maart en april 1999 betreft.

Ingediend ter griffie en verzonden naar de commissie voor de Comptabiliteit

Onderzoeksverslag

Bij brief van 23 juni 1999 deelt de voorzitter van het Vast Comité van toezicht op de inlichtingendiensten, overeenkomstig de artikelen 33 en 35 van de wet van 18 juli 1991 tot regeling van het toezicht op politie- en inlichtingendiensten, een vertrouwelijk onderzoeksverslag over.

Verzonden naar de bijzondere commissie belast met de parlementaire begeleiding van het Vast Comité van toezicht op de politiediensten

VERZOEKSCHRIFT

Een privé-persoon heeft een verzoekschrift overgezonden in verband met het statuut van de menselijke embryo's in vitro en het gebruik ervan.

Verzonden naar de commissie voor de Verzoekschriften

JAARVERSLAGEN

KBC Bank & Verzekering

Bij brief van 26 mei 1999 zendt de KBC Bank & Verzekering het jaarverslag 1998 over.

Verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Begroting

VZW "Fonds Emile Cornez"

De VZW "Fonds Emile Cornez" heeft haar 17de activiteitenverslag overgezonden.

Verzonden naar de commissie voor de Sociale Zaken

Caisse d'intervention des sociétés de bourse

La Caisse d'intervention des sociétés de bourse a transmis son rapport annuel 1998.

Renvoi à la commission des Finances et du Budget

Institut royal des élites du travail de Belgique Albert Ier

Par lettre du 11 juin 1999, le président de l'Institut royal des élites du travail de Belgique Albert Ier transmet le rapport d'activités 1997-1998 de l'Institut royal des élites du travail de Belgique Albert Ier.

Renvoi à la commission des Affaires sociales

ASBL Union des villes et communes de Wallonie

L'ASBL Union des villes et communes de Wallonie a transmis son rapport d'activités 1998.

Renvoi à la commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique

Banque centrale européenne

La Banque centrale européenne a transmis son rapport annuel 1998.

Renvoi à la commission des Finances et du Budget

RÉSOLUTIONS

Parlement européen

Par lettres des 27 avril et 21 mai 1999, le secrétaire général du Parlement européen transmet le texte de trente-neuf résolutions, deux recommandations et trois décisions adoptées par cette assemblée :

1. résolution législative portant avis du Parlement européen sur la proposition de décision du Conseil concernant la conclusion d'un accord modifiant l'accord de coopération scientifique et technique entre la Communauté européenne et le Canada;
2. résolution législative portant avis du Parlement européen sur la proposition de décision du Conseil concernant la conclusion de l'accord de coopération entre la Communauté européenne et le Royaume du Cambodge;
3. résolution sur les résultats du Conseil européen extraordinaire de Berlin des 24 et 25 mars 1999;
4. résolution sur la situation en Indonésie et au Timor oriental;
5. résolution sur l'amélioration du fonctionnement des institutions sans modification du traité;
6. résolution sur le rapport régulier de la Commission sur les progrès accomplis par l'Estonie sur la voie de l'adhésion;
7. résolution sur le rapport régulier de la Commission sur les progrès accomplis par la Hongrie sur la voie de l'adhésion;

Interventiefonds van de beursvennootschappen

Het Interventiefonds van de beursvennootschappen heeft zijn jaarverslag 1998 overgezonden.

Verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Begroting

Koninklijk Instituut der eliten van de arbeid van België Albert I

Bij brief van 11 juni 1999, zendt de voorzitter van het Koninklijk Instituut der eliten van de arbeid van België, Albert I het activiteitenverslag 1997-1998 van het Koninklijk Instituut der eliten van de arbeid van België, Albert I over.

Verzonden naar de commissie voor de Sociale Zaken

VZW "Union des villes et communes de Wallonie"

De VZW "Union des villes et communes de Wallonie" heeft haar activiteitenverslag 1998 overgezonden.

Verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt

Europese Centrale Bank

De Europese Centrale Bank heeft haar jaarverslag 1998 overgezonden.

Verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Begroting

RESOLUTIES

Europees Parlement

Bij brieven van 27 april en 21 mei 1999 zendt de secretaris-generaal van het Europees Parlement de teksten over van negen en dertig resoluties, twee aanbevelingen en drie beslissingen aangenomen door deze vergadering :

1. wetgevingsresolutie houdende advies van het Europees Parlement inzake het voorstel voor een beschikking van de Raad tot sluiting van de overeenkomst tot wijziging van de overeenkomst inzake wetenschappelijke en technische samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en Canada;
2. wetgevingsresolutie houdende advies van het Europees Parlement inzake het voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de sluiting van de samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Gemeenschap en het Koninkrijk Cambodja;
3. resolutie over de resultaten van de buitengewone vergadering van de Europese Raad in Berlijn op 24 en 25 maart 1999;
4. resolutie over de situatie in Indonesië en Oost-Timor;
5. resolutie over verbeteringen in het functioneren van de instellingen zonder wijziging van het Verdrag;
6. resolutie over het periodiek verslag van de Commissie over de vorderingen van Estland op de weg naar toetreding;
7. resolutie over het periodiek verslag van de Commissie over de vorderingen van Hongarije op de weg naar toetreding;

8. résolution sur le rapport régulier de la Commission sur les progrès accomplis par la Slovénie sur la voie de l'adhésion;
9. résolution sur le rapport régulier de la Commission sur les progrès accomplis par la Pologne sur la voie de l'adhésion;
10. résolution sur le rapport de la Commission de mise à jour de l'avis de la Commission sur la demande d'adhésion de Malte;
11. résolution sur le rapport annuel d'activité du médiateur européen pour l'année 1998;
12. résolution sur les délibérations de la commission des pétitions pendant l'année parlementaire 1998-1999;
13. résolution sur la crise en Venise;
14. résolution sur le projet de statut des député(e)s au Parlement européen;
15. résolution sur le rôle de l'Union dans le monde : mise en oeuvre de la politique étrangère et de sécurité commune en 1998;
16. recommandation du Parlement européen au Conseil sur la stratégie commune envers la Fédération de Russie;
17. décision sur la proposition de décision du Conseil relative à la conclusion de l'accord de partenariat économique, de coordination politique et de coopération entre la Communauté européenne et ses Etats membres, d'une part, et les Etats-Unis du Mexique, d'autre part;
18. résolution sur la préparation du Conseil européen de Cologne des 3 et 4 juin 1999;
19. résolution sur la méthode et le calendrier de la prochaine réforme institutionnelle;
20. résolution sur l'acquis de Schengen;
Renvoi à la commission des Relations extérieures et au Comité d'avis chargé de Questions européennes
21. résolution sur les procédures pénales dans l'UE (Corpus juris);
22. résolution sur les implications de l'entrée en vigueur du traité d'Amsterdam (relevé des propositions législatives pendantes devant le Conseil au 1er mai 1999 avec indication de la nouvelle base juridique et une éventuelle modification de la procédure législative suite à l'entrée en vigueur du traité d'Amsterdam);
23. résolution sur la question de la peine de mort et de l'établissement d'un moratoire universel des exécutions capitales;
24. résolution sur la ratification du statut du Tribunal pénal international;
Renvoi à la commission des Relations extérieures, à la commission de la Justice et au Comité d'avis chargé de Questions européennes
25. résolution sur le projet de plan d'action du Conseil et de la Commission concernant les modalités optimales de mise en oeuvre des dispositions du traité d'Amsterdam relatives à l'établissement d'un espace de liberté, de sécurité et de justice;
8. resolutie over het periodiek verslag van de Commissie over de vorderingen van Slovenië op de weg naar toetreding;
9. resolutie over het periodiek verslag van de Commissie over de vorderingen van Polen op de weg naar toetreding;
10. resolutie over het verslag van de Commissie betreffende de actualisering van het standpunt van de Commissie inzake de toetredingsaanvraag van Malta;
11. resolutie over het jaarverslag van de activiteiten van de Europese ombudsman in 1998;
12. resolutie over de werkzaamheden van de Commissie verzoekschriften in het parlementaire jaar 1998-1999;
13. resolutie over de crisissituatie in Venetië;
14. resolutie over het ontwerp voor een Statuut van de leden van het Europees Parlement;
15. resolutie over de rol van de Unie in de wereld : tenuitvoerlegging van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid in 1998;
16. aanbeveling van het Europees Parlement aan de Raad over de gemeenschappelijke strategie ten opzichte van de Russische Federatie;
17. besluit betreffende het voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de sluiting van de Overeenkomst inzake economisch partnerschap, politieke coördinatie en samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten enerzijds, en de Verenigde Mexicaanse Staten, anderzijds;
18. resolutie over de voorbereiding van de Europese Raad in Keulen op 3 en 4 juni 1999;
19. resolutie over de methode en het tijdschema voor de volgende institutionele hervorming;
20. resolutie over het Schengen-acquis;
Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en naar het Adviescomité voor de Europese Aangelegenheden
21. resolutie over de strafprocedures in het kader van de Unie (Corpus Juris);
22. resolutie over de gevolgen van de inwerkingtreding van het Verdrag van Amsterdam (overzicht van de op 1 mei 1999 bij de Raad aanhangige wetgevingsvoorstellen met opgave van de nieuwe rechtsgrondslag en een eventuele wijziging van de wetgevingsprocedure naar aanleiding van de inwerkingtreding van het Verdrag van Amsterdam);
23. resolutie over doodstraf en instelling van een wereldwijd moratorium van terechtstellingen;
24. resolutie over de ratificatie van het statuut van het Internationaal Strafgerechtshof;
Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen, naar de commissie voor de Justitie en naar het Adviescomité voor de Europese Aangelegenheden
25. resolutie over het ontwerpactieplan van de Raad en de Commissie hoe de bepalingen van het Verdrag van Amsterdam inzake de totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid het best kunnen worden uitgevoerd;

26. résolution sur le document de stratégie sur la politique de l'Union européenne en matière de migrations et d'asile;

Renvoi à la commission des Relations extérieures, à la commission de la Justice, à la commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique et au Comité d'avis chargé de questions européennes

27. recommandation du Parlement européen au Conseil sur Europol: Renforcement du contrôle parlementaire et élargissement des compétences;

Renvoi à la commission des Relations extérieures, à la commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique et au Comité d'avis chargé de questions européennes

28. résolution sur le rapport intérimaire de la Commission au Parlement européen, au Conseil, au Comité économique et social et au Comité des régions sur la mise en oeuvre du programme d'action communautaire à moyen terme pour l'égalité des chances entre les hommes et les femmes;

29. résolution sur la contribution du Parlement européen au pacte européen pour l'emploi et sur la communication de la Commission sur des politiques communautaires de promotion de l'emploi (au sens de l'article 150 (ancien article 127) du traité);

Renvoi à la commission des Relations extérieures, à la commission des Affaires sociales et au Comité d'avis chargé de questions européennes

30. résolution sur l'état prévisionnel des recettes et des dépenses du Parlement et l'état prévisionnel des recettes et des dépenses du Médiateur pour l'exercice 2000;

31. résolution sur le projet d'accord interinstitutionnel relatif aux enquêtes internes effectuées par l'Office de lutte antifraude;

Renvoi à la commission des Relations extérieures, à la commission des Finances et du Budget et au Comité d'avis chargé de questions européennes

32. décision sur la proposition de décision du Conseil relative à la position de la Communauté européenne sur le projet de règlement de la Commission économique pour l'Europe des Nations unies concernant l'homologation des organes spéciaux pour l'alimentation du moteur au gaz naturel comprimé (GNC) sur les véhicules ainsi que des véhicules munis d'organes spéciaux d'un type homologué pour l'alimentation du moteur au gaz naturel comprimé (GNC) en ce qui concerne l'installation de ces organes;

33. décision sur la proposition de décision du Conseil relative à la position de la Communauté européenne sur le projet de règlement de la Commission économique pour l'Europe des Nations unies concernant les prescriptions uniformes relatives à l'homologation des véhicules-citernes des catégories N et O en ce qui concerne la stabilité au retournement;

34. résolution sur le troisième rapport de la Commission sur les négociations relatives à l'accès aux marchés publics des pays tiers dans les secteurs couverts par la directive 93/38/CEE (la directive "Secteurs spéciaux");

26. resolutie over de strategienota inzake migratie en asiel;

Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen, naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt en naar het Adviescomité voor de Europese Aangelegenheden

27. aanbeveling van het Europees Parlement aan de Raad betreffende Europol: Versterking van de parlementaire controle en uitbreiding van de bevoegdheden;

Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen, naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt en naar de Adviescomité voor de Europese Aangelegenheden

28. resolutie over het tussentijds verslag van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de regio's over de tenuitvoerlegging van het communautaire actieprogramma op de middellange termijn inzake gelijke kansen voor mannen en vrouwen;

29. resolutie over de bijdrage van het Europees Parlement aan het Europees Werkgelegenheidspact en de mededeling van de Commissie over het communautair werkgelegenheidsbeleid (artikel 150 (ex artikel 127));

Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen, naar de commissie voor de Sociale Zaken en naar het Adviescomité voor de Europese Aangelegenheden

30. resolutie over de raming van de ontvangsten en uitgaven van het Europees Parlement en de raming van de ontvangsten en uitgaven van de ombudsman voor het begrotingsjaar 2000;

31. resolutie over het ontwerp voor een interinstitutioneel akkoord betreffende het interne onderzoek door het Bureau voor fraudebestrijding;

Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen, naar de commissie voor de Financiën en de Begroting en naar het Adviescomité voor de Europese Aangelegenheden

32. besluit betreffende het voorstel voor een besluit van de Raad inzake het standpunt van de Europese Gemeenschap over het ontwerp van een reglement van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties betreffende de goedkeuring van specifieke onderdelen van motorvoertuigen voor het gebruik van gecompriemd aardgas (CNG) als brandstof, alsmede van voertuigen wat de installatie betreft van specifieke onderdelen van een goedgekeurd type voor het gebruik van gecompriemd aardgas (CNG) als brandstof;

33. besluit betreffende het voorstel voor een besluit van de Raad inzake het standpunt van de Europese Gemeenschap over het ontwerp van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties betreffende eenvormige voorschriften voor de goedkeuring van tankwagens van de categorieën N en O wat de kantelstabiliteit betreft;

34. resolutie over het derde verslag van de Commissie betreffende de onderhandelingen over de toegang tot de markten van derde landen voor overheidsopdrachten op de onder richtlijn 93/38/EEG (de richtlijn nutsbedrijven) vallende gebieden;

35. résolution sur la recommandation de la Commission concernant les grandes orientations des politiques économiques des Etats membres et de la Communauté (élaborée conformément à l'article 103, paragraphe 2, du traité instituant la Communauté européenne);

Renvoi à la commission des Relations extérieures, à la commission de l'Economie, de la Politique scientifique, de l'Education, des Institutions scientifiques et culturelles nationales, des Classes moyennes et de l'Agriculture et au Comité d'avis chargé de questions européennes

36. résolution sur le Livre blanc de la Commission intitulé "Des redevances équitables pour l'utilisation des infrastructures : une approche par étapes pour l'établissement d'un cadre commun en matière de tarification des infrastructures dans l'Union européenne";

37. résolution sur la communication de la Commission "Cohésion et Transport";

38. résolution sur le document de travail de la Commission intitulé "Perspectives et priorités du processus ASEM";

39. résolution sur le Livre vert de la Commission sur la politique en matière de spectre radioélectrique dans le contexte des politiques communautaires de télécommunications, de radiodiffusion, des transports et de la recherche et du développement;

Renvoi à la commission des Relations extérieures, à la commission de l'Infrastructure, des Communications et des Entreprises publiques et au Comité d'avis chargé de questions européennes

40. résolution législative portant avis du Parlement européen sur la proposition de décision du Conseil concernant l'adoption, au nom de la Communauté, de l'amendement de l'annexe I et des nouvelles annexes VIII et IX à la convention sur le contrôle des mouvements transfrontières de déchets dangereux et de leur élimination (convention de Bâle), conformément à la décision IV/9 de la conférence des parties;

41. résolution sur la communication de la Commission au Conseil, au Parlement européen, au Comité économique et social et au Comité des régions "Deuxième rapport semestriel de suivi sur l'ESB";

42. résolution sur la communication de la Commission concernant le marché unique des produits pharmaceutiques;

Renvoi à la commission des Relations extérieures, à la commission de l'Economie, de la Politique scientifique, de l'Education, des Institutions scientifiques et culturelles nationales, des Classes moyennes et de l'Agriculture, à la commission de la Santé publique, de l'Environnement et du Renouveau de la Société et au Comité d'avis chargé de questions européennes

43. résolution sur le rapport du Conseil au Conseil européen incluant les éléments principaux d'une stratégie antidrogue de l'UE après 1999 sur les activités menées dans le domaine de la drogue et des questions connexes sous la présidence du Royaume-Uni;

44. résolution sur une communication de la Commission au Conseil, au Parlement européen, au Comité économique et social, au Comité des régions et aux pays candidats à l'adhésion d'Europe centrale et orientale intitulée "Stratégies d'adhésion dans le domaine de l'environnement : relever le défi de l'élargissement avec les pays candidats d'Europe centrale et orientale".

35. resolutie over de aanbeveling van de Commissie voor de globale richtsnoeren voor het economisch beleid van de lidstaten en van de Gemeenschap, opgesteld overeenkomstig artikel 103, lid 2, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap;

Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen, naar de commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de nationale wetenschappelijke en culturele Instellingen, de Middenstand en de Landbouw en naar het Adviescomité voor de Europese Aangelegenheden

36. resolutie over het Witboek van de Commissie getiteld "Een eerlijke vergoeding voor het infrastructuurgebruik : een gefaseerde aanpak van een gemeenschappelijk kader voor het in rekening brengen van het gebruik van vervoersinfrastructuur in de EU";

37. resolutie over de mededeling van de Commissie over cohesie en vervoer;

38. resolutie over het werkdokument van de Commissie over perspectieven en prioriteiten voor het ASEM-proces;

39. resolutie inzake het Groenboek van de Commissie over het radiospectrumbeleid in samenhang met verschillende beleidsterreinen van de Europese Gemeenschap zoals telecommunicatie, omroep, vervoer en O&O;

Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen, naar de commissie voor de Infrastructuur, het Verkeer en de Overheidsbedrijven en naar het Adviescomité voor de Europese Aangelegenheden

40. wetgevingsresolutie houdende advies van het Europees Parlement inzake het voorstel voor een besluit van de Raad inzake de goedkeuring, namens de Gemeenschap, van de wijziging van bijlage I en de aanneming van de nieuwe bijlagen VIII en IX bij het Verdrag inzake de beheersing van de grensoverschrijdende overbrenging van gevaarlijke afvalstoffen en de verwijdering ervan (Verdrag van Bazel), als neergelegd in Besluit IV/9 van de Conferentie van de Partijen;

41. resolutie over de mededeling van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de regio's over het tweede halfjaarlijkse verslag over de BSE-follow-up;

42. resolutie over de mededeling van de Commissie betreffende de interne markt voor geneesmiddelen;

Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen, naar de Commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de nationale wetenschappelijke en culturele Instellingen, de Middenstand en de Landbouw, naar de commissie voor de Volksgezondheid, het Leefmilieu en de Maatschappelijke Hernieuwing en naar het Adviescomité voor de Europese Aangelegenheden

43. resolutie over het verslag van de Raad, met inbegrip van de voornaamste pijlers van een EU-drugsstrategie na 1999, aan de Europese Raad over de onder het Britse voorzitterschap uitgevoerde activiteiten inzake drugs en daarmee verband houdende problemen;

44. resolutie over een mededeling van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de regio's en de kandidaat-lidstaten in Midden- en Oost-Europa over de toetredingsstrategieën op milieugebied : hoe de uitbreiding met de kandidaat-lidstaten in Midden- en Oost-Europa tegemoet moet worden getreden.

Renvoi à la commission des Relations extérieures, à la commission de la Santé publique, de l'Environnement et du Renouveau de la Société et au Comité d'avis chargé de questions européennes

MOTION

Le bourgmestre de la ville de Chiny transmet une motion, adoptée par le conseil communal, sur la défense des spécificités luxembourgeoises en proposant la déductibilité des frais de kots d'étudiants.

Renvoi à la commission des Finances et du Budget

AVIS

Commission de protection de la vie privée

Par lettre du 13 juillet 1999, le président de la Commission de la protection de la vie privée transmet, conformément à l'article 29, §§ 1 et 5, de la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel, l'avis (F) sur la proposition de loi de Mme Simonne Creyf relative aux archives (n° 258/1-95/96).

Dépôt au greffe, à la bibliothèque et renvoi à la commission de l'Economie, de la Politique scientifique, de l'Education, des Institutions scientifiques et culturelles nationales, des Classes moyennes et de l'Agriculture

RECOMMANDATIONS

Union de l'Europe occidentale

Par lettre du 24 juin 1999, le président de l'Assemblée de l'Union de l'Europe Occidentale transmet les textes des recommandations, de la décision, de la directive et de l'avis adoptés par cette Assemblée, ainsi que les rapports correspondants :

1. décision n° 22 sur la révision de la Charte et du Règlement de l'Assemblée suite à l'adhésion comme membres associés de l'UEO de la République tchèque, de la Hongrie et de la Pologne;
2. recommandation n° 644 sur l'UEO après les Sommets de Washington et de Cologne - Réponse au rapport annuel du Conseil;
3. directive n° 107 sur la sécurité des associés partenaires après le Sommet de l'OTAN;
4. recommandation n° 645 sur le maintien de la paix et de la sécurité en Afrique;
5. recommandation n° 646 sur des systèmes spatiaux pour l'Europe : les satellites d'observation, de communication et de navigation - Réponse au rapport annuel du Conseil;

Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen, naar de commissie voor de Volksgezondheid, het Leefmilieu en de Maatschappelijke Hernieuwing en naar het Adviescomité voor de Europese Aangelegenheden

MOTIE

De burgemeester van de stad Chiny zendt een door de gemeenteraad aangenomen motie over betreffende de behartiging van een aantal specifieke aandachtspunten van de provincie Luxemburg door voor te stellen de kosten voor studentenkamers fiscaal aftrekbaar te maken.

Verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Begroting

ADVIES

Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer

Bij brief van 13 juli 1999 zendt de voorzitter van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, overeenkomstig artikel 29, §§ 1 en 5, van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van de persoonsgegevens, het advies (F) over betreffende het voorstel van mevrouw Simonne Creyf van archiefwet (nr.258/1-95/96).

Ingediend ter griffie, in de bibliotheek en verzonden naar de commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de nationale wetenschappelijke en culturele Instellingen, de Middenstand en de Landbouw

AANBEVELINGEN

Westeuropese Unie

Bij brief van 24 juni 1999 zendt de voorzitter van de Assemblée van de Westeuropese Unie de teksten van de door deze Assemblée aangenomen aanbevelingen, beslissing, richtlijn en advies alsmede de overeenstemmende verslagen over :

1. beslissing nr. 22 over de aanpassing van het Handvest en van het Reglement van de Assemblée als gevolg van de toetreding van de Republiek Tsjechië, van Hongarije en van Polen als geassocieerde WEU-leden;
2. aanbeveling nr. 644 over de WEU na de top van Washington en de top van Keulen - Antwoord op het jaarverslag van de Raad;
3. richtlijn nr. 107 over de veiligheid van de geassocieerde partnerleden na de NAVO-top;
4. aanbeveling nr. 645 over de handhaving van de vrede en de veiligheid in Afrika;
5. aanbeveling nr. 646 over ruimtesystemen voor Europa : waarnemings-, communicatie- en besturingssatellieten - Antwoord op het jaarverslag van de Raad;

6. recommandation n° 647 sur l'UEO, instrument européen de gestion des crises - Réponse au rapport annuel du Conseil;

7. recommandation n° 648 sur les capacités de l'Europe dans le domaine de la mobilité stratégique;

8. avis n° 35 sur le projet de budget révisé des dépenses de l'Assemblée pour l'exercice financier 1999;

9. recommandation n° 649 sur les budgets des organes ministériels de l'UEO pour l'exercice 1999;

10. recommandation n° 650 sur le suivi de la situation dans les Balkans;

11. recommandation n° 651 sur la situation au Kosovo;

12. recommandation n° 652 sur la perception publique de la contribution de l'UEO à la stabilité de la démocratie en Albanie - Réponse au rapport annuel du Conseil.

Renvoi à la commission des Relations extérieures et à la commission de la Défense nationale

6. aanbeveling nr. 647 over de WEU, als een Europees instrument voor crisismanagement - Antwoord op het jaarverslag van de Raad;

7. aanbeveling nr. 648 over de mogelijkheden van Europa op het vlak van de strategische mobiliteit;

8. advies nr. 35 over de aangepaste ontwerp- begroting voor de uitgaven van de Assemblée voor het boekjaar 1999;

9. aanbeveling nr. 649 over de begrotingen voor de ministeriële WEU-organen voor het boekjaar 1999;

10. aanbeveling nr. 650 over de opvolging van de toestand in de Balkan;

11. aanbeveling nr. 651 over de toestand in Kosovo;

12. aanbeveling nr. 652 over de publieke beeldvorming rond de WEU-bijdrage tot een stabiele democratie in Albanië - Antwoord op het jaarverslag van de Raad.

Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en naar de commissie voor de Landsverdediging

CONSTITUTION

Commission communautaire commune

Par message du 14 juillet 1999, l'Assemblée réunie de la commission communautaire commune fait connaître qu'elle s'est constituée en sa séance de ce jour.

Pour information

Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale

Par message du 12 juillet 1999, le Parlement wallon fait connaître qu'il s'est constitué en sa séance de ce jour.

Pour information

DIVERS

Bureau fédéral du Plan

Par lettre du 15 juillet 1999, le Commissaire au Plan du Bureau fédéral du Plan transmet la publication "Op weg naar duurzame ontwikkeling".

Distribution

Conférence européenne

Par lettre du 8 juin 1999, le président de l'Assemblée nationale française transmet la conclusion de la première conférence européenne des parlementaires responsables des nouvelles technologies de la communication et de l'information, qui s'est tenue les 25 et 26 mars 1999 à Paris.

Renvoi à la commission des Affaires sociales et à la commission de l'Infrastructure, des Communications et des Entreprises publiques

CONSTITUTIE

Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie

Bij brief van 14 juli 1999 deelt de Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie mee dat zij zich ter vergadering van die dag heeft geconstitueerd.

Ter kennisgeving

Brusselse Hoofdstedelijke Raad

Bij brief van 12 juli 1999 deelt de "Parlement wallon" mee dat hij zich ter vergadering van die dag heeft geconstitueerd.

Ter kennisgeving

VARIA

Federaal Planbureau

Bij brief van 15 juli 1999 zendt de commissaris van het Plan van het Federaal Planbureau de publicatie "Op weg naar duurzame ontwikkeling" over.

Rondgedeeld

Europese Conferentie

Bij brief van 8 juni 1999 zendt de voorzitter van de Franse Assemblée Nationale de conclusies over van de eerste Europese conferentie van de parlementsleden belast met de nieuwe communicatie- en informatietechnologieën die op 25 en 26 maart 1999 in Parijs is gehouden.

Verzonden naar de commissie voor de Sociale Zaken en naar de commissie voor de Infrastructuur, het Verkeer en de Overheidsbedrijven

Commission permanente d'experts

Par lettre du 8 juillet 1999, le président de la Commission permanente d'experts du droit international des étrangers-, des réfugiés et du droit pénal international transmet la proposition de règlement du Parlement européen et du Conseil déterminant les principes généraux et les restrictions du droit d'accès du citoyen aux documents du Parlement européen, du Conseil et de la Commission.

Renvoi au Comité d'avis chargé de questions européennes et à la commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique

Mémoire

Par lettre du 13 juillet 1999, le président de la Confédération nationale des Greffiers, Secrétaires des Parquets et du Personnel des Greffes et Parquets des Cours et Tribunaux transmet un mémoire relatif aux problèmes spécifiques des greffiers, secrétaires des parquets et du personnel des greffes et des parquets.

Renvoi à la commission de la Justice

Permanente commissie van deskundigen

Bij brief van 8 juli 1999 zendt de voorzitter van de Permanente Commissie van deskundigen in internationaal vreemdelingen-, vluchtelingen- en strafrecht het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad ter bepaling van de algemene beginselen en de beperkingen van het recht op toegang van de burger tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie over.

Verzonden naar het Adviescomité voor de Europese Aangelegenheden en naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt

Memorandum

Bij brief van 13 juli 1999 zendt de voorzitter van de Nationale Confederatie der Griffiers, Parketsecretarissen en Personeel van de Griffies en de Parketten van Hoven en Rechtbanken een memorandum over betreffende specifieke problemen van het korps van griffiers, parketsecretarissen en het personeel van de griffies en de parketten.

Verzonden naar de commissie voor de Justitie

Sommaire

Vendredi 16 juillet 1999, après-midi - 006

COMMUNICATIONS	157
COMPOSITION D'UNE COMMISSION D'ENQUETE PARLEMENTAIRE	157
DISCUSSION DE LA DECLARATION GOUVERNEMENTALE (CONTINUATION)	158

orateurs : MM. **de Donnée, Duquesne**, ministre de l'Intérieur, Mme **Van Weert**, MM. **De Crem, Somers, Goris, Annemans, Smets, Tastenhoye, Bourgeois, Michel, Tant, Van Hoorebeke, Verwilghen**, ministre de la Justice, **Van Parys**, Mme **Coenen**

DESIGNATION EN QUALITE DE PRESIDENT DE GROUPE	175
NOMINATION DE DEUX SECRETAIRES	176
Suspension	176
DISCUSSION DE LA DECLARATION GOUVERNEMENTALE (CONTINUATION)	176

orateurs : MM. **Leterme, Jean-Jacques Viseur, Anthuenis, Delizée, Bultinck, Jean-Pierre Viseur, van Weddingen, Tavernier**

suspension	193
------------	-----

orateurs : MM. **Bonte, Van Hoorebeke, Tant**, Mmes **Brepoels, Aelvoet**, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement, **D'Hondt**, MM. **Vandenbroucke**, ministre des Affaires sociales et des Pensions, **Willockx**, Mme **Avontroodt**, M. **Wauters**, Mme **Cahay-André**, MM. **Danny Pieters, Verhofstadt**, premier ministre, **Van Aperen, Timmermans, Denis**, Mmes **Dardenne, Milquet**, MM. **Annemans, Poncelet, Borginon, De Clerck**

ADOPTION DE L'ORDRE DU JOUR	221
NOMINATION D'UN QUESTEUR	221
ALLOCUTION DU PRESIDENT	221
NOMINATION DE COMMISSIONS	222
COMPOSITION DES AUTRES COMMISSIONS	223
VOTE	223
sur la motion de confiance	223

ANNEXE	225
--------	-----

VOTES	225
-------	-----

DÉTAIL DES VOTES NOMINATIFS	225
-----------------------------	-----

DÉCISIONS INTERNES	226
--------------------	-----

COMMISSIONS	226
COMPOSITION	226

COMMUNICATIONS	235
----------------	-----

GOUVERNEMENT	235
DEPENSES FAITES EN MARGE DU BUDGET	235
RAPPORT	235

Inhoud

Vrijdag 16 juli 1999, namiddag - 006

MEDEDELINGEN	157
SAMENSTELLING VAN EEN PARLEMENTAIRE ONDERZOEKSCOMMISSIE	157
BESPREKING VAN DE REGERINGSVERKLARING (VOORTZETTING)	158

sprekers : de heren **de Donnée, Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken, mevrouw **Van Weert**, de heren **De Crem, Somers, Goris, Annemans, Smets, Tastenhoye, Bourgeois, Michel, Tant, Van Hoorebeke, Verwilghen**, minister van Justitie, **Van Parys**, mevrouw **Coenen**

BENOEMING ALS FRACTIEVOORZITTER	175
BENOEMING VAN TWEE SECRETARISSEN	176
Schorsing	176
BESPREKING VAN DE REGERINGSVERKLARING (VOORTZETTING)	176

sprekers : de heren **Leterme, Jean-Jacques Viseur, Anthuenis, Delizée, Bultinck, Jean-Pierre Viseur, van Weddingen, Tavernier**

schorsing	193
-----------	-----

sprekers : de heren **Bonte, Van Hoorebeke, Tant**, de dames **Brepoels, Aelvoet**, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu, **D'Hondt**, de heren **Vandenbroucke**, minister van Sociale Zaken en Pensioenen, **Willockx**, mevrouw **Avontroodt**, de heer **Wauters**, mevrouw **Cahay-André**, de heren **Danny Pieters, Verhofstadt**, eerste minister, **Van Aperen, Timmermans, Denis**, de dames **Dardenne, Milquet**, de heren **Annemans, Poncelet, Borginon, De Clerck**

GOEDKEURING VAN DE AGENDA	221
BENOEMING VAN EEN QUAESTOR	221
TOESPRAAK VAN DE VOORZITTER	221
BENOEMING VAN COMMISSIES	222
SAMENSTELLING VAN ANDERE COMMISSIES	223
STEMMING	223
over de vertrouwensmotie	223

BIJLAGE	225
---------	-----

STEMMINGEN	225
------------	-----

DETAIL VAN DE NAAMSTEMMINGEN	225
------------------------------	-----

INTERNE BESLUITEN	226
-------------------	-----

COMMISSIES	226
SAMENSTELLING	226

MEDEDELINGEN	235
--------------	-----

REGERING	235
UITGAVEN GEDAAN BUITEN DE BEGROTING	235
VERSLAG	235

CASIER JUDICIAIRE CENTRAL	235	CENTRAAL STRAFREGISTER	235
PROCEDURE D'ASSOCIATION	235	PROCEDURE VAN BETROKKENHEID	235
ARRETES ROYAUX TRANSMIS	236	OVERGEZONDEN KONINKLIJKE BESLUITEN	236
BUDGET GENERAL DES DEPENSES 1999	236	ALGEMENE UITGAVENBEGROTING 1999	236
STATISTIQUES	237	STATISTIEKEN	237
COUR D'ARBITRAGE	237	ARBITRAGEHOF	237
DOTATION	237	DOTATIE	237
COUR DES COMPTES	237	REKENHOF	237
OBSERVATIONS	237	OPMERKINGEN	237
COMPTES	238	REKENINGEN	238
DROIT DE REGARD ET D'INFORMATION	238	INZAGE- EN INFORMATIERECHT	238
IMPUTATIONS BUDGETAIRES	238	BUDGETTAIRE AANREKENINGEN	238
AJUSTEMENT DU BUDGET	238	AANPASSING VAN DE BEGROTING	238
COMITÉ PERMANENT DE CONTRÔLE DES SERVICES DE POLICE	238	VAST COMITÉ VAN TOEZICHT OP DE POLITIEDIENSTEN	238
ENQUETE	238	ONDERZOEK	238
TRANSFERTS BUDGETAIRES	239	BUDGETTAIRE TRANSFERTEN	239
COMITÉ PERMANENT DE CONTRÔLE DES SERVICES DE RENSEIGNEMENTS	239	VAST COMITÉ VAN TOEZICHT OP DE INLICHTINGENDIENSTEN	239
ETAT DES DEPENSES	239	KOSTENSTAAT	239
RAPPORT D'ENQUETE	239	ONDERZOEKSVERSLAG	239
PÉTITION	239	VERZOEKSCHRIFT	239
RAPPORTS ANNUELS	239	JAARVERSLAGEN	239
"KBC BANK & VERZEKERING"	239	KBC BANK & VERZEKERING	239
ASBL FONDS EMILE CORNEZ	239	VZW "FONDS EMILE CORNEZ"	239
CAISSE D'INTERVENTION DES SOCIETES DE BOURSE	240	INTERVENTIEFONDS VAN DE BEURSVENNOOTSCHAPPEN	240
INSTITUT ROYAL DES ELITES DU TRAVAIL DE BELGIQUE ALBERT IER	240	KONINKLIJK INSTITUUT DER ELITEN VAN DE ARBEID VAN BELGIE ALBERT I	240
ASBL UNION DES VILLES ET COMMUNES DE WALLONIE	240	VZW "UNION DES VILLES ET COMMUNES DE WALLONIE"	240
BANQUE CENTRALE EUROPEENNE	240	EUROPESE CENTRALE BANK	240
RÉSOLUTIONS	240	RESOLUTIES	240
PARLEMENT EUROPEEN	240	EUROPEES PARLEMENT	240
MOTION	244	MOTIE	244
AVIS	244	ADVIES	244
COMMISSION DE PROTECTION DE LA VIE PRIVEE	244	COMMISSIE VOOR DE BESCHERMING VAN DE PERSOONLIJKE LEVENSSFEER	244
RECOMMANDATIONS	244	AANBEVELINGEN	244
UNION DE L'EUROPE OCCIDENTALE	244	WESTEUROPESE UNIE	244
CONSTITUTION	245	CONSTITUTIE	245
COMMISSION COMMUNAUTAIRE COMMUNE	245	GEMEENSCHAPPELIJKE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE	245
CONSEIL DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE	245	BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE RAAD	245
DIVERS	245	VARIA	245
BUREAU FEDERAL DU PLAN	245	FEDERAAL PLANBUREAU	245
CONFERENCE EUROPEENNE	245	EUROPESE CONFERENTIE	245
COMMISSION PERMANENTE D'EXPERTS	246	PERMANENTE COMMISSIE VAN DESKUNDIGEN	246
MEMORANDUM	246	MEMORANDUM	246